

U SLUŽBI MALOGA ISUSA
Vjesnik Družbe sestara Služavki Malog Isusa

Broj 4./376. Zagreb, prosinac 2014. Godina – LIX.

VJESNIK
Za internu uporabu

Nakladnik
VRHOVNA UPRAVA
DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Zagreb, Naumovac 12
tel.: 00385 01/4673 411
e-mail: d.s.s.malog-isusa@zg.tcom.hr

Odgovara
s. M. Radoslava Radek
vrhovna glavarica

Glavna urednica
s. M. Ana Marija Kesten

Uredničko vijeće
s. M. Maneta Mijoč
s. M. Petra Marjanović
s. M. Kristina Adžamić

Lektura – djelomično
Omotnica O. Berberović, akademski slikar

Tisak
„Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb
Naklada
200 primjeraka

RIJEĆ UREDNIŠTVA

Blago mirotvorcima ... (Mt 5,9)

Crkva od samih svojih početaka naviješta „evangelje mira“ (Ef 6,15). Navi-ještajući Isusa Krista, koji je mir (usp. Ef 2,14), nova evangelizacija potiče svakog krštenika da bude mirotvorac i uvjerljiv svjedok pomirnog života. Papa Franjo u apostolskoj pobudnici *Evangelli gaudium* govori o četiri točke koje su bitne za izgradnju mira, pravde i bratstva među narodima.

Biti evangelizacijski mirotvorac znači „imati pred očima šire vidike“, te primjenjivati važan aspekt evangelizacije koji Isus predstavlja u prispopobi o žitu i kukolju (Mt 13, 24–30). Potrebno je uvijek širiti svoje vidike i vidjeti neko veće dobro koje će donijeti blagodati svima.

Evangelizacijski mirotvorac promiče „zajedništvo u različitosti“ koje postižu oni koji imaju hrabrosti promatrati druge u njihovu dubljem dostoja-nstvu. „Prvi prostor u koji smo pozvani postići to pomirenje u razlikama jest vlastita nutrina, vlastiti život“. Navještaj mira jest uvjerenje da jedinstvo koje donosi Duh može dovesti u sklad različitosti.

Evangelizacijski mirotvorac zna prepoznati da je „stvarnost važnija od ideje“. „To je mjerilo vezano uz utjelovljenje Božje riječi i njezino provođenje u djelo. Ovaj kriterij stvarnosti, Riječi koja se utjelovila i koja se neprestano pokušava utjeloviti, bitan je za evangelizaciju.“

Evangelizacijski mirotvorac uočava da „cjelina je viša od dijela, ali je nešto više od pukog zbroja dijelova“. „Krist je u sebi sjedinio sve: nebo i zemlju, Boga i čovjeka, tijelo i duh, osobu i društvo“. Krist je *mir naš* (Ef 2, 14). Gos-podin je pobijedio svijet i njegovu stalnu konfliktnost uspostavivši *mir krvlju križa njegova* (Kol 1,20) ističe papa Franjo u istoj apostolskoj pobudnici.

Želimo da i ovoga Božića naš Spasitelj-Mirotvorac uspostavi jedinstvo u tolikoj različitosti svemira i zemlje, pomiri Boga i čovjeka, kako bi, privućeni od njega u betlehemskoj štalici, ponovno čuli poziv *Blago mirotvorcima!* U svetoj božićnoj noći zahvalimo na već tolikim primljenim darovima i kli-čimo s anđelima: *Slava na visinama Bogu.* Molimo i želimo Božji *mir svim ljudima na zemlji* (Mt 2, 14). *S ovim mislima, svim čitateljima vjesnika Družbe sestara Služavki Maloga Isusa želimo:*

Sretan Božić i blagoslovljenu novu 2015. godinu.

Uredništvo

RIJEČ CRKVE

Poruka pape Franje za Svjetski dan selilaca i izbjeglica 2015.

Draga braćo i sestre,

Isus je "blagovjesnik u pravom smislu te riječi i uosobljeno evanđelje" (apost. pobud. Evangelii gaudium, 209). Njegova brižnost, osobito prema najranjivijima i ljudima s ruba društva, poziv je svima da se brinu za najslabije osobe i prepoznaju njegovo napačeno lice poglavito u žrtvama novih oblika siromaštva i ropstva. Gospodin kaže: "ogladnjeh i dadoste mi jesti; ožednjeh i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaognruste me; oboljeh i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni" (Mt 25, 35-36). Misija Crkve, hodočasnice na zemlji i majke svim ljudima, je stoga ljubiti Isusa Krista, klanjati mu se i ljubiti ga, napose u najsromotnijima i narušenima; u ove se potonje zasigurno ubrajaju selioci i izbjeglice, koji pokušavaju ostaviti iza sebe teške životne uvjete i svakovrsne opasnosti. Zato Svjetski dan selilaca i izbjeglica ove godine ima za temu: Crkva bez granica, majka svim ljudima.

Crkva širi svoje ruke da zagrli sve narode, bez razlike i bez granica i da navijesti svima da "Bog je ljubav" (1 Iv 4, 8.16). Nakon svoje smrti i uskrsnuća, Isus je povjerio učenicima poslanje da budu njegovi svjedoci i naviještaju evanđelje radosti i milosrđa. Na dan Pedesetnice oni su, hrabro i sa zansom, izašli iz dvorane Posljednje večere; snagom Duha Svetoga pobijeđene su sumnje i nesigurnosti i njihov je navještaj svatko razumio na svom jeziku; tako je od samog početka Crkva majka otvorena srca za čitav svijet, bez granica. To poslanje traje sada već dvije tisuće godina, ali već se od prvih stoljećâ u misijskom navještaju govorilo o sveopćem majčinstvu Crkve. To je kasnije produbljivano u spisima otaca a toj se temi vratio i Drugi vatikanски koncil. Koncilski su oci govorili o Ecclesia mater da objasne njezinu narav. Ona naime rađa sinove i kćeri i "u ljubavi i skrbi... već [ih] prihvaća kao svoje" (Dogm. konst. o Crkvi Lumen gentium, 14).

Crkva bez granica, majka svim ljudima, širi u svijetu kulturu prihvaćanja i solidarnosti, prema kojoj se nikoga ne treba smatrati beskorisnim, nepo-

željnim ili odbačenim. Kada doista živi svoje majčinstvo, kršćanska zajednica hrani, usmjerava i pokazuje put, strpljivo prati, postaje bliska u molitvi i djelima milosrđa. Danas sve to poprima posebno značenje. Naime, u dobu tako velikih migracija, veliki broj ljudi napušta domovinu i kreće na opasni put nade noseći sa sobom želje i strahove, u potrazi za humanijim uvjetima života. Nerijetko, međutim, ta migracijska kretanja pobuduju nepovjerenje i neprijateljstvo, čak i u samim crkvenim zajednicama, prije nego se uopće ljudi potrude upoznati prošlost, progon ili bijedu ljudi koji se odlučuju na taj korak. U tome slučaju sumnje i predrasude su u opreci s biblijskom zapovijedi da se stranca u potrebi primi s poštivanjem i solidarnošću.

S jedne strane osjećamo u svetištu savjesti poziv dotaći ljudsku bijedu i provoditi u djelo zapovijed ljubavi koju nam je Isus ostavio kada se poistovjetio sa strancem, s patnikom, sa svim nevinim žrtvama nasilja i izrabljivanja. S druge, međutim, zbog slabosti naše naravi, "u napasti smo da budemo ona vrsta kršćana koja se drži na pristojnoj distanci od Gospodinovih rana" (Apost. pobud. Evangelii gaudium, 270).

Hrabrost vjere, nade i ljubavi osposobljava nas smanjiti udaljenosti koje nas dijele od ljudskih bijedâ. Isus Krist stalno iščekuje da ga se prepozna u seliocima, izbjeglicama i prognanima, te nas također na taj način poziva dijeliti dobra, ponekad se odreći dijela stečenog blagostanja. Podsjetio je na to papa Pavao VI. rekavši da "oni koji žive u blagostanju moraju se odreći nekih svojih prava da svoja dobra velikodušnije stave u službu drugih" (Apost. pismo Octogesima adveniens, 14. svibnja 1971., 23).

Uostalom, multikulturalni karakter suvremenih društava potiče Crkvu da preuzme na sebe nove obvezne solidarnosti, zajedništva i evangelizacije. Migracijska kretanja, naime, potiču nas da produbimo i ojačamo vrijednosti koje su nužne da se zajamči skladni suživot između ljudi i kulturâ. Da bi se to postiglo nije dovoljna jednostavna tolerancija, koja otvara put poštivanju različitosti i omogućuje zajedništvo među osobama različita porijekla i kulture. Upravo tu Crkva pridonosi nadilaženju granica i potpomaže "prijeći sa stavova obrane i straha, nezainteresiranosti ili marginalizacije... na stav koji se temelji na "kulturi susreta", koja je jedina kadra izgraditi pravedniji svijet, svijet u kojem će vladati veće bratstvo" (Poruka za Svjetski dan seliaca i izbjeglica 2014.).

Migracijska su kretanja međutim poprimila takve razmjere da jedino sustavna i aktivna suradnja između država i međunarodnih organizacija može

uspješno regulirati i upravljati tim kretanjima. Naime, migracije pogađaju sve, ne samo zbog opsega te pojave, već također "zbog društvenih, političkih, kulturnih i religijskih problema koje izaziva, kao i zbog dramatičnih izazova koje postavlja pred narode i međunarodnu zajednicu" (Benedikt XVI., Enc. Caritas in veritate, 29. lipnja 2009., 62).

Na međunarodnoj razini često se vode rasprave o oportunitetu, metodama i normama za suočavanje s pojmom migracija. Postoje tijelâ i institucije na međunarodnoj, nacionalnoj i lokalnoj razini, koji svoj rad i svoje energije stavljuju u službu onih koji kroz migraciju traže bolji život. Usprkos njihovim velikodušnim i hvalevrijednim naporima, nužno je odlučnije i djelotvornije djelovanje, u kojem će se koristiti univerzalna mreža suradnje, ute-meljena na očuvanju dostojanstva i središnjeg mjesta svake osobe. Na taj će način borba protiv sramotne i zločinačke trgovine ljudima, kršenja temeljnih prava, svih oblika nasilja, ugnjetavanja i porobljavanja postati učinkovitija. Zajednički rad, međutim, zahtijeva uzajamnost i sinergiju, raspoloživost i povjerenje, sa sviješću da "nijedna se zemlja ne može sama nositi s teškoćama vezanim uz tu pojavu, koja je danas uzela toliko maha da pogada sve kontinente u dvostrukom vidiku imigracije i emigracije" (Poruka za Svjetski dan selilaca i izbjeglica 2014.).

Na globalizaciju migracije potrebno je odgovoriti globalizacijom ljubavi i suradnje, na način da uvjeti u kojima žive selioci postanu humaniji. Istodobno, potrebno je uložiti veće napore da se uklone razlozi koji tjeraju čitave narode da napuste svoj rodni kraj uslijed ratova i bijedâ, koji su često jedno drugom uzrok. Solidarnost sa seliocima i izbjeglicama mora biti praćena hrabrošću i kreativnošću koji su neophodni da se razvije, na svjetskoj razini, pravičniji i pravedniji finansijski i gospodarski poredak te sve predani-jim radom na uspostavi mira, što je nužan uvjet svakog istinskog napretka.

Dragi selioci i izbjeglice! Vi zauzimate posebno mjesto u srcu Crkve i vi joj pomažete da proširi svoje srce i da očituje svoje majčinstvo prema čitavoj ljudskoj obitelji. Ne gubite vjeru i nadu! Sjetimo se Svetih obitelji koja je bila prisiljena poći u progonstvo u Egipat: kao što je u majčinskom srcu Blažene Djevice Marije i brižnom srcu svetog Josipa sačuvano povjerenje da ih Bog nikada neće ostaviti, neka tako nikada u vama ne nestane istog pouzdanja u Gospodina. Povjeravam vas njihovoj zaštiti i svima od srca udjelujem svoj apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 3. rujna 2014., Papa Franjo

ČESTITKA VRHOVNE GLAVARICE ZA 124. ROĐENDAN DRUŽBE I OTVARANJE JUBILARNE GODINE U DRUŽBI

*Blagoslivljajte Boga, hvalite ga i veličajte,
hvalite ga pred svim živima zbog onoga što je za vas učinio. (Tob. 12,6)*

Živio Mali Isus!

Drage sestre!

Na današnji spomandan sv. Terezije Avilske, 15. listopada 1915. godine, u prigodi slavlja 25. obljetnice postojanja „Kongregacije služavaka maloga Isusa“, naš otac Utemeljitelj, sluga Božji Josip Stadler, napisao je sestrama jednu od najljepših poruka, želja i čestitaka, koju svaka članica Družbe sve do danas s posebnom zahvalnošću prima, iščitava i nastoji svoj svakodnevni život usmjeravati prema njegovim savjetima, željama i preporukama. Sadržaj toga dragocjenog i sačuvanog dokumenta i nakon nepunih 100 godina za nas sestre Služavke Maloga Isusa ima istu poruku.

U upućenim riječima možemo osjetiti Utemeljiteljevu živu želju za duhovnim napretkom njegovih duhovnih kćeri – Služavki Maloga Isusa. I on je, poput današnje svetice sv. Terezije Avilske, želio da sestre napreduju na putu savršenosti i dubokog sjedinjenja s Bogom, i to sve do mističnih iskustava, kojima je i sam bio duboko zahvaćen. U toj pismenoj oporuci, između drugih savjeta i pouka, zapisao je: „...tako se iziskuje od Služavke Maloga Isusa, da si pribavi znanje o svojim dužnostima, a onda da ih savjesno i točno obavlja, tako da s vremenom postane prava i savršena služavka. A ne treba joj puno istraživati, koje su to dužnosti, pošto su one točno pobilježene u pravilima odobrenim od sv. Stolice, u kojima su temelj zapovijedi Božje i

tri zavjeta njemu na slavu prihvaćena. To je Božja volja, koje se svaka od vas treba da drži, i drugo se ništa od vas ne iziskuje.“

Upravo danas, kada s posebnom ljubavlju iščitavam ove zapisane riječi, i kada se u svijetu i u našoj domovini na isti ovaj spomandan otvara jubilarna godina u čast petstotoj obljetnici rođenja sv. Terezije od Isusa (Avilske), potaknuta Utemeljiteljevim primjerom, želim se duhovno sjediniti s vama, drage sestre, novakinje i kandidatice, i svakoj osobno uputiti prigodnu čestitku povodom 124. rođendana drage nam Družbe i otvaranja jubilarne godine.

Dok vam čestitam dragi rođendan Družbe, sve vas pozivam da se uputimo na blagoslovjeni duhovni hod kroz jubilarnu godinu koju ćemo započeti na Rafaelovo o. g., a trajat će do 24. listopada 2015., do slavlja 125. rođendana Družbe.

Za Rafaelovo 1911., tj. o 21. godišnjici postojanja Družbe, Utemeljitelj je napisao sestrama sljedeće: „...veselim se današnjem danu, kojemu je godine 1890. sam Gospodin Bog početnik“. Poput njega, veselimo se zajedno i mi danas. Zahvalujmo Bogu i našemu nebeskom zaštitniku sv. Rafaelu što smo sudsionice kod još jednog slavlja kojemu je „sam Gospodin Bog početnik“. Upravo taj dan radosti, na koji se kroz cijelu našu povijest posebno priprema, uvest će nas ove godine u jubilarnu godinu.

Željela bih, drage sestre, da tijekom jubilarne godine „u svakoj prilici“ blagoslivljamo Boga, hvalimo, veličamo i zahvaljujemo mu pred svim živima, zbog svega što je za nas učinio (usp. Tob. 12,6) od početka našega povjesnog hoda u svetoj Crkvi.

Jubilarna godina bit će privilegirano vrijeme, u kojemu ćemo nastojati brinuti se oko osobnog duhovnog rasta i savršenosti našega redovničkog života, izgrađujući se kroz naš zajednički život. Kao posebno pomagalo za rast na putu naše svetosti neka nam bude **Utemeljiteljeva poruka i čestitka darovana nam u prigodi slavlja srebrnog jubileja Družbe**. Iščitavajmo je zajedno i osobno. Razmatrajmo i oblikujmo svoj život prema njezinim zahtjevnostima, jer ćemo tako zadobiti obilate duhovne darove i blagoslov. U tome nastojanju oko svetosti našega života bit će nam od velike pomoći još jedna posebnost darovana od sv. Crkve, a to je življenje **Godine posvećenog života**.

Nastojat ćemo tijekom jubilarne godine još više **upoznati duhovni lik našega oca Utemeljitelja**. Kako zapisa majka Krescencija: „Njegova uspomena neka Vam bude sveta, častna i nezaboravna dok se svidi Bogu da traje ova naša Družba, koju je ustanovio“. Željela bih da upravo u ovome milosnom vremenu još više upoznamo, zavolimo i živimo ono što nam je u baštinu predao naš otac Utemeljitelj. Nastojmo, *zbog svega što je učinio za nas*, u raznim prigodama i potreba-ma života još više utjecati se u njegov moćni zagovor i moliti za njegovo što skorije proglašenje blaženim.

Neka to bude milosno vrijeme **zahvale Bogu zbog svega što su učinile za nas naše pokojne sestre**, koje su nam predale u baštinu primljeni dar. One su uložile primljene talente stostruko, posebno u čestim kušnjama koje su se nadvijale nad našom Družbom. Iščitavajmo njihove kratke povijesti života i svjedočanstva svetosti života u knjizi *Služavke u domu Očevu*. Neka nam one budu primjer kako ljubiti Zaručnika, kako živjeti, trpjeti i umrijeti za njega. Utječimo se njima u našim potrebama.

Dok budemo hodile kroz jubilarnu godinu i posebno zahvaljivale Bogu *na svemu što je učinio za nas*, nastojmo „činiti dobro svima“. Neka naša vjera bude protkana svjedočanstvom dobrih djela, jer *dobra je molitva s postom, milostinjom i pravednošću* (Tob. 12,8.). *Milostinja oslobađa od smrti, ona čisti od svakoga grijeha* (Tob. 12, 9). Učinimo i mi svakoga dana nešto za zadovoljštinu grijeha kojima smo i mi na-rušile prvotno lice „služavke“ koje je utkano u karizmi naše Družbe.

Najmoćnije sredstvo i naknada za uvrede nanesene Gospodinu Isusu i izraz zahvalnosti Bogu, tvrdi naš Utemeljitelj, jest pohod Gospodinu Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu. On piše: „Nema dragocjenejega blaga na svijetu od našega Gospodina Isusa u Presv. sakramen-tu. Zato osim sakramenata nema pobožnosti Bogu draže, a nama korisnije od pobožnosti, koja nas vodi u crkvu, gdje se naš Gospodin Isus nalazi u presv. sakramentu, da mu se tu poklonimo, da mu za uvrede nanesene zadovoljimo, da mu se za dobivena dobročinstva zahvalimo te si novih milosti isprosimo. Ne budi ni tebi teško, pohoditi svaki dan samo četvrt sata svojega najvećega dobročinitelja i pri-jatelja Isusa.“

Drage sestre, željela bih da naš svakodnevni hod u jubilarnoj godini bude nadahnut upravo ovom željom našega oca Utemeljitelja: „**Pohodi svaki dan samo četvrt sata svojega najvećeg dobročinitelja**

i prijatelja Isusa". Nastojmo pronaći to kratko vrijeme za osobni susret sa svojim najvećim dobročiniteljem i prijateljem, Isusom. Neka nam ne prođe nijedan dan a da nismo boravile kod Gospodina Isusa, posebno *blagoslivljući Boga zbog svega što je za nas učinio*.

Pozivam sve da se tijekom jubilarne godine, na samom početku jutarnje molitve, **Molitvom pred Presvetim** od našeg oca Utemeljitelja (koja se nalazi u našemu molitveniku *U slavi Malog Isusa*, str. 185-186) ujedinimo u molitvi klečeći pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, kako bi sve zajedno svakoga dana ovom molitvom iskazale čast i hvalu našemu najvećem dobročinitelju i prijatelju, Isusu. Ova molitva neka se započne moliti ujutro 24. listopada 2014. i neka se moli kao prva molitva dana. Za početak jubilarne godine neka joj prethodi *Zaziv Duha Svetoga*.

U ovoj jubilarnoj godini posebno **molimo Gospodara žetve da našu Družbu obnovi novim duhovnim zvanjima** koja će biti spremna posvetiti se po svetim zavjetima i služiti velikodušno u našoj Družbi onima koji su nam povjereni. Kod ove važne zadaće u Crkvi i u našoj Družbi imajmo uvijek na umu da je Isus prije poziva apostola proveo noć u molitvi. (usp Lk 6,12-16). Duhovno zvanje je Božji dar i zato trebamo posebno i s vjerom moliti i izmoliti ih.

Drage sestre, dok vam još jednom čestitam nadolazeći 124. rođendan drage nam Družbe, molim za svaku od vas obilje blagoslova i milosti na početku jubilarne godine. Neka nas sve na još jednom posebnom i milosnom hodu nadahnjuje Duh Sveti, prati zagovor Nebeske Majke Marije, naših nebeskih zaštitnika, našega oca Utemeljitelja i pokojnih sestara, kako bismo obnovljena duha i s novim zanosom vjere mogli kročiti naprijed putem koji nam Gospodin povjerava u ovom vremenu, noseći svima poruku i radost evanđelja.

Ostajem u duhovnom zajedništvu sa svakom od vas, vaša u Malom Isusu i Mariji

s. M. Radoslava Radek,

vrhovna glavarica

U Zagrebu, 15. listopada 2014.,
na spomendan sv. Terezije od Isusa

PORUKA VRHOVNE GLAVARICE DRUŽBE PRIGODOM OTVARANJA GODINE POSVEĆENOG ŽIVOTA

„Hodočašće preobrazbe ljubavi.“
Papa Franjo

**Živio Mali Isus!
Drage sestre!**

Danas slavimo svetkovinu Krista Kralja svega stvorenoga. Evanđelje koje Crkva stavlja pred nas na ovaj dan oslikava nam Kralja koji svoje kraljevanje usmjeruje prema odbačenima, potlačenima i grješnima. Naviješta nam gdje se može prepoznati njegovu kraljevsку prisutnost.

Razmišljajući o Isusovim riječima koje su nam navještene danas na euharistijskoj gozbi: „ogladnjeh i dadoste mi jesti; ožednjeh i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaognruste me; oboljeh i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni“ (Mt 25,35), nameće mi se pitanje koliko smo ga mi, sestre Služavke Maloga Isusa – Služavke našeg Malenog Kralja – poslužile u onima koji su nam tako blizu u našoj svakodnevici?

Svjesne smo da nismo bile uvijek spremne na ove iskorake na koje nas upućuje nebeski Kralj. On nas danas ponovno poziva na nov „izlazak“ svjedočenja ljubavi prema gladnima, žednima, bolesnima, utamničenima, strancima...

Drage sestre, još jedna nova liturgijska godina koja je pred nama, kao i već dulje najavljuvane *Godine posvećenog života*, bit će nova prilika da s povjerenjem u Krista Kralja „izidemo“ iz sebe i po Isusovu primjeru činimo ono što je ispisano kao svjedočanstvo na stranicama Evanđelja.

Kako nam je poznato, papa Franjo najavio je *Godinu posvećenog života*, 29. studenoga 2013. u Vatikanu, a pročelnik Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, kardinal Joao Braz de Aviz, i tajnik mons. Jose Rodrugez izvijestili su na Konferenciji za novinare održanoj 31. siječnja 2014. godine nešto više o ciljevima i inicijativama koje će prožimati *Godinu posvećenog života*.

Na toj je Konferenciji istaknuto da će, prema odluci pape Franje, *Godina posvećenog života* biti otvorena na prvu nedjelju Došašća, 30. studenoga 2014., o obljetnici objavljanja Konstitucije *Lumen gentium*, a završit će na blagdan Isusova prikazanja u hramu, 2. veljače 2016., o 50. obljetnici objavljanja dekreta *Perfectae caritatis*.

Tijekom *Godine posvećenog života* nastojat će se ostvariti tri cilja.

Prvi je „**sa zahvalnošću se spomenuti nedavne prošlosti**“, pri čemu se posebno misli na 50. obljetnicu koncilskoga dekreta *Perfectae caritatis*, koji govori o obnovi posvećenog života.

Drugi je cilj „**s nadom prigrliti budućnost**“, sa sviješću da kriza kroz koju prolaze društvo i sama Crkva dotiče u punini i posvećeni život. Tu se krizu ne smije shvatiti „kao predsoblje smrti, nego kao *kairos*, pravu prigodu za dubok rast, a time i za nadu potaknutu sigurnošću da posvećeni život nikada neće moći nestati iz Crkve zato što ga je želio sam Isus kao neizostavan dio svoje Crkve“.

Treći je cilj „**sa strašcu živjeti sadašnjost**“, a to podrazumijeva zaljubljenost, istinsko prijateljstvo, duboko zajedništvo. To je upravo ono što „čini lijepim život tolikih muškaraca i žena koji zavjetuju evanđeoske savjete i iz bližega slijede Krista u tom životnom staležu“.

U duhu pripreme na *Godinu posvećenog života*, potkraj veljače 2014. predstavljena je i okružnica pod naslovom *Radujte se!*, koja je posebno nadahnuća učiteljstvom pape Franje. Namijenjena je upravo osobama posvećenog života i predstavlja duhovni hodogram kroz *Godinu posvećenog života*.

Papa Franjo želi da se u *Godini posvećenog života* sa zahvalnošću uputimo na jedno hodočašće u prošlost, sa željom da se na tome duhovnom hodočašću dugo zadržimo na jednom važnom događaju koji je otpočeo Krist u nama, kada se ostavljalo sve što je neprikladno za njegovo naslijedovanje. Potrebno je zaustaviti se u duhu na onome početnom prizoru – radosti trenutka u kojemu me Isus pogledao i pozvao, ističe papa Franjo.

Iščitavajući sadržaje okružnice *Radujte se!* možemo reći da je ona „jednostavno sredstvo za iskreno preispitivanje našeg života u svjetlu evanđelja“.

Drage sestre, upravo se ove navedene riječi pape Franje nalaze na prvima stranicama okružnice *Radujte se!* Želim da se na samom početku *Godine posvećenog života* odazovemo ovome pozivu i odvažno krenemo na „put preobrazbe ljubavi u osobnom životu“. Milosni dani *Godine posvećenog života* bit će divna prilika da u svjetlu vjere ponovno otkrijemo bit Bogu posvećenog života, da se ponovno rodimo za poziv koji smo primile u Crkvi. „Znamo da život s Isusom postaje potpuniji i da je s njim lakše naći smisao svemu“.

Crkva nam je podarila još jedno pismo pod nazivom ***Istražujte***, koje je ovih dana prevedeno i na hrvatski jezik. I ono će biti dragocjeno blago u kojem ćemo moći „istraživati“ obzorja našega života, prepoznati u njima Božje znakove i vatru Duha Svetoga koja prosvjetljuje i vodi putem koji je više evanđeoski, putem prema Kraljevstvu koje dolazi.

Okoristimo se sadržajima nadahnutim Duhom Svetim koje nam je Crkva podarila za sami početak *Godine posvećenog života*. Uključimo se u programe, u hodograme koje nam je podarila opća Crkva, nadbiskupije i biskupije te konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica u mjestima gdje djelujemo.

Okoristimo se i programom koji nam je priredilo Vijeće za duhovnost u Družbi u prigodi *Godine posvećenog života* i življjenja *Jubilarne godine u Družbi*.

Sestre pročelnice Vijeća za duhovnost u Družbi predložile su da se u sklopu življjenja *Godine posvećenog života* i naše bliže priprave za *125. obljetnicu Družbe*, prema želji Svetog Oca i prema smjernicama „Hodograma“ koji je ponudila Kongregacija za posvećeni život, napravi poseban hodogram pod nazivom „Hodogram Družbe sestara Služavki Maloga Isusa“.

Naš bi se „Hodogram“ nadahnjivao na smjernicama Kongregacije, a odvijao bi se u **tri radionice** u kojima bi sestre iz cijele Družbe (od najstarije do najmlađe – svaka sestra prema svojoj želji i zainteresiranosti) mogle dati svoj doprinos radosti koja će se kušati kroz naš hod i dijeliti je u zajedništvu s drugima.

Prvotna želja Vijeća za duhovnost u Družbi jest, pomoću **Hodograma Družbe, u radionicama Služavki Maloga Isusa**, još više upoznati duhovni lik našega oca Utetmeljitelja, povijest naše Družbe, našega apostolskog djelovanja u Crkvi, otkrivanja novih putova zajedništva u Družbi, u zajedničkoj molitvi, u posvećenom životu i sl.

Željele bismo u *Godini posvećenog života* i o 125. obljetnici Družbe na taj način podariti svim sestrama plodove našeg radosnog i zajedničkog služenja. Svaku radionicu vodit će jedna sestra iz Vijeća za duhovnost u Družbi.

Stoga, drage sestre, pozivam vas sve da se odazovete ovom našem zajedničkom programu „**Hodogram u Družbi kroz Godinu posvećenog života**“ i svoje prijave preko svojih zajednica posaljite najkasnije do Božića, na adresu Vrhovne uprave Družbe.

Sestre članice Vijeća za duhovnost u Družbi predložile su još da se u *Godini posvećenog života* i u našoj *Jubilarnoj godini*, u spomen 96. godišnjice smrti našega oca Utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera, tijekom tjedna prije *Bezgrješne*, posebno utječemo u molitvi oцу Utemeljitelju i da svaka sestra tih dana komunicira zajednicu nešto iz Utemeljiteljeva života što je pročitala ili prenese iskustvo zagovorne molitve i slično. Toga tjedan neka se u svakoj zajednici na vidnom mjestu izloži slika oca Utemeljitelja. Pred njom neka gori svjeća, koja će nas podsjećati na „**svjetlo vjere**“ koje je Družbi i svakoj njezinoj članici ostavio otac Utemeljitelj.

Na blagdan Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije, 8. prosinca 2014., u večernjim satima neka se u svakoj zajednici slavi „**Spomendan Stadlerovog rođenja za nebo**“. Za to slavlje pripremljen je prigodni materijal koji Vam dostavljam uz ovu poruku, a svaka zajednica može sebi prilagoditi i pripremiti i druge materijale ili tekstove koji govore o posljednjim trenutcima Utemeljiteljeva svetog i kreposnog života.

U predvečerje samog otvaranja *Godine posvećenog života*, 29. studenoga 2014., ujedinimo se u našim zajednicama u molitveno bdijenje Crkve na koje nas poziva Kongregacija za posvećeni život.

Drage sestre, ovo naše milosno hodočašće koje će se odvijati pod raznim vidovima tijekom *Godine posvećenog života i Jubilarne godine* u Družbi, neka nas vodi samo jednom cilju – „Preobraziti vlastito srce na vrelu Božje ljubavi, u srcu Djeteta Isusa – našega Kralja“. Iz te preobrazbe izidimo, putem Marije iz Nazareta, žurno donijeti radosni navještaj Božje ljubavi svakoj sestri u svojoj zajednici, a potom onima kojima smo poslane, onima najmanjima u kojima se skriva lice Krista Kralja.

Svima vama, drage sestre, sestre novakinje i kandidatice, želim blagoslovljenu *Godinu posvećenog života*, blagoslovljeno sveto vrijeme Došašća i blagoslovljenu *Jubilarnu godinu u našoj Družbi*.

Za vas sve moli i preporuča se u molitve vaša u Malom Isusu i Mariji

s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica

U Zagrebu, 23. studenoga 2014. na svetkovinu Krista Kralja

„HODOGRAM DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA U GODINI POSVEĆENOG ŽIVOTA i JUBILARNOJ GODINI DRUŽBE“

PRVA RADIONICA

TEMA: Utetmeljitelj Družbe

1. MEMORIA SANCTORUM – svetost života oca Utetmeljitelja služe Božjega dr. Josipa Stadlera

(- istražujemo, predstavljamo, povezujemo i nasljeđujemo)

DRUGA RADIONICA

TEMA: Duhovni život u Družbi

1. DUHOVNI RAST I APOSTOLSKI ŽIVOT U DRUŽBI TIJEKOM 125 GODINA

2. RAZLIČITI PUTOVI SVJEDOČENJA DUHOVNOSTI I KARIZME DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA TIJEKOM 125 GODINA

(- istražujemo, predstavljamo, povezujemo i nasljeđujemo)

TREĆA RADIONICA

TEMA: Duhovan baština Družbe

1. MEMORIA SANCTORUM, MEMORIA MARTYRUM I VIA PULCHRITUDINIS U DRUŽBI SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA TIJEKOM 125 GODINA

„Spomen svetosti, spomen mučeništva i put ljestvite posvećenog života sestara u našoj Družbi“

(- istražujemo, predstavljamo, povezujemo i nasljeđujemo)

PISMO SVIM SESTRAMA PROVINCije BZ BDM

Za dan provincije – 8. 12. 2014.

Drage sestre!

Kako se liturgijska godina primiče kraju, osjetimo vrijeme za molitvu devetnice u čast Bezgrešnoj Majci, našoj zaštitnici, zagovornici i posrednici kod Kralja naših duša - Djeteta Isusa.

Tanka nit veže završetak i početak liturgijske godine, koju možemo vidjeti i kao krug oslikan kronološkim događajima Isusova života i života Crkve. Ovo je vrijeme pogodno da se okrenemo unazad, da vrednujemo i da saberemo učinjene korake.

Milosti su nemjerljive. One ispunjavaju srce snagom vjere, radosti i sreće. Tu su, unatoč svemu. Ipak, evo pokušaja kratkog popisa milosti koje smo doživjele:

- ❖ Naše sestre su se uključile u misiju odgoja djece u Centru *blazići Alojzije Stepinac* u Haitiju.
- ❖ Slavile smo naš XIV. provincijski kapitol s temom: *Živjeti Evandelje pod zastavom Srca Isusova*.
- ❖ Doživjele smo strahote poplave, zajedno sa stanovnicima Doboja i Maglaja. Žrtve sestara su bile jake, a materijalne štete smo mjesecima svladavale. Posljedice su još vidljive.
- ❖ Slavile smo troje duhovne vježbe, u koje su se uključile gotovo sve sestre.
- ❖ Spomenule smo se posvete Družbe Presvetomu Srcu Isusovu, te je snažno obnovile na Utemeljiteljevu grobu. Cijelu godinu i sve događaje smo živjele u znaku Presvetoga Srca Isusova.
- ❖ Slavile smo svete zavjete naših sestara: obljetnice, obnove i prve svete zavjete.
- ❖ Jedna trećina sestara je prošla put poslušnosti u premještaju iz jedne zajednicu u drugu.
- ❖ Doživjele smo otvaranje nove zajednice u biskupiji *Željezno*.
- ❖ Doživjele smo ljepotu pripreme za Godinu posvećena života u četiri regionalne duhovne obnove svih naših zajednica.
- ❖ Pripremile smo prostor u potkrovju Samostana svetoga Josipa u Vitezu i premjestile vrtić i sve što je vezano uz naš projekt Obiteljskoga centra *Sveti Rafael*.

- ❖ U istom samostanu smo pripremili prostor za potrebe naših starijih i bolesnih sestara i preselile ih.
- ❖ Doživjeli smo korisne susrete naših povjerenstava za sva područja života provincijske zajednice.
- ❖ Uključile smo se i obogatile zajedništvom s drugim redovničkim družbama i redovima na Redovničkom danu u Mostaru i Zagrebu, seminarima za odgojiteljice i zdravstvene djelatnice, snimanje spota *Hvala redovnika* u prigodi Godine posvećena života, te divna hodočašća s vjernicima, osobito u svetišta Majke Marije.
- ❖ Dale smo doprinos u održavanju dva projekta naše provincije i sudjelovale u Humanitarnom koncertu i prodajnoj izložbi za našu djecu u *Egiptu*, te Misijskoj izložbi za djecu naše misije u Haitiju.
- ❖ Doživjeli smo ljepotu i snagu kršćanske blizine naših sestara iz drugih provincija, te drugih redovničkih zajednica u našim potrebama, kao što su misijske izložbe u organizaciji sestara u Zagrebu i Splitu, te potpora u saniranju šteta od poplava na našim samostanima.
- ❖ Ispratile smo na vječni počinak našu sestruru Franku Čalić, prečasnoga Miju Perića i dragu braću i sestre iz obitelji sestara.

Ovo su, drage sestre, samo neki koraci, samo neke etape na putu služenja Djetetu Isusu u malenima, najmanjima, nemoćnima kroz proteklu godinu. Zajednički prijeđeni put možemo svesti na jednu rečenicu, dati jedan nazivnik: Imale smo milost da na razne načine uprisutnimo Spasitelja u svakodnevnicu ljudi kojima nas je Providnost poslala.

To otajstveno uprisutnjenje vidim svaki put kada smo same molile, ili se okupljale na molitvu za potrebe i za spasenje duša onih kojima smo poslane, kada smo ih nahranile, pomilovale, obrisale suzu, poučile, očistile, uredile, ukrasile, kada smo u zajednici dale najbolji dio od sebe. Kad smo dale ono što je u nama - u našim srcima, lijepo, kao što su to naše sposobnosti i profesionalna umijeća, nježnost, dobrota, sklad, mir, pjesma.

Vrijeme je i da pogledamo u one trenutke kada nam se dogodilo da smo od sebe dale i lošiju stranu, kad smo osorno pogledale jedna drugu, kad nismo tražile riječ isprike, kad smo nešto loše kazale ili prepričale ono što sestru, ili neku drugu osobu, ne bi obradovalo. Kad smo propustile učiniti žrtvu, kad nismo prikazale Svemogućemu trp-

ljenja braće i sestara, kad smo propustile prignuti se onome kome je naš osmijeh i ruka pomoćnica potrebna kako bi kakvoća života bila dostojanstvenija. Možda je to bila sestra s kojom smo poslane na put svjedočanstva ljubavi i sestrinstva na vrhunaravnoj razini, a nismo to prepoznale, nismo iskoristile kao pogodan trenutak za osobni doprinos žrtve ili samozataje kako bi Božja ljubav bila vidljiva u plodovima Duha što ih svi volimo osjetiti i udisati u životnom prostoru naših zajednica. Molimo da nas Milosrdno lice našega Spasitelja na Križu opravda i uništi naše propuste i grijehе.

A sada se valja okrenuti, valja pogledati unaprijed. Odmah ćemo vidjeti Svetoga oca, kao proroka našega vremena, kako nam dariva Godinu posvećena života s programima za život. Opisao ih je u zasada dva dokumenta, u dva naloga: RADUJTE SE i ISPITUJTE. Prava je milost to što se s ovom godinom podudara i **125. obljetnica života i djelovanja naše Družbe**. Krasni su i sveobuhvatni ciljevi prema kojima smo već krenule, svaka osobno, i kao zajednica sestara. Molimo za otvorenost srca, za otvorenost očiju duše da osjetimo ljepotu rijeke milosti koja nam dotječe.

U ovim mislima, drage sestre, i u zahvalnosti dragome Bogu i bezgrešnoj Majci Mariji za svako dobro djelo koje je u svojoj Crkvi izveo po našim skromnim životima, želim svakoj od srca radosnu svetkovinu Bezgrješnoga začeća Blažene Djevice Marije, te po njoj blagoslovleni i radostan **Dan naše Provincije**, koji je i sveti dan Utemeljiteljeva preminuća. On, sluga Božji Josip Stadler, neka nas zagovara kod dobroga Oca. U duhovnom zajedništvu primite tople sestrinske pozdrave od sestara iz uprave Provincije:

sestre Andje Vranješ, sestre Genoveve Rajić, sestre Ljilje Marinčić i sestre Kristine Adžamić, i vaše po Djetcetu Isusu i Bezgrešnoj majci Mariji

sestra M. Admirata Lučić
provincijska glavarica

Na prvu nedjelju Došašća , 30. studenoga 2014.

BOŽIĆNE ČESTITKE

„Pristupite dakle k Malenomu Isusu, dok je malen, dok se čini kao da je zaboravio na svoje veličanstvo, pošto je se upravo zato htio tako maljusen roditi, jer je htio da ga ljubimo, a ne daga se bojimo.“

Sluga Božji Josip Stadler

Božić, 2014.

Živio Mali Isus!

**Poštovane sestre Provincijalke, drage sestre,
sestre novakinje i drage kandidatice!**

U svetoj božićnoj noći pođimo k betlehemskoj štalici i ponizna srca pristupimo k malenom Djetetu Isusu.

Klanajmo se njemu, koji se za nas malen rodio, koji nas je malen ljubio. S cijelim svemirom pjevajmo mu najljepše hvale, jer on želi da *ga ljubimo, a ne da ga se bojimo*.

Osnažene snagom ljubavi koja se prima u betlehemskoj štalici, uz malene jaslice, u kojima na slamici leži naš Bog, pođimo radosno u novu 2015. godinu.

U *Jubilarnoj godini Družbe i Godini posvećenog života* ponesimo božićnu radost svima kojima smo poslane.

U ime sestara iz Vrhovne uprave Družbe, želim vam Čestit Božić i Sveti Isusovo porođenje. Vaša u Malom Isus i Mariji

**s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica**

*Više puta i na više načina Bog nekoć govoraše ocima po prorocima;
konačno, u ove dane, progovori nam u Sinu. (Heb 1,1-2)*

Drage sestre, novakinje i kandidatice!

Bog je ušao u našu povijest, postao je čovjekom, i objavio nam istinito lice Boga našega, Boga koji je ljubav i koji ljubi čovjeka, posebno siromaha, napuštenoga, otpisanog. Objava Božje ljubavi nije jednostrana: svi su Mu narodi dragi, spasenje je ponuđeno svima, svi su ljudi Njegovi miljenici.

U ovoj Godini posvećenog života, kao Njegove miljenice pozvane smo još bolje čuti, odgovoriti i nasljedovati Boga koji nam je progovorio u Sinu, u onome koji se rodio kao maleno Dijete kako Ga se ne bi bojale.

U ovim danima Božića – objave Radosne vijesti, s radošću budimo miljenice koje će se često sagibati nad licem Božića u jaslicama koje nam progovara riječima djeteta koje razumije samo ona koja Ga svakodnevno sluša.

Svaka vijest ako se dobro, jasno ne čuje može biti iskrivljena u prenošenju. Samo onaj tko dobro čuje i u istini prenosi, može prenijeti vijest. Budimo istinite nositeljice Radosne vijesti kojom nam je Bog progovorio u potpunoj ljubavi, u Sinu.

Časnoj Majci s. Radoslavi i njezinu vijeću, sestrama Provincijalkama, sestrama, novakinjama i kandidaticama cijele drage Družbe, našim dobročinateljima i Prijateljima Malog Isusa, u ime sestara, novakinja i kandidatica splitske Provincije sv. Josipa želimo čestit Božić i obilje Božjeg blagoslova u Novoj 2015. godini.

**s. Anemarie Radan,
provincijska glavarica s Vijećem**

***Ovako se htjede roditi
za sve koji ga hoće ljubiti***

Kako je Otac nebeski odlučio, a Njegov Sin prihvatio, započeo je advent. Dijete Isus po anđelu naviješten, po Mariji primljen, nama za spasenje darovan. Bez čovjeka stvoren, od Marije rođen da nas vrati Ocu.

Postao je Dijete da nas izazove na ljubav i djelovanje. Djetu trebamo uvijek biti na raspolaganju. Dijete nas treba da može odrastati. Dijete nas uči kako ćemo sebe darivati. Što dajemo Djetu, to nam Dijete vraća. Dijete nas poziva na hrabrost, da se ne bojimo ničega. Dijete nas poziva da ga ljubimo. U ljubavi straha nema. Po ljubavi ćemo biti prepoznate. Što učinimo nekome iz čiste ljubavi, Isusu učinimo i po tome rastemo.

Kroz jaslice je pokazao potrebnike, one koji nemaju ništa osim sebe, da im mi pružimo svoju ljubav, dobrotu, osmjeh, lijepu riječ, komad kruha, odjeće ... Svoje djelovanje usmjerimo na Onoga koji se htio roditi da ga ljubimo, a ne da Ga se bojimo.

Svako dobro djelo učinjeno čovjeku iz ljubavi prema Djetu Isusu izvor je naše radosti.

Želimo svim sestrama, novakinjama i kandidaticama

ovaj Božić i novu 2015. godinu

ispunjene radošću naviještanja i služenja u malom Isusu.

**s. M. Katarina Penić-Sirak,
provincijalna glavarica
sa članicama uprave SMI Zagrebačke provincije**

Drage sestre!

Svake godine iznova liturgija svetoga vremena Došašća nas priprema za Isusov rođendan kako u vlastitom tako i u životima svih suputnika našega ovozemaljskoga hodočašća.

Ipak je ove godine priprema i sam Božić u mnogočemu drugačiji. Tu osobitost daje mu ponaosob Godina posvećena života, u koju nas je uveo sveti otac Franjo i jubilarna 125. obljetnica naše redovničke obitelji - Družbe sestara Služavki Maloga Isusa. Kako Družba slavi Božić kao glavnu svetkovinu, na njoj temelji i nadahnjuje duhovnost i karizmu, ovogodišnji Božić je i naš jubilarni Božić. Na prvom božićnom slavlju sa sestrama, kao i na mnogim drugima, zasigurno je bio i Utemeljitelj. Ne možemo ni zamisliti život Družbe bez njega, Božjega ugodnika, sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera.

Papa naših dana, Franjo, upućuje sve Bogu posvećene osobe da se vraćaju na izvor života zajednice. Poučava nas da na izvoru meditiramo, da se napijemo bistre, od dugoga puta nezamućene vode. Na tom tragu sam se uputila na sam početak, na naš izvor. Put me je tako doveo Utemeljitelju. Listala sam, u njegovoj spomensobi samostana Egipat dokumente koje je pisao. Tu sam vidjela kopiju telegrama iz Brna. Vlastoručno je na BRZOJAVKI opisao kako je nastajala naša Družba. Vidljiva su četiri suslijedna koraka. Danas ih, drage sestre, zajedno sa svima vama želim staviti u Isusove jaslice kao darak zahvalnosti za sva nadahnuća koja su nas – sestre SMI - nosila od našeg prvoga Božića 1890 pa do danas:

Prvi korak: SVEĆENIČKA MOLITVA

17. srpnja 1890. dva svećenika obavljala devetnicu u čast sv. Ani s nakanom da se odobri od Metodijske založne u Brnu zajam (...) da se s tim novcem postavi temelj našoj ubožnici.

Drugi korak: USLIŠANJE MOLITVE

26. srpnja 1890., na sam dan svete Ane, stigao gornji odgovor od g. Rausa, predsjednika rečene založne da će zatraženi novac poslati 6. kolovoza 1890.

Treći korak: OČITOVANJE BOŽJE PROVIDNOSTI

6. kolovoza 1890. dogodilo se tako.

To je prvi početak našoj ubožnici i našoj kongregaciji služavki maloga Isusa.

Četvrti korak: SA SVETIM RAFAELOM SESTRE POSLANE SLUŽITI

24. listopada iste godine, kada je Crkva slavila svetoga Rafaela, Utemeljitelj je kazao sestrama kako u život šalje nastalu predragu kongregaciju služavka maloga Isusa, kojoj je sam Bog početak.

Brzo iza tih milosnih događaja došlo je Došašće, pa prvi BOŽIĆ betlehemki, kako je Utemeljitelj zvao sestre od milja.

Duša mi je puna radosti što je od Utemeljitelja zatalasani val samaritanske dobrote, doticao i dotiče mnoge duše, što naša Družba nepokolebivo stoji na četiri ugaona kamena, što su nam po Očevoj providnosti imena zapisana u Isusovoj štalici. Vjerujem da je naš Kralj prepoznavao i da prepoznaće sestre služavke kad god su se prignule i kad god su mu pomogle u nemoći i progonstvu.

U molitvenome zajedništvu i ovim mislima, o dragom jubilarnim Božiću, želim Vama, draga časna majko Radoslava, drage sestre Ane Marie i Katari- na, i sve drage sestre, novakinje i pripravnice, svim prijateljima Družbe i suradnicima u karizmi sluge Božjega Josipa Stadlera blagoslovljenu i nebeskim mirom ispunjenu svetu Božićnu noć i sve dane koje će nam Otac podariti u dolazećem vremenu.

U ime sestara iz Uprave Provincije BZ BDM od srca čestita svima

sestra M. Admirata Lučić.

IZ DUHOVNE RIZNICE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

Neobjavljeni životopis

IV. dio:

Grad na Gori

... Časovi Stadlera bili su najsretniji dani boravka u Germaniku slični časovima apostola na brdu Taboru, kad je mogao sa svetim Petrom zavapiti: "Gospodine, dobro nam je ovdje", jer je okusio rajsку slast uronjen u ocean mudrosti Božje i sav zanesen proučavanjem neizmjernoga čuvstva Božjega. Pa i inače su imali Germanici razne pogodnosti, osobito glede hrane. Često je Stadler govorio: „Ja sam biskup, ali vjerujte mi, ne hranim se tako kao nekoć u Germanikumu.“

Napokon dođe čas, kad se imao mladi Stadler rastati sa svojim dragim kolegama i Germanikom. Baš kad se spremao na odlazak stiže mu poziv da s drugim mladim svećenicima iz Germanikuma primi mjesto stenografa u Vatikanskom crkvenom saboru.

On odmah pristane na to, jer ga srce nije vuklo za kućom kao ostale, budući da nije imao ni kuće ni roditelja. Mladi stenograf stade marljivo se vježbati u latinskoj stenografiji. A to mu dobro dode, jer je mogao prisustvovati svim sjednicama tako glasovitog crkvenog sabora. Svakako je Stadler imao zgodu, da je mogao slušati i prodrijeti u sve dokaze za nepogrešivost papinu, te je bio u stanju uspješno braniti dogmu protiv svih navalnih protivnika. Kad je nastalo zbog toga i u Hrvatskoj gibanje i komešanje duhova, pa se čak i u

„Katoličkom listu“ počelo svašta pisati protivno, tada skoči na obranu ove istine mladi Stadler, te počne svojim zemljacima dokazivati nepobitnim i temeljitim argumentima braniti članak nepogrešivosti iz Svetoga Pisma, svetih otaca i usmene obrane.

Bogata baština, koju je Stadler ponio iz Rima, bila je neprocjenjive važnosti za čitav njegov život. Pohađajući Konfesiju sv. Petra proniknuo je oštroumani Stadler u čitavom opsegu istinitost svečane izjave njegove: „Ti si Krist, Sin Boga živoga!“ Moleći se nad grobom sv. Pavla kao da je slušao njegov gromki glas: „Pošto postoji činjenica, da je raspeti i umrli Krist uskrsnuo, njegova je nauka istinita, božanska. On je pravi Bog!“ Tu istinu zapečatili su sv. Petar i sv. Pavao svojom smrću. I Stadler, prožet tom istinom branio je neustrašivo božanstvo Kristovo, živom riječju i nepobitnim dokazima u raznim brošurama, čeznući samo za tom srećom, da i on svoj život žrtvuje kao dokaz vjere u božanstvo Kristovo. Svečana izjava Božanskog Spasitelja sv. Petru: „Ti si stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata je paklena neće nadvladati... Pasi ovce moje... I ja ću biti s tobom do konca svijeta.“ I poslije smrti ostade Isus sa sv. Petrom i nasljednicima do danas i ostati će do svršetka svijeta. Te izjave Kristove kao i činjenice, da je Stadler kao stenograf na Vatikanskom saboru pozorno pratio rasprave o nepogrešivosti pape, ostaviše u duši Stadlerovoj neograničeno štovanje i odanost prema namjesnicima Kristovim, te je identifikovao auktoritet sv. Stolice s auktoritetom samoga Boga. U usmenoj polemici oko raznih odredba crkvenih, Stadlerova je odlučna riječ bila: „To je sv. Stolica kazala“ i svaka je daljna rasprava imala prestati, inače si ga teško ražalostio i uvrijedio. Gledajući svojim očima sveta mjesta amfiteatra i koloseuma, koja su bezbrojni sljedbenici Kristovi natapali svojom krvlju, žrtvujući dragovoljno svoje živote za Raspetoga, porodi se u njegovoj duši neutaživa želja, da i on posvjedoči svoju ljubav spram Boga živoga, mučeničkom smrću, samo što mu se živa želja na njegovu žalost ne ispunji. O kako su snažan dojam u srcu mladoga Stadlera izvele one katakombe, ta čudovišta svijeta, taj podzemni Rim što ga podiže u dubinama zemlje ljubav i vjera u Krista Boga – vjera u vječni život blaženika. Oni se od revnosti da izvrše svoje vjerske dužnosti, makar uz opasnost života, povukoše u ove hladne rovove. Tu brižno čuvahu ostatke svetih mučenika i vjernika do dolaska Gospodnjega. Tu čitaš nježne i osjetljive natpise: „Dormi in pace – Spavaj u miru“ sa simbolom uskrsnuća na vječni život.

Ako još spomenemo Stadlerovu žarku pobožnost prema Presvetom Srcu Isusovu, nesebičnu ljubav spram bijednika i sirota, koje su kreposti baš u Germaniku duboki korijen uhvatile u njegovoju duši, onda smo dali glavne konture Stadlerova portreta, koji sve izrazitije prima karakteristične forme njegova samoga Uzora, te mu sve sličniji postaje u patnjama, borbama, neumornom radu za Crkvu i slavu Božju. On će, krcat bogatstvom bogoslovnog znanja i urešen krepostima stupiti u javni život s riječima Psalmiste:

“Evo dolazim, Bože, da izvršim volju Tvoju!” To mogu reći čelični značajevi, velike savršene duše, koje su se vrlo visoko vinule nad ovu zemlju, posvećujući svoj rad božanskom nakanom, za koju će sve, pa i život žrtvovati.

Sjajni komet u Zagrebu

Kad je Stadler svršio 27.VII. 1869. Nauke u Rimu, izgubi zavod Germanikum u njemu najuzoritijega i najdarovitijega gojenca onoga doba. A Stadler, pun duha Božjega i mudrosti, jedva čeka da raspali ognjem ljubavi Božje srce, svoje braće Hrvata.

Stigav u Zagreb poslaše ga za kapelana na kratko vrijeme tamo negdje u Podravinu, gdje je bilo Madžara, koji su samo madžarski govorili. Revni kapelan stade odmah revno učiti madžarski, da im uzmogne u njihovom materinskom jeziku tumačiti istine katoličke nauke. Iste godine 1870. 1. VI. postavljen je za prefekta u sjemeništu, vršeći ujedno i službu vjeroučitelja na gimnaziji. God. 1871. predaje u sjemeništu filozofiju, a 1872. i fundamentalnu, dok 1874. god. ne bude imenovan za izvanrednog profesora fundamentalnog bogoslovlja. God. 1873. pokreće pobožni list „Glasnik sv. Josipa“.

Još god. 1545. – 1563. Sabor Tridentinski stavlja za svetu dužnost biskupa, da dižu dječačka sjemeništa, a nadbiskupija ga zagrebačka još nije imala. Ta se činjenica Stadlera bolno dojmila, stoga zamišlja sretnu misao, te osniva bratovštinu sv. Josipa za gradnju sjemeništa. Sv. Josipa je Stadler veoma štovao osobito kad 1873. god. proglaši papa Pio IX. sv. Josipa zaštitnikom cijele Crkve; stoga gradnju sjemeništa stavlja pod njegovu moćnu zaštitu. U to vrijeme izdade Stadler na svjetlo prijevod djela Balamova: „Katolička Crkva u Bugarskoj, Bosni, Srbiji i Hercegovini“ a čistu dobit od toga djela kao i od velike tombole, koju priredi Stadler daje za gradnju sjemeništa. Za kratko vrijeme skupi 100 hiljada forinti dobrovoljnog prinosa. God 1876. bi imenovan redovitim profesorom na sveučilištu, radi svoje stručne spreme slovio je na sveučilištu kao pravi auktoritet bogoslovske znanosti, te je god. 1877.-1880. obnašao čast dekana bogoslovskog fakulteta. Kraj svoje profesorske službe vršio je 1877. god. službu bilježnika ženidbenog suda – Examinator prosinodalis – bio je zatim suradnik „Katoličkog lista“, „Hrvatskog učitelja“ i odbornik „Društva sv. Jeronima“. Uz to izdaje na latinskom jeziku učeno djelo „Vera religio Christiana“ i „Theologia fundamentalis“ i djelo o „Bezgrešnom Začeću“.

Za vrijeme praznika poduzima naučna putovanja po Francuskoj, Italiji, Njemačkoj i Austriji. God. 1880. imenuje ga kardinal Mihalović začasnim prisjednikom Duhovnog Stola.

Stadler se je najradije družio s pobožnim i svetim svećenicima u Zagrebu, a takav je bio nezaboravni superior sestara Milosrdnica Fidelis Hoperger, Tirolac, koji je ispočetka bio spiritual i profesor u sjemeništu. Kad je postao

superior, Stadler je bio njegov vjerni drug i pratilac na misijskim putovanjima. U samostanu je misio i neumorno propovijedao i isповijedao. Njih dvojica odluče 1872. pohoditi Bosnu pa će tom zgodom ujedno pratiti č. sestre Milosrdnice, koje će kao misionarke otvoriti školu u Mostaru i uzgajati žensku mladež.

Evo izvata iz pisma jedne sestre: „Godine 1872. dne 24. kolovoza, piše s. Klotilda, dođosmo u Trst, nas šest sestara, a pratio nas je i sveučilišni profesor dr. Josip Stadler i naš superior. Mnogo smo pretrpjeli na brodu, jer je vrijeme bilo jako ružno. Prispjev u Metković, dođe nam ususret jedan krupan Turčin. Išao je ravno prema našem superioru, a mi se uplašismo da će ga ubiti. Sad nam kaza da to nije Turčin, nego fratar, župnik iz Gabele. Jašući prema Mostaru susretosmo Turke s puškama i handžarom za pasom. Ja sam mislila, eto gotovi smo, ubit će nas. Naša dva neustrašiva suputnika, osobito Stadler, lijepo bi ih pozdravio i nazvao im Boga, a oni bi pozdrav još ljepše uzvraćali, začuđeno bi nas pogledavali i mirno dalje odmicali svojim putem i oni i mi. „Ta to su naši ljudi“, rekao bi Stadler, neće oni nama ništa. I tako je uvijek gledao da nas obodri i osokoli. Jašio je na bijelom konju kao snijeg. Jašio je brzo i uvijek prvi, sokoleći nas na brzo i veselo jahanje. „Samo veselo, junački sestre!“ Dobri župnik iz Gabele ponio je sa sobom dosta jela i pila. I ovdje nas je Stadler nukao da jedemo i pijemo, veleći da tu ne treba nikakvih komplimenata, već ko više dobije, taj će bolje proći. Dobra je volja izazvala dobru volju. Uz nevidljive naše anđele čuvare, dao nam je Bog na put i vidljive: našega superiora i Stadlera. Kad smo stigli na metu našeg putovanja u Mostar, tu nas ostaviše naši dragi pratioci i krenuše dalje put našega Zagreba. Stadler i Hoperger nastaviše put dalje kroz Bosnu prema Brodu, rodnom mjestu Stadlera. Znajući da će se morati boriti, ne samo sa svakojakim teškoćama puta i neprilikama, nego naročito protiv razne gromadi, oboružaše se jakim sredstvima protiv njih. U Konjicu podoše na konak u jedan stari han. Odmah su zamjetili u postelji življe gibanje nepoznatih gostiju, koji su bili sve to žešći i nasrtljiviji, tako da nijesu mogli ni cijelu noć ni oka stisnuti. Kad ujutro imaju šta i vidjeti. Baš u kutijama gdje su bili najotrovniji prašci, našli su mnogobrojni zaraznici, kako se moglo vidjeti najudobnije mjesto. Kad je to Stadler opazio, baci sve one praške i mirno se preda na milost i nemilost svojim krvopijama, da nesmetano po miloj volji vrše svoj posao. Stigav Stadler u Brod, pozdravi svoje dobročinitelje Oršićeve. Tu mu reče na rastanku baka Oršićeva, kao u proročkom duhu: „Došao si, Jozo, iz Bosne, ali ćeš opet otići u Bosnu, ali kao biskup.“

U vezi s ovom zagonetnom ekskurzijom Stadlera u Bosnu, stavljala biskup Marković sasvim osnovanu primjedbu prigodom dolaska Stadlerova u Zenicu, da je već tada odredila Providnost toga muža za nadbiskupa Vrhbosanskoga. Taj mladi i za svako dobro oduševljeni profesor sa starim svojim i najdražim prijateljem razgledavao je iz neposredne blizine tada našu Bosnu, upoznao je i zavolio i od tada uvijek za nju molio Bogu i Gospi, a Provid-

nost Božja ne zapušta naše Herceg-Bosne, htjela je i odredila tako, jer je taj isti mladi profesor iza deset godina imao unići u Bosnu i za nju raditi i njome vladati kao prvi njen metropolita i nadbiskup. „*Juditia Dei abycus multa*“ – „*Sudovi Božji bezdan veliki*“ (Ps 35,17) Vrhbosna god 1906. / Sličan je slučaj bio kod dr. Ante Jeglića, kad se oprashtao sa svojim ocem prije dolaska u Bosnu, reče mu: „*Iди само, ali ćeš se vratiti natrag kao biskup.*“ /

U cijelom Stadlerovu životu, mogu se očevidno razabratiti tjesne veze između Gospodina Boga i ovoga sluge Božjega. Sva njegova djela jasno i glasno govore: „To je čovjek osobite Providnosti Božje, on je ona izabrana posuda, koja će Bosnom raznijeti slavu i veličinu ljubavi Kristove i raspaliti njihova srca plamenom ljubavlju prema Kristu. Po njemu će Bog provadati svoje posebne osnove što ih je imao s patničkom, a njemu milom sirotom Bosnom. Četiri stotine godina dragovoljno robovati najokrutnijem gospodaru, sve, sve izgubiti, odreći se svih zemaljskih dobara, goli život sačuvati da može polagano u mukama umirati, trpjeli za svetu vjeru i za lijepo ime Isusovo, to je sinteza mučeništva. Takovi su bili mučenici, katolici u Bosni. Još kao dijete bacao je Stadler svoj pogled preko Save u susjednu Bosnu, odakle se doseliše roditelji bake i majke, čuo je i video kako jadni katolici pate i trpe u okrutnom sužanjstvu nekrsta. Od tada datira njegova posebna ljubav i sućut spram njih.

Kasnije kad je postao sveučilišnim profesorom, mjesto da u praznicima poduzme udobna putovanja po Evropi, on odabire kao mjesto svoga odmora jadnu Bosnu, gdje su putovi bespuća, šume, klanci jadikovci puni gorskih haramija, nigdje gostiona, samo nečisti hanovi, postelja puna odurne gamadi. Sama ljubav spram patnika katolika, pokrenula ga je na ovaj dugi naporni put. Ni sam Stadler nije mogao otkriti tajne namisli Božje s njim, da će polje njegovog apostolskog rada biti baš Bosna, gdje će raditi, patiti i umrijeti.

Nastavlja se ...

DUHOVNA OBNOVA U DRUŽBI

Duhovna obnova u jubilarnoj 2015. godini

Ovako se htjede roditi...

Uvodna riječ

Tijekom *Jubilarne godine u Družbi i Godine posvećenog života* u Crkvi, sestre pročelnice Vijeća za duhovnost u Družbi pripremat će u našem vjesniku „Razmatranja“ koja mogu biti od pomoći svakoj sestri za što plodonosniji hod na putu kršćanske savršenosti i svetosti (usp. čl. 1. Konst.).

Ponuđena razmatranja bit će posebno pomagalo sestrama za dan duhovne obnove u zajednicama (usp. čl. 117. Konst.), koji sestre imaju svakog 25. u mjesecu kao spomen na Isusovo rođenje.

Naš ovogodišnji duhovni hod bit će u duhu „Isusova djetinjstva“ pod gesлом nama dobro poznatim: ***Ovako se htjede roditi...*** Na taj duhovni put druženja s Malenim Isusom upućuju nas i naše Konstitucije u čl. 5. „Sestre pobuduju i njeguju ljubav prema Malom Isusu razmatranjem i proživljavanjem najvećih otajstava naše vjere: Utjelovljenja, Rođenja i Bogojavljenja Vječne Očeve Riječi. Iz tih otajstava proizlazi sama duhovnost sestara Služavki Maloga Isusa.“

Tijekom cijele godine, posebno svakog dvadeset petog u mjesecu, na zajedništvo s Djetetom Isusom u betlehemskoj štalici pozivat će nas riječi koje nam je otac Utemeljitelj ostavio u svojoj poslanici prigodom 25. obljetnice Družbe: „Pristupite dakle k Malenomu Isusu, dok je malen, dok se čini kao da je zaboravio na svoje veličanstvo, pošto je se upravo zato htio tako maljušan roditi, jer je htio da ga ljubimo, a ne da ga se bojimo.“ Kako da se ne odazovemo njegovu pozivu, kada nas tako očinski poziva: Pristupite k malenom Isusu...

Razmatranja o Malenom Isusu za dan duhovne obnove bit će preuzeta iz četiri sveska „Razmatranja za svaki dan crkvene godine o svetom evanđelju Isusa Krista“ O. Antuna Boissieua, D. I., koje je (od 1894. do 1897.) preveo i izdao dr. Antun Jeglić, arhiđakon kaptola vrhbosanskoga, kojemu je otac Utemeljitelj, nadbiskup Josip Stadler, povjerio duhovno vodstvo naših prvih sestara u Vrhbosanskoj ubožnici. U glasilu *Vrhbosna* godine 1894. br. 16., sam je dr. Jeglić napisao: „Prema nalogu Presvjetloga moram da vodim nje-

govu ubožnicu. U toj imade više osoba zvanih: sluškinje malenog Isusa, koje siromake dvore i za njih rade. Prema svome zvanju su dužne, da nastoje oko kršćanske savršenosti, u kojoj neka im budem učiteljem. Ali eto poteškoće! Preznamenito sredstvo za napredak na putu prema savršenosti jest svagdanje razmatranje: a gdje da uzmem knjigu pomoćnicu, budući da tako u milom našem jeziku nema! Ne mogu kazati, koliko sam kroz tri godine s toga patio. Nužda me nagnala te odlučih, da ja kakovu knjigu za svagdanje razmatranje priredim. Ali eto opet nove poteškoće: ne mogoh od poznatih mi knjiga skladne naći. Napokon, sam ne znadem kako, dođe mi u ruke knjiga: 'Razmatranja za svaki dan crkvene godine o svetom evanđelju Isusa Krista'. Spisao P. Antun Boissieu S. J. Ja knjigu gledam i čitam i eto što više je čitam, to mi se više dopada. Razmatranja su veoma jednostavna, posve lako razumljiva, veoma pobožnim duhom pisana i što se za moje svrhe osobito sviđalo. Razna čuvstva, u kojima upravo molitva stoji i koja su uz odluku svrha uvažavanju predložene istine, dakle razna čuvstva su u toj knjizi opsežno izvedena, i to tako nježno, lijepo, čuvstveno, istinito, da zbilja srce duboko ganu."

U uvodu same knjige napisao je: „Nisam žalio truda, da svim ovim potrebama za duhovni život doskočim. S toga ćete na kraju svakog sveska razne dodatke naći i to: ...za 25. dan svakoga mjeseca o malenom Isusu.“

Upravo iz tih razmatranja, koje su posebno pripremane za sluškinje malenog Isusa u prvoj Stadlerovoj ubožnici u ulici Mjedenici, sestre su kroz dugu povijest crpile duhovnu snagu za napredovanje u kršćanskoj savršenosti, a kao Služavke Maloga Isusa posebno su razmatrale i u život provodile duboke tajne svetih otajstva Isusova djetinjstva.

U Jubilarnoj godini Družbe želimo se s dubokom zahvalnošću vratiti k istom „Izvoru“ iz kojega su crpile snagu za služenje siromasima naše prve sestre, i iz njega ponovno crpiti nepresušnu milost Betlehemskih svetih tajna. Neka to „vrelo“ obilato natapa i danas naše duše koje su žedne Boga.

Razmatranja o Malenom Isusu, preuzeta iz te nadahnute knjige, koja ćemo u Družbinom vjesniku objavljivati tijekom cijele godine, neka nas povedu k betlehemskoj štalici, k jaslicama, jer „jaslice će nam pobuditi ljubav prema Bogu-Djeteštu; treba samo da Ga više puta u jaslicama motrimo.“

Svima koji se u ovoj milosnoj godini upute k betlehemskoj štalici, želimo radosna i plodonosna duhovna iskustva susreta s Djetetom Isusom, Majkom Marijom i sv. Josipom.

Živio Mali Isus!

RAZMATRANJE O MALENOM ISUSU ZA 25. SIJEĆNJA

Tema:

Štalica betlehemska jest škola ufanja

Prva vježba: Misli da si na polju blizu Betlehema i čuj kako andeo pastirima govorи: „Javljam vam veliku radost“..., i uđi s pastirima napunjena svetom nadom u štalicu betlehemsку.

Druга vježба: Moli Djevicu Mariju i svetoga Josipa, koji su radosni i veseli, neka ti pomognu u tome razmatranju, da ti u srcu poraste kreplost ufanja.

Prva točka

Pomisli kako je svaki čovjek po naravi slab i nemoćan. *Svako je tijelo kao trava, sva mu slava kao cvijet poljski: sahne trava, vene cvijet* (1 Petr 1,24). Pomisli kako lako zabludi tvoj razum, kako teško činiš dobro i kako bezuspješno nastojiš oko mira u svome srcu. S apostolom uzdišeš: *Jadan li sam čovjek! Tko će me istrgnuti iz ovoga tijela smrtonosnoga?* (Rim 7,24).

Ali pogledaj u jaslice, pogledaj u lice Djetešca Isusa! Eto ti Spasitelja pred očima. Pred sobom vidiš Boga svoga, koji je iz ljubavi prema tebi svemogućnost svoju sakrio u slabašno tijelo da bi tvoju slabost pretvorio u božansku moć.

Ovo je razmatranje sjeme svetoga ufanja. *Što je slabo pred svijetom, izabra Bog, da posrami jako* (1 Kor 1,28). Što je slabije od čovječje naravi, i gdje je opet narav slabija negoli u djeteta? Ali gledaj, nemoćna ruka Djetešca Isusa ruka je svemogućega Boga, koja nosi nebo i zemlju; ovo malo Djetešće sin je Kralja nebeskoga, te će jednom kazati: *Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji!* (Mt 28,19).

Ako ti ovo dijete uzajmi svoju moć, onda možeš sve; ako te ovaj Sin kraljevski prizna za brata, za sestru, onda ćeš jednom s njim kraljevati na nebu. Njegovom snagom možeš svladati strahovitu smrt, da činiš divna kreposna djela, izvesti možeš djela božanska usprkos čovječjoj slaboći. I eto, upravo je za to svemogući Otac nebeski dao da njegov jedinorođeni Sin uzme lik djeteta. *Kako nam onda s njime neće sve darovati?* (Rim 8,32). *Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo,* više sav zanesen prorok Izajia (Iz 9,5). *Sve mogu u Onome koji me jača* (Fil 4,13), uvjerava nas sv. apostol Pavao. Odakle tako odrješit govor? Jer je sv. apostol primio Isusa u srce, te se Njime zaodjenuo.

Hajde, sjedini se i Ti s Isusom pa ćeš i ti moći kazati: *Živim, ali ne više ja, nego Krist živi u meni* (Gal 2,20). Ulit će se u tvoje srce sigurno ufanje da ćeš pobijediti grijeh, popeti se do svetosti, svladati smrt, dokučiti nebo. Ali, eto, već si se sjedinio s Isusom na svetom krštenju i uskliknuti možeš sa sv.

Petrom: *Blagoslovjen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji nas po velikom milosrđu svojemu novo rodi za životnu nadu* (1.Petr. 1,3). Ti si dijete Božje, stoga sveti Ivan i tebi govori: *Ljubljeni, sad smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični jer vidjet ćemo ga kao što jest* (1. Iv. 3,2). *I tko god ima tu nadu u njemu, čisti se kao što je on čist* (1.Iv 3,3). U tome je kršćansko ufanje, to će reći po Kristu dobiti *dio na naravi božanskoj*.

Uči, dakle, u štalici, kakvo je ufanje onih što ih pozva Bog da postanu slični Sinu njegovu.

Druga točka

„Pristupimo dakle k prijestolju milosti, koje je božanski naš Spasitelj nam-jestio u štalici betlehemskoj, da nađemo pomoć u shodno vrijeme!“ Tebi treba svaki dan nove snage, nadčovječne snage, da se vrhuncu savršenosti sve više približavati možeš. Ti znadeš dobro kamo te zove Gospodin, kako ti po proroku Izajiji govori: *Onima što se u Jahvu udaju snaga im se obnavlja, krila im rastu kao orlovinama, trče i ne sustaju, hode i ne umore se* (Iz 40,31). Utoliko ćeš napredovati u kreposti i uspješno djelovati u službi Božjoj, ukoliko se pouzdano ufaš.

– Sada istraži svoje srce, je li ga Isus napunio svojom božanskom snagom? U srcu koje se veselo ufa, u tome srcu nema mjesta bojazni ni žalosti. Ako te ipak žalost snađe, odmah ćeš sam sebi kazati: „Zašto si žalosna, dušo moja, zašto se smućuješ? Ufaj se u Boga, pouzdaj se u Isusa svoga!“ Istraži razlog žalosti. Ako proistječe iz tvoga samoljublja kojemu se nije udovoljilo, onda se dakako ne možeš ufatiti da će ti Isus pomoći, ali si dužan suzbiti sve neu-redne sklonosti samoljublja. One preporučuju pravu božansku snagu kršćanskog ufanja. Govori tada srčano: „Pozvan sam na viši stupanj nego da budem rob zemaljskih ništavnih stvari; nebo mi je domovina!“ I brzo će te vesela nada oživjeti.

Gdje je ufanje onđe se rado i veselo radi. Zašto ratar obrađuje njivu? Zato što se ufa u lijepu žetvu. Uvjeri ga da će sve snopove neoštećene donijeti u svoju spremnicu pa će još više nastojati oko rada.

– No, jesli ti revan i zauzimaš li se svojski da napreduješ u svetosti i da točno obavljaš svoje dužnosti? Sigurno ćeš uspjeti, s neba će ti pomoći doći. Ali možda sam ne naprežeš svoje snage? Bojiš se da bi radio bez uspjeha. No, to nije moguće, ako radiš s dobrom nakanom. Ti možeš sve u Onome koji te kriješi, samo ako hoćeš ono što On hoće.

– Pouzdaješ li se u svoju snagu i pomoć ljudsku? Zar ne znaš kako je Bogu mrsko ako se tko pouzda na ljude od svijeta. Onda On svoju pomoć uskrati. Ako tražiš od Boga da ti pošalje pomoć, dobit ćeš je, ali ako nastojiš steći ili

sačuvati ljubav i dobrohotnost svijeta, Bog će ti sve napore učiniti ništavni. „Bolje je pouzdati se u Boga, negoli u dobrohotnost knezova“.

Pomisli, napokon, da tvoje ufanje mora ići preko granica ovoga svijeta i vremena. Ufanje i čeznuće usko su povezani. Mi se ufamo u ono što ne vidimo, jer kako bi se tko mogao ufatiti u ono što vidi? Ako imamo takvo ufanje onda ćemo jedva čekati trenutak kada ćemo gledati sve ono u što se ufamo. A ti? Želiš li malo ili mnogo stići u vječnu domovinu, u Kraljevstvo, koje će ti Isus dati? I dobiti krunu pravednosti, koja te čeka, ako pobijediš u teškoj borbi ovoga svijeta? Tvoje je ufanje jednako tvojoj želji. Ili se možda bojiš umrijeti i doći k Isusu? Zar se onda ne bojiš što si za ovaj život previše navezan? Pomisli, kako govori ufanje: „Kada bih hodao u smrtnoj sjeni, ne bih se bojao, jer bio bi kod mene Ti, Isuse moj, Spasitelju moj, ufanje moje!“

Molitva: Moli za sveto ufanje, a time i za žarku želju da što prije dođeš u sveto nebo. Amen.

RAZMATRANJE O MALENOM ISUSU ZA 25. VELJAČE

Tema:

Štalica betlehemska jest škola ljubavi prema Bogu

Prva vježba: Dopusti da anđeo čuvar tvoju dušu povede u betlehemsku štalicu. Kada uđeš pogledaj premilo lice malenoga Isusa kako se od ljubavi žari i, gle, kako ga presveta Djevica i sveti Josip usplamtljeli od ljubavi motre i kako mu se ponizno klanjaju.

Druga vježba: Obećaj Gospodinu da ćeš nastojati kako bi razmatrajući u sebi uspij probuditi ljubav prema Bogu.

Prva točka

Gle, sav se život u prirodi rađa od sunca. Ukloni sunce i svaki će stvor u tamnoj i hladnoj noći umrijeti, zemlja će biti samo velik grob. Odатle možeš razabrati kako je tvojoj duši potreban Bog – sunce duhovnoga svijeta – i kako trebaš Boga ljubiti. Ako Bog svojom milošću ne svijetli u tvome srcu, ako ne ulijeva svoju ljubav u tvoje srce, tvoje će srce obuzeti tama grijeha i nećeš biti sposoban ni za jedno dobro djelo. Zaista, naravnim moćima tijela i duše možemo učiniti mnogo toga što će se ljudima svidjeti, što će ljudi mnogo hvaliti, ali što će to vrijediti u Boga, što koristiti za vječnost?

Čuj što sv. Pavao kaže: *Kad bih razdao sav svoj imutak i kad bi predao tijelo svoje da se sažeže, a ljubavi ne bih imao – ništa mi ne bi koristilo* (1 Kor

13,3). I eto, zbog Adamova grijeha prestalo je ovo sunce Božje milosti i nije više u srca ljudska slalo zrake ljubavi Božje. Što će od ljudi biti? Zar da ostanu svi u tami grijeha i u sjeni smrti za ovoga života, a i poslije smrti, u vječnosti?

Ne! Kod jaslica betlehemskeh uči kako trebaš Isusa ljubiti. Sveti Ivan piše: *U ovom se očitova ljubav Božja u nama: Bog Sina svoga jedinorođenoga posla u svijet da živimo po njemu. U ovom je ljubav: ne da smo mi ljubili Boga, nego – on je ljubio nas i poslao Sina svoga kao pomirnicu za grijehu naše* (1 Iv 4, 9-10).

I tijelo čovječe s dušom čovječjom Isusovom učinio je Duh Sveti u utrobi Preblažene Djevice. Od toga se časa vječni Sin Božji tako zauvijek sjedinio s ljudskom naravi da se nikada više od nje odijeliti neće.

Pred tobom u jaslicama leži ovo Dijete čovječe, koje je ujedno i Dijete Božje. Sva milost i sva ljubav Božja u *Srce* su ovoga Djeteta izlivene. Kao što pripravno staklo sve zrake sunčane može skupiti na jednu točku, tako je i čovječanska narav malenoga Isusa sve zrake ljubavi Božje skupila u sebi, da ih onda razasilja u čovječanstvo.

Hoćeš li, dakle, da se užežeš ljubavlju Božjom, dopusti da žarke zrake ljubavi, što u božanskem Srcu Malenoga Isusa plamte, kao kroz zrcalo padaju na tvoju dušu. Zato je Sin Božji došao na svijet – da vatru ljubavi Božje na svijet donese i želi samo to da se tom svetom vatrom užeže cijeli svijet. Punina ljubavi Božje skupljena je u njegovu Srcu i svi mi crpimo iz te punine. Nijedna iskrica ljubavi Božje ne dolazi u tvoje srce mimo Presvetog i Božanskog Srca Isusova. Kao što živo i bogato vrelo krijepeći sve one koji iz njega piju, ali ipak još mnogo ostaje, tako se i ljubav Božja izlijeva u srca naša iz toga neiscrpnnog vrela koje je sam Duh Sveti stvorio. Samo je jedno nužno – da ti, poput žedna čovjeka, k tome vrelu pristupiš, da usta duše svoje otvorиш i da onda pijesi po volji.

Gle cvjetove kako listove okreću prema suncu kako bi mogli njegovu čudotvornu moć usisati i time dobiti uvijete da mogu rasti, cvjetati i plod donijeti. Ugledaj se u njih! Srce i ruke podigni u vrućoj molitvi k Božanskom Djetuetu u jaslicama, jer ono je došlo na svijet da mi imamo život u izobilju. *Ja sam svjetlost svijeta* (Iv 8,12), vapi maleno Djetešće. Pristupi, dakle, k njemu i rasvijetlit ćeš se. Nijedan učitelj ne može učeniku svome mudrost uliti, ali drukčije biva u školi nebeske Mudrosti. Maleni Učitelj u jaslicama ulijeva u srce tvoje ljubav koja sadrži svaku mudrost. Stoga vapi s velikom žudnjom: „Isuse, Bože moj i sve moje, daj mi ljubav!“

Druga točka

U ovom je ljubav: ne da smo mi ljubili Boga, nego – on je ljubio nas (1 Iv 4,10), vapi oduševljeno sv. Ivan. Kako si vršio ovu pravednu opomenu apostola, koju u Starom i Novom zavjetu Bog sam kao prvu zapovijed proglašuje: Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim (Mt 22,37).

Ispitaj se! Možeš li iskreno sa svetim Filipom Nerijem reći: „O, Bože, ljubavi dostojan i ljubavi sav pun, ako si htio da te ljubimo, zašto si nam dao samo jedno srce, i to sasvim maleno“. Bog je tome sveću na ovaj upit odgovorio: Duh Sveti zapalio mu je toliku ljubav da su se dva rebra izbočila pa je žarko srce imalo više prostora. No, ako bi ti htio ići u školu k svetom Filipu, on bi te odveo u betlehemsku štalicu, pokazao bi ti maleno Djetešće i rekao: „Od ovoga Učitelja uči kako trebaš Boga ljubiti“. Zoveš se djetetom Božnjim i jesi dijete Božje. Samo od Prvorodenca, od Isusa, možeš naučiti kako možeš Oca nebeskoga dostoјno ljubiti.

Moli malenoga Isusa neka tvoje srce učini po Srcu svome, postani s Njim jedno srce i jedna duša i ljubit ćeš Boga dostoјno.

Pitaj, dakle, kako je Isus Oca ljubio? *Ja i Otac jedno smo* (Iv 10,30), odgovara on. Teži i ti po tome Isusu i s Isusom jedno postani s Ocem nebeskim.

Jedno moraš biti s njim u mislima. Bog uvijek u ljubavi na tebe misli. Misli i ti rado na njega. Budi i hodi u njegovoј prisutnosti.

Je li tebi lako ili teško moliti i neprestanom molitvom kod rada i posla s Bogom sjedinjena ostati?

Eto mjere ljubavi tvoje! „Za moga razmatranja užeže se vatra“, kaže psalmista. Ako ljubiš razmatranje, i u tebi će se ljubav Božja užeći.

Po primjeru Isusovu moraš također voljom svojom s Ocem postati jedno. Po nauku sv. Pavla Isus je, došavši na svijet, rekao: *Žrtva i prinos ne mile ti se, nego si mi tijelo pripravio; paljenice i okajnice ne svidaju ti se. Tada rekoh: „Evo dolazim!“ U svitku knjige piše za mene: „Vršiti, Bože, volju tvoju!“* (Heb 10,6 -7).

Hoćeš li, dakle, Boga ljubiti i posveti se, moraš u srcu njegovati sličnu volju kakvu vidiš u Isusu kada je ušao u ovaj svijet. Govori više djelom negoli jezikom: „Da volju Tvoju, o Bože moj, učinim, to je meni drago i zakon je tvoj u srcu mom“. Ali čuj također što je Isus govorio polazeći s ovoga svijeta: *Dolazi knez ovoga svijeta...* Na smrtnim mukama, dakle, koje nevini Isus u poslumu prema Ocu nebeskome na se prima i trpi ih od oruđa đavolskog neka svijet razabere kako on Oca ljubi i kako nema volje osim Očeve.

Početkom, dakle, i svršetkom svoga zemaljskog života veli ti Isus: *Ljubim Oca i vazda činim volju Njegovu.* Ne bi li ove riječi morale biti na tvome srcu

cijelog tvoga života? Da imaš u srcu pravu ljubav prema Bogu, svakoga bi dana nastojao pronaći samo Božju volju i samo bi prema njoj svoj život uređivao. Znadeš li kako ljubimac Isusov, sveti Ivan, piše? *Djeco, ne ljubimo riječju i jezikom nego djelom i istinom* (Iv 3,18). Eto, po ovom mjerilu mjeri svoju ljubav prema Ocu nebeskome.

Odluka: Danas ču tražiti i vršiti samo volju Božju, kao što mi se pojavljuje u zapovijedima Božjim, u dužnostima moga staleža i u ostalim okolnostima, koje već spremja Providnost Božja.

Molitva *Oče naš ...*

RAZMATRANJE O MALENOM ISUSU ZA 25. OŽUJKA

Tema:

Betlehemska štalica škola je ljubavi prema bližnjemu

Prva vježba: Stupi duhom u štalicu, gdje Božansko Djetešće u jaslicama leži; sa strahopočitanjem pogledaj Prečistu Djevicu i svetoga Josipa, i raduj se što toliku ljubav i dobrotu vidiš kako im odsjeva iz lica. Klekni i pokloni se s njima Božanskome Djetešcu.

Druga vježba: Započni razmišljati odlukom da želiš spoznati usrdnu ljubav malenoga Djetešca Isusa prema svim ljudima i srce svoje tom ljubavlju napuniti.

Prva točka:

Ljubav Djetešca Isusa prema svim ljudima

Vjera te uči da u jaslicama leži tvoj zakonoša. No, koji ti zakon daje? Jedan jedini: *Da jedni druge ljubite* (Rim 13,8). Zakon Deset zapovijedi Bog je u Starom zavjetu prstom svojim na kamene ploče napisao. Tvrđ je bio taj zakon kao kamen i strahom je svakoga ispunjavao, iako je bio svet i od Boga. A zakon Novoga zavjeta ne donosi nikakav prorok Mojsije nego sam Sin Božji, i ne donosi ga ubilježena u kamen nego u svoje meso i svoju Krv, koje je primio postavši čovjekom za tebe.

Eto ga u jaslicama, još ti ne govori razumljivim riječima. No, on ni ne treba već sada dubokim utiskom navješčivati zakon svoj. On je sam živa ploča zakona. Zar nije brat svim ljudima, budući pravi Sin čovječji? Zar ne vidiš kako je veliko srce njegovo, te obuhvaća sve ljude svih vremena i svih krajeva? Uzeo sam sebi meso od tvoga mesa, krv od tvoje krvi. Tako već sada govori Židovu, Grku i svakom čovjeku. Hoćeš li, dakle, ljubiti mene i obdr-

žavati moj zakon, onda kao braću moju ljubi sve koje ja ljubim. Moja braća neka budu twoja braća. Ne pitaj iz koje su zemlje, kojega naroda i kojega jezika, nego ljubi sve bez razlike. I ako pitaš kako ljubiti bližnjega, On ti odgovara: „Tako kao što sam ja, koji sam postao sve. Postao sam čovjekom, iako sam Bog; ljubav prema čovjeku prisilila me da uzmem lice čovječe, budući da ljubav sili onoga koji ljubi da postaje sve sličniji onome kojega ljubi. Eto, ljubav je mene, najvišega Kralja, učinila najmanjim slugom, mene, najbogatijega Gospodara, najsironašnjim prosjakom. Eto vidiš, ovo je mje- ra za ljubav tvoju prema bližnjemu!“

Ali pomisli kako je Isus ovaj zakon učinio lakim. Na čudnovat se način sa ljudima sjedinio. Apostol kaže: *Koji ste god u Krista kršteni, Kristom se zaod-jenuste* (Gal 3,27). Eto, ako vidiš čovjeka krštena, kao da vidiš Isusa, a na krštenje su pozvani svi ljudi. No, je li tebi teško ljubiti Isusa? Nipošto. Onda ti ne može biti teško ljubiti svakoga čovjeka, jer u svakome Isus živi ili barem želi živjeti i biti ljubljen.

Napokon pomisli da, ako obdržavaš ovu zapovijed, onda obdržavaš sve. Zar ne uči sv. Pavao izrijekom: *Nikomu ništa ne dugujte, osim da jedni druge ljubite. Jer tko drugoga ljubi, ispunio je Zakon. Uistinu: Ne čini preljuba! Ne ubij! Ne ukradi! Ne poželi! I ima li koja druga zapovijed, sažeta je u ovoj riječi: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. Ljubav bližnjemu zla ne čini. Punina dakle Zakraj jest ljubav* (Rim 13,8-9).

Pogledaj još na Preblaženu Djevicu. Zašto te toliko nježnom ljubavlju gleda? Jer vrši zakon Isusa, Svoga Božanskog Djeteta. I zašto se tvrdi o svetom Josipu da ga nitko ne moli uzalud? Zato što je u betlehemskoj štalici naučio ljubiti sve i svima postati sve.

Druga točka

Ljubi Boga i bližnjega svoga više nego samoga sebe

Budući da je ljubav ispunjenje svega zakona, Gospodin nas hoće prepoznati kao svoje učenike samo ako se međusobno ljubimo. Sudit će nas također prema mjeri ljubavi kojom smo bližnjega ljubili. Kakva je ljubav u tebe?

Svakako moraš zakon ljubavi vršiti prvo prema onima s kojima te Bog zajedno u društvo doveo, te svakoga dana neprestano u tjesnoj svezi s njima živiš. Drži nepobitnim ovo načelo: svaka ljubav redovničke osobe prema bližnjima u redu u kojem služi vrlo je dvojbena i sumnjiva ako u svakidašnjem životu prema njima iskrene ljubavi ne pokazuje.

Za to se trebaš posebno čuvati svega što bi priječilo međusobnu ljubav. Suglasno tvrde svi naučitelji duhovnoga života da najveći neprijatelji međusobne ljubavi jesu posebnosti, nepotrebne iznimke od zajedničkih potreba, bezobzirna tvrdoglavost koja neće popustiti od svojih misli i zahtjeva. Pomisli da svi koji s tobom žive imaju zapovijed da te ljube, kao što ljube

Isusa. Nemoj, dakle, bližnjemu otežati ljubav prema sebi time što si tako slabo sličan Isusu, „koji nije tražio, što je Njemu samom bilo drago“. Sjeti se riječi apostolovih: *Svaki od nas neka ugada bližnjemu na dobro, na izgradivanje* (Rim 15,2), da ga osokoli za dobro i ohrabri. Želiš li znati kako možeš unaprijediti međusobnu ljubav onda slušaj svetoga Bernarda, koji kaže: „Ako ukućanima svojim rado podijeliš darove što si ih odozgo primio, ako si prema svakome uslužan, ljubazan, dobrohotan, čedan i ponizan, onda će svatko o tebi tvrditi da širiš miomiris najboljih mirodija poput zaručnika u visokoj pjesmi“.

Tko brata svoga u svim duhovnim i tjelesnim nevoljama podnese, čak ga uslugama podupire, prijateljskim riječima bodri, mudrim savjetom upućuje, slabica potpomaže, ako regula dopušta i ako može, i to barem molitvom, ako red drukčije ne dopušta, širi miomiris među svima, i to najmiliji i najdražesniji. Kao balzam je takav član u društvu, svatko pokazuje prstom na nj govoreći: *Ovo je ljubitelj svoje braće, koji se mnogo moli za narod i za sav Sveti grad* (2 Mak 15,14).

Zaslužuješ li i ti ovu pohvalu, o kojoj govori sveti Bernard? Širiti miomiris djelotvorne ljubavi prema bližnjemu može samo ponizna duša, duša kojom vlada prava ljubav, te je nagnje, čak silom sklanja, da bude svima služavka i svima sve, bez ikakve sebičnosti i samoljublja. O tome se ispituju i donesi dobre odluke stojeći duhom pred jaslicama u betlehemskoj štalici.

Odluka: Ljubit ću bližnjega, osobito sve one osobe s kojima zajedno živim i radim; odreći ću se svojih posebnosti, podnositi ću njihove slaboće i odrješito suzbijati svaku zlovolju.

Ako pogriješim i bližnjega uvrijedim, odmah ću se poniziti i pomiriti da ne omrznam predragom Isusu. Amen.

Priredila s. Ana Marija Kesten

***

Duhovna sabranost sestara čini se svakog 25. u mjesecu. Ona je veoma korisna redovnička vježba, u kojoj se redovničkoj osobi daje prigoda, da se može malo više sabrati i razmišljati o svojem duhovnom napretku. Ovu duhovnu sabranost zovu mjeseca priprava za smrt, a to stoga, što treba da sestre u duhovnoj sabranosti tako urede svoju duševnost, kakovu bi željele imati na času smrti. Služavki Maloga Isusa valja znati da za nju nije dosta, da se samo grijeha čuva, već mora rasti u krepostima redovničkim i usavršavati se. Ako ne napreduje onda nazaduje.

Tumač Ustanova i običaji Družbe

PROSLAVA 124. ROĐENDANA DRUŽBE

124. godine pod zaštitom sv. Rafaela

„... Kako je ... dan rođenja naše svete Kongregacije, tako se ponukanim i dužnim smatram pisati Vam,... i veseliti današnjem danu, kojemu je godine 1890. sam Gospodin Bog početnik. ...Vas i sve ostale osobe u Betlehemu, Egiptu, ... iz dna duše svoje blagoslivljam i sve u presvetom Srcu Maloga Isusa pozdravljam ...“

Sluga Božji Josip Stadler

Od tada, kroz protekle 124 godine, poslužujemo Dijete Isusa u njegovim miljenicima: malima, nemoćnima, izloženima nevoljama. Na zemaljskom hodočašću častimo nebeski lik svetoga arkanđela Rafaela, i molimo blagoslov da nas i danas zajedno s našim Utemeljiteljem vodi i liječi. Sjedinjujemo glasove duše i zajedno kličemo:

**Živio Mali Isus!
Živjela naša Družba!
Živio naš Utemeljitelj – sluga Božji nadbiskup Josip Stadler!**

Sarajevo, Rafaelovo 2014.

Proslava 124. rođendana Družbe

U samostanu "Antunovac" u Novoj vesi, sestre zagrebačke provincije proslavile su 24. listopada Dan osnutka Družbe i svetkovinu svetog arkandela Rafaela. Vlč. Stjepan Baloban održao je trodnevnu duhovnu obnovu s misnim slavlјima i prigodnim propovijedima u kojima je sestre i vjernike potaknuto na razmišljanje prema Lukinom evanđelju (12, 49-53).

Prilično snažnim riječima, poput ognja, razdora, razdjeljenja unutar same obitelji Isus želi svojim učenicima predviđiti ozbiljnost onoga što se s njim-Isusom događa. On će podnijeti muku, umrijeti i uskrsnuti za čovjeka, za svoje učenike, za nas. A onaj tko želi slijediti Isusa mora se u svojem konkretnom životu potpuno opredijeliti za njega i njegov nauk. To će potpuno opredjeljenje, pokazala je povijest a i današnje vrijeđeme o tome svjedoči, u konkretnim životima vjernika često dovesti do nerazumijevanja, dijeljenja pa i razdora. Što, zapravo, u našem životu znači potpuno se opredijeliti za Isusa Krista?

Sv. Pavao u poslanici Efežanima to na neki način pojašnjava. Kod njega je riječ o pozivu na intenzivniji život u Kristu, na izgradnju unutarnjega čovjeka po Duhu Svetome. On poziva i nas da Kristu otvorimo „prostоре svoje nutrine“, i to potpuno kako bismo u ljubavi uvriježeni i ute-

meljeni bili sposobni „shvatiti zajedno sa svetima koja je tu širina, duljina, visina i dubina, i upoznati ljubav Kristovu koja nadilazi spoznaju“ (Ef, 3, 18). Potpuno se predati ljubavi Kristovoj na svojem životnom putu: to bi trebao biti cilj svakoga Isusova sljedbenika, a osobito onih koji u redovništvu i svećeništvu žele služiti Bogu i ljudima kojima su poslani. Rekoh služiti – biti u službi – ljudima kojima smo poslani. Čini se da bismo u današnje vrijeme trebali više razmišljati, razgovarati a, nadasve, moliti se kako bismo bolje razumjeli značenje služenja i službe koja nam je povjerena.

Na svetkovinu sv. Rafaela svečano euharistijsko slavlje predslavio je vlč. Stjepan Baloban u zajedništvu sa fra Jurom Šarčevićem, provincijalom Hrvatske kapucinske provincije, župnikom Alojzijem Žlebečićem i vlč. Josipom Radeljom. Propovjednik je dotakao povijest Družbe i prenio sestrama živi primjer služenja Bogu i bližnjima sl. Božjeg Josipa Stadlera.

24. listopada, dan kada se po starome liturgijskom kalendaru slavio blagdan sv. Rafaela, je važan datum u Družbi Sestara Služavki maloga Isusa. Utemeljitelj Družbe, Sluga Božji, nadbiskup Josip Stadler, je sve važnije događaje u nastanku i organizaciji Družbe vezao uz blagdane nebeskih zaštitnika. Posebno mjesto u tome ima jedan andeo, arkandeo, imenom Rafael. 24. listopada 1890. godine kada je otvorena prva kuća u Sarajevu – prihvatalište – u koju su primljene prve siromašne starice uzima se kao datum osnivanja Družbe. Osam godina kasnije, upravo na blagdan sv. Rafaela, 24. listopada 1898. godine, Družba je uselila u kuću Betlehem u Sarajevu, a kasnije kuću maticu. Tako s tim datumom i, možemo reći, zaštitnikom sv. Rafaelom započinje život i rad autohtone hrvatske redovničke zajednice Sestara Služavki maloga Isusa. U pripravi za ovaj blagdan, jučer smo razmišljali o značenju riječi „služiti“, „služitelj“, „služavka“. Poticaj za to dobili smo iz završnog govora pape Franje na „Izvanrednoj općoj sinodi u Rimu“ u kojem je on pozvao biskupe, a preko njih i svećenike i redovnike da budu „služitelji u Kristovoj Crkvi“. Ne gospoda i gospodari nego služitelji. Istina riječi „služiti“, „služitelj“ nisu se u proteklim desetljećima previše upotrebljavale. Kao da smo svi mi pomalo zaboravljali da su crkveni službenici prije svega „služitelji“. Riječ je o „služiteljskoj dimenziji“ iz koje proizlazi autentičnost svećenika, biskupa, redovnika i redovnice, a preko njih i Crkve.

Veliki nadbiskup Josip Stadler je u ono vrijeme, krajem 19. stoljeća, svojim biskupskim služenjem želio pridonijeti ublažavanju bijede i si-

romaštva. Nije mogao kao biskup – crkveni služitelj – oko sebe mirno promatrati bijedu i neimaštinu a da on ne učini ono što je moguće učiniti. Za mnoge ljude tada, pa i za nas danas, nadbiskup Stadler je učinio - materijalno gledajući - gotovo nemoguće stvari. Katkada je to sličilo na ljudski gledajući riskantne i nerazumne poteze. No, on je sve to činio uzdajući se u Božju pomoć „služeći“ kao biskup konkretnom čovjeku i ljudima kojima je bio poslan.

Puno veće značenje od toga materijalnoga – gradnje crkvenih objekata – ima osnivanje autohtone hrvatske redovničke zajednice i to pod názivom „Služavke maloga Isusa“.

Drage Sestre, vaša temeljna karizma „kao Služavke Maloga Isusa“, tj. služiti potrebnima posebno onima „malenima, „neznatnima“, „nemoćnima“, iznova u „Crkvi pape Franje“ dobiva na značenju.

Korisno je i poučno u životima velikim ljudi, pa tako i crkvenih ljudi, promatrati na prvi pogled manje važne stvari. Tako i u životu Sluge Božjega Josipa Stadlera njegovu povezanost s anđelom, arkandželom Rafaelom. Od tri arkandela – Mihael, Gabriel i Rafael – najmanje se u SP-u spominje upravo Rafael. Spominje se, zapravo, samo u Tobijinoj knjizi. On nije tako jak i snažan kao Mihael, koji se slavi kao zaštitnik onih koji „se za nešto bore ili brane“. Zanimljivo je da Njemačka od davnine slavi sv. Mihaela kao svojega zaštitnika. Rafael nije ni toliko poznat kao arkandeo Gabriel, koji je Mariji navijestio Isusovo rođenje, a na osobit način se slavi u pučkoj pobožnosti.

U SP-u se Rafael spominje samo u Tobijinoj knjizi i to kao pomoćnik u teškim trenucima života jedne obitelji. U najtežem životnom razdoblju Tobijine obitelji glavni oslonac je bio nepoznati čovjek – pratitelj- Rafael – i to kao čovjek iz drugoga plana, uvijek pri ruci koji daje onu nužno potrebnu sigurnost. Na kraju cijele priče otkriva se da je riječ o Božjem planu s Tobijinom obitelji. Bog šalje Rafaela za vodiča mladom Tobiji da bi na putu ozdravio Tobiju i Saru. Ime Rafael znači: Bog liječi. Zbog čega je Rafael pratio Tobiju i Saru? Odgovor na to pitanje dobivamo u poruci arkandela Rafaela Tobijinoj obitelji. Dio te poruke smo čuli u današnjem čitanju. „Činite dobro, i neće vas snaći zlo“ (12,2). U našem hrvatskom narodu ima uzrečica „Dobro je činiti dobro“! Tobit je usprkos brojnih neprilika i opasnosti činio dobro, izlagao se životnoj opasnosti zbog dobra drugoga. Na kraju svega je doživio veliku radost, a vjerujemo i u sebi zadovoljštinu.

U svojoj poruci arkandeo Rafael pojašnjava značenje molitve: „Dobra je molitva s postom, s milostinjom i s pravednošću. Bolje je malo s pravednošću nego mnogo s nepravdom“. Kršćani su tijekom povijesti rado čitali Tobijinu knjigu i preko nje počeli štovati sv. Rafaela kao zaštitnika u različitim ljudskim potrebama. Preko njega su shvaćali značenje Božje ljubavi koja je često nevidljiva a tako snažno prisutna u životu: „Kad ste molili ti i twoja snaha Sara, ja sam nosio vaše molitve Svevišnjemu... kad se nisi skanjivao da ustaneš i prekineš svoj ručak da bi pokopao onog mrtvaca, nije mi bilo skriveno da vršiš dobro djelo“ (12,12).

Drage Sestre, dragi Bog je uvijek na strani slabog i nemoćnog čovjeka prema se to u stvarnosti može činiti i drukčije. To je na osobit način pokazao naš učitelj i Spasitelj Isus. U današnjem evanđelju smo poslušali Isusov odgovor na pitanje farizeja: „...koja je najveća zapovijed u Zakonu?“. Farizeji su, zapravo, htjeli iskušati Isusa.

Isusov odgovor glasi: «Ljubi Gospodina Boga svoga ... To je najveća i prva zapovijed. Druga, ovoj slična: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga.» Ljubav prema Bogu i čovjeku. I jedna i druga zapovijed se već od prije nalaze u Svetom pismu.

U čemu je onda novost. Novo i važno je u tome što Isus povezuje ove dvije zapovijedi. One su ne samo slične nego i obje obvezujuće. Želiš li poštivati i ljubiti Boga, trebaš poštivati i ljubiti čovjeka. Želiš li doći do Boga, trebaš krenuti putem čovječjim. Možemo reći i obratno: Hoćeš li doći do čovjeka, idi putem Božjim. To je ta novost koju je Isus propovijedao, s kojom se nisu slagali farizeji a i mnogi ljudi danas. To su oni koje se drže li vanjskih zakona i propisa. U tom vanjskom izvršavanju zakona zaboravlja se na konkretnog čovjeka. Isus naprotiv spaja to dvoje: odnos prema Bogu i odnos prema čovjeku. Štoviše, tu je radikalno zahtjevan.

Sve se vrti, cijeli naš život oko dviju zapovijedi koje Isus povezuje i njima nas obvezuje: ljubav prema Bogu i ljubav prema bližnjemu. Prividno je samo moguće živjeti kao u dva odijeljena pretinca: odnos prema Bogu i odnos prema ljudima. Na putu prema Bogu ne mogu zaobići ili preskočiti čovjeka. Upravo to – da na putu prema Bogu ne mogu zaobići čovjeka bilo je na neki način misao vodilja života i rada Sluge Božje – ga Josipa Stadlera.

Za zaštitnika redovničke zajednice koju je osnovao izabrao je arkandeo Rafaela. Ime Rafael znači „Bog liječi“, a sveti Grgur Veliki je u jednoj

svojem homiliji rekao da Rafael znači „Božji lijek“. Mogli bismo reći Vaš Utemeljitelj Vam je ostavio moćnog zaštitnika. Živimo u vremenima u kojima ima sve više bolesnika i bolesnik različite vrste; sve više ljudi koji su potrebni drugoga i drugih. Vi, drage Sestre, imate zaštitnika „ligečnika“ i to ligečnika koji nas upućuje na Boga i njegovu neizmjernu ljubav prema nama. Djelo velikog Josipa Stadlera nastavlja se i u Vašoj redovničkoj zajednici. Kao što je on nailazio na različite prepreke u svojem radu tako i Vi niste danas oslobođene prepreka različite vrste. Što vam poželjeti prigodom proslave vašega zaštitnika sv. Rafaela nego snagu ljubavi prema Bogu i bližnjemu koja će se svakim danom sve više pretvarati u jednu djelatnu ljubav za koju je, vjerujemo, toliko puta molio i vaš utemeljitelj, Sluga Božji Josip Stadler.

Na slavljeničkom druženju u zajednici sestara sudjelovali su: mons. Josip Baloban uz prisutne svećenike, č. Majka s. M. Radoslava Radek s članicama Vrhovne Uprave i sestre iz naših samostana.

Provincijalna glavarica **s. M. Katarina Penić-Sirak** čestitala je sestrama 124 rođendan naše Družbe slijedećim mislima:

Mjesec listopad je za nas posebno značajan i drag. Marijin je, Stadlerov je i zato osobito naš. Rođene smo iz Božje providnosti i djelotvorne ljubavi u srcu za nas sveta čovjeka dr. Josipa Stadlera, pod zaštitom Božjih arkandela, da nas štite od zla i vode na putu odricanja od sebe i davanja svog života, svaki trenutak za bližnjega. Što bi nam koristilo čuvati život pa izgubiti. Težeći za sličnošću s Kristom, naš otac Utemeljitelj je spoznao da je djelotvorna ljubav kraljica svih kreposti. On je neprestano živio Evanđelje kroz djela ljubavi i služenja Isusovoj najmanjoj braći i sestrama, ma tko oni bili. Ljudska potreba kod njega nije poznavala zapreke, premda je on često ostajao bez najosnovnijih sredstava za život. Na koncu njegova života Gospodin sam je podmirio sva njegova dugovanja. Utemeljitelj, kao apostol kršćanske ljubavi, nije samo čitao znakove vremena nego je bio znak u svom vremenu.

Sad je naše vrijeme da se sa Božanskog Izvora svakodnevno krijepimo i budemo živi znak Božje prisutnosti na koji se današnji potrebnici mogu osloniti. Dajte sebe i dat će se vama! Istom mjerom će nam se mjeriti. Neka nam svaki čovjek i svaka sestra postanu bogoliki. Kad budemo dale sve od sebe za Boga, onda će i Bog dati "sve od sebe" za nas. Neka velikodušnost i brižnost oplemene naše služenje, a poštovanje međusobne odnose, da nikoga na putu ne izgubimo. Naši potrebnici će s anđelima tada biti i naši zagovornici pred Bogom. Budimo jedna

drugoj anđeo koji čini da opet oživi duhovna energija i ozdravi naše ranjeno srce. Moramo se zaodjenuti u poniznost da možemo prihvati svakodnevne izazove na putu do sestre, drugog, malog, bolesnog, zbu-njenog i u njima prepoznati "svoga" malog Isusa.

Nalazimo se u vremenu priprave do proglašenja "Godine posvećenog života", koju je najavio papa Franjo, a započet će Došašćem.

U Papinom Okružnom pismu pod naslovom "Radujte se..." stoji: "Želio sam vam reći jednu riječ i ta riječ je radost. Tamo gdje su posvećeni, uvijek je radost." On u Pismu donosi jasne preporuke - obnavljati sjećanje o pozivu. "Od iskustava života doći do iskustva vjere; tražiti razloge istinske radosti; učiniti od života trajno hodočašće preobrazbe u ljubavi; zaustaviti se u trenutku polaska, u trenutku poziva; prizvati si u svijest zahtjeve hodočašća: podijeliti život s Gospodinom u poslušnosti vjere, blaženstvu siromaha i radikalnosti ljubavi, kako bismo se nanovo 'rodili' u zvanju." Pozvane smo vratiti se u središte osobnoga života i slijediti Učitelja.

Na Blagdan Rafaelova započinje naša jubilarna 125. godina života Družbe. Potrebno nam je obnoviti svoje srce kroz kupelj Božjeg milosrđa kako bismo doživjele "radost svježine, radost u slijedeњu Isusa; radost koju nam daje Duh Sveti." Svoje pouzdanje stavimo u Božju providnost i hrabro idimo naprijed.

*Anđeo sestrinstva će Ti pokazati koliko braće i sestara dobivaš
ako drugima priđeš kao sestra.*

Sarajevo

U Stadlerovu Egiptu otvorena Jubilarna godina Družbe

Dan nastanka naše redovničke obitelji - svetoga Rafaela arkanđela - proslavile smo u znaku ulaska u jubilaru 124./125. obljetnicu Družbe. Kako je u našoj zajednici cijela godina, i sve što smo u njoj živjele, bila posvećena Presvetome Srcu Isusovu, u molitvenoj devetnici smo obuhvatile dvije Utetmeljiteljeve ljubavi: Presveto Srce Isusovo i svetoga Rafaela arkanđela. Časna Majka Radoslava Radek, vrhovna glavarica Družbe, nam je uputila okružno pismo, u kojem je naznačila program naše jubilarne godine i čestitala svakoj dragu svetkovinu – rođendan Družbe. Obradovane smo velikim duhovnim blagom iz svetoga života našega utemeljitelja - sluge Božjeg Josipa Stadlera - koje

nam je posređovala posjetivši nas na Utemeljiteljevu tvrdnju, u kojoj kaže: „Nema dragocjenijega blaga na svijetu od našega Gospodina Isusa u presvetome sakramantu. (...) Neka ti ne bude teško, pohoditi svaki dan samo četvrt sata svojega najvećega dobročinitelja i prijatelja Isusa.“

U svečanome ozračju slavile smo svetu misu, koju je predvodio vele-časni Ivan Štironja, ravnatelj Papinskih misijskih djela BiH. U prigodnoj propovijedi je govorio o Božjoj promisli i ulozi anđela u našim životima. Mlade sestre su - zajedno sa djecom iz Stadlerova *Egipata* - izvele zbornu recitaciju Mire Preislera: *Posvećene Srcu Ljubavi* iz 1974. godine.

Neka Božje djelo – Družba sestara SMI – bude uvijek znak milosrdne ljubavi i Rafaelova lijeka kako je Utemeljitelj želio i u baštinu sestra-ma ostavio.

SMI

Prigodna homilija vlc. Ivana Štironje

**Sv. Rafael, zaštitnik Družbe Služavki Maloga Isusa
Sarajevo, 24. listopada 2014.**

Uvod u pokorničko bogoslužje. Kada želimo reći da je netko dobar, blag, plemenit, pažljiv, brižljiv, onda kažemo: dobar kao anđeo.

Poštovane sestre Služavke Maloga Isusa, danas slavite svoju svetkovinu sv. Rafaela, arkanđela. Ujedno obilježavate 124 godine od osnutka Družbe. Čestitamo! No, danas otvarate i Godinu priprave za svoj jubilej – 125 godina postojanja Družbe. Stoga, uz čestitke koje vam upućujemo, Bogu uzdižemo molitve za dar da možete prepoznati Maloga Isusa u patnicima, siromašni-ma, napuštenima. I ne samo prepoznati, nego i čuvati ih i posluživati im svim bićem svojim.

Ako nam nitko nije rekao da smo dobri kao anđeli, možda se trebamo popraviti. Neka to bude i ispit savjesti na početku ovoga misnoga slavlja: jesmo li nastojali biti dobri poput anđela? Prisjetimo se trenutaka kada to nismo bili. Zažalimo zbog tih trenutaka, iskreno oprostimo jedni drugima i pokajmo se da bismo bili dostojni svetih otajstava.

Propovijed. Ovu homiliju ne temeljim na povijesnim činjenicama vezanim uz vašega utemeljitelja - Slugu Božjeg Josipa Stadlera, vrhbosanskoga nadbiskupa (1881.-1918.) kao ni na povijesnim detaljima nastanka vaše časne Družbe. To vi znadete bolje od mene. Svoje razmišljanje temeljim na

svetopisamskim tekstovima koje smo upravo čuli. Božja riječ je snaga koju valja otkriti i kojoj se treba pokoriti, dopustiti da nas obrati i promijeni nam život. Tu moć zaista ima Božja riječ.

Prvo čitanje iz knjige Tobijine (Tob 12,6-20) slobodno možemo nazvati programom koji bismo trebali usvojiti u svakoj prigodi, pogotovo u prigodi priprave za jedan ovakav jubilej. Ima li ljepše priprave od molitve, djela milosrđa, davanja milostinje, posta, vježbe u pravednosti, kako arkandeo Rafael poučava i oca Tobita i sina Tobiju? Ne samo da nam se time oči otvaraju - kao što su se otvorile oči Tobitove, nego nas to jednostavno potiče da veličamo Boga ne samo riječima nego ponajprije djelima, svojom dobrotom i ljubavlju prema Bogu i prema bližnjemu.

Vrhunac Božje riječi jest Evanđelje jer tu susrećemo samoga Isusa koji nam govori, poučava nas. Prisjetimo se da tekstu koji smo maločas čuli (Iv 1,47-51) prethodi Isusov poziv Filipu. On je u pravom smislu riječi apostol. Radosnu vijest susreta s Isusom ne zadržava za sebe, nego je dijeli s drugima, u ovom slučaju s Natanaelom. S kojom radošću oglašava: Našli smo onoga o kojem piše Mojsije i Proroci? U Natanaelovu odgovoru čitamo umišljenost i oholost: Iz Nazareta da može biti što dobro? Filip se tim riječima ne da zbuniti. Znade on da se uvijek nađu oni kojima je životno opredjeljenje život u oblacima, sve i svakoga gledaju odozgor, s visoka. Ne raspravlja nego ga jednostavno poziva: „Dođi i vidi“. Njega je Isus osvojio u prvom susretu. On najbolje znade što treba. Filip u svojoj skromnosti čini ono što može, a ostalo prepušta Isusu. Zato i ne raspravlja nego samo kratko kaže: Dođi i vidi. Postoje trenutci, pa i osobe, kada se puno ne priča. Takve osobe ne misle da će zbog mnoštva riječi biti uslišane (Mt 6,7).

Da se čuda događaju u ljudskim srcima, potvrđuje i Natanaelov primjer. Posluša Filipa i pođe. Nešto ga je dirnulo. Bolje rečeno, netko ga je dodirnuo. Još tamo pod smokvom, u hladovini vlastite umišljenosti i omalovažavanja drugih, onih iz drugog sela, grada ili kraja. Zasigurno to nam nije nepoznato.

Kao da je Isus čuo Natanaelovu reakciju. Ne čeka da se predstavi. Prvi zapodjeni razgovor u blagu ali odlučnu tonu, istinjući u ljubavi kako to samo On, Učitelj, zna. Natanael se čudi, odakle ga poznaje. Na Isusove riječi: „Vidjeh te pod smokvom...“, k tomu: „prije nego što te Filip pozva...“, u Natanaelovu se srcu, u tren oka, javlja čuđenje, vjera i ispovijed: „Učitelju, ti si Sin Božji..., Kralj Izraelov“. Ništa čudno! Ta, tko bi ga u toliku mnoštву mogao vidjeti onako malena, i tko bi mogao pogoditi da ga je Filip pozvao, osim Isusa. Isus još dublje prodire u njegovo srce i otkriva mu svoju božansku moć: vjeruješ samo zato što ti rekoh, vidjeh te pod smokvom. Isus ne govori puno, ali uvijek kaže ono što je bitno. On je izlijeo Natanaela od njegova samouvjerenja i predrasuda, kao i brojne druge, sve koji su mu se utekli. On je istinski Liječnik. Natanael je povjerovavši postao novi čovjek koji će dru-

gima pričati o onomu što mu se dogodilo. No, ovo čudesno pronicanje u Natanaelovo srce nije ništa prema onomu što Isus najavljuje: „otvoreno nebo i anđeli Božji u društvu Sina Čovječjega“. Sveti pisac na ovome mjestu ne donosi razvoj događaja dalje. Je li se Natanael oduševio i ostao u svjetlu čuda koje je doživio ili mu je to čudo Isusova pronicanja u njegovo srce pomoglo da se vine u nebeske sfere vjere, ne znamo. No dobro znademo da otvoreno nebo i anđeli Božji u društvu Sina Čovječjega nije ništa drugo nego ponuda svima onima koji žele doći, vidjeti i ostati u vječnoj radosti, biti u društvu Krista Kralja i anđela njegovih, u Kraljevstvu nebeskomu.

Dodi i vidi. Vratimo se nakratko ovom tako jednostavnu, a tako snažnu i odlučnu pozivu. Filip se ne upušta u rasprave, u uvjeravanja. Njegovo je dovesti čovjeka k Isusu, a Isusovo je dalje. Ta on koji srca poznaje, On i sugu daje i pamet rasvjetljuje. Ima pravo Filip! Nisam ti ja školovan, niti sam za neke znanstvene rasprave. Ni o vjeri ne znam puno, o teologiji pogotovu. Ne umijem ti ni pričati a kamoli čitati i pisati, no dobro znam da mi je susret s Njim promijenio život. Ja više nisam onaj stari. Nisam više zamišljen, namrgođen, osoran, umišljen, važan, dvoličan, neiskren... Nakon susreta s Isusom, osjećam zadovoljstvo, mir, radost. Ništa me ne može izbaciti iz kolotečine, siguran sam i bezbrižan. Jednostavno osjećam da Isus vlada situacijom. Posve sam novi čovjek. Ne zanimaju me više tuđe stvari, ne bavim se tričarijama, ogovaranjima, klevetama, lažima. Ono što osjećam u srcu prema Isusu, to je zahvatilo i promijenilo moj život. To je posebna snaga. On je na prvom mjestu. Ma osjećam da su i moji bližnji prije mene. Bez imalo potekoće stavim sebe na zadnje mjesto.

Sve su to osjećaji koji su plod blizine s Isusom i vjere u Isusa. Kada čovjek dopusti Isusu da ga uzme za ruku, bez pridržaja; kada dopusti da mu Isus postane Put, Istina i Život, onda Isus oslobodi i srce i dušu i glavu, cijela čovjeka.

Vaš utemeljitelj, poštovane sestre, sluga Božji Josip Stadler, bio je čovjek koji je dopustio da ga Isus vodi. Bio je hodočasnik koji nije znao kamo će stići ali je bio siguran da je u Božjoj ruci. A kad se čovjek predra Bogu, onda mu više nije ni važno kamo će stići, važno mu je samo to da je u blizini Božjoj, da je Božji i da je Gospodin njegova oslonac i snaga. A to je najvažnije.

Zadivljuje vjera nadbiskupa Josipa. Uvijek me iznova pouče njegove riječi: „Imaj prema Bogu srce djetinje, prema bližnjemu srce materino, prema sebi srce sudačko“. To je taj put Isusov, život bez kojega nema života, istina bez koje nema ljubavi ni zajedništva. Imati srce djetinje prema Bogu, srce majčinsko prema braći i sestrama, srce sudačko prema samomu sebi, trebao bi biti program i geslo svakoga kršćanina pogotovu onoga koji se opredijelio za duhovni stalež. Iz takva stava niče zdrava duhovnost i zdravo obiteljsko zajedništvo bez kojega nema budućnosti. U takvu se ozračju rađa i razvija ljubav prema Bogu i braći ljudima.

Da, imati srce slično Isusu, više vrijedi nego sva mudrost i znanje, svi gradusi i časti. Riječi i rečenice ne mogu izreći vjeru u Boga, koliko to mogu izreći djela. Mnoštvo riječi samo pokvari izgled i smisao dobra djela. Pa koje to filozofske premise i konkluzije, argumenti i definicije; koje to teološke rasprave i propovijedi mogu izreći ono što je posvjedočilo Isusovo djelo na križu. Sedam riječi, kako biskup Fulton Sheen, nazva posljednje riječi Isusove, rađa sedamdeset puta sedam zaključaka, definicija, rasprava, propovijedi, kršćanskih stavova... Svjetu su, zaista, kako reče blaženi papa Pavao VI., potrebniji svjedoci nego učitelji iako se možda danas više ulaže u učitelje nego u svjedoke.

Danas molimo da nam nebeski liječnik sv. Rafael ponajprije uspostavi pravu dijagnozu, a onda neka nas izliječi svojim lijekovima. Danas ga zazivamo: ***Andele zdravlja, Rafeale blagi, lijekove noseć u pomoć nam hitaj, ozdravljavaj bolne, mučne poslove nam k svrsi privodi.***

No, danas ne molimo samo to da nam pomogne u trenutcima bolesti, kada nas boli glava ili ruka, kada smo potrebni lijeka, kada nas je uhvatila nesretna skleroza. Molimo ga, što je još važnije, da nam pomogne kako bismo i sami bili lijek jedni drugima, da svojom prisutnošću, riječima i djelima, svojim ponašanjem i životom budemo lijek onima s kojima živimo, da ne budemo jedni drugima stres i kolaps nego blagoslov i radost.

Vaša je karizma, poštovane sestre, prepoznati Trpećega Isusa u svakom bratu čovjeku koji pati, koji je u potrebi. Vaša karizma stoji u samu nazivu vaše Družbe: Služavke Maloga Isusa. I to nije samo naziv, nego služba, kao što ni riječ „anđeo“ nije ime, nego služba. Služavka Maloga Isusa – to je služba a ne samo Družba.

Ova godina pripreme na jubilej – 125 godina Družbe, neka bude vrijeme pročišćavanja stabla i grana, vraćanja na izvore. Neka bude godina hrabrih koraka prema onim dijelovima krošnje vaše zajednice i vašega zajedništva gdje nema roda. Neka ova Godina bude godina molitve, promišljanja, proučavanja prošlosti i sadašnjosti i prikupljanje snage za budućnost. Jubilej je i poziv na hrabrost da se oni dijelovi koji ne donose ploda odrežu i bace u oganj, to je vrijeme istinskog preispitivanja savjesti, vrijeme obraćenja koje redovito zahtijeva čišćenje, što je suvišno, što nije dobro, valja odbaciti. Samo se tako može služiti Isusu.

Da ste na tom putu, potvrđuje činjenica otvaranja nove filijale na Haitima. Neka vam arkandeo Rafael izmoli oštrinu vida kako biste u svom djelovanju otkrivale i prihvaćale put Isusov, put Crkve, kao put svoje Družbe. Duh Božji najbolje zna što vam je činiti, komu i gdje služiti. Služenje siromašnim, uvijek je opredjeljenje za Boga, i to nije samo služenje nego i pravi Božji lijek.

Primjer. Blažena Majka Terezija donosi jednu anegdotu iz svoga života. Dogodilo se to na ulicama Kalkute u Indiji. Idući gradom, ugledala je gubavca na ulici. Leži. Približila sam se, veli, kleknula kraj njega i pridigla ga. Jako je zaudarao, meso se raspadalo. Nisam mogla izdržati. Bez riječi, spustila sam ga na zemlju, ustala i produžila. Odlazeći počeh razmišljati: „Ti si okre-nula leđa Isusu“. Na te misli, zaustavila sam se, okrenula i vratila se gubavcu. Ponovno sam kleknula i pridigla ga. Više mi nije zaudarao. Sve sam za njega učinila da umre kao čovjek. Taj moj povratak bio je najsretniji dan u momu životu, jer da se nisam vratila tomu gubavcu, moje sestre i ja ne bismo nikada mogle njegovati tolike gubavce u Indiji i drugdje po svijetu.

Isus se raduje i našim dobrim djelima. Od nas se očekuje da - poput Filipa - izađemo iz sebe, da se - poput bl. Majke Terezije - vratimo onomu gubavcu, da podižemo pale iz raznih guba ovoga svijeta. Podžimo, svjedočimo i svima poručimo: Dodite i vidite, tu je živi Isus. Živio Mali Isus!

vlč. Ivan Štironja

Haiti

Radost proslave Rafaelova na Haitiju

Na blagdan sv. Rafaela, zaštitnika drage nam Družbe, naše misli i sjećanja su se vratila na davnu 1890 god. kad su naše prve sestre u Sarajevu krenule na Put Ljubavi. Dolaskom u misije na Haiti, ove godine, bolje nego ikada možemo si dočarati što to znači krenuti u službu najpotrebnijih, najsiromašnijih, i to pod sigurnom i moćnom zaštitom sv. Rafaela. Zahvaljujemo Bogu za milost da se naša karizma ponovno rađa na još jednom mjestu, novome mjestu, drugačijemu podneblju i kulturi - dalekome Haitiju.

Dok smo se Devetnicom pripremale za ovaj nama dragi i veliki dan, našu djecu i osoblje iz centra *Kardinal Stepinac*, uveliko je zanimalo što to slavimo.? I tako malo pomalo i naši najbliži o kojima skrbimo saznaše za sv. Rafela i njegov moćni zagovor i lijek.

Dan Družbe, Rafaelovo, proslavile smo svečanom sv. misom u 11 sati u našemu dvorištu ispod manga. Kako su djeca prije podne bila u školi, zamolili smo Ravnatelja škole da ih puste ranije s nastave, tako da su ona na sv. misu došla u školskim uniformama. Sv. misu je predvodio p. Gisueppe, redovnik sklabrinjanac, uz koncelebraciju dvojice redovnika morfontanaca - p. Jacksona i p. Kupea, a djeca su svojim pjevanjem još više prinijela ovome radosnome događaju. Uz nas na sv. misi sudjelovalo je i nekoliko osoblja zaposlenog u sirotištu Kardinal Stepinac, te dvoje prijatelja Talijana Simeone i Federica, koji,

kao volonteri, djeluju u misiji redovnika sakalabriniana u Port au Prince. Kroz homiliju p. Gisuppe je djecu i osoblje još bolje upoznao s našim velikim i dragim zaštitnikom sv. Rafaelom, zamolivši njegov zagovor i zaštiti u našim životima. Nakon sv. mise, okrijepe duha, uslijedila je okrjepa tijela i druženje u obiteljskome ozračju kroz razgovor i izmjenu životnih iskustava iz života i rada na Haitiju.

Radosne smo što i ovdje, na dalekome Haitiju, možemo biti mali svjedoci velike Stadlerove ljubavi prema sirotinji, koja mu je bila prva na srcu i u molitvi, te pod moćnom zaštitom sv. Rafaela moliti i tražiti lijek za sve one koje susrećemo i kojima je najpotrebniji.

s. Liberija i s. Ana

Haiti

Čestitka za Rafaelovo

Draga naša časna majko, sestro Radoslava!

Danas na blagdan sv. Rafaela, zaštitnika drage nam Družbe naše misli i sjećanja vraćaju se na davnu 1890. godinu kad su naše prve sestre na ovaj dan u Sarajevu krenule na Put ljubavi.

Ove godine, bolje nego ikada, možemo si dočarati što to znači krenuti u službu najpotrebnijih, najsiromašnijih i to pod sigurnom zaštitom sv. Rafaela.

Zahvaljujemo Bogu za milost da se naša karizma ponovno rađa na još jednom mjestu, novom mjestu, drugačijem podneblju i kulturi, dalekom Haitiju.

Dok smo se Devetnicom pripremale za ovaj nama dragi i veliki dan, naša djeca i osoblje se uveliko zanimaju što to slavimo.

Mi smo radosne što i ovdje možemo biti malisvjedoci velike Stadlerove ljubavi prema sirotinji, koja mu je bila prva na srcu i molitvi.

S molitvom na usnama, sjećanjem na sve naše sestre i njihovo gorljivo srce s kojim su hrabro kročile kroz život i kroče danas, molimo moćnu zaštitu

Sv. Rafaela kako bismo radosno hodile i svjedočile Stadlerovu ljubav prema onima kojima smo poslane.

Od srca Vama i Vašem Vijeću želimo **SRETAN 124. ROĐENDAN DRAGE NAM DRUŽBE!** Živjela naša Družba i doživjela još mnogo, mnogo ljeta.

Vaše sestre iz misija

s. Liberija i s. Ana

Port au Prince, 24. 10. 2014.

Neum

Proslavljen 124. rođendan Družbe

U Neumu smo proslavile 124. rođendan naše Družbe SMI. Sestre iz zajednice Neum: s. Vitomira Bagić, s. Andželina Perić, s. Mercedes Mijatović i s. Mirka Ilkić radost proslave podijelile su s ostalim sestrama, otvorenim srcem i dobrodošlicom, zapravo slavile smo zajedno dragi nam rođendan. Na slavlju su sudjelovale sestre iz zajednice Prozor: s. Ružica Ivić, s. Olga Kikić, s. Adelina Bošković, te sestre koje djeluju u Mostaru: s. Nevenka Ivančić i s. Stana Matić.

U sestarskoj kapelici slavile smo sv. misu koju je predvodio don Milenko Krešić, župnik iz Župe *Blažena Djevica Marija* Trebinje, u koncelebraciji don Neđe Krešića, don Ivice Puljića, kapelana Stipe Gale i don Pere Pavlovića. U homiliji se don Milenko osvrnuo na kratku povijest naše Družbe, na Utetmeljitelja koji je volio siromahe i djecu, koji su trpjeli i patili. Prva pravila što ih je Utetmeljitelj dao sestrama bila su naglašena na siromahe, služenje potrebnima, a na sve to gledajući očima vjere i ljubavlju prema Male-nome Isusu. Vratiti se na izvore, na ono vrelo iz kojeg smo potekle, tamo tražiti snagu za današnje služenje – rekao je don Milenko.

Doista, bilo je lijepo prisjetiti se povijesti naše Družbe, pravila što ih je sam otac Utetmeljitelj dao sestrama u samom nastanku Družbe SMI. U sestrinskom i bratskom ozračju bilo je lijepo vidjeti radost slavljenja i čuti pjesmu koja veliča Gospodina. Nakon sv. mise, slavlje smo nastavile na svečanom ručku u Hotelu *Jadran* u Neumu, zahvaljujući dobrim ljudima koji su nam omogućili da možemo svečano proslaviti ovaj veliki dan.

Neka svaka sestra bude ponosna što može biti Služavka Malome Isusu i što čini dio povijesti drage nam Družbe. Dobri Bože, Oče naš, štiti svoje kćeri da te mogu proslaviti ovdje na zemlji a u viječnosti radovati se s Tobom. Neka nas zagovor oca Utetmeljitelja i sv. Rafaela arkandela čuva u životu i u služenju potrebnima.

Sveti Rafaele, anđele zdravlja, ljubavi, radostii i svjetla, moli za nas!

s. M. Stana Matić

Hodočasnička trodnevница za 124. rođendan Družbe

Prijatelji Malog Isusa u devetnici ususret 124. godišnjici Družbe Služavki Malog Isusa krenuli su 17. listopada na trodnevno hodočašće u Stadlerov grad – Slavonski Brod, Vukovar, Vinkovce, Osijek i Đakovo. Imali smo hodočasničku i molitvenu trodnevnicu Sv. Rafaelu za rođendan Družbe.

Pročelnica i voditeljica s. Dolores Brkić isplanirala je sve do u detalje sa svrhom duhovno - kulturnog karaktera, a Bog nam je darovao svojom Providnošću i još mnogo više. Uz nju bila je i s. Rebeka Batarelo kao članica vijeća za PMI - a.

Krenuli smo u jutarnjim satima s blagoslovom ispred crkve Gospe od Pojisanja u Splitu, a dio hodočasnika nam se pridružio u Dugopolju. Predstavnici PMI-a koji su hodočastili bili su iz Splita; župe Gospe od Pojisanja, sv. Križa, sv. Trojice, Dugopolja, Krila- Jesenice, Ciste Velike i Dicma Gornjeg. Put nam se nije činio dug ni zamoran jer smo ga ispunili pjesmom, molitvom, šaljivim, a nadasve poučnim anegdotama i svjedočanstvima. Činilo nam se da smo u „tren“ stigli u Osijek gdje nas je radosno čekao fra Miljenko Vrabec bivši župnik iz Splita sa Pojisanja, iskazavši nam lijepo gostoprимstvo u samostanu oo. kapucina i njihovoj crkvi. Jasno, uslijedila je i ugodna šetnja uz rijeku Dravu i centar grada. Zatim smo slavili Sv. Misu u osječkoj konkatedrali a koncelebrant je bio i PMI-a don Stjepan Lončar, župnik iz Brela. Nastavili smo put do samostana Služavki Malog Isusa u Vinkovcima. Naša s. Dolores unaprijed nas je informirala o njihovoj dobroti i plemenitosti, kao i o njihovom znakovitom pastoralnom radu u vrtiću. Zaista su nas impresionirale nepatvorenom jednostavnosću, ljubavlju, pažnjom i srcem po uzoru na svoga Utemeljitelja. Sa ovakvim sestrarama koje smo srele i putovale Družba ima budućnost, više puta smo spontano glasno ponavljali. Hranile su nam dušu i tijelo.

Na blagdan sv. Luke 18. listopada u rano sunčano jutro hodočastili smo u Vukovar. Ljubazno nas je dočekao župnik fra Ivica Jagodić i branitelj Mario u crkvi Sv. Filipa i Jakova. Svi smo se posebno pomolili na oltaru Gospe Žalosne. Pogledali smo film o stradanjima i mučeništvu grada... i naš hod je krenuo srcem, koracima, molitvom i emocijama prolazeći napačenim tlom, krvlju natopljen, grljen hrabrim braniteljima, našom molitvom i suzama orošen; memorijalno groblje, bolnica, spomen dom, Ovčara... I baš tu u tihoj našoj molitvi sreli smo dr. Vesnu Bosanac i mnoge druge žive svjedočke i patnike onog i ovog vremena. Prođosmo putovima njihovog križnog puta, šaptali smo; „Bože, obnovi nas, razvedi lice svoje i spasi nas...“

Dok su se emocije bola i ponosa slijegale nastavili smo put do Đakova gdje nas je u katedrali čekao Emanuel, student teologije te nas je na briljantan način uveo u svijet duhovnosti i umjetnosti Strossmayerove katedrale. A

kako doći u Đakovo i ne posjetiti „zaštitni znak grada“ sestre sv. Križa i doživjeti njihov aktualni pastoral za ovaj grad i šire. Jasno, iskazale su nam lijepo gostoprимstvo radujući se posebno PMI-a sa Pojišana iz Splita, posebno s. Inviolata i s. Agnezina koje su ne tako davno djelovale u Splitu. Vratili smo se u Vinkovce na sv. Misu kod oo. konventualaca u crkvi Srca Marijina, te također doživjeli lijepu dobrodošlicu. Isus i Marija uvijek su nam povezni. Proživljeni sadržaj dana nakon večere, bio nam je poticaj za molitveno bdijenje i svjedočanstva u kapeli Marijina doma kod naših sestara u Vinkovcima.

U nedjeljno jutro na misijsku nedjelju 19. listopada, nakon doručka i veselog sestrinskog rastanka, jer smo svi bili kao jedna velika složna obitelj, mi Prijatelji i naše sestre krenuli smo dalje. Većim žarom smo odlučili još više moliti za duhovna zvanja jer su sestre zaista blagoslov. Naš mali PMI-a, Ivan Pavao Durđov iz Splita sve nas je ozario svojim predmoljenjem svih krunica (Gospina, Zlatna, Milosrdnog Isusa) koji kao dječak čista srca s dubokom vjerom moli. Na svakom mjestu našim domaćinima otpjevao je pjesmu Maranatha za koju je tekst Thompsonu napisao biskup Ante Ivas.

S posebnim iščekivanjem vozili smo se prema Stadlerovom gradu - Slavonskom Brodu u svetište Gospe od brze pomoći. Sudjelovali smo na župnoj svečanoj misi misijske nedjelje gdje smo mi čitali misna čitanja i molitve vjernika. Nama PMI-a bilo je lijepo iskustvo kad je s. Dolores za vrijeme sv. Pričesti pričešćivala vjernike zajedno sa svećenicima i sestrama Uršulinama, jer je bilo mnoštvo djece, mladih i vjernika.

Nakon misnog slavlja hodočastili smo pjevajući do spomenika Stadleru na trgu u blizini njegove rodne kuće. Gospoda Nedjeljka Andrić PMI-a iz Sl. Broda pripremila nam je duhovni program a zajedno smo molili molitvu za proglašenje blaženim našeg Sluge Božjega Josipa Stadlera. Na povratku smo došli u svetište te nam je župnik Ivan Lenić prikazao povijest ovog svetišta i svu poveznici s Josipom Stadlerom. Nakon svih duhovni milosti okrijepili smo i tijelo zaslugom župnika te nastavili put slažući dojmove, zahvalni Bogu, Gospu, Malom Isusu i velikom Stadleru. Kroz pjesmu i molitvu stigli smo do Gospe od Puta kod Skradina. Iskazali smo joj zahvalu za dar ove Trodnevnice i preporučili joj preobrazbu svih...

Stigavši u Split spontano smo govorili „Blagoslovljen bio Bog i naše sestre: Dolores, Rebeka i sestre iz Vinkovaca, Antonija, Rebeka, Anica i Jasminka kao i sve Služavke Malog Isusa.“

Za mene je ovo jedan kratki putopis. Ako je nekom dug željela sam prikazati neizmjerno more dobrote i milosti s Neba, kao i naših domaćina gdje god smo bili i boravili i od gosp. Jure Nazora.

Vesna Mamić PMI – Split

STADLEROVE STRANICE

Sarajevo

Lovor vijenac na grobu sluge Božjega Josipa Stadlera

Nedjelja, 28. rujna 2014. godine, kao i obično, dolazimo s djecom Stadlerova dječjega doma *Egipat*, na svetu misu u Katerdaluu. Prilazimo grobu našega Utemeljitelja – sluge Božjega Josipa Stadlera, i ugledasmo grob neobično okićen: lovorovim vijencem s trakom, na kojoj piše *Matica Slovačka* – Zagreb. Neobična radost ispunji nam srce uz molitvu zahvale Bogu: Bože, hvala Ti za našega Utemeljitelja i ljude koji se na njegovu grobu pomoliše te mu lovrovijenac pokloniše. Hvala za sve njegove uspjehe i nagradu svetosti života u vječnome kraljevstvu. Da je zanimanje za slugu Božjega Josipa Stadlera toga dana bilo veliko, pokazuje prazan prostor na ormariću za glasnik *Stadler*.

Bože, hvala Ti i slava. Budi hvaljen i čašćen po svetima svojim.

Služavka Maloga Isusa

Slavonski Brod

S hodočasnicima na grobu sluge Božjega Josipa Stadlera

Duži niz godina hodočasnici iz župa Slavonskoga Broda - rodnoga grada sluge Božjega Josipa Stadlera – pohađaju njegov grob, kako bi molitvom i slavljem svete mise Bogu zahvalili za svoga sugrađanina.

Ove godine, u subotu - 20. rujna, Brođani su pohodili grob sluge Božjega, nadbiskupa Josipa Stadlera i slavili svetu misu za njegovo proglašenje blaženim te njegovu zagovoru preporučili potrebu novih duhovnih zvanja u Crkvi.

Oko 300 hodočasnika, predvođenih preč. Ivanom Lenićem, župnikom u župi Gospe od brze pomoći i dekanom Slavonskobrodske dekanata, „okitili“ su svojom prisutnošću grob sluge Božjega - nadbiskupa Stadlera i njegovu katedralu Srca Isusova. Vrhunac hodočasničkoga slavlja bila je sveta misa koju je predslavio uzoriti Vinko kardinal Puljić – nadbiskup vrhbosanski - u koncelebraciji s prisutnim svećenicima – hodočasnicima iz Slavonskobrodske dekanata – postulatorom kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega Stadlera – preč. Pavom Jurišićem - i drugim prisutnim svećenicima Vrhbosanske nadbiskupije.

Značajno je spomenuti hodočasnički žar i neustrašivost 89-godišnje bake Marije, koja je taksijem došla iz Slavonskoga Broda jer nije mogla ne ispuniti zavjetno obećanje zahvale sluzi Božjem nadbiskupu Stadleru za dar zdravlja nakon doživljena moždanoga udara.

Dolazak hodočasnika iz Stadlerova Broda ispunilo je radošću i nas sestre Služavke Maloga Isusa, koje srcem živimo i bdijemo uz Božje djelo izvedeno po našemu utemeljitelju – slugi Božjem Stadleru. Sretne smo i Bogu zahvalne za povezanost naše redovničke zajednice sa sugrađanima našega Utetmeljitelja, koji čuvaju i njeguju uspomenu na njega, njegov život i svjedočanstvo svetosti u služenju Bogu i Crkvi. Divan je bio i susret redovnica iz više redovničkih zajednica koje djeluju u Slavonsko-

me Brodu: Uršulinke, Karmeličanke, Križarice, te Služavke Maloga Isusa iz Brodskog Vinogorja. Zahvaljujemo Bogu za ljubav kojom promiču njegov krjeposni život. Neka nam svima bude u pomoći i zagovara nas kod Gospodina.

s. M. Kristina Adžamić

Sarajevo

Stadlerov dan u rujnu 2014.

Na blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije sestre Služavke Maloga Isusa, zajedno sa Prijateljima Maloga Isusa, djecom iz Stadlerova dječjega doma *Egipat* i mnoštvom vjernika grada Sarajeva, okupile su se i ovoga mjeseca u sarajevskoj prvostolnici kako bi proslavile blagdan nebeske Majke i molile Gospodina da - po Njezinu zagovoru - proslavi svoga slugu - dr. Josipa Stadlera - čašću oltara.

Sveto misno slavlje predvodio je župni vikar župe Katedrala vlč. Bojan Ivešić, a pod misom su pjevale i čitale sestre Služavke Maloga Isusa i djeca iz SDDE-a. Vlč. Bojan je u prigodnoj homiliji pročitao za tu prigodu pripremljenu propovjed mons. Pave Jurišića, dekana Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Sarajevu i postulatora kauze sluge Božjega Josipa Stadlera, koji - citirajući slugu Božjega - ističe da je Isus, naime „i sada, kao i uvijek, plod Marijin. Zato kad se Isus useli u nečije srce, osoba mora biti zahvalna i Mariji, jer da nije nje, ne bismo imali Isusa; a da ga imamo, zasluga je njezina, njezin je plod. Prema tome, kao što imamo po tijelu oca i majku, tako i kod vrhunaravnoga preporođenja imamo Boga za oca, a Mariju za majku. I tako, tko nema Mariju za majku, nema ni Boga za oca, a ni Isusa za brata.“

Prije završnog blagoslova svi su se uputili na grob sluge Božjega kako bi izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim i primili blagoslov. Uslušio na Mali Isus molitve na svoju čast i slavu i radost svoje Crkve!

s. M. Jelena Jovanović

Sarajevo

Stadlerov dan u listopadu 2014.

U mjesecu listopadu na poseban način posvećenom molitvi Gospine krunice, ponovno su se sestre Služavke Maloga Isusa, djeca iz Stadlerova dječjega doma *Egipat*, bogoslovi Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa, svećenici i vjernici grada Sarajeva, okupili u Stadlerovoj katedrali i oko njegova groba kako bi molili Gospodina za uzdignuće Njegova sluge na čast oltara. Svetu misu je predslavio postulator kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera i dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta - mons. Pavo Jurišić - uz suslavlj

sedam svećenika. Vlč. Pavo se u svojoj prigodnoj propovijedi osvrnuo najprije na misna čitanja toga dana. U Gal 2,1-2.7-14 vidimo kako se „apostol Pavao nimalo ne ustručava ukazati na krivo ponašanje apostolskoga prvaka i po rangu najvišega prema poganima kao na odstupanje od Evanđelja... Pavao je uvjeren da iza njegova rada стоји Božji autoritet... Ali će ovaj Apostol naroda ipak dati i savjet crkvama koje je utemeljio: „Sve provjeravajte: dobro zadržite, zla se klonite“ (1Sol 5,21). To pretpostavlja odgovorne kršćane, ljudе koji su sposobljeni za slobodu u Kristu“, rekao je vlč. Pavo, istaknuvši kako se i sluga Božji Stadler hrabro borio za istinu i pravdu ne mareći za ono što će ljudi reći. Tako je jednom prigodom opomenuo nuncija u Beču da ne radi ispravno. Osvrćući se na Isusovu poduku o molitvi u evanđelju (Lk 11,1-4), vlč. Pavo je rekao kako je i sluga Božji Josip Stadler u svojim poslanicama svećenicima i puku često govorio o molitvi. „U jednoj poslanici puku molitvu povezuje s postom i djelima ljubavi, pa piše: „...Molitvom kucamo, postom išćemo do dosade, a milosrdem primamo. Molitva, djela ljubavi i post tvore cjelinu, tako da opstanak jednoga ovisi o opstanku drugoga; jer post je duša molitve, a djela ljubavi su život posta. Te sveze da nije nitko raskinuo, to troje ne da se rastaviti jedno od drugoga. Tko jedno ima, a ostalo dvoje ne, nema ni jednoga. Zato tko se Bogu moli, neka posti; a tko posti, neka bude milosrdan. Tko hoće da ga Bog usliša, neka se ne ogluši na molbe svojih bližnjih. Tko ne zatvori ušiju svojih pred onim koji ga moli, on otvara Božje uši za sebe.“ Nakon popričesne molitve svi su se okupili oko Stadlerova groba kako bi se pomolili za svoje nakane, nakane sv. Oca te uputili Gospodinu molitvu za Stadlerovo proglašenje blaženim. Bilo sve na veću slavu Božju!

S. M. Jelena Jovanović

Omiš

Stadlerov dan s hodočasnicima u studenom 2014.

Svakog osmoga dana u mjesecu u sarajevskoj prvostolnici euharistijskim slavlјem i molitvom na grobu sluge Božjega Josipa Stadlera obilježavamo dan njegova prijelaza u vječnost i molimo za proglašenje blaženim.

Na Stadlerovo – 8. studenoga 2014. godine - ispunila se katedrala hodočasnicima iz Sarajeva i Omiša, koji su stigli u pratnji župnika don

Ljube Bodrožića i sestara Služavki Maloga Isusa: s. Servacije Mateljan, s. Nele Čalo, s. Salutarije Đula, s. Terezije Pervan i sestre Franjevke iz Omiša - s. Mladenke Matić.

Oko groba sluge Božjega Josipa Stadlera s dubokom vjerom i pobožnošću moglo se vidjeti hodočasnike kako kleče, molitvom se utječući njegovu zagovoru.

Posebno nam je bilo drago zajedništvo u euharistijskome slavlju u 18 sati, što ga je predslavio mons. Pavo Jurišić - u koncelebraciji s još sedmoricom svećenika. Mons. Pavo Jurišić je u prigodnoj propovijedi istaknuo veliko pouzdanje u Boga sluge Božjega Stadlera koji je i u najtežim trenutcima života znao slaviti Isusa riječima i djelima.

Prije završnoga blagoslova svi zajedno smo se, s prisutnim svećenicima, okupili oko groba sluge Božjega Stadlera i molili za njegovo proglašenje blaženim. Poslije svete mise hodočasnike je pozdravio i predstavio im u kratkim crtama znamenitosti Katedrale.

Susret hodočasnika sa Stadlerovim miljenicima

Sluga Božji Josip Stadler s velikom ljubavlju i brigom gledao je svakog čovjeka u potrebi. Prema svakom se odnosio kao prema malenome Isusu. Iz ljubavi prema Njemu pobrinuo se da imaju smještaj, brigu i njegu – sve što im je potrebno za život. Tako su nastale sestre Služavke Maloga Isusa i samostan *Egipat*, u kojem su i danas Stadlerovi miljenici.

Dolaskom u kuću *Egipat* hodočasnike je dočekala kućna glavarica - s. M. Andja Vranješ - te im pokazala kapelicu u kojoj su najprije pozdravili Isusa, da bi ih potom pozdravila provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić - upoznavši ih s kućom i njezinim stanovnicima.

Nakon posjeta spomen - sobe sluge Božjega Josipa Stadlera slijedilo je radosno druženje s djecom o kojoj sestre brinu na način kako bi brinule za malenoga Isusa. Od najmlađe Katarine do najstarije, također, Katarine, sva djeca su bila radosna, te su hodočasnicima otpjevala nekoliko svojih najdražih pjesama. Vrijeme zajedništva brzo je prošlo, a hodočasnici su morali dalje, te smo se pozdravili sa željom da se ponovno sastanemo časteći Krista i njegove velikane.

s. M. Kristina Adžamić

GODINA POSVEĆENOG ŽIVOTA

Uz otvaranje *Godine posvećenog života*

Ove godine imamo posebnu milost da Došašćem počinje i Godina Bogu posvećena života. Papa Franjo je odredio da se od 1. prosinca 2014. do 2. veljače 2016. proslavi Godina posvećenog života. Za tu prigodu Papa je uputio okružnicu posvećenim muškarcima i ženama, koju je objavila Kongregacija za ustanove posvećenog života i Družbe apostolskog života, a nosi naslov „Radujte se!“. *Poruku povodom početka Godine posvećenog života 2015.* uputili su i Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života i Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica.

Papa Franjo na početku okružnice „Radujte se!“ kaže da nam želi uputiti jednu riječ, "a ta je riječ radost. Gdjegod su posvećene osobe ondje je radost". Poziva nas da se veselimo, kličemo i radujemo u Gospodinu, da ponovno iziđemo iz sebe i radosno živimo slobodu Božjeg poziva koji nam je darovan. Jedino tako punim plućima možemo svjedočiti da smo naše Isusa, da smo zahvaćene Njegovom ljubavlju, da imamo povjerenje u Boga koji nas je izabrao i pozvao, koji nas šalje da svjedočimo ljepotu posvećenja, radost vjernoga »da« koje mu svakodnevno, po uzoru na Mariju Majku radosti, obnavljamo. Poziva nas da se trgnemo od često bezvoljnog, mlakog i uspavanog načina života, te odvažno donosimo hrabre evanđeoske odluke, koje će uroditи preporodom i bogatim plodovima radosti, kojima ćemo donositi utjehu i nadu u zajednici i ljudima oko sebe.

„Ovo je ljepota posvećenja: to je radost, radost ... Nema svetosti u žalosti ...“, poručuje papa Franjo na susretu sa sjemeništarcima i bogoslovima, novacima i novakinjama, u Rimu, 6. srpnja 2013. godine. Radost je zahtjev i temelj novoga života. U svojoj mukotrpoj svakodnevici pozvane smo da se ponovno rodimo za besplatni dar poziva, da obnovimo svoj osobni susret s Isusom Kristom, da svjedočimo radost koja izvire iz sigurnosti da se osjećamo ljubljenima, iz povjerenja da smo spašene, da smo od Gospodina izabrane i posvećene. Imamo bezbroj razloga da ostanemo u radosti. Korijen sigurnosti da nas Bog ljubi hrani se u ustrajnom slušanju Božje riječi i radosnom življenju po Njoj. Pozvane smo nositi tu poruku nade koja daje vedrini i radost, Božju utjehu i nježnost prema svima. A da bi bile nositeljice te radosti drugima mi prve trebamo biti te koji su iskusile radost da nas Bog ljubi. Gospodin nas poziva da ga slijedimo s hrabrošću i vjernošću, poziva nas da ga naviještamo s radošću kao Uskrstoga, ali traži od nas da to činimo

riječju i svjedočanstvom svoga života. I to u prvom redu molitvom. I to sva-koga dana. Ako u našem srcu nema Božje topline, njegove ljubavi, njegove nježnosti, kako možemo zagrijati srca drugih? Molitva je izvor plodnosti poslanja. Pomaganje bližnjima zahtijeva i traži da svoje srce što više u moli-tvi sjedinjujemo s Kristovim srcem, koje je puno milosrđa i ljubavi. Prije svake akcije nužna je naša kontemplacija, djetinji razgovor s Gospodinom i Učiteljem, kako bi mogle u drugima prepoznati i otkriti Kristovo lice. Što se više sjedinjujemo s Isusom On postaje središte našeg života, tim više se otvaramo drugima. Jedino tako možemo biti blize Njemu i imati više srca za druge.

Došašće u započetoj Godini Bogu posvećenog života je radosni milosni po-ziv od Gospodina nam darovan, izazov za promjene i poziv na osobno ob-raćenje u svjetlu evanđelja, ali i poziv na zauzetije zajedničko nasljedovanje Gospodina, gorljivo nadahnjivanje na izvornoj karizmi Družbe, kako bi bile jasni znak Božjeg kraljevstva u našem vremenu i našem hrvatskom društvu opterećenu neimaštinom, nepovjerenjem i podjelama različitih vrsta.

Papa Franjo u poruci za dan otvaranja Godine Bogu posvećenog života, na prvu nedjelju Došašća 30. studenoga 2014., daje Bogu posvećenim osobama tri smjernice kako svojim životom probuditi svijet osvjetljujući ga svojim proročkim svjedočanstvom:

"Budite radosni! Pokažite svima da naslijedovanje Krista i življenje njegova Evanđelja ispunja vaše srce radošću. Podijelite ovu radost s onima koji su vam blizu, kako bi tolike osobe i same osjetile želju da vam se priključe u prekrasnom i uzbudljivom evanđeoskom izazovu.

Budite hrabri! *Tko se osjeti voljen od Gospodina, znat će mu se i povjeriti. Tako su činili vaši utemeljitelji i utemeljiteljice, otkivajući nove putove služe-nja Kraljevstvu Božjem. Snagom Duha Svetoga – koja je uz vas – idite među svijet i pokažite moć Evanđelja, koje i danas čini čudesa i može dati odgovor na sva ljudska pitanja.*

Budite žene i muškarci zajedništva! *Ukorijenjeni u osobno zajedništvo s Bogom, kojeg ste izabrali kao bolji dio svojega života (usp. Lk 10,42), neu-morni ste graditelji bratskog zajedništva; svjedočeći evanđeoski zakon uza-jamne ljubavi među sobom, a potom prema svim ljudima, osobito najsiroma-šnijima."*

Neka svaka od nas, svakog dana, odgovori sama za sebe, u sebi, u tišini: kako sam do sada odgovarala na Gospodinov poziv na svetost? Želim li pos-tati malo bolja, biti bolja Kristova učenica, bolja i radosnija redovnica sestra Služavka Malog Isusa? To je put svetosti. Naše je zajedništvo sa sestrama u zajednicama, i zajedništvo s braćom i sestrama gdje radimo, prvo i najuv-jerljivije evanđelje koje možemo propovijedati. Od nas se traži da naše za-jednice učinimo ljudskijima. Stoga među sobom gajimo velikodušno prija-

teljstvo, obiteljski život, uzajamnu ljubav, s ljubavlju tražimo rješenja za bolje i svetije danas i sutra. Neka naše samostanske zajednice ne budu čistilište, već obitelj, poručuje nam papa Franjo u okružnici "Radujte se!". Molimo jedna za drugu. Neka se naše zajedništvo uistinu hrani istim Isusovim Tijelom i Krvlju, pod vodstvom Riječi, i uzajamnom molitvom. Suosjećamo jedna s drugom. Kada treba zažimirimo na jedno oko, dopustimo spontanost u radosti, osjećamo se kao u vlastitoj kući, među svojima, u svome. Jedna drugu poduprimo u dobru, tješimo se u nevolji i teškoći, budimo blizu kad treba saslušati, pružiti osmeh i topli pogled, nježnost i milosrđe. Ne bojmo se pokazati radost da smo odgovorile na Gospodinov poziv, na njegovo izabranje ljubavi.

Velikodušno i ustrajno svjedočimo evanđelje ljubavi, zauzeto ostvarujući evanđeosku poruku: "Što god ste učinili jednome od ovih najmanjih meni ste učinili."(Mt 25, 40). Ozarenom radošću lica, sa žarom u srcu i duši, budimo nositeljice Božje besplatne ljubavi, nade i radosti. Svjedočimo ljudima Gospodinovo milosrđe i nježnost, nosimo drugima Božju utjehu, nosimo im Božji osmeh. Svakodnevno se susrećemo s činjenicom da ljudi od nas traže i očekuju da za njih molimo, da ih preporučimo u molitvi Gospodinu. Žele od nas čuti i primiti riječ utjehe, nade, ohrabrenja, podrške. Ne uskratimo im to. Prema svojim mogućnostima pritecimo u pomoć i u materijalnim potrebama istinskim potrebnicima.

U svakodnevnom životu promičimo i svjedočimo da milost i milosrđe pobjeđuju grijeh i zlo, da je dobrota veća od zloće, da je mir bolji i veći od nemira, da pravog mira nema bez Boga, da je sloga bolja i veća od podijele i nesloga, da je istina veća i bolja od laži, jednostavnost od oholosti, malenost od napuhanosti, milosrđe od sebičnosti, strpljivost od nestrpljivosti, darežljivost od škrtosti, vedrina od mrzovolje, nježnost od drskosti, blagost od goropadnosti, sloboda duha od ropstva grijehu i pakosti, pouzdanje u Boga od zdvajanja, vjernost od nevjernosti, ustrajnost od nestalnosti, marljivost od lijenososti, uslužnost od samodostatnosti, gorljivost od mlakosti, cjelovitost od polovičnosti, dobrotvornost od samoljublja, da je blaženije davati nego primati, da je služenje potrebnima bolje od gospodarenja, otvorenost prema drugima od zatvorenosti u sebe, da je spasonosnije zaustaviti se kod siromaha na ulici nego ga zaobići. Ovo su svakodnevni mali koraci prema svetosti. U Prvoj poslanici svetoga Petra upućen nam je poticaj: "Jedni druge poslužujte – svatko po primljenom daru – kao dobri upravitelji različitih Božjih milosti! Eto poziva na svetost! Prihvativmo ga s radošću, i podupirimo jedni druge, jer put prema svetosti ne prelazi svaki ponaosob, svaki sam, već se taj put prelazi zajednički, u onom jedinom tijelu koje je Crkva, koju Gospodin Isus ljubi i čini svetom. Kročimo naprijed hrabro na tome putu svetosti!", zaključio je papa Franjo u okružnicu "Radujte se!".

Naš nebeski ugodnik utemeljitelj sluga Božji nadbiskup Josip Stadler, nebeskim zagovorom i zaštitom, neka u nama uveća radost evanđeoskoga hoda i odlučnost da Evanđelje prihvatimo za kompas svoga života.

s. Maneta Mijoč

Logo u Godini posvećenog života

Logo *Godine posvećenog života* je djelo slikarice Carmele Boccasile.

Golubica na krilu podupire poliedarski globus, dok se naslanja na vode iz kojih izranjaju tri zvijezde, zaštićene drugim krilom.

Logo simbolima izražava temeljne vrijednosti redovničkog posvećenja. U njemu se prepoznaje neprekinuto djelo Duha Svetoga, koji u svakom vremenu pokazuje bogatstvo života evanđeoskih savjeta kroz mnoštvo karizmi te je i na taj način vječno prisutan u Crkvi i svijetu, u vremenu i prostoru (usp. VC 5).

Na grafičkom prikazu koji ocrtava golubica nazire se arapski simbol mira koji poziva posvećeni život da bude primjer sveopćeg pomirenja u Kristu.

SESTRINSKO ZAJEDNIŠTVO

Solin

Sestra Arsenija Vidović dobila "Nagradu grada Solina"

Grad Solin slavi dan grada svake godine na blagdan Male Gospe. Uoči dana Grada dodjeljuju se nagrade zaslužnim pojedincima kao i grupama.

Ove godine osobna nagrada Grada uz ostale pripala je i našoj s. Arseniji Vidović. Ovo nije prvo priznanje za rad naših sestara u Solinu. Do sada su tu nagradu dobili: godine 1995. kolektivnu nagradu cijeli samostan, osobnu nagradu s. Roka Ćubelić (2004.) te s. Marcelina Lovrić (2007.).

Na svečanoj sjednici Grada Solina, 6. rujna, pročitan je tekst kojim se obrazlaže priznanje dodjele osobne nagrade Grada Solina s. Arseniji Vidović:

"Osobnu nagradu Grada Solina za 2014. dobila je Časna sestra Skolastika Vidović iz Vranjica.

Časna sestra Skolastika - Arsenija Vidović je članica Družbe sestara Služavki Maloga Isusa u Vranjicu. U svojoj redovničkoj službi i predanosti služenja Bogu i čovjeku već više od 50 godina, sestra Skolastika - Arsenija kroz čitav niz godina djeluje kao orguljašica, katehistica, sakristanka, glazbena pedagoginja te (su)organizatorica brojnih vjerskih i kulturnih manifestacija. Od samoga dolaska u Vranjic bila je bliska suradnica mjesnim župnicima, jednako kao i zborovođama, prvenstveno orguljašu Tomi Buliću i dr. stom. Mirku Mikeliću. Sudjelovala je u brojnim slavlјima kao sudionica i organizatorica, gdje je s vranjičkim zborom župne crkve sv. Martina predstavljala hrvatsku

duhovno-glazbenu baštinu – i u domovini i inozemstvu (u Rimu, Bratislavi, Gotingenu, Großkarolinenfeldu, Bleiburgu...). Svirala je i u nekoliko navrata prilikom prvoga pastoralnog dolaska pape Ivana Pavla II našoj domovini, 1994. godine u Zagrebu. Gotovo od samoga osnutka velikoga mješovitoga zbora Kraljice Jelene, 1995. godine, sestra je bila orguljašica i pouzdana stručna suradnica dirigentima - don Š. Maroviću, dr. M. Mikeliću i M. Jankovu kod uvježbavanja zbora, odnosno samih liturgijskih slavlja prilikom proslava blagdana Male Gospe i Dana grada Solina. Može se reći kako je u radu s dječjim zborom, kroz brojne godišnje crkvene i školske manifestacije te na nastupima na Zlatnoj harfi (smotri crkvenih dječjih zborova) sudjelovala i u podizanju kulturno-glazbenoga nivoa u Vranjicu, dok je njezin udjel u očuvanju pučke glazbene baštine također neupitan.

Zbog svega navedenoga, držimo kako za č. s. Skolastiku Arseniju Vidović možemo reći da bez sumnje, zaslužuje ovakvo priznanje Solina, u najmanju ruku kao simboličku gestu koja pokazuje zahvalnost u prepoznavanju veličine njezine požrtvovnosti i nesebičnoga dugogodišnjeg predanja u radu, na dobrobit Grada Solina, pa i šire zajednice."

Izvori: <http://www.ssmi.hr/split/clanak/nagrada-grada-solina>; Slobodna Dalmacija, Split Županija, M. Sesartić, *Fešta na Jadru*, objavljeno 6. rujna 2014.

Zagreb

U zajedništvu vjere, zahvalnosti i molitve

Uz drugu rujansku nedjelju po 283. put progovorio je drevni zavjet zagrepčana koji su se uputili Majci Božjoj Bistričkoj pod gesлом *Zdravo, presveta Djevice i Majko Božja Marijo, moćna Zaštitnice naše drage domovine Hrvatske*. Hodočašće je započelo u subotu, 13. rujna od zagrebačke Katedrale. Pješacima na Sljemenu u kapeli Majke Božje Sljemenske pridružile su se naše sestre.

Premda im je korak uvelike bio otežan velikim naslagama blata i natopljen preobilnom kišom, svakim korakom bili su bliže, srca punija, duše čistije noseći Majci u okrilje tolike zahvale i prošnje. U poslijepodnevnom programu koji je imao svoj vrhunac u dočeku pješaka i u večernoj Službi svjetla, pridružile su se i druge sestre i kandidatice novoveške zajednice sa s. Katarinom Penić – Sirak, provincijskom glavaricom.

Središnja proslava ovogodišnjeg hodočašća bilo je euharistijsko slavlje u nedjelju, 14. rujna koje je predslavio kardinal Josip Bozanić, zagrebački nadbiskup u zajedništvu s pomoćnim zagrebačkim biskupima i svećenicima Zagrebačke nadbiskupije, a u kojem su sudjelovale i sestre, osobito iz zagrebačkih župa.

„Hodočašće je slika svakoga životnog puta, isprepletenoga postavljenim ciljevima i početnim oduševljenjem, ali i gubitkom snage što unosi sumnje“, rekao je u propovijedi zagrebački Nadbiskup. Sve nas okupljene pozvao je da stavimo Križ u središte svojega života te da ne gubimo pouzdanja. Na kraju propovijedi pozvao nas je na snažniju molitvu za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca, apelirao na velikodušnost vjernika da pomognemo stradalima u poplavama koje su ovih dana opet pogodile našu Domovinu te da molim za progonjenu i zlostavljanu braću u Iraku, Siriji i Africi te da molimo za mir u Ukrajini.

Split

Sklad i ljepota tradicije sa sadašnjosti

Proslava svetkovine Uzvišenja sv. Križa u župi sv. Križa u Velom Varošu u Splitu

Svečanom misom na svetkovinu Uzvišenja svetoga Križa 14. rujna župa Svetog Križu u Velom Varošu u Splitu proslavila je svoj župni blagdan. Ova župa jedna je od najstarijih župa u Splitu, u kojoj se nalazi i naš samostan „Sv. Ane“, provincijalna kuća.

Župljani su se za ovaj svečani dan pripremali trodnevnom pripravom. Trodnevnicu je predvodio župnik don Mihael Jelavić, koji je župu preuzeo u kolovozu ove godine. Kroz trodnevnicu bila je večernja sv. misa s prigodnom homilijom, kojoj je prethodila molitva krunice i razmatranje od pola sata. Nakon sv. mise bilo je jednosatno klanjanje Presvetom oltarskom sakramenta. Kroz sve tri večeri bilo je prisutno dosta vjernika, a sudjelovale su i sestre iz samostana sv. Ane. Pjevanje kroz trodnevnicu je predvodila predstojnica samostana s. Eduarda Marić, voditeljica crkvenog pjevanja župe sv. Križa.

Na blagdan sv. Križa, u nedjelju, svete mise su bile u devet i jedanaest sati prije podne, te poslijepodne u šesnaest sati za bolesnike s dijeljenjem sakramenta bolesničkog pomazanja i svečana sv. misa u devetnaest sati. Prije večernje svečane sv. mise bila je, s početkom u

18.30 sati, pjevana Večernja, koju su pjevali stari župski pjevači, predvođeni don Josipom Dukićem i svećenicima, a među pjevačima ima i bratima Bratovštine sv. Križa. Tradicionalna "Večernja" sa starim splitskim rječnikom, klapskim napjevom i srcem pjevača oduševila je svakog prisutnog vjernika. Uspjeli su oživjeti riječi kojih više ne čujemo, a koje su jako sadržajne. „Bože na pomoć moju nastoj; Gospodine na pomoć moju poteži se.“ „Braćo, ovo bo očutite u vami, što i u Kristu Isusu, koji budući u prilici Božjoj, ne čini grabežom biti survanim Bogu, dali samoga sebe umali, primivši priliku roba, podoban ljudem učinjen, i oblikom našast kao čovik.“ Molitva; "Bože koji s u prisvitlom iznašašću spasiteljnoga križa, čudesa tvoje muke uzbudio; Podaj, da cinom životvornoga驱a, pomoći vičnjega života postignemo, koji živiš i kraljuješ... ." Ove nas riječi povezuju s vremenom koje je prošlo, a koje još živi u tradiciji i svjedoči o svojoj ljepoti. Muškom zboru pripomogli su bratimi „Bratovštine sv. Križa“, koji ovo bogatstvo čuvaju. Predmolitelj don Josip Dukić ravnatelj gimnazije „Don Frane Bulić“, svojim glasom i naučenim napjevom ispunio je cijeli prostor crkve.

Sv. Misa započela je svečanom procesijom i skladnim pjevanjem mješovitog župskog zbora, pod ravnanjem s. Eduarde, a predslavio je fra Ante Udovičić, župnik susjedne župe „Gospe od zdravlja“. Uz njega su koncelebrirali: župnik župe sv. Križa don Mihael Jelavić, don Ivan Lendić, umirovljeni svećenik, pater Stjepan Balotinac, magistar novaka otaca isusovaca s Manuša u Splitu, don Ante Delić, rodom iz župe sv. Križa, a sada župnik župe Srinjine. Govoreći o značenju križa fra Ante je u homiliji istaknuo kako je križ središnja poruka naše vjere i preko njega dobivamo ljubav i snagu da budemo Kristu vjerni prihvaćanjem i nošenjem vlastitoga križa. Kroz sv. Misu vodio nas je župski zbor, koji je za ovu prigodu vjernike obogatio starim pjesmama u kojim se slavi Kristov Križ. Župnik don Mihael, u zahvalnoj riječi na kraju sv. mise, na poseban način se zahvalio crkvenom zboru na čelu sa s. Eduardom, i časnim sestrama Služavkama Malohg Isusa iz samostana sv. Ane koje su i za ovaj blagdan očistile, uredile i nakitile crkvu. Sve tri večeri i na sam dan svetkovine crkva je bila puna župljana. Nakon sv. Mise slijedilo je tradicionalno ljubljenje relikvija sv. Križa, praćen gromoglasnim pjevanjem zbara i puka pjesme koja se pjeva jednom godišnje.

[Usp. HTTP://WWW.SSMI.HR/SPLIT/CLANAK/SKLAD_I_LJEPOTA_TRADICIJE_SA_SADASHNOSHU](HTTP://WWW.SSMI.HR/SPLIT/CLANAK/SKLAD_I_LJEPOTA_TRADICIJE_SA_SADASHNOSHU)

Susret animatora za zvanja "Zajedništvo - jedinstvo različitih"

Vijeće za sjemeništa i duhovna zvanja pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji organiziralo je susret za animatore (nad)biskupijskih i redovničkih zajednica od 16.-18. rujna 2014. u Novigradu u Istri. Na susretu sudjelovala s. M. Marta Vunak ispred Vijeća za duhovna zvanja zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina, a nazočile su i sestre iz sarajevske provincije Bezgrešnog začeća BDM, s. Kristina Ađamić i s. Danica Bilić. Tema susreta je bila „Zajedništvo-jedinstvo različitih“, a predavač je bio Mihály Szentmártoni, DI. U radnom dijelu susreta održana su četiri predavanja sa slijedećim naglaskom: Poziv apostola; Mit i stvarnost zajednice; Otkrivanje i praćenje duhovog poziva kod mlađih; Odgoj za odgovornost. Susretu je nazočio i splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, a organizirani su i prigodna razgledavanja grada Rovinja i Poreča. Susretu je prisustvovao 40-ak animatora zaduženih za promicanje duhovnih zvanja u pojedinim ustanovama.

s. M. Marta Vunak

Split

Trideseti redovnički dani u Splitu

U organizaciji Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica (HKVRPP) u dominikanskom samostanu u Splitu, od 12. do 13. rujna održani su Trideseti redovnički dani na temu: „**Zauzeto živjeti sadašnjost, gledati s nadom u budućnost. Put prema drugačijoj prisutnosti redovničkog života u Crkvi i svijetu.**“ Program je započeto u petak 12. rujna u 9 sati molitvom Trećega časa i pozdravnom riječju predsjednika HKVRPP-a, karmelićanina o. Vinka Mamića.

Prigodnu riječ uputio je splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić te mons Mate Uzinić, biskup dubrovački i predsjednik Vijeća HBK za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života. Nadbiskup Barišić je istaknuo da redovništvo obogaćuje Crkvu te da redovnice i redovnike doživljava kao ljude pažljivih lica, otvorenih srca i kao svjetlo nade. Biskup Uzinić je izrekao želju da se Redovnič-

ki dani ubuduće organiziraju i u Riječkoj te Đakovačko-osječkoj metropoliji kako bi bili dostupni svakom redovniku i redovnici.

Prvo predavanje „Redovnički život kao crkvena prisutnost“ održao je salezijanac don Stjepan Bolkovac. Euharistijsko slavlje u 11.15 sati u dominikanskoj crkvi predslavio je mons. Mate Uzinić, biskup dubrovački. On je u propovijedi govorio o redovnicama i redovnicima kao o svjetlu koje osvjetljava svijet i koje se treba oslobođiti svih opasnosti. Naglasio je da u redovničkom životu ne smije biti licemjerja vezanog uz ovozemaljske interese poput brige za materijalno, za lagodni život, neživljene čistoće, uz sve ono što vodi u samo formalno življenje danih zavjeta.

U popodnevnom dijelu, u 16 sati, drugo predavanje „Spoj posvećenog života i poslanja – povjesna perspektiva“ održao je dominikanac dr. sc. Slavko Slišković, profesor crkvene povijesti na KBF-u u Zagrebu.

U subotu 13. rujna program je počeo molitvom Trećega časa u 9 sati, nakon kojega je predavanje „Zauzeto živjeti sadašnjost i gledati s nadom u budućnost“ održala dr. sc. Nela Veronika Gašpar, profesorica na Teologiji u Rijeci. Nakon predavanja slijedila je diskusija, a euharistijsko slavlje u 11.15 sati, predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, a propovijedao o. Vinko Mamić. Na kraju mise provincial Hrvatske dominikanske provincije o. Anto Gavrić zahvalio je nadbiskupu Barišiću na predvođenju mise te na cjelokupnoj potpori redovništvu te je zahvalio o. Mamiću kojemu uskoro istječe mandat predsjednika Konferencije na svoj zauzetosti i ljubavi koju je Konferenciji kao predsjednik darivao.

Redovnički dani završeni su raspravom na okrugлом stolu, o naslovnoj temi Redovničkih dana, na kojem su sudjelovali dr. sc. **Slavko Slišković**, dr. sc. **Nela Veronika Gašpar**, dr. sc. **Vinko Mamić** te dr. med. **Danijela De Micheli-Vitturi iz Splita**. Moderatorica okrugloga stola bila je predsjednica Udruge za promicanje znamenitih Križevčana „Dr. Stjepan Kranjčić“ dr. sc. Tanja Baran. Sudionici okrugloga stola pripovijedali su o osobnim iskustvima ljepota i teškoća redovničkoga života, o očekivanjima izvanjskoga svijeta od redovništa, o tome kako svjedočiti Boga i djelovati u današnjem svijetu brojnih ponuda a da redovništvom ne zavlada svjetovna duhovnost, odnosno da se ne izgubi redovnički identitet utemeljen na neprestanoj povezanosti s Bogom. Trideseti Redovnički dani završeni su molitvom večernje.

U sklopu proslave tridesete obljetnice Redovničkih dana, 11. rujna, u 19.30 sati, u galeriji „Vinko Draganja, OP“ dominikanskoga samostana u Splitu otvorena je izložba akademskoga slikara Matka Antolčića „Hrvatski sveci i blaženici u našem narodu“.

Usp. <http://www.nadbiskupija> split.com/index-redovnicki-dani-u splitu;
http://www.redovnistvo.hr/index.php/vijesti/zapoceli_jubilarni_30._redovnichki_dani_u_splitu

Zagreb

XXX. Redovnički dani u Zagrebu

Sestre iz naših zajednica i ove su godine sudjelovale na Redovničkim danima u Zagrebu koje organizira HKVRPP. Ovogodišnji Redovnički dani su bili jubilarni-trideseti, a održavali su se 19. i 20. 09. 2014. u prostorima franjevačkog samostana u Dubravi.

Redovničke dane započeli smo molitvom Trećeg časa nakon koje je uslijedilo i službeno proglašenje otvorenja Redovničkih dana od strane o. Vinka Mamića, predsjednika HKVRPP. Jutarnje predavanje je potom održao don Stjepan Bolkovac, SDB na temu "Redovnički život kao crkvena prisutnost" te pozivajući se na riječi mons. Bergoglia, sada pape Franje, opisao redovnički život kao dar Crkvi za njezino poslanje, kao tajnu u kojoj se skriva najdublja narav kršćanskog poziva, tj. težnja za sjedinjenjem sa Zaručnikom.

Nakon predavanja i plodne diskusije, uslijedilo je otvaranje izložbe fotografija od samih početaka održavanja Redovničkih dana do danas u koju nas je uveo o. Vinko Mamić kratkim osvrtom na obilježavanje redovničkih dana kroz povijest.

U 11.15 sati slavili smo svetu Misu koju je sa svećenicima-redovnicima predslavio kardinal Josip Bozanić. On je u svojoj propovijedi zahvalio redovnicima i redovnicama u Hrvatskoj na svemu što rade za Crkvu. Posvijestio je da se njihovo svjedočanstvo redovničkog života po zavjetima obogaćenje te se odnosi na svu Crkvu unutar koje su oni znak zaručništva i potpune predanosti Kristu. Također je iznio i očekivanja svijeta od redovnika i redovnica koji od njih u prvom redu očekuje svjedočenje bratsko-sestrinske ljubavi unutar svoje zajednice i cijele Crkve za što je u prvom redu potrebna eshatološka perspektiva i dosljednost.

Popodnevni program obilježilo je predavanje fr Slavka Sliškovića, OP na temu "Spoj posvećenog života i poslanja-povijesna perspektiva". U svom predavanju fr Slavko je sagledao važnost redovništva za razvoj Crkve i društva od samih njegovih početaka do danas. Nakon predavanja, zajedničkom Večernjom molitvom, zaključili smo prvi dan Redovničkih dana u Zagrebu.

U jutarnjem programu drugog dana Redovničkih dana, predavanje na temu "Zauzeto živjeti sadašnjost i gledati s nadom u budućnost" održala je s. Vinka Bešlić, ŠSF Provincije Svete Obitelji. S. Vinka je za autentično življenje svog poslanja naglasak stavila na svjesno sudjelovanje u Euharistiji i na življenu iz nje, kao i važnost zajedništva koje za svoju izgradnju zahtjeva pogled srca.

Toga dana, redovnicima i redovnicama se pridružio mons. Mate Uzinić, dubrovački biskup i predsjednik Vijeća HBK za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, koji je predslavio svetu Misu. Biskup je u svojoj propovijedi pozvao redovnike i redovnice na autentično i radikalno življenje svog poslanja s radošću, usklađujući svoje zajednice ne ljudskom logikom, već logikom Isusa Krista poput Petra kada se nije ustručavao baciti mrežu za lov na Kristovu riječ nakon cijelonočnog uzaludnog lova što je bilo protivno svakoj ljudskoj logici, ali vjerom i poslušnošću Kristovoj riječi urodio je mnoštvom riba.

Popodnevni program bio je predviđen za okrugli stol na kojem su uz predavače ovih Redovničkih dana sudjelovali i biskup Mate Uzinić i urednik Glasa koncila mons. Ivan Miklenić, a animirala ga je novinarka Tanja Baran. Okrugli stol je održan na temu "Zauzeto živjeti sadašnjost, gledati s nadom u budućnost. Put prema drugačijoj prisutnosti redovničkog života u Crkvi i svijetu". što je ujedno bila i okvirna tema ovih Redovničkih dana. Raspravljalo se o tome da je potrebna jasnija vizija Crkve u budućnosti, bolje prepoznavanje i rješavanje sadašnjih problema, te o nužnosti osposobljavanja za iste.

Ovogodišnje XXX. Redovničke dane, zahvalom i završnim pozdravom, zatvorila je s. Jasna Lucić, dopredsjednica HKVRPP uz zajedničku Večernju molitvu.

Služvake Maloga Isusa na XVII. Redovničkom danu

XVII. Redovnički dan ove se godine održao u Mostaru, u franjevačkom samostanu sv. *Petra i Pavla*. Naše su se zajednice pridružile sudjelovanjem u tom velikom danu: sestre iz samostana *Egipat* iz Sarajeva, sestre iz Nuncijature u Sarajevu, Prozora, Viteza, Gromiljaka, te domaće sestre iz Mostara.

Program je započeo velikodušnim dočekom, a službeni dio započeo je zazivom Duha Svetoga u kripti crkve sv. *Petra i Pavla*. Pozdrav svim redovnicima i redovnicama uputio je fra Lovro Gavran, provincijal Bosne Srebrenе i predsjednik KVRPP-a BiH; fra Miljenko Šteko, provincijal hercegovačke provincije *Uznesenja Blažene Djevice Marije* i fra Iko Skoko, gvardijan samostana sv. *Petra i Pavla* u Mostaru.

Predavanje na temu: *Poziv radosti Evandjelja* imao je mons. José Rodríguez Carballo, tajnik Kongregacije za ustanove posvećena života i družbe apostolskoga života. Nadbiskup Carballo je govorio o redovničkom životu kao velikoj odgovornosti i življenoj radosti. Istaknuo je kako je Evandjelje zahtjevno, a da je život po Evandjelu riskantan. A upravo u tome i jeste radost. I dodaje: „Svijet nema potrebu za plastičnim osmijesima, nego za istinskom radošću“, podsjećajući da se danas na redovništvo najčešće gleda kao da je u fazi zimskoga perioda. Upravo to razdoblje mi redovnici i redovnice možemo iskoristiti da, kao biljke - koje zimi rade u svojim korijenima, radimo u sebi, napajajući svoje korijenje svjetлом Evandjelja. Nadbiskup je spomenuo i veliku zabrinutost Kongregacije zbog velikog broja napuštanja redovništva i površnog življjenja zavjeta, govoreći da trebamo biti svjedoci jedni drugima u rastu. Na kraju je zaključio predavanje riječima: „Otvorite se Duhu Svetomu i imajte žarište u Gospodinu. Radošno!“

Nakon predavanja otvorena je rasprava na kojoj su pitanja postavili mons. Mate Uzinić, nadbiskup dubrovački i predsjednik Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećena života, te fra Miljenko Šteko, provincijal hercegovačke provincije *Uznesenja Blažene Djevice Marije*. Po završetku rasprave svatko se povukao da bi se susreo s Gospodinom u sakramentu pomirenja.

Svetu misu u 12.30 sati predvodio je mjesni biskup - mons. Ratko Perić, uz koncelebraciju velikog broja svećenika. Biskup se osvrnuo

na Evanđelje - na svoj originalan način. Pjevanje pod sv. misom uveličao je zbor bogoslova hercegovačke provincije *Uznesenja BDM*. Nakon duhovne hrane uslijedio je ručak, na kojem su se domaćini pobrinuli da sve imamo.

Svim prisutnima dana je mogućnost razgledanja kulturno-povijesnih znamenitosti franjevačkoga samostana. Mi, sestre, smo se uputile u posjet našoj sestri M. Joakimi Ilić, a obradovala nas je i vijest da nam dolazi mons. Ratko Perić - u pratnji generalnoga vikara don Željka Majića. Druženje je bilo vrlo ugodno, osvježeno sjećanjima i osnaženo molitvom jednih za druge.

Nedaleko od samostana, u Hrvatskomu domu Herceg Stjepan Kosača, u 16.00 sati, prikazana je drama o Majci Terezi kao svetici tame, o njezinu životu i putu služenja. Bilo je doista dirljivo. Nakon toga smo se uputili u crkvu sv. *Petra i Pavla*, gdje smo molili zajedničku večernju molitvu časoslova, koju je predvodio fra Lovro Gavran, a pjevali su bogoslovi franjevačke provincije *Bosne Srebrenе*.

Na samom završetku fra Lovro nas je blagoslovio i zaželio da naš poziv živimo radosno, ukorijenjeno u Evanđelju.

s. M. Ana Prkić

Trilj

Priznanje Grada Trilja sestrama: pok. s. Tugomili i pok. s. Elekti Žolo, te s. Zdenki Tomas

Povodom proslave Dana Grada Trilja i blagdana Svetoga Mihovila, koji se slavi u ponedjeljak 29. rujna, u Trilju je 26. rujna 2014., održana svečana sjednica triljskog Gradskog vijeća. Sjednici je prethodilo okupljanje ispred spomenika Svetog Mihovila arkanđela, gdje je dekan Cetinskog dekanata i triljski župnik don Stipe Ljubas izmolio

odrješenje za poginule branitelje, položeni su vijenci i zapaljene svijeće za poginule branitelje u Domovinskom ratu.

Na proslavu Dana Grada došle su, uz sestre iz samostana u Košutama, još nekoliko naših sestara, zajedno sa provincijalnom glavaricom s. Anemarie Radan. Svake godine na svečanoj sjednici dodjeljuju se plakete i priznanja zaslužnim građanima. Ove godine među dobitnicima bile su i naše sestre: povelju gradonačelnika Zboru župe 'Svetog Mihovila Arkanđela' za 25 godina rada i djelovanja primila je voditeljica zbora s. Zdenka Tomas, posthumno, nagrada Grada Trilja za životno djelo dodijeljena je dvjema pokojnim rođenim sestrama: s. Tugomili i s. Elekta Žolo, koju je preuzeila provincijalna glavarica s. Anemarie Radan.

U Obrazloženju Prijedloga za posthumnu zajedničku dodjelu Priznaja Grada Trilja za životno djelo *sestrama: Ivi s. Tugomili Žolo i Ani s. Elekti Žolo*, potpisanih od strane provincijalke s. Anemarie Radan i Ivana Žole u ime obitelji, piše: "Zbog svega navedenoga, smatramo i držimo kako časne sestre Služavke Malog Isusa s. Tugomilu i s. Elektu, dva divna cvjeta njihove majke pok. Ande-Đuke, zaslužuju da im se posthumno dodijeli ovakvo zajedničko Priznanje za životno djelo sa strane njihova Grada Trilja, u ovoj godini koja je na planu Crkve posvećena obitelji i kada od 30. studenoga ove godine počinjemo obilježavati Godinu posvećenu posvećenom životu. U najmanju ruku bi

ovo Priznanje bilo simbolička gesta koja pokazuje zahvalnost u prepoznavanju veličine njihove čvrste vjere i samozatajnog života, te njihova molitvenog i uzornog redovničkog života, požrtvovnosti i nesebičnoga dugogodišnjega predanja u službi drugima (nadbiskupu mons. Frani Franiću, nezbrinutoj djeci, starcima u mirovnom domu, svećeničkim pripravnicima, svećenicima).

Svojim životom obilježile su i ostavile vidljive tragove svoga djelovanja ne samo u okvirima svoje redovničke zajednice, nego i u životu svoga rodnog mjesta Košuta-Trilja, Splitsko-makarske nadbiskupije, Crkve u Hrvata, kroz dosljednost u svjedočenju ljudskih i vjerničkih, crkvenih i redovničkih, humanih, društveno-socijalnih i kulturnih, rodoljubnih i domoljubnih vrednota, na dobrobit Grada Trilja, pa i šire crkvene i društvene zajednice."

U nagradi Grada Trilja za životno djelo sestrama s. Tugomili i s. Elekti Žolo piše da im se nagrada udjeljuje: "Za istaknuti život i rad, uživanje ugleda uzomih redovnica, nesebičnog predanja u službi drugima i njihova sveukupno značajnog doprinosa u crkvenom, rodoljubnom i društveno-socijalnom životu grada Trilja i na širem planu Crkve i Republike Hrvatske".

Izvori:

http://www.ssmi.hr/split/clanak/priznanje_sestrama-s.zdenki-p.s.tugomili_i_p.-s.elekti

<http://www.ferata.hr/svecana-sjednica-gradskog-vijeca-grada-trilja/>

Vitez

Blagoslov svetog Rafaela u Vitezu

Obiteljski centar Svetoga Rafaela sestara Služavki Maloga Isusa u Vitezu je danas slavio svoj dan, svoga zaštitnika svetoga Rafaela. U obiteljskom ozračju sestre i odgojiteljice su - zajedno s roditeljima i djeecom - pripremile lijep molitveni i rekreativni program. Svetu misu za djecu i njihove obitelji u samostanskoj crkvi slavio je prečasni Ivan Mršo, ravnatelj Katoličkoga školskoga centra u Sarajevu. Obraćajući se djeci, govorio je o ljepoti anđela i njihovo važnoj prisutnosti u našim životima i na putovima. Hrabrio je roditelje u njihovu odgojnome zadatku. Kazao je kako se roditelji u prvim godinama života svoje djece trude im ona nauče samostalno hodati i izgovarati – govoriti, a kako kasnije bdiju da ne krenu i ne pođu lošim putovima i ne

govore loše, ne povrijede riječju. Odgoj u obitelji, praćenje djece u njihovu odrastanju, važna je i sveta dužnost roditelja. Prečasni Mršo je blagoslovio djecu, izmolio sadržajnu molitvu svetom Rafaelu za sve obitelji. Zatim je sestra M. Admirata Lučić, provincijska glavarica zahvalila sestrama i osoblju kuće za svjedočanstvo vjere i ljubavi u odgoju djece. Sestra Emanuela Juričević, ravnateljica Centra, predala je svakom djetetu za njegovu obitelj malu krunicu radi molitve u čast svetoga Rafaela: Lijek s neba. Kreativne igre s balonima bile su praćene s velikim zanimanjem. Da moćni arkandeli bdiju nad našim obiteljima i da zaštite svu djecu - odjekivala je pjesma i molitva iz ustanove sluge Božjega Josipa Stadlera iz Hankompanije - Vitez.

S. V.

Doboj

Povratak euharistijskog Isusa

Dana 14. svibnja ove godine samostan sestara Služavki Maloga Isusa *Sveta Mala Terezija* u Doboju zahvatila je bujica vode, poplavila podrum i prizemlje. Potopila je sve. Što nije odnijela, potpuno je uništila. Sestre i bolesne starice o kojima skrbe iskusile su strah i trpljenja kao i mnogi sugrađani. Danima su boravili u potkrovju kuće.

Kad su se vode smirile i povukle, otpočela je borba sa smećem, muljem, blatom, vlagom i svime što takve strašne situacije donose. U

teški m životnim uvjetima sestre su osjetile blizinu znanih i neznanih, ljudsku i kršćansku solidarnost. Samostan je, na čelu sa kućnom glavaricom - sestrom Bernardinom Šarić - i u tim danima bio mjesto kršćanske ljubavi, utjehe i pomoći svima koji su dolazili. Sestre su s vjernicima čistile danima, a onda isušivale mjesecima, obijajući natopljenu žbuku. Materijalna šteta je bila velika. Sestrama su ponaosob pomogli svećenici okolnih župa sa svojim vjernicima, Zajednice sestara cijele Družbe, Papinsko vijeće *Cor Unum*, Družba kćeri kršćanske ljubavi svetoga Vinka Paulskoga iz Slovenije, HKVRPP, Školske sestre franjevke Krista Kralja-Provincija Prečistoga Srca Marijina, biskup Pero Sudar, brojni članovi Društva Prijatelja Maloga Isusa, Crkveni zbor župe iz Širokoga Brijega.

Svi su doprinijeli da je prizemlje samostana 1. listopada, na dan svoje nebeske zaštitnice - svete Male Terezije - zamirisalo tamjanom. Ljubav je u kapelicu ponovo postavila oltar, donijela svetohranište, pa Gospin lik, sliku male svetice od Djeteta Isusa i iz Lisieuxa - klecalu. Sve je spremila za blagoslov.

Upravo na prvi dan listopada, na blagdan samostana, slavljenja je sveta misa koju je započeo mjesni župnik - velečasni Pero Ilkić. Predsjedao je velečasni Željko Vlajić u koncelebraciji svećenika iz obližnjih župa. Bila je to Euharistija zahvalnosti za sva dobročinstva i sve dobročinitelje, molitva hvale Bogu za sva iskustva patnje i kršćanske ljubavi. Nakon svete mise i blagoslova obnovljenih prostorija, sestre su, zajedno sa svećenicima, nastavile razgovor oko blagdan-skoga stola tjelesne okrjepe. Sestra M. Admirata Lučić, provincijska glavarica, je čestitala blagdan kuće, zahvalila svima i spomenula kako se na taj dan obilježava i Međunarodni dan starijih osoba. To je prilična uvijek iznova preispitati naš odnos prema bolesnim i nemoćnim koji su povjereni našoj brizi.

Neka Isus, koji tako malen u Euharistiji prebiva u našoj kući, i kuću čini samostanom i svojim svetim prebivalištem uvijek bude od nas čašćen i hvaljen za sve one koji su slijepi za njegovu ljubav, koji ga ne časte, i one koji ga pogrdaju. Budi blagoslovljen, Gospodine, u domu svete slave svoje dovijeka!

s. A.

Dan Provincije u hrvatskom lurdskom svetištu Vepric

Prve subote Gospina mjeseca 4. listopada 2014. na blagdan sv. Franje, u Vepricu se okupilo sedamdesetak sestara Služavki Malog Isusa provincije sv. Josipa, kako bi proslavile Dan Provincije. Bile su prisutne sestre iz gotovo svih zajednica u Provinciji, a one koje su zbog bolesti i nemoći bile spriječene, duhom i molitvom bile s nama sjedinjene. Sa sestrama Dan Provincije slavile su i sestre novakinje i kandidatice.

U ovom marijanskom svetištu, sestre je dočekao i pozdravio don Mijo Šurlin, upravitelj svetišta.

Program Dana Provincije osmislio je *Vijeće za duhovnost i trajni odgoj sestara*. Na početku programa s. Anemarie Radan, provincijska glavarica pozdravila je sve sestre, novakinje i kandidatice, a poseban pozdrav uputila je časnoj majci s. Radoslavi Radek i vrhovnoj savjetnici s. Mariji Banić.

Duhovni dio programa započeo je meditativnom Krunicom Djeteta Isusa za koju je tekst napisala s. Jelena Marević. Meditacija je bila popraćena slikom i pjesmom. Sestre su sa posebnom pažnjom pratile i upijale svaku riječ, a također pjesmom sudjelovale u pripremljenoj

prezentaciji. Meditacija krunice Djeteta Isusa bila je priprema za Euharistijsko slavlje, koje je predslavio don Mijo Šurlin. U homiliji sa sestrama je podijelio svoje razmišljanje na temu Evandelja. (Zbog aktualizacije Evandelja u našem redovničkom životu, homiliju donosimo u cijelosti kao poseban tekst).

Sestre su zajedničkim pjevanjem pod vodstvom s. Dulceline Plavša i s. Marinele Delonga uzveličale ovo euharistijsko slavlje, te u zajedništvu po Kristu, s Kristom i u Kristu proslavile i spomendan sv. Franje Asiškog, ali i imendant našeg pape Franje.

Na kraju euharistijskog slavlja svoju riječ pozdrava uputila je časna majka s. Radoslava Radek, izražavajući svoju zahvalnost Bogu i sestrama. Istakla je želju i potrebu zajedništva, sjećajući se i sestara koje zbog svoje bolesti i nemoći nisu mogle doći.

Nakon zajedničke okrijepe i druženja, u ljepoti prirode svetišta, sestre su zajedno krenule za Kristom na pobožnost Križnog puta. Tekst za Križni put je napisala s. Petra Šakić, a čitale su ga: provincijska glavarica, s. Anemarie Radan, s. Dulcelina Plavša, s. Marinela Delonga, kandidatica Renata Simunić i časna majka s. Radoslava Radek.

Sestre, novakinje i kandidatice na slavlju dana Provincije

Križ zbog njegove težine od postaje nosile su po dvije sestre. Sestre koje su križni put pratile čitanjem teksta, one koje su križ nosile, kao i sve ostale koje su sudjelovale u ovoj procesiji, zračile su dubokom pobožnošću, dostojanstvom i ozbiljnošću. Sve zajedno pjevale su određene dijelove pjesama koje su bile izdvojene za ovu prigodu.

Na kraju Križnog puta ispred špilje, časna majka s. Radoslava Radek i provincijska glavarica s. Anemarie Radan izrekle su svoje riječi zahvale Bogu i sestrama na ovom duhovnom zajedništvu i susretu sestara. Časna majka je pozvala sve sestre da se zajednički pomole za papu Franju, kojem je Vrhovna uprava u ime svih sestara Družbe uputila čestitku za Imenden. Pobožnost današnjeg dana, međusobno zajedništvo i druženje, ispunilo je sestre posebnom radošću zadovoljstvom.

Oko 17.00 sati sestre su se uputile natrag svojim zajednicama s kojima će sigurno podijeliti današnje iskustvo, zračeći mir i radost.

Homilija don Stjepana Šurlina na Dan Provincije u Vepricu

„Slavim te Oče“: nakon žaljenja za onima koji ne prihvaćaju Riječ, slijedi veselje zbog onih koji ju prihvaćaju. Taj himan slave jest vrhunac Evandelja: Sin se raduje istom Očevom radošću jer njegova braća sudjeluju njihovom otajstvu.

Svrha Sinova poslanja je otvoriti braći svoje blago i s njima ga podijeliti, tj. svoj život Sina i Oca. Naše spasenje je postati ono što jesmo: sinovi. Isusovo čovještvo je vrata komunikacije između stvorenja i Stvoritelja, između Oca i njegove djece; ono je Jakovljeve ljestve koje povezuju nebo i zemlju (Post 28, 10-17; Iv 1,51) Spoznaja koja postoji između Oca i Sina, uzajamna ljubav koja je njihov život, darovana je malenima. Ono što je Bog po naravi, mi smo po milosti. Duh sveti čini da iz našeg srca i usta izbjiba ista riječ zbog koje Sin jest Riječ: „Aba! - Oče!“ Na taj način ulazimo u Trostvo sudjelujući u neizrecivom dijalogu između Oca i Sina. Prigrlniti njega jest spasenje: u njegovom tijelu svako tijelo ima sudioništvo u slavi.

Mudri su oni koji znaju kako stvari stoje, umni su oni koji njima upravljaju kako žele. Mudri i prepredeni traže mudroga i moćnoga boga. Maleni pak susreću Božju mudrost i moć tamo gdje ona jest: u Isusovoj ludosti i slabosti. Onaj tko je prigrli ima moć da postane dijete Božje (Iv 1, 12). Božja mudrost je vođena ljubavlju, ona je ludost slabost onoga koji ljubi sve do križa (usp. 1 Kor 1-2). Drastično je drugačija od ljudske mudrosti, koja je vođena sebičnošću, koja se nastoji spasiti po savku cijenu od smrti. Njih dvije su

suprotstavljenje kao laž i istina, strah i pouzdanje, sebičnost i ljubav, posjed i dar, smrt i život. Zato Bog u svome mudrom promislu (1 Kor 1, 21), *upropasti mudrost mudrih i odbaci umnost umnih* (1 Kor 1, 19; usp. Iz 29, 14)

„*Gospodin reče: Jer mi narod ovaj samo ustima pristupa i samo me usnama časti, a srce mu je daleko od mene i njegovo štovanje naučena ljudska uredba, zato ču, evo, i dalje čudno postupati s ovim narodom – čudno i prečudno: i propast će mudrost njegovih mudraca, pomračiti se umnost njegovih umnika.*“ (Iz 29, 13-14) Mudrost Sina Božjega je ona iz Blaženstava: mudri je ne shvaćaju, umni se od nje brane. U njihovim očima ona je ludost i slabost.

„*Mudrost doduše navješćujemo među zrelima, ali ne mudrost ovoga svijeta, ni knezova ovoga svijeta koji propadaju, nego navješćujemo Mudrost Božju, u Otajstvu, sakrivenu; onu koju predodredi Bog prije vjekova za slavu našu, a koje nijedan od knezova ovoga svijeta nije upoznao. Jer da su je upoznali, ne bi Gospodina slave razapeli.*“ (1 Kor 2,6-8) Zaključak Knjige o Jobu ima određenu poveznicu sa današnjim Evandeljem u kojem Isus slavi Oca jer je sakrio svoja otajstva mudrima i umnim a objavio ih malenima. Naime, Job, nakon toliko promišljanja, tolikih govora, mora postati malen kako bi priznao Božju veličinu i pronašao mir u vlastitom odnosu sa Gospodinom. *Na koncu Job odgovara Gospodinu: „Ja znadem, moć je tvoja bezgranična: što god naumiš, to izvesti možeš. Tko je taj koji riječima bezumnim zamračuje božanski promisao? Govorah stoga, ali ne razumjeh, o čudesima meni neshvatljivim. (...) Po čuvenju tek poznavaš te dosad, ali sada te oči moje vidješe. Sve riječi svoje zato ja poričem i kajem se u prahu i pepelu.“ „Svemu što postade u njoj bijaše život i život bijaše ljudima svjetlo; i svjetlo u tami svjetli i tama ga ne obuze.“ (Iv 1,4-5) „Tako neka svjetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima.“*

Drage sestre! Danas kad slavite Dan Provincije, ove riječi jasno vam pokazuju vaše poslanje. Bog Vas je izabrao i objavio vam ono što je skrio od umnih i mudrih. Postavio vas da budete svjetlo u današnjem svijetu, da taj svijet vidjevši vaša dobra djela upozna Božju ljubav i Božju dobrotu. Upravo preko vas i vašeg svjedočanstva Bog se utjelovljuje po vašim djelima. Kao i Job kroz bolno iskustvo ponekad dolazite do iskustva Boga, no to iskustvo mora ostati upečatljivo kako bi vaš život bio osmišljen i ispunjen. Svijet vas promatra, svijet vas treba, Bog vas treba da se preko vas Mali Isus utjelovi tamo gdje ste poslane; po zavjetima koje ste Bogu obećale, po ljubavi kojom za Boga živate, po obavezama koje ispunjate. Bez osobnog iskustva Boga, bez proživljene molitve i skrovitog života, nemoguće je drugima biti svjetlo. Zato svoj život hranite hranom Života, pojite se na izvoru Života, pa će Bog po vama učiniti velika djela i zasjat će Njegovo svjetlo ljudima koji su još u tami. I vi ćete poput Joba, prihvatajući i doživljavajući poniženja doći u autentični odnos s Bogom, i postići puno obilatiji blagoslov od onoga kojeg ste uživale prije kušnje.

Dakle, povlastica spoznaje rezervirana je posljednjima. To je dar za onog tko ga želi, želi ga onaj tko ga je potreban, potreban je onaj tko je bez njega. Lišenost, naša nedostatnost, naše ništavilo jest mjesto gdje prihvaćamo bogatstvo onoga koji jest, koji je sve. Mudri i umni odbijaju ono što sami ne mogu proizvesti, priječeći tako sebi pristup životu, koji nije neki proizvod, nego odnos ljubavi s drugima. Ako zajedno budemo svjesni svoje malenosti i prihvativimo je, ispunit ćemo Božji plan s nama. Tako neka bude! Amen!

Preuzeto:

WWW.SSMI.HR/SPLIT/CLANAK/DAN_PROVINCije_U_HRVATSKOM_LURDS
KOM_SVETISHTU_VEPRIC

Zagreb

Susret odgovornih sestara Zagrebačke provincije

Na blagdan Kraljice sv. Krunice 7. listopada 2014. u samostanu "Antunovac" u Novoj vesi održan je godišnji susret odgovornih sestara zajednica naše Provincije. Susret je započeo molitvom Srcu Isusovu, a potom je provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak izvijestila sestre o brojčanom stanju Provincije te podnijela izvješće o važnim događajima u našoj Provinciji kroz proteklo razdoblje. Ekonomika Provincije S. M. Jelena Burić izvijestila je o većim radovima u zajednicama, osobito u Vinkovcima, Samoboru, na Kraljevcu i u Lovranu.

Pater Zdravko Lazić, franjevac održao je predavanje na temu: *Identitet kućne poglavarice*. Identitet odgovara na pitanje: Tko sam ja? Bitno je imati svijest o tome *tko sam* te da radu i životu pristupam odgovorno. Izgradnja identiteta sestre započinje u početnoj formaciji i nastavlja se kroz permanentnu formaciju tijekom cijelog života. Normalno je da i krize dođu, ta i proroci su je imali. Najvažnija je vjera koja pomaže sestrama u razdobljima kriza da ostanu vjerne zvanju i da se, kako kaže sv. Otac "otisnemo na pučinu". Pater je u predavanju iznio obilježja nezrelog identiteta osobe kao što je: nezreli adolescent koji se priklanja mladima, čuvstveno nezrela osoba, prezrela osoba koja u svemu ima zahtjeve, osoba bez inicijative, nametljiva i ogorčena osoba koja zapada u depresiju. Oholost i bahatost prepreke su iskrenom zajedništvu. Slika za zreli identitet je Blažena Djevica Marija koja je pratila Isusa sve do Golgotе. To je životni put svake sestre. Saslušati s ljubavlju i pažnjom svoje susterice i osobe u potrebi, biti tješiteljice. Svačiji je problem njemu jako bitan i ne treba oma-lovažavati ničiji problem.

Tema drugog dana bila je: *Važnost komunikacije u sestrinstvu*. Treba izbjegavati govor u žargonu, emocionalne riječi, mladenačke izraze koje ne mogu sve sestre razumjeti, a njegovati jasnoću komunikacije. Šutnja je najgori oblik komunikacije. Također treba gajiti svijest da raspoloženje poglavarice može utjecati na otvorenost u komunikaciji sestara. Poglavarica treba biti poslužiteljica prema sv. Pavlu "Nosite bremena jedni drugima". Potrebno je kroz poniznost i poslušnost gajiti samopoštovanje. Naš Otac Utemeljitelj bio je karizmatik u komunikaciji i lijepo je lijepom riječju. Imao je nepomućenu strpljivost koja je najveća krepost, a nju je najlakše izgubiti. Asketske vježbe sestara, kao što su meditacija, sv. Pismo, duhovni razgovori i duhovno vodstvo, duhovne vježbe i dani sabranosti sredstva su za sazrijevanje svake sestre i za plodno služenje. Za usklađeni život zajednice potreban je ekipni rad.

Sestre su na čelu s č. Majkom s. M. Radoslavom Radek i provincijalnom glavaricom s. M. Katarina Penić-Sirak dogovarale na koji način će se proslaviti sto dvadeset pet godina Družbe i Godina posvećenog života koja će započeti u Došašću. Bilo je prijedloga da se provede duhovna obnova na razini Provincije.

*Usklađeno zajedništvo je poput procvale livade
obasjane Suncem-Isusom.*

Rim

Radostan događaj u Rimu

Naše putovanje u Vječni grad povezano je sa sestrom Marinom Perić koja je 6. listopada o. g. na Papinskome Salezijanskom sveučilištu obranila svoj magisterski rad na temu: *Odgajati adolescente u vjeri i obitelji*, a odnosi se na odgojno-pastoralnu ponudu Društva Prijatelja Maloga Isusa u Bosni i Hercegovini.

Sestra M. Admirata Lučić - naša prov. glavarica, s. Ana Prkić i s. Sandra Kapetanović krenule smo iz Sarajeva, a u Zagrebu nam se pridružila rodbina s. Marine - mama Andja, brat vlč. Lovro, te tetke s. Edita i s. Andželina. Naša prva postaja bila je Padova, gdje smo sudjelovali na sv. misi u bazilici sv. Antuna Padovanskoga. Pohodili smo njegov grob i pomolili se omiljenome svecu našega naroda. Pomolili smo se i kod sv. Leopolda. Načinivši nekoliko fotografija za uspomenu, nastavili smo svoj put prema krajnjemu odredištu - Rimu! Naše putovanje je bilo hodočasničko, ispunjeno molitvom: molili smo časoslov, kru-

nicu i mnoge naše molitve te s radošću pjevale brojeći tunele i kružne tokove... A kad smo napokon stigli, ugledavši s. Marinu zdušno smo je pozdravili. Odsjeli smo kod sestara misionarki koje su cijeli svoj život služile u dalekim misijskim zemljama. Kako samo bogata iskustva i ispunjeni posvećeni životi!

Topla noć je brzo prošla. U zoru smo krenule prema Bazilici sv. Petra. Svitalo je kad smo ugledali prelijepo osvijetljeni trg i baziliku. Bile smo uzbudjene. Naravno svi smo u rukama držali svoje omiljene spravice koje najbolje čuvaju uspomene od zaborava – fotoaparate! Ušli smo u red za ulaz u baziliku. U sedam sati smo se priključili skupini hodočasnika iz Poljske. Sv. misu, na mjestu nama vrlo dragome - na grobu sv. Ivana Pavla II., na poljskome jeziku, slavio je vlč. Mariusz Świder iz Łukowa.

Zatim smo se molile na mnogim drugim mjestima, kao što su kapela vječnoga klanjanja, ili pak kod groba sv. Petra gdje smo s dubokom vjerom isповједili svoju vjeru moleći Vjerovanje. Obišli smo cijelu baziliku, pa kriptu, gdje uskrsnuće čekaju mnogi pape. s. Ana, gospodin Tvrtnko Barnjak i ja smo se uspinjali brojnim stubama sve do kupole bazilike. Za mene je to bio trenutak koji neću „valjda“ nikada zaboraviti ... Zaista nešto prekrasno! Hvala Isusu na svim Njegovim darovima i

milostima! Upravo u ovoj bazilici naš otac Utetemeljitelj je slavio svoju prvu svetu misu 7. lipnja 1868.

Budući da smo htjeli vidjeti još mnogo toga, krenuli smo prema bazi-lici *Santa Maria Maggiore*. Tamo smo se preporučili našoj Nebeskoj Majci u čije su ruke položene tolike Kristove milosti da nas zagovara pred Njim kako bi naši životi, naša djela i rad bili na hvalu i slavu Nje-gove neizmjerne milosti i ljubavi prema nama. Sjetile smo se našega oca utemeljitelja, sluge Božjeg Josipa Stadlera, kako je upravo u ovoj bazilici slavio sekundiciju, drugu mladu misu.

Posjetili smo i pomolili se u bazilici sv. Ivana Lateranskoga. Ta nam je bila posebno draga jer je naš Utetemeljitelj baš u Lateranu bio zaređen za svećenika (6. 6. 1868.) po rukama kardinala Constantina Patrizia, čiji grob smo vidjeli i tu se pomolili. Budući da se crkva *Sv. Križa* na-lazi preko puta Laterana pomolili smo se i na tomu svetome mjestu da nam svima Kristov križ bude na spasenje. Vrijeme je odmicalo, i trebali smo krenuti prema *Salezijanumu* na svečanost dana – obrani rada s. Marine. Obrani su nazočili i prijatelji s. Marine, sestre kod kojih je boravila 4 godine, naši bogoslovi koji tamo studiraju, te nekoliko obitelji iz Rima. Svi smo sa zanimanjem i snažnom po-drškom pratili izlaganje kako sestre Marine, tako i upite i obraćanja profesora dr Fernanda Samayadasa, dr Pastorea Korrada i dr Quinzija Gabriella. U dvorani se pro-lomio radosni pljesak kad je obrana s. Marine ocijenjena ocjenom - *izvrsno*. Sestra Marina je zahvalila svim osobama koje su joj pomogle u radu i studiju. Slijedilo je srdačno čestitanje i zakuska. Nakon ugodna druženja krenuli smo prema kući časnih sestara kod kojih je s. Marina boravila ovu zadnju godinu. One su, premda starije, od srca pripremile lijep doček i ukusni kolač.

Sestra provincijalka Admirata Lučić je zahvalila svima za ljubav iskanu našoj zajednici sestara, poslje čega smo se pozdravili i uputili prema našim sestrama u Grottaferrati. Kad smo ih pronašle, obradovale smo se veoma. Pripremile su nam ukusnu okrjepu. Ostale bismo još dugo u sestrinskome razgovoru da nas nije čekao još dug put prema Zagrebu, a zatim Sarajevu.

Hvala Gospodinu na neizmjernim milostima koje smo osjetili i doživjeli na hodočasničkome putu u Rim u prigodi završetka studija naše sestre Marine Perić.

Neka je Gospodin blagoslovi, neka blagoslovi njezinu obitelj i sve nas, njezine sestre, za daljnji rad i neka, po zagovoru sv. Rafaela, prati i čuva naše korake kako bismo bile i živjele na slavu Djeteta Isusa. Neka nas On dočeka u svojem Kraljevstvu. Amen.

s. M. Sandra Kapetanović

Zagreb

Dan Zagrebačke provincije

U srijedu, 8. listopada 2014., nakon susreta odgovornih sestara održanog u samostanu "Antunovac" u Novoj vesi, sestre Zagrebačke provincije, u zajedništvu sa provincijalnom poglavaricom s. M. Katarinom Penić-Sirak i vrhovnom glavaricom s. M. Radoslavom Radek, okupile su se u samostanu "Betlehem" na Kraljevcu kako bi u zajedništvu provele **Dan provincije**.

Susret sestara je započeo svečanom svetom Misom koju je u kraljevečkoj kapeli predslavio fra. Zdravko Lazić s duhovnikom sestara vlč. Josipom Radelja. Potom su se sestre okupile za zajedničkim stolom gdje im se pridružio župnik iz Nove vesi vlč. Alojzije Žlebečić.

Nakon duhovne i tjelesne okrepe, te kratkog odmora, sestre su se okupile u blagovaonici samostana na zanimljivom rekreativnom programu koji su pripremili sestre juniorke. Tako su se sestre, uz pjesmu, zabavile natječeći se u aktivnostima koje su sastavni

dio njihova života. "Ispitivanje" fizičkih sposobnosti sestre su obavile natječeći se u pravljenju voćne salate, prematanju lutke, nalaženju liturgijskih čitanja, otvaranju misnog vina, pravljenju aranžmana i slaganju salveta.

Pobjednica iz svake discipline ušla je u finale gdje je prokušana izdržljivost sestara pravljenjem čučnjeva. U finalu je najustrajnija i najizdržljivija bila s. M. Jasmina Kokotić koja je za tu priliku uz malu nagradu primila i lenu "Najslužavka 2014".

Uz fizičke sposobnosti, bilo je potrebno ispitati i intelektualne sposobnosti sestara te vidjeti njihovu spretnost u dosjetljivosti i snalažljivosti. Tako su sestre, ujedno da se okrijepe od prve iscrpne igre, dobile "slatke školjkice" za okrepnu, ali i kao ulazak u drugu igru. Neke od školjkica su sadržavale "brojčane bisere", a svaki taj biser je skrivaо jednu situaciju iz stvarnog života koja se sestrama dogodila, a natjecateljice su trebale dati svoje rješenje. Sve ispitanice su dale prihvatljive odgovore. Nakon cijelodnevnog programa sestra provincijalka je s oduševljenjem rekla da s nadom možemo ići naprijed kao sestre i služavke zahvalne Bogu zahvalne što nam je podario život zajedništva i ljubavi.

Sestre i kandidatice na danu Provincije

Hodočašće redovnica splitsko-makarske nadbiskupije

Delegat za redovnice fra Petar Lubina organizirao je hodočašće redovnica, koje je omogućio msgr Marin Barišić, naš nadbiskup. Glavno odredište bilo je svetište Gospe od Karavaja. Na Dan neovisnosti i dan našeg oca utežitelja sluge Božjega Josipa Stadlera, 8. listopada, ispred crkve Gospe od zdravlja u Splitu okupilo se oko stotinjak redovnica različitih družbi. Krenule smo vozeći se u dva autobusa. Uz pomoć i pratnju naše drage Majke, pratio nas je sunčan dan.

Putovanje smo započele molitvom časoslova. Fra Petar nas je upoznao s nastankom marijanskih svetišta. Prvo marijansko svetište koje smo posjetile bilo je u Vrpolju kraj Šibenika. Crkva je posvećena Uznesenju Bl. Dj. Marije, posebna svetkovina je na blagdan Velike Gospe. Tada brojni hodočasnici svojim dolaskom i pobožnošću svjedoče vjeru, pouzdanje i ljubav prema nebeskoj Majci.

dolasku u Tisno, posjetile smo župnika don Lazara Čibarića, koji nam je uputio riječi dobrodošlice. Prema svetištu Gospe od Karavaja, koja se nalazi na brežuljku, krenuli smo moleći i razmatrajući križni put, idući od postaje do postaje. Svetu misu predvodio je fra Petar, koji nam je u homiliji pokušao približiti važnost zagovornika u našim životima, kao i ispravan način kojim im se utječemo u raznim životnim potrebama. Lijepo je moliti nekog sveca za pomoć, no nije dovoljna samo molitva, nego svojim životom i djelima trebamo se truditi slijediti njihove primjere. Svatko od nas na svoj način pozvan je na svetost. Iz dana u dan trebamo svojim životom i djelima slijediti njihove primjere, jasno na jedinstven način na koji smo pozvani na svetost. Bogu otvaramo svoje srce kako bi mogao djelovati u nama, a preko nas i na ostalu našu braću i sestre. U poniznom i predanom srcu, ustrajnom u molitvi, Bog čini čudesne stvari, baš kao što se dogodilo i u životu pobožne žene Ivanice. Njoj se u Italiji 1432. godine u mjestu Caravaggio ukazala Majka Božja, kojoj se neprestano utjecala. Od tada se štuje i časti Gospa od Karavaja. Nakon sv. Mise odmorile smo se i okrijepile. U prirodi kraj crkve, neki od župljana ljubazno su nas ugostili, nudeći nam kavu i kolače.

Hodočašće smo nastavili posjetom mjestu Murter i crkvi sv. Mihovila. Dočekao nas je župnik don Ivan Katić. Upoznao nas je sa tom župom. Zahvalio je sestrama na trudu kojim najčešće neprimjetno i u

skrovitosti pridonose Crkvi. Tu smo izmolile molitvu srednjeg časa i krenuli prema crkvi u malom svetištu Gospe od Gradine, koja se nalazi na zajedničkom groblju Betine i Murtera. Nedaleko od Betine posjetile smo prekrasnu baroknu crkvu sv. Franje Asiškog. Župnik nas je srdačno dočekao i zajedno s jednim župljaninom pričao o tome kako diše njihova župa. Prepune dojmova, u ugodnom druženju i veseloj atmosferi, krenuli smo natrag prema Splitu.

Na povratku zaustavili smo se u Primoštenu i posjetile crkvu sv. Jurja u kojoj se štuje i časti Gospa Loretska. To je za mene bilo jedno lijepo i ugodno iznenađenje, jer sam se u toj crkvi krstila, primila prvu svetu pričest i krizmu, a taj neplanirani posjet doživjela sam i primila kao dar moje nebeske Majke, koja me uvijek iznova uspije iznenaditi. Omogućila mi je da u prvoj, kanonskoj godini novicijata dođem u svoje rodno mjesto, u svoju župu, vidim svoju zemaljsku majku i neke drage prijatelje. Neka joj je hvala i slava za sve milosti koje dobivamo po njenom majčinskom zagovoru. Zahvalnost nebeskoj Majci za ovu današnju i ostale dobivene milosti iskazale smo pjesmom i molitvom krunice.

s. Karmen Bolanča, novakinja

Samobor

"Nađi se, dohvati se, preobrazi se"

Samostan sv. Ivana Krstitelja u Samoboru bio je u subotu, 25. listopada 2014. mjesto susreta sestara juniorki zagrebačke Provincije Srca Isusova i Marijina. Okupile smo se ove godine u udvostručenom broju obogaćene prvim zavjetima s. M. Kristine Maslać i s. M. Margaret Ružman, uz s. M. Martinu Vugrinec i s. M. Martu Vunak. Susret je pripremila i animirala učiteljica juniorki, s. Marija Kiš. Budući da je ovo bio prvi susret na početku pastoralne godine i u novom sastavu, bila je naglašena introspektivna nota. Nit vodilja bilo je pismo pape Franje redovnicima s porukom „Nađi se, dohvati se, preobrazi se“. U zajedničkom radu s. Marija je istaknula nekoliko točaka nad kojima smo zajednički promišljale i raspravljale. Svjesnost Božjeg poziva i Njegovog izabranja očituje prvotni Božji zahvat u život svake sestre. Veličina ovog interventa ogleda se u cijelom našem životu jer u vremenu propitivanja i kušnji važno je neprestano se prisjećati onog prvotnog žara, one prve vatre koja je gorjela u srcu. Život je hod u kojem je bitno propitivati motive i ciljeve, želje i sredstva koji nas prate na putovanju. Ovakvo propitivanje ne ide za tim da osobu cen-

tralizira, nego naprotiv potrebno je da se decentraliziramo od sebe, a Krista stavimo u svoje središte. Ako je Bog, koji je Ljubav, u središtu osobe, onda je moguće da osoba bude nađena, dohvaćena i preobražena. Ono što svaka može činiti na putu preobrazbe jest moliti. Molitva koja je poniranje u sebe, istodobno je poniranje u Istinu koju jedino otkrivamo ako se priznamo grešnima. Bog može djelovati, preobražavati samo tamo gdje je čovjek otvorena srca i ponizna duha. Sakramenti, osobito euharistija i isповijed, garancija su ispravnog odnosa s Bogom te im valja pristupati često i u perspektivi vječnosti. Svjedočenje je bitna dimenzija redovničkog života jer ovaj svijet ne treba učitelje, nego svjedočke, kako je rekao papa Pavao VI., a papa Franjo naglašava da je potrebno da to svjedočenje bude radosno. Zavjeti su izričit znak našeg svjedočenja u svijetu. O njima na poseban način govore naše Konstitucije u čl. 61-63. Svaki zavjet polaze se iz ljubavi, to je startna pozicija s koje se upućujemo na životni hod kojemu je cilj sam Krist Gospodin. Nakon predavalačko-analitičkog dijela, a mogle smo pred Presvetim u kućnoj kapeli. U drugom dijelu našeg susreta, bio je rad u skupinama na dva teksta koji su govorili *o sjemenu i kamenoklesaru*. Na temelju tekstova i razgovora donijele smo zaključke našeg susreta. Naš rad pozdravila je s. Katarina Penić-Sirak, provincijska glavarica koja nas je posjetila i potaknula zajedno s papom Franjom da ne dopustimo da nam ukradu Evandželje, radost i nadu.

Život je hod. Na tom hodu bitna je motivacija i cilj. Cilj je Isus Krist, a motivaciju je potrebno pročišćavati. "Važno je ići, ne vraćati se natrag. Čekajući se ne ide, stojeći se ne osvaja prostor." I zato pjevamo s Gibonni-em:

Hodaj, nebo strpljive voli, hodaj, možda se ipak sve u dobro pretvori...

Sestra juniorka

Sarajevo

Sveti dani sjećanja i zahvalnosti

Majka Crkva svake godine potiče svoju djecu na sjećanje i na molitvu za naše drage pokojne. U blizini groblja se doimalo da je svatko tko je ikako mogao pohitio je na groblje noseći svijeću ili cvijet.

I mi smo pohodile grobove naših dragih i ponaosob grob našega oca Utemeljitelja, sluge Božjega Josipa Stadlera. Zahvalile smo dragome Bogu za njegov sveti život i milosti koje i danas po njemu živimo. U

molitvenom zajedništvu i zahvalnosti sjedinjujemo svoje glasove srca molitvi svih sestara.

Svjedoci smo mučeničke smrti mnogih kršćana našega vremena. Daleko, i u našim obiteljima. Osobito se spominjemo onih kojih se nema nitko spomenuti. Pohodile smo i Sarajevsko groblje *Lav*. Tu je spomen na 2456 austrougarskih vojnika koji su u Prvom svjetskom ratu tu pokopani. Danas je tu, uz pokoji grob partizanskih vojnika, najviše ukopanih Sarajlija koji su život izgubili u ratu prije dvadeset godina. Zaustavile smo se ispred groba Gavrila Principa i njegovih drugova. Prošlo je 100 godina kako su ovdje pokopani i čekaju uskrsnuće. Gorjela je jedna svijeća. Molile smo za sve žrtve I. svjetskog rata. Neka danas nitko ne bude zaboravljen u našoj molitvi. Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svijetlost vječna neka im svijetli!

SMI

Split

Susret sestara predstojnica Splitske provincije

U srijedu 19. studenoga 2014. u samostanu svete Ane u Splitu, organiziran je susret predstojnica. Susretu je uz s. provincijalku Anemari Radan nazočila i časna majka Radoslava Radek. Tema susreta bila je papina pobudnica „*Evangelli gaudium*“ – radost evanđelja. Molitvom trećeg časa i meditacijom o Božjoj riječi slušale smo predavanje s. Marcele Žolo na temu *Radost evanđelja*, u kojem je prikazala Apostolsku pobudnicu *Evangelii gaudium* – Radost Evanđelja pape Franje, od 24. studenog 2013.

U svom izlaganju s. Marcela osvrnula se na neke bitne točke pobudnice, važne su za naš život i svjedočenje. Poseban naglasak stavila je na radost koja proizlazi iz vjere ljubavlju djelotvorne. Papa upozorava da bez dužih trenutaka klanjanja, molitvenog susreta s Božjom

riječju, iskrenog dijaloga s Gospodinom, naše zadaće postaju besmislene, gubimo snagu zbog umora i teškoća i naš žar se gasi. Završila je riječima: "potrudimo se živjeti i raditi radosno, zagledani u onostranstvo, zajedno možemo puno više i puno bolje, neka nas resi bratska ljubav kao prve kršćane."

U osvrtu na predavanje pokušale smo reći u čemu možemo biti bolje, što je to što nas na tom putu priječi. Euharistijsko slavlje predvodio je velečasni Vedran Torić, prefekt u Nadbiskupskom sjemeništu i profesor u Nadbiskupijskoj gimnaziji u Splitu. Nakon duhovnog osvježenja sestre su se pobrinule da okrijepimo i svoje tijelo, na čemu im iskrena hvala. Nakon ručka slijedili su izvještaji o životu i radu zajednice. Nadolazeća godina je Godina posvećenog života i 125. obljetnica naše Družbe. Predstojnice su u dogovoru sa sestrama zajednice u pismenom obliku dostavile i pročitale što će pojedina zajednica na tom planu učiniti. Zaključilo se da u našim zajednicama (uz sve poteškoće) živi i djeluje dobri Duh našeg Oca Utemeljitelja.

Ekonom s. Zorka Radan izvijestila nas je o učinjenom na materijalnom planu Provincije od 8. mjeseca 2013. do danas, o gradnjama i nadogradnjama, te koji su planovi za dalje. Dobri duh ovog susreta bila je časna Majka s. Radoslava Radek, koja je izrazila radost što je s nama, a na kraju nas ohrabrla da radosno, s nadom i povjerenjem gledamo u budućnost.

Prisutna sestra

Split

Otvorena *Godina posvećenog života*

Molitvenim bdijenjem u samostanu sestara Službenica Milosrđa, Anćela, u Splitu u subotu 29. Studenog 2014. otvorena je Godina posvećenog života u Splitskomakarskoj nadbiskupiji. Bdijenje je u zajedništvu s nadbiskupskim delegatom za redovnice fra Petrom Lubinom i tajnikom don Nikolom

Mikačićem predvodio nadbiskup Marin Barišić. Prije samoga bdijenja čestitao je sestrama Dan posvećenog života i podsjetio kako je papa Franjo poglavarima i poglavarcama 29. studenog prošle godine njavio je da će prvom nedjeljom Došašća 2014. godine započeti Godina posvećenog života koja će trajati do blagdana Prikazanja Gospodinova u hramu 2. veljače 2016. godine.

„Ovo je bdjenje, otvorenje Godine posvećenog života koje je najavio Sveti otac papa Franjo, važno za čitav katolički svijet. Dobro je da se podudara s adventom, jer što je Godina posvećenog života nego jedno iščekivanje, jedno bdjenje, jedan advent. Isus Krist svima je poslao Duha Svetoga da ih iznutra potiče da Boga ljube svim srcem, svom dušom, svom pameću svojom, svom snagom svojom i da se međusobno ljube kako je Krist ljubio njih same. Kristovi sljedbenici, pozvani od Boga, ne po svojim djelima, nego po odluci i milosti Njegovoj i opravdani u Isusu Gospodinu postali su po krštenju vjere uistinu Božja djeca i dionici Božanske naravi i zato su sveti. Oni dakle moraju uz Božju pomoć živeći držati i usavršavati svetost koju su primili. Na to su osobito pozvani i oni koji su Bogu na poseban način posvećeni, zavjetovanjem, a to ste vi ovdje večeras okupljeni. Doista, ako kršćanin znači biti onaj koji slijedi Krista, onda biti redovnik, redovnica, osoba posvećenog života znači to isto, ali na radikalniji način“.

Godina posvećenog života, naglasio je nadbiskup, je prigoda kada se sa zahvalnošću treba spomenuti nedavne prošlosti, snagom prigrlići budućnost i sa strašću živjeti sadašnjost koja uključuje ljubav, priateljstvo i zajedništvo osoba. Duhovnost koja ne poznaje zajedništvo nije Kristova duhovnost, istaknuo je nadbiskup, i nastavio kako se „tijekom svagdanje životne trke dogodi da zaboravimo ono što nas je u samostan dovelo, one motive, onaj glas, onaj ideal. Godina pred nama je prigoda da se tog prisjetimo, da se u Duhu obnovimo i u prvotnom zanosu osvježimo. Nitko od nas nije savršen kako što bismo trebali biti, a obnova nam je svima potrebna i to svakog dana“. Pozvao je na šutnju i sabranosti, na priznavanje svoje nesavršenosti, te potaknuo na molitvu za oproštenje i plodan novi početak u Godini posvećenog života. Podsjetio je na riječi pape Franje koje je uputio osobama posvećenog života: „Uvijek gdje su osobe posvećenog života tamo je radost. Živeći tako posvećeni prikazujete život onakvim kakav jest. To je Božji dar, Božji dar Crkvi, Božji dar narodu“.

Na kraju bdijenja mons. Barišić je poželio redovnicima i redovnicama da im ova godina bude posvećena, blagoslovljena i preobražujuća. Poželio im je da ono što su započeli to i završe te da zajednice novo otkriju radost svjedočenja Radosne vijesti, spasenja za ovaj svijet. Pozvao ih je na zahvalnost Bogu za dar što ih je uključio u svoju misiju, svoje poslanje. „Ne možemo ostati nepomični, površni, zadovoljni. Ja se nadam da će to biti doživljeno osobno, prepoznatljivo u vlastitom životu i da će biti vidljivo u našoj Crkvi i ovom vremenu“, zaključio je nadbiskup.

Napisala: *Zdravka Andrijašević*

Preuzeto: <http://www.nadbiskupija> split.com:split-otvorena-godina-posvecenog-zivota

Samobor

Susret ss. juniorki i početak *Godine posvećenog života*

Svoj drugi susret, 29. studenog 2014., sestre juniorke: s. M. Martina Vugrinec, s. M. Marta Vunak, s. M. Kristina Maslać i s. M. Margaret Ružman, s magistrom s. Marijom Kiš, nastavile su u znaku papine poruke: „Nađi se, dohvati se, preobrazi se.“, ali pod vidom nadolazećeg liturgijskog vremena Došašća i Godine posvećenog života.

Upravo je to i bila posebnost ovog susreta: radosno koraknuti u nešto novo. Prije večernje molitve časoslova, upalili smo prvu svijeću na adventskom vijencu, čime smo i označili početak novog liturgijskog vremena i nove crkvene godine. Nakon toga susret se nastavio obilježavanjem početka Godine posvećenog života u franjevačkoj crkvi. Okupile su se sve zajednice koje djeluju na području Samoborsko-okičkog i Svetonedeljskog dekanata: Manja braća Hrvatske franjevačke provincije „sv. Ćirila i Metoda“, Franjevci trećoredci glagoljaši, Sestre karmeličanke Božanskog Srca Isusova i Sestre Služavke Malog Isusa. Prvi dio bila je molitva krunice, specifična za pojedinu zajednicu; za nas su to bila Otajstva krunice Malog Isusa.

Na euharistijskom slavlju, koje je predvodio fra Marin Grbešić, zahvalili smo za dar koji smo primili kroz poziv i odaziv, ali ne samo naš nego i osoba koje su gradile našu povijest. To je svaka zajednica imala priliku izgovoriti kroz molitvu vjernika. Usmjerili smo se upravo na zahvalu za naše utemeljitelje: sv. Franju Asiškog, bl. Mariju Tereziju od sv. Josipa i sl. B. Josipa Stadlera i za toliku braću i sestre kroz

povijest koji su svojim predanim služenjem omogućili da i mi danas radimo Bogu na slavu u svojoj Družbi ili redu. Utekli smo se Gospodinu da vodi i našu budućnost u kojoj se želimo okrenuti Njegovoj volji kroz darovane prilike. U molitvi vjernika prinijeli smo kao dar ono što je specifično za naše zajednice: mi kao Služavke Malog Isusa prinijele smo lik Malog Isusa i sliku našeg Utemeljitelja.

Nakon euharistijskog slavlja i prikazivanja hrvatske redovničke himne „Hvala redovnika“, slijedilo je animirano klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. Prvi dio klanjanja animirala je naša zajednica. Kroz riječi molitve i zahvale i kroz pjesme naše s. M. Tihane Strancarić, progovorile smo o svom identitetu, povijesti, duhovnosti i karizmi i želji dalnjeg predanog služenja Bogu u malenima. Sestra karmeličanka i franjevački postulanti također su se sa zahvalnošću osvrnuli na darovano, na svoju malenosnu naspram Božjih zamisli koje je On ostvarivao kroz povijest, a koje želi ostvariti i preko nas danas, na daru zavjeta čistoće, poslušnosti i siromaštva u jednostavnosti i radosti života.

Neka nam On udjeli vjernost i ustrajnost u hodu koji je pred nama, neka posebno učvrsti naše zajedništvo koje je znak budućega Kraljevstva ovdje među ljudima, i neka nam udjeli otvorenost da može preko nas, redovnika i redovnica jasno progovoriti svijetu i pozvati ga na savršenu Ljubav.

Prije rastanka, okupili smo se u blagovaoni franjevačkog samostana uz ugodno druženje i pjesmu.

s. M. Kristina Maslać

Sarajevo

Proslava Bezgrješne – zaštitnice Provincije i dan preseljenja u nebesku domovinu oca Utemeljitelja Josipa Stadlera

U sarajevskoj katedrali, 8. prosinca 2014. godine, svečanim misnim slavujem u 10,30 sati sestre Služavke Maloga Isusa provincije Bezgrješnoga začeća BDM proslavile su svoju zaštitnicu - Bezgrješnu Majku i dan nebeskoga rođendana sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. Misnome slavlju u prvostolnici predslavio je uzoriti Vinko kardinal Puljić, nadbiskup metropolit Vrhbosanski, u koncelebraciji s mons. Pavom Jurišićem, postulatorom kauze za proglašenje blaženim

nadbiskupa Stadlera, mons. Antom Meštrovićem, mons. Darkom Tomićevićem, vlč. Franjom Tomićem, rektorm Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa prečasnim Josipom Kneževićem, profesorima BKF-a, župnikom župe Katedrala vlč. Markom Majstorovićem i župnim vikarom velečasnim Bojanom Ivešićem. Za vrijeme svete mise pjevao je zbor bogoslova pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića. Uz brojne časne sestre Služavke Maloga Isusa, na čelu s provincijskom glavaricom - s. M. Admiratom Lučić - u misnom slavlju sudjelovao je brojni puk, među kojim su posebnu pozornost privukli hodočasnici iz Prozora, koji su došli u pratinji velečasnog kapelana Ivana Butuma, te sestara Služavki Maloga Isusa: s. M. Ružice Ivić i s. M. Adeline Bošković.

U prigodnoj propovijedi uzoriti Vinko kardinal Puljić istaknuo je lik Bezgrješne Majke, čiju svetkovinu slavimo i njezina velikog štovatelja - slugu Božjega Josipa Stadlera - koji je svoje životno pouzdanje stavljao u ruke Bezgrješne. Ona ga je nagradila time što ga je kao svoga vjernoga sina u nebo pozvala na dan kada je Crkva časti kao Majku bez ljage istočnoga grijeha, bez grijeha začetu, bez grijeha i ostalu

tijekom cijelog života. Zato je andeo naziva: „Milosti puna! ...“ Lik Bezgrješne stavljen je za uzor i model života svakoj služavki Maloga Isusa, koja je njegova najvjernija službenica. U znak toga sestre ispred svoga imena nose ime *Marija*. Svaka se redovničim pozivom odlučila biti Marija u odnosu prema Bogu, prema Crkvi, prema svojoj zajednici i u odnosu prema ljudima kojima je poslana. Uzoriti Vinko kardinal Puljić je zaželio sestrama Služavkama Maloga Isusa da u ovoj godini posvećena života - kao Marija - s vjerom u Boga prihvate svoju prošlost, s nadom gledaju u budućnost i s velikim žarom radosna služenja Isusu u liku čovjeka žive svoju sadašnjost. ...

Na kraju misnog slavlja, u svečanoj procesiji, na čelu s uzoritom Vinicom kardinalom Puljićem okupljeni na grobu sluge Božjega Josipa Stadlera molili smo za njegovo proglašenje blaženim. Nakon misnoga slavlja prisutni vjernici i sestre Služavke Maloga Isusa ostali su u kratkoj molitvenoj tišini prije nego su pošli svojim kućama.

U samostanu *Egipat* upričen je svečani prijam s ručkom, kojemu se odazvao uzoriti Vinko kardinal Puljić u pratinji svoga tajnika i svojih suradnika kanonika: mons. Ante Meštrovića, Darka Tomaševića, mons. Pave Jurišića, Franje Tomića i sestara iz Nadbiskupije, te katedralnoga župnika - vlč. Marka

Majstorovića - i duhovnika iz bogoslovije - vlč. Jakova Kajinića. Uza sestre samostana *Egipat*, na čelu s provincijskom glavaricom - s. M. Admiratom Lučić - tu su bile i sestre Služavke Maloga Isusa iz zajednica: Apostolska nuncijatura, Mostar, Maglaj, Gromiljak, Vitez i Prozor.

Prisutne goste pozdravila je provinčijska glavarica - s. M. Admirata Lučić - kojom je prigodom istaknula početak Jubilarne 125. obljetnice Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, koja će biti slavljena iduće godine. Naglasila je važnost i ulogu svećeničke molitve u nastanku Družbe sestara SMI, jer je Utetmeljitelj – sluga Božji Stadler - najprije sa svećenicima molio kako bi se mogla ostvariti zamisao i potreba

pomoći najpotrebnijima u Sarajevu i okolici. Molitva je uslišana i označila je početak nastanka Družbe SMI-a.

Utemeljitelj je za života dovodio djevojke iz Italije, Slovenije i drugih krajeva kako bi pomagale potrebnima i BiH, ovoga puta svojim duhom potaknuo je, i u Sarajevo doveo, hrvaticu iz Beča – Katarinu Pilić kako bi se posvetila u službi po karizmi SMI-a. Katarina je danas na dan Bezgrješne i nebeskoga preseljenja u vječnost sluge Božjega Josipa Stadlera započela put priprave na redovnički život – kandidatuру. Neka je slava i hvala sluzi Božjemu Stadleru, a Katarini bio milosni zagovornik i pomoćnik.

Slijedilo je čitanje čestitke vrhovne glavarice - s. M. Radoslave Radek - i pozdravni govor uzoritoga Vinka kardinala Puljića...

Mlade sestre izvele su prigodni glazbeni program te podsjetile na zadnje trenutke života sluge Božjega Stadlera, njegovo sveto preminuće i život u društvu nebeskih blaženika.

Slavlje je završeno molitvom zahvale, pjesmom i susretom s djecom Stadlerove kuće *Egipat*. Kao nekad nadbiskup Stadler, sada je uzoriti Vinko kardinal Puljić podijelio trenutke radosti s djecom i darovao im slatkiše.

s. M. Kristina Adžamić

Zagreb

Zahvala

Poštovane sestre!

Zahvaljujem časnoj majci s. Radoslavi, svim Poglavarima i sestrama, na molitvama i dobrim željama za moj Jubilej – 50. godišnjice zavjeta.

Posebno se sjećam svojih kolegica iz novicijata. Vjerujem da smo se sjetile zajedničkih dana iz novicijata i jedna druga, makar smo bile daleko jedna od druge. Neka nam Bog udjeli milost da jednoga dana stignemo vječnom jubileju kojem se nadamo.

Od srca svima još jednom zahvaljuje, sve pozdravlja i želi svako dobro od Gospodina.

s. Darinka Špoljar

KARIZMATSKO POSLANJE

Split

Stručni skup vjeroučitelja pripravnika i njihovih mentora u Splitu

U organizaciji Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije, a u suradnji sa splitskom podružnicom Agencije za odgoj i obrazovanje, u subotu, 20. rujna, s početkom u 10 sati na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Splitu održan je stručni skup za vjeroučitelje pripravnike i njihove mentore s područja Splitsko-makarske, Zadarske, Šibenske, Hvarske i Dubrovačke nad/biskupije na temu „Stručno-metodička priprema za polaganje stručnog ispita“.

Osnovni cilj skupa je upoznati vjeroučitelje pripravnike s načinom ostvarivanja pripravničkog staža i polaganjem stručnog ispita. Kao i prethodne godine, najbrojniji su bili vjeroučitelji pripravnici koji se, na temelju Zakona o poticanju zapošljavanja, stručno osposobljavaju za rad bez zasnivanja radnog odnosa. Na skupu je sudjelovala i naša s. Jelena Marević.

Program je započeo molitvom. Slijedio je pozdrav mr. sc. don Josipa Periša, predstojnika Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije, te uvod u rad stručnog skupa. Prvo predavanje „Duhovno-vjernički identitet vjeroučitelja pripravnika“ održao je mr. sc. Josip Periš, a zatim slijedi predavanje na temu „Ostvarivanje pripravničkog staža vjeroučitelja“. Ulogu vjeroučitelja smjestio je u širi crkveni kontekst općeg katehetskog djelovanja i pozvao vjeroučitelje na odgovorno vršenje vjeroučiteljske službe, njihovo trajno stručno usavršavanje i uključivanje u crkvenu zajednicu. Istaknuo je važnost osobe vjeroučitelja kao najvažnijeg čimbenika katehetskog procesa, stavljajući naglasak na njegovu trostruku dimenziju: biti, znati i znati činiti. Zatim je viša savjetnica za vjeronauk u splitskoj podružnici Agencije za odgoj i obrazovanje prof. Sabina Marunčić predstavila Pravilnik o polaganju stručnog ispita učitelja i stručnih suradnika u osnovnom školstvu i nastavnika u srednjem školstvu.

Slijedila je tematska rasprava, stanka, a zatim je bilo predavanje „Planiranje i izvođenje vjeronaučne nastave“, koje su imale voditelji-

ce Sabina Marunčić, prof. i Mirjana Vučica, prof., a nakon toga rasprava. Svi pripravnici i mentori obvezni su sudjelovati na ovom stručnom skupu.

Usp.

http://nadbiskupijasplit.com/katehetski/vijesti/sastanak_pripravnika2015.html

Split

Nacionalna konferencija o volontiranju mladih

Dana 22. rujna 2014. u hotelu Dubrovnik u Zagrebu u organizaciji Hrvatske mreže volonterskih centara i Volonterskog centra Zagreb, održana je nacionalna konferencija na temu volontiranja mladih u sustavu odgojno - obrazovnih ustanova. Na konferenciji prikazan je veliki potencijal volontiranja mladih koji su sposobni preuzeti odgovornost. Među izlagateljima bili su predstavnici iz više sektora, ministarstva i volonterskih centara iz cijele Hrvatske, koordinatori volontera, te sami volonteri.

Naša s. Dolores Brkić, koordinatorica volontera Druge gimnazije, prošlu godinu pohađala je tečaj o menadžmentu volontera u organizaciji Volonterskog Centra Split - Udruga MI, te je predložena sa svojim vrijednim učenicima volonterima sudjelovati na ovoj konferenciji. Prikazala je kroz svoje izlaganje iskustva i gledišta na volontiranje i solidarnost. Ujedno je u svom govoru naglasila kako joj je u temelju rada geslo Utemeljitelja Stadlera: "Imaj Srce" što daje bitnu notu odgoju za volonterijat mladih.

Prezentirala je vremeplov rada volontersko - humanitarnih aktivnosti mladih, bit i odgojne ciljeve, suradnju s raznim udrugama te sudjelovanje u projektima kao PMI - ja i kao volonteri Druge.

Konferencija je organizirana u sklopu projekta: pokreni sebe, promjeni svijet - mobilizacija potencijala volontiranja u prevenciji nasilja među mladima.

Svoju volontersku priču iznijela je i učenica, maturantica Druge gimnazije Ela Kalinić. Jedan od bitnih ciljeva ove konferencije je unapređenje volonterstva je kroz odgojno - obrazovni sustav u školama.

Preuzeto:

http://www.ssmi.hr/split/clanak/nacionalna_konferencija_o_volontiranju_mladih

Gromiljak

Susretom posijano sjeme za kvalitetniji bračni i obiteljski život na ovim područjima

U organizaciji Hrvatske zajednice bračnih susreta je tijekom vikenda, od 3. do 5. listopada 2014., u Kući Navještenja u Gromiljaku, održan prvi susret bračnih parova u BiH. Na susretu je sudjelovalo sedam bračnih parova iz Sarajeva i Travnika, dvije časne sestre Služavke Maloga Isusa i jedan svećenik (pater Mato Anić, SJ). U nazočnosti bračnih parova susret su vodili: pater Josip Sremić, SJ. (Opatija), te bračni parovi: Ivanka i Milan Došlin (Matulji), Žaklina i Darko Marchinković (Bjelovar) te Ljubica i Goran Thür (Požega).

Hrvatska zajednica bračnih susreta (HZBS) je pokret unutar Katoličke Crkve koji trenutačno djeluje u 84 zemlje svijeta i u 16 europskih država. U Republici Hrvatskoj zajednica bračnih susreta djeluje 37 godina i dijeli članstvo u svjetskoj i europskoj zajednici Bračnih susreta (WWME).

Misija bračnih susreta se živi pozivanjem bračnih parova, svećenika i redovnika i redovnica, radi pružanja kršćanske podrške i pomoći bračnim parovima koji se susreću s teškoćama zajedničkoga življjenja. Središnji cilj je promicanje vrjednota sakramenta, obnovom sakramentalnoga DA, obnovom temeljnoga odnosa svećenika i njegove Crkve, svjedočenjima vlastitoga življjenja, promoviranjem vrijednosti dijaloga u življenu sakramenta braka i svećeništva, obnovama i druženjem u lokalnoj zajednici Bračnih susreta, pozivanjem na formacijske vikende i duhovne vježbe namijenjene za sve one koji žele produbiti svoj odnos u paru i svećeništvu, zajedničkome druženju, itd. Ovim je susretom u Gromiljaku posijano sjeme za kvalitetniji bračni i obiteljski život na ovim područjima i za još intenzivniji rad u pastora-

lu braka i obitelji. Geslo Zajednice je Isusova zapovijed ljubavi: „ljubite jedni druge kao što sam ja ljubio vas (Iv. 13, 34).

SMI

Lug - Brankovići

Posjet nastrandalim u poplavi i klizištima terena

Nakon sudjelovanja u slavlju svete mise u župi Lug – Brankovići i razgovora sa župnikom - vlč. Franjom Ivandić - s. M. Andja Vranješ i s. M. Kristina Adžamić, u pratinji župne katehistice – s. M. Marinele Zeko – u nedjelju, 5. listopada 2014. - obišle su dvije obitelji izmještene iz svojih domova radi klizišta terena i oštećenja kuća u kojima su živjele.

U posjet obitelji Ane i Ilije Gavić, do njihove iseljene kuće - pogodjene klizištem terena - odveli su nas najmlađi članovi obitelji: Valentina (15 godina) i Dario (9 godina). Ispričali su nam svoje dojmova napuštanja kuće i preseljena u napuštenu i nedovršenu kuću bližih rođaka, koji žive u Hrvatskoj. Dojmovi su zastrašujući, posebno strah od urušavanja kuće i zatrpanjavanja odronom brda s jedne i druge strane kuće. O priči ove obitelji najviše svjedoče fotografije koje prikazuju stanje i teren na kojem se kuća nalazi.

Nedaleko od kuće u kojoj su živjeli dočekali su nas ostali članovi obitelji: otac Ilija, majka Ana, brat Mario sa suprugom i dvoje male djece, te braća Željko (20 godina) i Draženko (19 godina). S njima smo razgovarali o njihovoj trenutačnoj situaciji i potrebama. Ispričali su nam o teškoćama smještaja u kući koja nije dovršena, s razlupanim prozorima i vratima, nedovršenim ulazom kuće. A zima dolazi. Njihova nije da bi je mogli popravljati, novaca nemaju dovoljno da je kupe iako bi im to bila najveća želja, jer kuća u kojoj su živjeli više se ne može obnoviti niti se na tom terenu smije graditi i živjeti. Teren je u stalnoj opasnosti od novih odrona i klizišta terena. Nakon razgovora za njihove trenutačne potrebe: pripremu ogrjeva za zimu i potrebu djece, uručen im je dar od gospodina Richarda i prijatelja iz Njemačke.

U selu Ljubatovići, nedaleko od Brankovića, smještena je obitelj Jurkić, koja je morala napustiti svoju oštećenu kuću u Brankovićima. Obišli smo teren napuštene kuće i dvorišta te napravili nekoliko fotografija.

Obitelj Jukić trenutačno je smještena u napuštenoj kući svoga rođaka, u Ljubatovićima. Dolaskom do mjesta i kuće u kojoj su smješteni, upoznali smo obitelj Jurkić: otac Bartol, majka Snježana i sin Branko. Po-

kazali su nam svoj novi životni prostor, na kojem su Bogu zahvalni i dobročiniteljima koji su im to omogućili. Razgovorom s njima saznali smo za njihovu veliku potrebu – novu peć za grijanje i kuhanje. Otkrili su nam i svoje zdravstvene probleme koje imaju, posebno majka Snježana koja se lijeći od karcinoma i sin Branko koji je slabijega zdravlja. Prije polaska i ovoj obitelji smo uručili dar od gospodina Ricarda i prijatelja iz Njemačke, za potrebe liječenja, te naručili i uplatili novu peć, koja će uskoro stići u njihov dom.

Preporučamo ih zagovoru i vodstvu svetoga arkandela Rafaela, vjernoga pratitelja, zaštitnika i pomoćnika onih koji su u nevoljama i potrebama, neka im žalost pretvori u radost, gubitak u dobitak ...

s. M. Kristina Adžamić

Split

Dan kruha i zahvalnosti

Godinama se u Drugoj gimnaziji u Splitu na poseban način obilježava manifestacija Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje uz humanitarnu akciju.

Već tradicionalna tema ***Imaj srce -podjeli kruh*** realizirana je 7. listopada 2014. Voditeljica projekta vjeroučiteljica s. Dolores Brkić dogovorila je način obilježavanja.

Uz uobičajenu podjelu najljepših krušnih uradaka korisnicima mirovnog doma **Lovret**, prikupljen je veliki kombi paketa prehrambenih proizvoda i plodova zemlje te higijenskih potrepština za beskućnike grada Splita o kojima brine udruga **MOST**. Cijeloj organizaciji uz s. Dolores pridonijeli su *volonteri Druge* kao podupiratelji PMI-a koji su pomagali u školi i u udruzi **MOST**. Svojim darom srca razveselili smo i pomogli obitelji naše slijepе učenice.

Manifestacija je bila i natjecateljska što se tiče prikaza Dana kruha kroz interdisciplinarno viđenje, kreiranje i dekoracije stolova, krušne delicije, glazbene i scenske točke, plakate, prezentacije... Ocjenjivački žiri bio je u sastavu: prof. Ivanka Kovačević – ravnateljica škole, s. Dolores Brkić, prof. i Lidija Omrčen, prof.

Dodijeljene su tri nagrade i svim razredima ocjene zalaganja iz predmeta u kojima su izrazili svoju kreativnost. Cilj ovog projekta: kod mlađih razvijati sposobnost stvaralaštva i interdisciplinarnog pristupa u obrazovanju te kulturu solidarnosti, vrijednosti volonterstva,

altruizma, djelotvorne ljubavi i socijalne osjetljivosti po uzoru *Stadlerova gesla Imaj srce*.

Danas, 10. listopada 2014., na Svjetski dan beskućnika, grupa naših volontera i podupiratelja PMI-a posjetila je udrugu **MOST** te razveselila beskućnike svojom mladošću i podrškom.

Nikol Jerković, Martina Brkić

Vinkovci

Prijatelji Malog Isusa u Krašiću

Sunčano i raspjevano jutro 11. listopada 2104. dočekalo nas je pred „Marijnim domom“ časnih sestara „Služavki Malog Isusa.“ No, svojim sjajem nije moglo nadmašiti naša lica na kojima se oslikavala radost postojanja i želja da što prije krenemo na put u Krašić. Znali smo svoj cilj, dok je u srcima naše zajednice Prijatelja Malog Isusa gorio plamen ljubavi za svakog čovjeka, za pružanje radosti i snage za život koji živimo s Isusom zagrljeni.

Krenuli smo u susret prijateljima u Krašić. Pjesma u autobusu, molitva i krunica Malome Isusu gromko je odzvanjala sve do neba. Lica sestara, voditeljica i animatorica: s. Antonije, s. Rebeke i s. Jasmine, očitovala su svu ljepotu duše, milosti, snage i ustrajnosti poziva koji nose u sebi.

Krajolik nas okružuje i pozdravlja u svom zanosu opuštajući nas od svakodnevice. Radost je prerasla u nešto više i snažnije kada smo se susrele s ljudima – prijateljima u Krašiću. Nasmijane sestre: Simeona i Mirjam, dobrodušni župnik Drago i prijatelji oko nas pružili su nam toplu dobrodošlicu u okrijepi i očima koje su ogledalo duše.

U crkvi Presvetoga Trojstva sve svoje nakane i vjeru izručili smo blaženome Alojziju Stepinцу, mučeniku i branitelju istine. Zamolili smo ga da nam pomogne ljubiti Krista, kako Ga je on ljubio, i da nam učvrsti vjeru u borbama života. Rastužio nas je njegov patnički život i zatočenje u njegovom domu sve do smrti.

Nakon svete Mise položile smo svoje nade, želje i snove u jaslice koje je tako srčano uredila sestra Mirjam. Slijedila je zahvala i molitva litanijski našemu učitelju, osnivaču i promicatelju za brigu o siromasima, malenima i najpotrebnijima, Josipu Stadleru!

Rastanak i put u Samobor sestrama Malog Isusa, posjet njihovoju kući, bila je naša posljednja stanica. Na vratima su nas dočekale razdragna sestre: Marina, Nikoleta, Margaret, Vjera, Marija, Jelena... Molitva u njihovoju kapelici, topli razgovori, pjesma i sva radost susreta isplivala je na površinu. Bože, koje radosti!

Kasno smo krenuli kući puni dojmova, ispunjeni Duhom Svetim i razmišljanjima o Tebi, Isuse.

Nemoj nas zaboraviti, udijeli nam milost i nauči nas što je pravo priateljstvo s Tobom, nauči nas i učvrsti u nama pravu i iskrenu ljubav, dobrotu, pravednost i plemenitost prema svim ljudima. Jer... priateljstvo s Tobom moramo graditi u sebi da bismo mogli darivati drugima.

Hvala Ti, Isuse, hvala ti Majko Marijo, naša zaštitnice i kraljice neba. Hvala Ti, Isuse za jučer, danas i sutra, za ljepotu doživljenih emocija sreće i ljubavi u nama!

Tvoji prijatelji iz Vinkovaca

Gromiljak

Duhovna obnova za mlade

U Kući Navještenja sestara Služavki Maloga Isusa u Gromiljaku je u subotu, 11. listopada 2014. godine, održana duhovna obnova za mlađe, na temu: *Crkva, to smo ti i ja*. Na duhovnoj obnovi su sudjelovali aktivni mladi župe Gromiljak, te članovi *Zajednice malenih*, koja je nedavno osnovana. Ona pridružuje sve mlade oko stola Kristova, te u ovom suvremenom i užurbanom načinu života želi pokazati ljepotu Crkve i k njoj privući mlade.

Sestre ovoga samostana žele, poput maloga Isusa - kojega se ljudi ne boje nego mu slobodno pristupaju, staro i mlado, biti istinski prijatelji svima, a ponajprije onima koji su u potrebi, umornima, ranjenima na duši i tijelu, opterećenima. Kroz razne duhovne sadržaje sestre pružaju duhovnu potporu djeci, mladima i odraslima.

Tijekom ovog susreta sudjelovalo je oko 30-ak mlađih od N. Travnika, Brajkovića, Viteza, Kiseljaka, Brestovskoga, te Gromiljaka. Mladi su u prvome dijelu imali priliku pogledati prezentaciju djelovanja društva Prijatelja Malog Isusa (PMI) i više upoznati njihovu karizmu i način djelovanja. U drugome dijelu je prikazana slikovna prezentacija

najzanimljivijih trenutaka tečaja *FILIP*, koji je bio održan na Gromiljaku u travnju 2014. godine pod vodstvom fra Josipa Blaževića, provincijala Hrvatske provincije sv. *Jeronima* iz Zagreba. Također je prikazana prezentacija ljetnoga kampa mlađih, održana u kolovozu 2014. godine u franjevačkome samostanu na otoku Cresu.

U nastavku susreta za mlade s. Danica Bilić, organizatorica i voditeljica duhovne obnove, imala je izlaganje na gore naznačenu temu, u kojoj je na pristupačan način pokazala kako se Crkva sastoji i živi iz zajedništva svih pripadnika, jer, iako mnogi, jedno su Tijelo. Svi smo mi Isusovi. Njega slijedimo i po Njegovu primjeru živimo, istakla je s. Danica. Svoj doprinos su dali i dvoje mlađih: Ivana Ivanović i Zlatko Gojsilović iznošenjem vlastita svjedočanstva rasta vjere kroz ove duhovne obnove.

Sve je završeno Gospinom krunicom i misnim slavlјem u župnoj crkvi *Imena Marijina*, što ga je predvodio župnik Marko Perić. Na svršetku misnoga slavlja svi su sudionici izvukli jednu osobu za koju će moliti do sljedećega susreta.

Božo Klarić

Zagreb

Imaj srce za Ayiti

U petak, 17. listopada 2014. g. uoči Misijske nedjelje, u samostanu Antunovac u Novoj Vesi u Zagrebu, otvorena je misijska izložba pod geslom *Imaj srce za Ayiti, Dječji dom Alojzije Stepinac*. Samom otvaraju izložbe prethodio je prigodni misijski program u župnoj crkvi sv. Ivana Krstitelja. Na početku programa sve prijatelje misija pozdravila je s. Katarina Penić Sirak, provincijska glavarica. Osim članova DPMI-a iz zagrebačkih župa, na otvorenje izložbe

be stigli su i članovi DPMI-a iz Kloštra Podravskog i Podravskih Sesveta. Cjelovečernji program pjesmom su animirala djeca iz Podravskih Sesveta predvođeni s. Karmen Hajdinjak. Uz PMI bilo je prisutno više sestara SMI na čelu sa časnom majkom s. M. Radoslavom Radek, generalnom poglavaricom.

Toplo predvečerje i vesli osmjesi ljudi koji su dolazili, bili su znak da će ovo biti posebna večer. Opuštena klima i pogledi puni pitanja. U prigodnom misijskom programu prije euharistijskog slavlja, svima prisutnima otkrivena je jednostavnost služenja sestara Ane Uložnik i Liberije Filipović koje od siječnja ove godine, djeluju u misiji na Haitiju. Fotografijama i tekstom koji su poslale, ostavile su prisutne bez riječi. Nakon potresa 2010. g. mnoga su djeca ostala bez ikoga svoga, sama, gola i bosa bez osnovnih sredstava za život. Kraljuju siromaštvo i bijeda. Prenapućenost, visoke cijene, kriminal. Ljudi umiru od običnih upala jer se svaki odlazak liječniku jako puno plaća. O načinu školovanja da se i ne govori. Sestre se brinu za 45-ero djece smještene u domu Alojzije Stepinac koji je osnovao vlč. Giordani Belanich.

Nakon uvida u ovaku realnost, treba se zapitati ... jesmo li zahvalni ... ili nam se naši problemi i dalje čine najvećima na svijetu? Zahvaljujmo Mu ... Slavimo Ga ... pomozimo prvome do sebe ... darujmo se ... jer to je istinska radost!

Nakon kratkog programa, slijedilo je euharistijsko slavlje koje je predslavio vlč. Antun Toni Štefan, Ravnatelj Papinskih misijskih djela za Republiku Hrvatsku u koncelebraciji s mjesnim župnikom vlč. Alojzijem Žlebečićem. Vlč. Štefan je ponovno iz prve ruke mogao prisutnima prenijeti doživljaj svog misijskog djelovanja jer je i sam bio više godina misionar u Beninu. Kako je samo lijepo rekao: "Budimo tu jedni za druge. Pa niti Isus nije rođen da bude sam. Rođen je radi čovjeka. I čeka nas!" Kroz ovu rečenicu, tako je bio opipljiv znak zajedništva, kao da smo si svi istog časa čvrsto stisnuli ruke i povezali se u jedno! Nakon euharistijskog slavlja slijedio je blagoslov i otvorenje bogate izložbe! Tako lijepo uređene! Srcem i dušom osmišljene! Živo zove i poziva na solidarnost! Svako je kupio sitnicu kojom će obradovati dragu si osobu, ali tim doprinosom i nekoga тамо ... daleko ... čiji osmijeh nema cijene! Izložba je trajala od 17. do 19. listopada.

Neda Poljak, PMI župe sv. Pavla, Zagreb

Sutivan

Duhovna obnova za mlade

U subotu, 15. studenoga 2014. učenice 6. i 8. razreda iz Pučišća imale su duhovnu obnovu u Sutivanu. Došle su sa s. Danijelom, a s njima je bila i moja malenkost. Priključile su nam se i s. Marcela i s. Matea s tri kandidatice.

Prvo smo se upoznale i predstavile jedni drugima. Nakon toga usljeđilo je predavanje na temu „Sreća, ili zašto svake nedjelje ići na misu.“ U predavanju je istaknuto kako smo istinski sretni kad činimo ono što je ispravno i dobro. Činiti dobro nije lako, ali nas čini ispunjenima i sretnima. Da bismo u tome što više uspjeli pomažu nam sveti sakrementi, a posebno sakrament euharistije.

Kandidatice su pripremile meditaciju. U njoj smo sebi posvijestile da smo Božja stvorenja i da samo s Bogom možemo postići puninu života. Također smo se podsjetile koliku zahvalnost dugujemo Bogu za sve što imamo i što jesmo. Na kraju smo sve, netko u sebi, a netko na glas, izrekle zahvalnu molitvu Gospodinu.

Sestra Matea organizirala je kreativnu radionicu. Krojile smo svete sličice, stavljale ih u okvire. Okvire za slike smo ukrašavale u decoupage tehnici i tako dobile prekrasnu uspomenu na ovaj dan.

Velika hvala sestrama iz samostana u Sutivanu koje su nas jako lijepo i srdačno primile i učinile da se osjećamo kao kod kuće. I na kraju, najveća hvala dragom Bogu što nam je darovao zajedništvo, ovaj dan i ovu duhovnu obnovu.

Marieta Radić

Sarajevo

„Izvor radosti“

Humanitarni koncert i prodajna izložba za djecu u SDDE

Prvi Vrhbosanski nadbiskup - sluga Božji Josip Stadler, 1899. godine osnovao je zavod *Egipat* za zaštitu, odgoj i obrazovanje siromašne i nezbrinute djece i povjerio ga sestrama Služavkama Maloga Isusa. Djeca su ostajala u zavodu dok ne nauče sama si priskrbiti za život, a mogla su, ako žele, i dulje ostati u zavodu. Kako nekada, tako i danas sestre Služavke Maloga Isusa nastavljaju, u duhu oca Utetemljitelja

majčinskom brigom skrbiti za djecu bez primjerene roditeljske skrbi u Stadlerovu Dječjemu domu *Egipat*.

Da bi uspjele djeci - izloženoj kušnjama i teškoćama - života pružiti potrebno za život, odgoj i školovanje, pomažu im ljudi plemenita srca, preko kojih Bog očituje svoju providnost, brigu i ljubav. Jedan od oblika podrške i pomoći u školovanju djece SDDE-a je i humanitarni koncert i izložba pod motom: *Izvor radosti* u organizaciji Stadlerova dječjega doma *Egipat* i Hrvatskoga kulturnog društva *Napredak*.

U Sarajevu, 26. studenoga 2014. u 19 sati u prostorijama Franjevačkoga međunarodnoga studentskog centra, Zagrebačka 18, održan je deseti humanitarni koncert i prodajna izložba dječjih radova, sestarskih kolačića i rukotvorina Društva Prijatelja Maloga Isusa za djecu Stadlerova dječjega doma *Egipat* u Sarajevu.

Na koncertu su nastupili i mnoge razveseli: Pamela Ramljak, djeca i sestre Stadlerova dječjega doma *Egipat*, etno-skupina *Čuvarice*, mješovita vokalna skupina *Lampoši* i Tamburaški orkestar *Lira*. Voditelj programa bio je fra Mario Knezović.

Među mnogobrojnim gostima nalazili su se uzoriti Vinko kardinal Puljić i Nj.E. apostolski nuncij Luigi Pezzuto, te prof. dr. sc. Pavle Jurišić, dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Sarajevu, provincijske glavarice: sestara Franjeviki - s. Ivanaka Mihaljević – i sestara Svetoga Vinka – s. Terezija Karača, predstavnici Franjevačke provincije Bosne Srebrenе kao i brojni svećenici, časne sestre raznih družbi, a

ponajviše sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije iz svih mesta u kojima djeluju, zatim društveno-politički predstavnici – među kojima je zapažen posjet Visokoga predstavnika u BiH – Valentina Inzka sa svojom pratnjom. Na koncertu su se okupili brojni prijatelji djece SDDE-a, ne samo grada Sarajeva, nego i iz drugih mesta, većinom onih u kojima djeluju sestre Služavke Maloga Isusa: Gromiljak, Vitez, Maglaj, Lug–Brankovići, Doboј, Prozor, Mostar, Neum, Slavonski Brod, Voćin ...

Pokrovitelji koncerta bili su: Družba sestara Služavke Maloga Isusa - u osobi s. Ane Marije Kesten, tajnice vrhovne glavarice - s. M. Radoslave Radek; Ivo Lacić iz Privlake; MultimediaPrint iz Travnika - na čelu s gospodinom Antonom Bilićem i *Granum* d.o.o. – Čapljina - pod vodstvom obitelji Ramljak.

Organizatori humanitarnoga koncerta i izložbe izrekli su zahvalnost domaćinima Franjevcima Bosne Srebrenе u osobi fra Lovre Gavrana na ustupljenome prostoru FMSC.

Sredstva prikupljena od koncerta i izložbe namijenjena su školovanju djece Stadlerova dječjega doma *Egipat* u Sarajevu.

s. M. Kristina Adžamić

Pozdravna riječ provincijske glavarice s. M. Admirate Lučić na otvorenju humanitarnoga koncerta i prodajne izložbe u FMSC

**RAZNOBOJNE NITI SPLETENE U UŽE,
STEGNUTE U ČVOR ZA SPASENJE DUŠA**

Hvala Vam, dragi fra Mario, što ste ovdje, i što ste u ime organizatora pozdravili sve drage uzvanike ove večeri Isusovih miljenika o kojima brine moja zajednica sestara.

Velika je radost vidjeti Vas danas ovdje i toplo vas pozdraviti, a i zahvaliti u ime DJECE (oni su glavni ovdje), u ime sestara i organizatora ovoga događaja.

Osobiti pozdrav:

Vama - Uzoriti gospodine kardinale Vinko;

- Vašoj Ekselenciji, apostolski nuncije Pezzuto;

- prečasnomu gospodinu prof. dr. Pavi Jurišiću, postulatoru kaze za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera, i dekana KBF-a;
- prečasnomu gospodinu prof. dr. Franji Topiću, predsjedniku HKD *Napredak* i suorganizatoru ovoga koncerta;
- Vama, mnogopoštovani oče provincijale - Lovro, koji ste nam večeras, sa svojom braćom, domaćin;
- topli pozdrav svim svećenicima i bogoslovima;
- u vama, sestre provincijalke - Ivanka i Terezija - pozdravljam sve vaše drage sestre i pripravnice.

Ovdje su predstavnici i predstavnice svih redovničkih zajednica koje žive u BiH: Isusovci, Kćeri Božje Ljubavi, sestre Franjevke hrvatsko-bosanske i hercegovačke provincije, sestre Klanjateljice Krvi Kristove.

Pozdravljam i vas, uvaženi gosti i predstavnici civilne vlasti i medijskih kuća.

Dragi PMI i dragi prijatelji djece!

Već desetu godinu zaredom smo okupljeni na *IZVORU RADOSTI*. Značenje, ili inačica naslova našega okupljanja je DARIVANJE. Sestre SMI su otkrile DARIVANJE u liku sluge Božjega Josipa Stadlera. Prvi vrhbosanski nadbiskup je nadasve volio Božić. Život mu je bio obilježen Božjom providnošću, Božjim vodstvom u svakoj prilici. Iskusio je čudesno umnažanje i preobrazbu dara. Primaо je obilato, a dar se u njegovu srcu stostruko umnažao.

Upirući pogled u plan providnosti, što ga je vječni Otac načinio za svoju Crkvu, sestre uvijek iznova traže način za obnovljeni izraz darivanja. Upriličuju novo lice radosti. Svake godine nam biva darovano vrijeme koje najavljuje Spasiteljev dolazak na zemlju, među ljude. To je vrijeme pogodno za predah u ozračju ljubavi i na izvoru radosći. Ovdje u kući braće franjevaca, u franjevačkomu Međunarodnome studenskome centru, podareno nam je čuti i vidjeti milozvučje glasova iz raznih krajeva naše domovine. Podareno nam je izabrati svjeću-svetlo, izabrati darak, slatkiš, božićni ukras za svoju obitelj, za prijatelje. U svaki predmet je utkana ljubav i blagoslov osobe koja ga je izrađivala. Ovih dana sam primila više slika od 85-godišne gospođe Jarme iz Zagreba. Kazala mi je kako je, kao djevojčica živjela, u

SDDE-u. Izradila je slike za djecu. U svaki cvijet je drhtavom rukom unijela svoju ljubav i zahvalnost za Božju providnost u njezinu životu, a koja se za nju očitovala u Stadlerovoj Družbi sestara. Čudesan je put dara i darivanja!

Večeras živimo pravi mali festival darivanja.

Uživajmo u divnim glasovima djece, i svih dragih izvoditelja koji nam daruju svoje umijeće, a kad izidemo iz dvorane vidjet ćemo bogatu ponudu darova pripremljenih za vas. Kad su me sestre i drugi suradnici, osobito članovi iz Društva PMI-a, nazivali i pričali o planovima i pripremama svoga doprinosa ovom događaju, radovala sam se veoma. Imala sam osjećaj da se u vremenu spliću niti različitih boja u čvrsto uže. Ono je danas uvezano u čvor s nakanom da snažno povuče duše k radosti vječnoga spasenja, k izvoru radosti. Neka bude blagoslovljen i donese plodove spasenja duša ovaj evangelizacijski događaj.

Večeras s osobitim priznanjem želim izgovoriti imena župskih zajednica koje su sa sestrama pripremale ovu večer za sve nas. Krenut ću od katedralne župe Stari Bar iz Crne Gore, zatim Neum, pa Mostar, Prozor, Gromiljak, Sarajevo, Vitez, Lug Brankovići, Maglaj, Doboj, Žabljak, Čardak, Slavonski Brod, Voćin, Slatina, Zagreb - Ksaver i Remeće, Željezno-Burgenland, Geretsried, Port-au-Prince iz Haitija. Brojne radišne ruke i uvježbani glasovi svjedoče o vječnoj ljubavi. Neka nas ona ispunji i od nas otkloni sve što nas ne vodi k spasenju duša.

Uživajmo na izvoru radosti, u darovitosti dara! Hvala svima vama!

sestra M. Admirata Lučić

Sarajevo, 26. studenoga 2014.

Split

Imaj srce!

Misijska izložba

Prijatelji Malog Isusa zajedno sa sestrama Služavkama Malog Isusa Splitske provincije organizirali su trodnevno humanitarnu izložbu za misije pod geslom "**Imaj srce**". Prilog je namijenjen za dječje sirotište "Alojzije Stepinac" na Haitiju gdje djeluju dvije sestre misionarke

Služavke Malog Isusa Sarajevske provincije i potrebe siromaha u Tanzaniji gdje već 40 godina djeluje misionar don Ante Batarelo.

Izložba je otvorena idući ususret Božićnom otajstvu i otvorenju Godine Posvećenog života 28. studenog 2014. u Pinakoteci samostana Gospe od Zdravlja u Splitu. Pripremom i realizacijom programa i izložbe koordinirala je s. Dolores Brkić, pročelnica za Društvo PMI-a. Postavljanje izložbe odvijalo se 27. studenog uz pomoć članova podupiratelja PMI-a iz župe Gospe od Pojišana – Split i Druge Gimnazije zajedno sa s. Dolores Brkić i s. Marcelom Žolo u ime Provincije. Otvorenju izložbe prethodio je misijski program u svetištu Gospe od Zdravlja. Pročelnica je nadahnutim riječima uvela u cilj i smisao ovog plemenitog djela. Mladi PMI-a iz Solina izveli su glazbeno-scenski recital o misijama, a mladi PMI-a iz Dugopolja pjevanjem su animirali program i Euharistijsko slavlje na zavidnoj razini. Molila se misijska krunica za sve kontinente, a desetice, misna čitanja i molitve vjernika su predmolile kandidatkinje sestara i animatorice PMI-a. Misno slavlje predslavio je gvardijan samostana fra Jakov Begonja. Franjevci svetišta Gospe od Zdravlja bili su nam na svestranoj pomoći – uz gvardijana i župnika fra Antu Udovičića, po-

mogli su nam fra Branko Periša i sestre franjevke. Na uvodu u misno slavlje zahvalnim i poticajnim riječima svim nazočnima u crkvi obra-tila se provincijalka s. Anemarie Radan. Nazočni su bili predstavnici svih župa gdje djeluju PMI-a i više sestara Služavki, posebno iz Splita, te vjernici grada. Solistica Ivona Bosančić iz Dugopolja pjevala je psa-lam te darom Božjim uljepšala Euharistijsko slavlje. Sve je bilo u du-hu služenja Malom Isusu koji traži pomoć, rad i molitva za misije i misionare, suodgovornost na sveopćem planu Crkve, što je i kroz propovijed naglasio fra Jakov. Duhovnost sestara Služavki Malog Isu-sa i franjevaca je vrlo bliska po ljubavi prema Malom Isusu. Ova hu-manitarna izložba upravo je najljepši uvod u Novu liturgijsku godinu i Godinu Posvećenog života kao i konkretno svjedočanstvo. Potaknu-ti smo dubokim ciljem ovog projekta i nesebičnim zalaganjem pro-čelnice koja je dnevno, 12 i više sati, bila neprekidno prisutna, dok su se ostali volonteri izmjenjivali. Svojim misionarskim duhom ovu ak-ciju "obojile" su s. Krucifixa i s. Zorka. Zahvalni smo sestrama Služavkama Malog Isusa, na čelu sa s. Anemarie Radan, koje su doprinijele svojom nesebičnošću i PMI-a iz: Sutivana, Pučića, Livna, Brela, Šestanovca, Ciste Velike, Metkovića – sv. Nikola i sv. Ilija, Vrgoraca, Dugopolja, Trilja, Solina, Gospe od Pojišana – Split, Mejaši – Split i Druge Gimnazije te obitelji Balta i Stipanović kao i svima koji su podržali ovu akciju. Mali Isus po zagovoru sluge Božjeg Josipa Stadlera neka blagoslovi sve koji su na bilo koji način htjeli pomoći Isusu u potrebitima.

Marija Omrčen

Gromiljak

„Milosrđem do siromaha“

Misijska izložba

Misijska izložba, pod geslom *Milosrđem do siromaha* u organizaciji sestara *Služavki Maloga Isusa* i *Prijatelja Maloga Isusa* otvorena je u subotu, 29. studenoga 2014. godine, u *Kući Navještenja* u Gromiljaku.

Na početku nazočne je posjetitelje pozdravila provincijalna glavarica sestara *Služavki Malog Isusa* sarajevske provincije, sestra Admirata Lučić, te istaknula kako se veseli Došašću, jer nas na poseban način potiče da dijelimo ljubav, ali i djelima ljubavi posvjedočimo kršćan-sku brigu i solidarnost prema našoj braći i sestrama.

Pismo sestara s Haitija, s. M. Liberije Filipović i s. M. Ane Uložnik, prepuno ljubavi, topoline i zahvalnosti, pročitala je s. M. Bertila Kovačević, poglavarica zajednice u *Kući Navještenja* u Gromiljaku, što je dodatno pobudilo emocije kod svih nazočnih, a riječi potpore i zahvale za ovaj milosrdni čin i hvale vrijednu humanitarnu izložbu uputio je i kardinal Vinko Puljić, nadbiskup vrhbosanski.

I ove godine misijska je izložba okupila velik broj posjetitelja, među kojima i velik broj crkvenih vjerodostojnika, kao i osoba iz javnog života, a otvorenje je proteklo u iznimno svečanom tonu.

Tomu su u velikoj mjeri doprinijele i veličanstvene izvedbe vokalnog sastava *Viteški akordi*. Posjetitelje je oduševio i nastup mladih župe Gromiljak, s igrokazom „Isus u Africi“, za koji su nagrađeni dugotrajnim pljeskom.

Voditelj programa, Ivan Sajević, je izložbu najavio riječima velikog književnika, nobelovca Ive Andrića: „Život nam vraća samo ono što mi drugima dajemo.“, a prijatelji i dobročinitelji misija koji su došli na otvorenje izložbe pokazali su kako su spremni puno dati i pomoći onima koji su u potrebi.

Vrlo nadahnutim govorom izložbu je otvorio vlč. Antun Štefan, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj, koji je i sam proveo 18 godina vodeći misijsku postaju u zapadnoj Africi, točnije u državi Benin. Otvorenju izložbe nazočio je i don Ivan Štironja, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH. Nakon otvorenja vlč. Štefan upalio je prvu adventsku svijeću, koju je s. M. Danica Bilić ponijela u galeriju gdje je bio izložen najveći broj eksponata.

Vrijedi napomenuti kako su svi prihodi od izložbe namijenjeni, isključivo, za pomoć dječjemu sirotištu *Kardinal Stepinac* u Port-au-Princeu, u kojem djeluju sestre *Služavke Maloga Isusa*: s. M. Liberija Filipović i s. M. Ana Uložnik. Iz pisma s. M. Liberije i s. M. Ane:

„Dječje sirotište «Kardinal Stepinac» u Port-au-Prince, Haiti osnovao je nakon katastrofalnog potresa 2010. godine vlč. Giordano Belanich, podrijetlom iz Hrvatske. Tu su smještena djeca čiji su roditelji i najbliža rodbina poginuli u potresu. Svi oni da nisu smješteni u ovoj usstanovi, umjesto kreveta imali bi možda kartonsku kutiju ili golu zemlju, a voda i redoviti obroci su nepoznanica za mnoge njihove vršnjake koji nisu imali njihovu sreću. Zahvaljujući pomoći mnogih dobrih ljudi, svoj djeci je u ovom sirotištu omogućeno školovanje, bezbjržno spavanje na krevetu, pitka voda, redoviti obroci, te napose ljubav.“

Ivan Sajević

Zagreb

Početak Došašća sa župljanima župe sv. Ivana apostola

Na prvu nedjelju došašća, 30. studenog, kojom je u Crkvi započela i Godina posvećenog života, na poziv mjesnog župnika vlč. Davorina Andića, s. Petra Marjanović, s. Marta Vunak i s. Emanuela Pečnik imale su priliku okupljenoj zajednici posvjedočiti ljepotu Bogu posvećenog života.

Posjet župi započeo je susretom s djecom i mladima te se nastavio u župnoj crkvi sa okupljenim vjernicima. Neposredno prije euharistiskog slavlja, sestre su predmolile Krunicu Maloga Isusa, kako bi župljanima u baštinu ostavile nešto od svoje pobožnosti i duhovnosti. Za vrijeme propovijedi o zvanju je vrlo lijepo, jasno i poticajno svjedočila s. Petra. Na kraju euharistijskog slavlja pokazana je i prezentacija o djelovanju Družbe u životu Crkve nekad i danas. U spomen našega posjeta ostavile smo pred oltarom prazne jasle sa zadatkom da ih do Božića napune slamom, a svaka slamka u jaslama neka bude znak jednog djela milosrđa.

U riječima zahvale na samom kraju susreta, vlč. Župnik izrazio je veliku radost i zahvalnost na prisutnost nas sestara među njima baš danas, na samom početku Godine posvećenog života. Istaknuo je kako je zadnje svećeničko zvanje iz župe bilo prije 153 godine, a redovničkog zvanja iz župe nikada nije bilo, premda se župa spominje već u petnaestom stoljeću. Župa je kroz nedavnu prošlost mnogo trpjela te duboko vjeruje da će njihova župa postati rasadnikom novih duhovnih zvanja, rekao je vlč. Župnik.

Sestra

ODJECI DUŠE ...

ISUS DOLAZI

U štalicu malu i hladnu
Isus dolazi,
rođen od Djevice Marije,
sam Bog i Spasitelj,
novorođeni Kralj –
„Emanuel, Bog s nama“!

O sreće li naše i radosti,
veličanstveni Bog,
gospodar života i smrti,
ne gleda na naše tvrdo srce,
naše grijeha i propuste,
nego dolazi u ovaj svijet
kao malo Dijete –
da nas sve otkupi i spasi.

On, Novorođeni Kralj
Isus Krist stalno dolazi
na ovaj svijet k nama ljudima,
i uvijek svima daruje
svoj blagoslov i Ljubav!

s. Magna Borovac

BEZGRJEŠNOJ

SVE JU TAKO LIJEPO KRASI,
TA LJEPOTA I NAS SPASI.
MAJKA DIVNA; MILOSTIVNA,
BEZGRJEŠNA I SVETA MATI,
SVOJU ĆE NAM MILOST DATI.

DA ISUSU UZMOGNEMO
ZA LJUBAV SVE ČINITI,
SVE ŠTO TREBA U ŽIVOTU PODNOSITI,
SAMO DA SE ON PROSLAVI,
A DOBROTOM SVE OBDARI.

O BEZGRJEŠNA, PUNA MILOSTI,
MOLI ZA NAS MAJKO KREPOSTI,
POMOZI NAM K NEBU PUTOVATI,
I VEĆ SAD SE NEBU RADOVATI.

UTEMELJITELJU

BORIO SI SE U SVEMU ZA BOŽU STVAR,
ITO JE BIO NAJVEĆI OD BOGA DAR.
NIŠTA TE U ŽIVOTU NIJE MOGLO POKOLEBATI,
JER SI SE U SVEMU ZNAO U BOGA POUZDATI.

A K TOMU JOŠ I ŠTOVANJE NEBESKE MAJKE,
POSEBNO BEZGRJEŠNE, IMAKULATE.
ONA TE ZAISTA PRIMILA K'O SINA,
I TI SI SADA DIO NEBESKIH VISINA.

SVETI NAŠ UTEMELJITELJU,
PRIMI OD SRCA OVU ISKRENU ŽELJU:
BDIJ NAD NAŠOM DRUŽBOM
I PROVINCIJOM,
DA SLAVIMO ISUSA SRCEM I DUŠOM SVOM.

sestra Manda Pršlja
U Sarajevu, na svetkovinu Bezgrješne, 2014.

DODJELA PRIZNANJA

GRAD TRILJ

Gradonačelnik

dodjeljuje

P O V E L J U

Grada Trilja

Župnom zboru Sv. Mihovila ark.- Trilj

u povodu 25. godina uspješnog rada i djelovanja te promicanja zbornog
pjevanja u Gradu Trilju

Trilj, 26. rujan 2014.

Gradonačelnik

Ivan Šipić, dipl.teol.

Građansko riječište Grada Trilja, na svabodnoj sjednici održanoj 26. rujna 2014. godine
povodom Dana grada Trilja, s ovim iznajmljuje odliku o dodjeli javnih priznanja Grada
Trilja za 2014. godinu.

dodataku

PRIZNANJE

Grada Trilja za životno djelo

Ivi s. Tugomili Žolo i ţini s. Čelkti Žolo

za istaknuti život i rad, učinkujući ugođaj afernih redovničkih, novčanih predstojja u
službi drugima i njihova svakidne smrđavog doprinosa u zivljecu, redoljubivom i
društveno-socijalnom životu Grada Trilja i na kren planu Crkve i Republike Hrvatske.

Trilj, 26. rujna 2014.

Predsjednik Gradskega vijeća:

Ivan Šugars, dipl.ing.

POKOJNE SESTRE

s. M. Lutgarda (Luca) Šušnjara

(19. lipnja 1920. - 8. rujna 2014.)

U našem samostanu „Sv. Obitelji“ u Dubrovniku, na blagdan rođenja Bl. Djevice Marije, poznatije pod nazivom Mala Gospa, preminula je s. M. Lutgarda (Luca) Šušnjara, najstarija sestra naše Provincije.

Oproštaj od s. M. Lutgarde bio je 10. rujna u 15 sati na gradskom groblju „Boninovo“. Pokopu je prethodila sv. Misa zadušnica, koju je predslavio fra Ante Logara, kapucin iz samostana „Gospino Polje“ u koncelebraciji sa još 5 svećenika.

Umrla je na blagdan Male Gospe, 8. rujna 2014., kada se taj blagdan posebno slavi u svetištu Gospe od Milosrđa, u neposrednoj blizini kapucinskog samostana, i našeg samostana Svete Obitelji, u kojem je posljednjih godina živjela s. Lutgarda. U ovo drago Gospino svetište dugi niz godina dolazila je s. Lutgarda moliti, slavit Boga, klanjati se i preporučati se zaštiti i pomoći Blažene Djevice Marije.

Sestru Lutgardu ispratile su na vječni počinka naše brojne sestre, koje su došle iz naših redovničkih zajednica, njezina rodbina i sestre iz drugih družbi u Dubrovniku. Sestre su svojim pjevanjem pratile misno slavlje i sprovodni obred. Fra Ante Logara u izrečenoj homiliji povezao je život s. Lutgarde s riječima sv. Evandženja. Njezin predani redovnički život i strpljivo prihvaćanje svih životnih nedaća poznate su samo Gospodinu, koji će joj dati nagradu za vjerno služenje. Sama činjenica da je rođena prije 95 godina, govori sama za sebe. Sigurno je da je mnogo pretrpjela u vihoru II. svjetskog rata, kao i sve ostale naše sestre koje su u to doba živjele.

Od s. Lutgarde oprostila se provincijska glavarica s. Anemarie slijedećim riječima:

„Luca s. M. Lutgarda Šušnjara, najstarija sestra naše Provincije, rođena je 19. lipnja 1920. g. u Vedrinama kod Sinja, župa Trilj, od oca Jure i majke Ive rođene Krnjača. Dolazi u Družbu sestara Služavki Malog Isusa 8. rujna 1938. Godinu dana prije toga pomagala je našim sestrama u domaćinskim poslovima u sjemeništu u Splitu, pa se i sama odlučuje za redovnički život.

U novicijat ulazi 15. kolovoza 1939. godine. Privremene zavjete polaže 15. kolovoza 1940., a doživotne zavjete 15. kolovoza 1946. godine u Sarajevu. Nakon položenih zavjeta dolazi u Bogosloviju u Splitu, gdje od 1940. do 1947. godine uređuje rublje. Odlazi zatim u samostan „Sv. Ane“, u kojem plete đempere, dvori starije sestre i radi kao kućni majstor. Od 1953. do 1965. u samostanu u Metkoviću plete na stroju odjevne predmete za građane. Od 1965. do 1971. vrši službu predstojnice u Donjoj Lastvi – Boka Kotorska. Od 1971. do 1974. godine vrši službu predstojnice u samostanu u Dubrovniku, a zatim tri godine radi kao domaćica u župi Grude i vrši službu kućne predstojnice. Od 1977. do 1993. godine živi u samostanu u Vrgorcu, gdje šest godina vrši službu kućne predstojnice, vodi domaćinstvo, te pomaže okolnim župnicima za župske blagdane. Rado posjećuje starije i osamljene osobe u Vrgorcu, čini im potrebne usluge, potiče ih na sakramentalni život. Tako primjerice pomaže jednom starijem bračnom paru u bolesti, a oni obećaju da će se isповjediti. Ženu, koje se i prije redovito ispovijedala, 12 dana dvori u samostanu u kojem je i umrla. Njezin muž primio je sakramenat pomirenja nakon šezdeset godina, prvi put nakon vjenčanja. Poslije se redovito ispovijedao i umro deset mjeseci nakon supruge. Sestra Lutgarda pospremala mu je kuću i prala rublje. Na ovom primjeru vidimo da molitva i ljubav čine čuda. Od 1993. g. do odlaska s ovog svijeta živi u samostanu u Dubrovniku, gdje moli i pomaže u kućanskim poslovima, posebno čišćenju povrća u kuhinji, prema svojim fizičkim mogućnostima.

Bila je požrtvovna, radosna i raspoloživa, sestra molitve, reda i rada. Znala se žrtvovati za Boga i bližnjega, za dobro svoje redovničke zajednice. Svoj redovnički život ispunila je kao mudra djevica, skromna i jednostavna, strpljiva i vedra, požrtvovna i sretna u svom redovničkom pozivu. Okrijepljena Otajstvima svete vjere na blagdan Male Gospe, koju je posebno štovala, u 95. godini života i 75. godini redovništva preselila se u kuću Očeva.

Zahvaljujemo oo. kapucinima fra Stanku Dodigu, na blizini i pomoći, fra Anti Logara na predvođenju sprovodnih obreda i euharistijskog slavlja, kao i svim prisutnim svećenicima. Hvala svim sestrama na ispraćaju, molitvi i blizini.

Iskrena sućut rodbini naše s. M. Lutgarde, koju je kroz 75 godina redovničkog života pratila molitvom i ljubavlju. Bila je ponosna na nećakinje i nećaka koji su prihvatali duhovni poziv, za njih se posebno molila.

Draga naša s. Lutgarda, Gospodin ti bio vječna nagrada za sve dobro koje si iskazivala susestrama i bližnjima kojima si bila poslana. Trudila si se i uspijevala živjeti po Božju i biti Božja. Gospodin ti bio vječna radost u rajsкоj slavi. Moli za nas, za nova duhovna zvanja i za naše obitelji.”

Počivala u miru Božjem!

s. Maneta Mijoč

POKOJNA RODBINA

SPLITSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

- † **Mons. Fabijan Veraja**, dobročinitelj i priatelj naše Družbe i Splitske provincije.
- † **Don Srećko Majić**, brat pok. s. Anastazije, pok. s. Serafine i s. Mariangele, stric don Željka.

SARAJEVSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

- † **Milica Vujica**, sestra naše s. M. Tatjane Batista.
- † **Ljubica Petkova**, sestra naše s. M. Marine Piljić.
- † **mons. Mijo Perić**, dušobrižnik sestara i štićenika Doma *Sveti Josip* u Vitezu.

Ljubica Petkova

U Bogdancima - Makedonija, 14. studenoga 2014., u 73. godini života preminula je u krugu svoje obitelji Ljubica PETKOVA, rođ. Piljić.

Na vječni počinak, na mjesnome groblju u Bogdancima, ispratila su je njezina djeca, unuci, sestra Marina, te rodbina i prijatelji. Pokoj vječni daruj joj, Gospodine, i svjetlost vječna neka joj svijetli!

Zahvala za izraze sućuti

U ime obitelji pokojne Ljubice, i u ime moje sestre i brata, iskreno zahvaljujem časnoj Majci - s. M. Radoslavi Raděk, provincijalki - s. M. Admirati Lučić, sestrama, kao i svoj rodbini, znancima i prijateljima na izraženoj sućuti i molitvenoj blizini.

s. M. Marina Piljić

Veličanstven ispraćaj don Srećka Majića

Dana 9. listopada 2014. ispratili smo vrijednog, skromnog, radišnog i Bogu posvećenog čovjeka, svećenika don Srećka Majića, brata naše sestre Mariangele, koji je preminuo 6. listopada u Svećenikom domu u Mostaru. Svi koji su mu došli odati počast, zahvaliti na pruženim riječima utjehe, podrške i bilo koje vrste pomoći, mogli su doživjeti veličinu Bogu odanog čovjeka.

Don Srećko se rodio 15. rujna 1939. godine u hercegovačkom selu Drinovci, mjestu bogatom duhovnim zvanjima, u pobožnoj i brojnoj obitelji. Od ranog djetinjstva odgajan je u bogoljubnom, domoljubnom i čovjekoljubnom ozračju. Njegovi roditelji svojoj su djeci riječima i životom uprisutnjivali neizmjernu Božju veličinu i ljubav. Svjedočanstvo žive vjere prenijeli su i na djecu, tri kćeri odabrale su duhovno zvanje, jedna u družbi sestara Službenica milosrda pok. s. Anastazija, a dvije u našoj Družbi, pok. s. Serafina i s. Mariangela. Don Srećko je poslušao Božji poziv i odazvao se stavljući svoj život u službu Boga i čovjeka. Sjemenište je završio 1958. godine, a za svećenika je zaređen 1965. godine. Službovao je kao kapelan u Rotimli i Dračevu, a kao župnik na Gradini, u Studencima i Gabela Polju, te u dva maha obavljao službu generalnoga vikara hercegovačkih biskupija od 2006. - 2009. te od 2011.- 2012. godine).

Kao svećenika resile su ga vrline skromnosti, radišnosti, uslužnosti, pobožnosti i vjernosti svome zvanju. Revnovao je u službi dušama sve dok ga Gospodin nije pohodio teškim križem, te ga odabrao u red onih koji svojim mukama pomažu u spašavanju duša. Svi koji su ga poznavali svjedočili su o njegovoj strpljivosti, pobožnosti i uzornom svećeničkom zvanju. Zračio je smirenošću i radošću, pa i onda kad je lice odražavalo grč боли.

U koncelebraciji, koju je predvodio biskup Ratko Perić, sudjelovalo je oko 130 svećenika, bogoslovi iz Splita, a među brojnim pukom bilo je oko 80 časnih sestara, među kojima je bio veliki broj nas sestara Služavki Malog Isusa splitske Provincije na čelu s provincijalkom s. Anemarie Radan. Nije ni čudo, don Srećko potječe iz obitelji Petra i Kate, koji su imali 12-ero djece, od kojih su se još tri sestre opredijelile za duhovna zvanja: s. Anastazija za Službenice Milosrđa, a pok. s. Serafina i s. Mariangela u Služavke Maloga Isusa.

Biskup je rekao da ga je s Pokojnikom vezalo i bogoslovsko drugovanje i svećeničko prijateljevanje i iskrena i plodna suradnja, kroz don Srećku povjerenu službu generalnog vikara. U prigodnoj homiliji govorio je o trima Isusovim uskrišenjima mladih (Jairove kćeri i mladića Lazara) i o dvama

uskrsnućima (Isusovo uskrsnuće i Gospino uznesenje). Centralna je svrha Isusova utjelovljenja te navještaja Kraljevstva Božjega, podnošenja patnje i smrti – Uskrsnuće od mrtvih. Pobjeda nad smrću. Novi preobraženi i proslavljeni život. Da dokaže svoju božansku moć, Isus je za svoga smrtnog života uskrisio troje mladih u Galileji i Judeji. „Mi vjerujemo da će i naš brat, don Srećko, kojega tijelo predajemo zemlji, dušom stati na Sud Božji, a o Sudnjem danu i tijelo će mu uskrsnuti.“, zaključio je u homiliji biskup Ratko. Don Ante Luburić, biskupijski kancelar i dugogodišnji don Srećkov suradnik, iznio je na početku kratak njegov životopis, a na kraju pročitao odlomke iz više telegramskih sućuti. U ime Provincije hercegovačkih franjevaca govorio je definitor fra Branimir Musa, župnik u Tihaljini i grudski dekan, a sprovodne je obrede vodio mjesni župnik fra Bože Milić. Don Srećkovu oporuku pročitao je njegov nećak, don Željko, sadašnji generalni vikar. Riječi koje je don Srećko napisao dirljive su i duboke, u njima nije nikoga zaboravio s kojima se družio i koji su mu pomagali. Posebno je molio svoju užu obitelj da ne zaborave moliti se zajedno svakog dana, sudjelovati na slavljenju sv. Mise svake nedjelje, a vrijeme provedeno u crkvi neka smatraju bogatstvom. Don Željko se zahvalio Bogu na svim milostima, pokojnom stricu don Srećku na primjernu životu i u radnji i u patnji, te svima koji su došli na ovaj posljednji ispraćaj.

Brojne časne sestre iz različitih družbi svojim dolaskom pokazale su koliko je don Srećko bio blizak svakome čovjeku. Naše sestre iz mnogih zajednica iskazale su mu svoje poštovanje kao i podršku našoj sestri Mariangeli i cijeloj obitelji, kojoj je ovo već četvrto dijete koje je Bog pozvao u svoju slavu.

Zahvalni smo Bogu na daru don Srećkova života, na primjeru don Srećkove življene vjere, odanosti svetoj Crkvi, ustrajnosti u svjedočenju ljepote svećeničkog poziva, na strpljivom nošenju križa bolesti i patnje s Isusom za život Crkve.

Neka Ga naša nebeska Majka u čijem se mjesecu preselio, povede svome Sinu, da ga On nagradi za sve dobro koje je učinio. Bog mu udijelio vječni mir u rajsкоj slavi!

Usp.:

http://www.ssni.hr/split/clanak/veličanstven_ispracaj_don_srećka_majica;
www.stranicu mostarske biskupije

Pogreb mons. Fabijana Veraje našeg dobročinitelja

(Metković, 20. siječnja 1923. – Grottaferrata, 28. listopada 2014.)

U Rimu, u Grottaferrati, 28. listopada 2014., u 92. godini života, blaženo je preminuo, okrijepljen svetim sakramentima, mons. Fabijan Veraja, svećenik Splitsko-makarske nadbiskupije, dobročinitelj naše Družbe, odobito splitske Provincije, koji je u Rimu obnašao svoju svećeničku službu kao duhovnik, profesor, plodan znanstveni radnik i dotajnik Kongregacije za proglašenje svetih, koju je službu vršio do odlaska u mirovinu 1993. godine.

Pok. msgr. Fabijan Veraja, sin Ivana Veraje i Danice rođ. Šunjić, rodio se 20. siječnja 1923. u Metkoviću. Pohađao je zabavište u našem samostanu u Metkoviću. Osnovnu školu pohađao je u rodnome Metkoviću a gimnaziju s maturom u Biskupskome sjemeništu u Splitu. Filozofsko-teološki studij započeo je u Đakovu 1941. godine jer to u Splitu nije bilo moguće zbog ratne situacije i talijanske okupacije. Pred prodorom partizana, 14. travnja 1945. svi bogoslovi su napustili Đakovo. Kratko su se zadržali u Zagrebu i onda su 6. svibnja krenuli na put u nepoznato prema Sloveniji i Austriji. U posljednji trenutak Veraja je promijenio svoj plan u Sloveniji i krenuo prema Italiji. To mu je spasilo život od sigurne smrti. Sve te događaje kasnije je opisao u autobiografskoj knjizi „Putovima providnosti“. Zajedno s nekoliko drugih bogoslova stigao je u Rim, u Zavod sv. Jeronima 5. lipnja 1945., a s drugim bogoslovima smješten u Irski kolegij koji je bio otvoren za klerike i svećenike koji nisu imali smještaja u drugim crkvenim ustanovama. Studij je nastavio na Papinskome Gregorijanskome sveučilištu.

Za svećenika Splitske i Makarske biskupije zaređen je u Rimu u bazilici Santi XII Apostoli, 19. srpnja 1947. godine. Sutradan je slavio Mladu Misu u Kalistovim katakombama pored groba sv. Fabijana. U isto vrijeme njegova obitelj i župa sv. Ilike u Metkoviću obilježila je ovaj događaj u žuskoj crkvi sv. Ilike u Metkoviću. U Zavodu sv. Jeronima boravio je od 1947. do 1959. s prekidom studija 1948. do 1952. zbog slaboga zdravlja. Nakon ređenja nastavio je studij teologije na Gregoriani. Doktorirao je 18. prosinca 1956. s tezom *Le origini della controversia teologica sul contratto di censo nel XIII secolo*. Magisterij iz kanonskoga prava položio je na Papinskome lateranskom sveučilištu 1962. Dok je boravio u Zavodu sv. Jeronima pastoralno je pomagao u više župa i ustanova. Od 1959. do 1979. bio je kapelanom u rimskome „Istituto dell'Assunzione“. Predavao je osnovno moralno bogoslovље u rimskome novicijatu sestara Asumpcionistkinja (1956-1958). Od 1957.

do 1961. predavao je vjeronauk u liceju sestara Ančela u Rimu. Godine 1961. primljen je u „Kongregaciju obreda“ i time je definitivno ostao na službi u Rimu. Papa Ivan Pavao II. imenovao ga je 7. prosinca 1981. godine podtajnikom Kongregacije za proglašenje svetima i na toj službi je ostao do odlaska u mirovinu 1993. godine.

Bio je izrazito plodan znanstveni radnik. I nakon odlaska u mirovinu posvetio se pisanju. Tako je među ostalim napisao „pozicije“ za proglašenje blaženim i svetim bl. Ivana Merza i bl. Miroslava Bulešića. U lipnju ove godine Zavod sv. Jeronima objavio je njegovu posljednju knjigu „Nikola Moscatello. 'Uspomene' u svijetu dokumenata“, zapisuje rektor zavoda sv. Jeronima don Jure Bogdan.

Zadnjih mjeseci zdravlje mu se pogoršalo. Radi skoro do zadnjih dana svog života. Bistra uma, pun volje, čvrst u vjeri, strpljiv i potpuno predan u ruke Božje, s molitvom u srcu i na usnama. Naše sestre u Grottaferrati, požrtvovno su ga dvorile i olakšavale nositi križ bolesti i nemoći. Bdiju uz njega, na raspolaganju su mu do zadnjeg časa ovozemnog života. Pun vjere i predanja u volju Oca nebeskoga primio je svete sakramente bolesnika. Nakon smrti bio je izložen u kući, pa su se sestre sa svećenicima izmjenjivale i molile za njegovu plemenitu dušu.

Na Spomendan svih vjernih mrtvih 2. studenoga 2014., njegovo tijelo donešeno je u popodnevnim satima u hrvatsku crkvu sv. Jeronima gdje su ga dočekali svećenici i poglavari Zavoda. Nakon korske molitve devetog časa, pristizali su i drugi članovi hrvatske rimske zajednice kako bi se pomolili i iskazali posljednju počast pokojniku, među njima i veleposlanici pri Svetoj Stolici: Filip Vučak za Republiku Hrvatsku i Slavica Karačić za Bosnu i Hercegovinu. Na svetu misu došle su u velikome broju hrvatske redovnice različitih kongregacija koje djeluju u Rimu, a među njima i naše i "njegove" sestre iz Grottaferrate. Apostolski nuncij mons. Martin Vidović nadbiskup predvodio je svečanu koncelebraciju u zajedništu s četrdesetak svećenika. Među koncelebrantima bio je i p. Boguslaw Turek C.S.M.A., dotajnik Kongregacije za proglašenje svetima. Homiliju je održao mons. Jure Bogdan, rektor Zavoda. Polazeći od Isusovih riječi o pšeničnom zrnu koje mora pasti na zemlju i umrijeti kako bi donijelo obilat rod, Rektor je razmišljao o životnom putu pokojnoga Fabijana Veraje, od rodnog mu Metkovića i sjemeništa u Splitu, preko bogoslovije u Đakovu i bijega 1945. godine iz Hrvatske, sve do Rima gdje je proveo 69 godina svoga života ostavivši za sobom bogato i plodno djelo kao svećenik i teolog. Osobito je istaknuo vjerničko držanje mons. Veraje u posljednjim danima zemaljskoga života. O tome su posvjedočili nadbiskup Vidović i sestre Služavke Malog Isusa iz Grottaferrate koje su ga s ljubavlju i pažnjom dvorile do kraja: „Predan u volju Božju zatražio je sakramente svete isповijedi, pričesti i bolesničkoga pomazanja. Svjestan svoga stanja i pri punoj svijesti do kraja, s vjerom u Boga i kršćan-

skim predanjem iščekivao je prijelaz u vječnost", kazao je rektor Bogdan. Rektor je podsjetio da je pokojni Fabijan Veraja bio jedan od posljednjih istaknutih svećenika hrvatske poslijeratne emigracije, koji su odijeljeni od Domovine kao pšenično zrno pali na rimsку zemlju, umrli u rimskoj zemlji i donijeli obilat rod. Rod je to za opću Crkvu, Crkvu u Domovini i za hrvatski narod kojem su pripadali. Na kraju euharistijskoga slavlja dotajnik Kongregacije za proglašenje svetima p. Boguslaw Turek prenio je sućut i pozdrave pročelnika Kongregacije kardinala Angela Amata, tajnika nadbiskupa Marcella Bartoluccija i ostalih djelatnika u tom istaknutom Vatikanskom dijakteriju. Tako se hrvatska rimska zajednica oprostila od mons. Fabijana.

Tijelo pokojnoga mons. Fabijana Veraje prema njegovoj osobnoj želji preneseno je u njegov Metković gdje je ispraćen na posljednji počinak u subotu 8. studenoga. Od ranog jutra i tokom dana do sprovoda, uz izloženi ljes sa zemnim don Fabijanovim ostacima, u župskoj crkvi sv. Ilike se molilo za pokoj njegove plemenite duše i odavala zahvalnost Bogu za njegov uzorni i plodni život. Svetu misu zadušnicu, s početkom u 13.30 sati, u prepunoj crkvi Svetog Ilike služio je splitsko-makarski nadbiskup i metropolita, Marin Barišić u koncelebraciji s dubrovačkim biskupom, Matom Uzinićem, šibenskim Antonom Ivasom, naslovnim nadbiskupom ninskim i apostolskim nuncijem pri Svetoj Stolici Martinom Vidovićem, generalnim vikarom Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslavom Vidovićem i pedesetak svećenika, a uz sudjelovanje bogoslova, redovnica, obitelji, prijatelja, mještana rođne župe. Među redovnicama drugih redovničkih zajednica bio je prisutan veliki broj naših sestara Služavki Malog Isusa na čelu s časnom Majkom s. Radoslavom Radek, vrhovnom savjetnicom s. Marijom Banić i provincijalom splitske provincije s. Anemarie Radan.

Pozdravivši okupljene, nadbiskup Barišić izrazio je ljudsku i kršćansku sućut svima, a posebno obitelji pokojnika. Prisjetivši se ukratko životnog puta pokojnika mons. Barišić je rekao kako je njegov život bio obilježen dvostrukom nostalgijom, za zemaljskom domovinom Hrvatskom i nebeskom Domovinom. Daleko od domovine slušao je vijesti i pratio događaje u onim teškim vremenima komunističke diktature, ali isto tako, kao vjernik, razmišljao je i živio u radosti nade naše nebeske Domovine. „U svom testamentu, don Fabijan zahvaljuje Bogu na darovima kojima ga je obdario, prije svega na daru vjere i na daru svećeništva u kome je doživio časove najdublje duhovne sreće. Zahvalan je tolikima koji su utkali sebe i svoju ljubav u njegov život. No, njegov život trajno su obilježili tolici mučenici i svjedoci, blaženici i sveci hrvatskog naroda, kao i univerzalne Crkve. Te Kristove svjedočke ljubavi, prijatelje Boga i čovjeka, don Fabijan je ne samo proučavao i osvjetljavao njihove korake na putu do oltara, već je i sam na istom Kristovom putu nastojao hoditi njihovim stopama. U malim svakodnevnim stvarima, trudio se je biti odgovoran, postojan, pravedan, skroman, duhovan; u svojim stavovima bio je jasan i nadasve istinoljubiv. Nije volio površnost,

spletkarenja i ogovaranja. Znao je razlučivati grešnika od grijeha. Poštivao je sugovornika. Znao je šutjeti i slušati. Bio je vrlo zanimljiv u svojim stavovima i razmišljanjima koja su izlazila iz duboke teološke i široke kulturne naobrazbe, a iznad svega obilježena osobnom ljubavlju prema Crkvi i svom narodu. Njegova istinoljubivost i poštenje očitovala se i u dobronamjernoj kritici i hrabrosti i pred onim autoritetima pred kojima su neki znali kaditi i laskati. I po tome je mons. Fabijan bio različit, uvažen i poštivan", rekao je nadbiskup Barišić i istaknuo kako Splitsko-makarska nadbiskupija, cijela metropolija kao i Crkva u Hrvata mogu biti ponosne na uzoran i bogat svećenički život pokojnog mons. Fabijana Veraje koji je svojim životom i djelovanjem zadužio sve u Crkvi i domovini Hrvatskoj, a naročito svoj Metković i dolinu Neretve.

Pjevanje preko svete mise je predvodio mješoviti zbor župe sv. Ilike pod ravnanjem s. Vedrane Krstičević, a za orguljama je bio Roko Veraja, pranečak mons. Veraje, koji je otpjevao i pripjevni psalam. Na kraju misnoga slavlja generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović ukratko je prikazao život i rad pokojnika. Gradonačelnik Metkovića gosp. Božo Petrov uputio je riječ zahvale i oproštaja u ime grada Metkovića. U ime sestara Služavki Malog Isusa, s kojima je mons. Fabijan bio povezan od ranog djetinjstva do smrti, oprostila se provincijalka s. Anemarie Radan, čiju riječ oproštaja u cijelosti donosimo. Postulator kauze bl. Ivana Merza i upravitelj Doma hrvatskih hodočasnika u Rimu pater Božidar Nagy izrazio je sućut i prenio zahvalnost mons. Fabijanu u osobno ime i u ime svih voditelja kauza za proglašenje blaženim i svetim iz naše Domovine, kojima je mons. Fabijan pomogao svojim radom i savjetom u vođenju kauza. Mons. Fabijan je među ostalim napisao "pozicije" za proglašenje blaženim i svetim bl. Ivana Merza i bl. Miroslava Bulešića. Pater Nagy je istaknuo don Fabijanovu znanstvenu stručnost u postupcima za proglašenje blaženih i svetih, te njegov doprinos u postkoncilskoj reformi Kongregacije. Župnik fra Petar Gulić izrazio je sućut i zahvalnost don Fabijanu u ime župe sv. Ilike.

Bogoslovi iz Centralnog bogoslovnog sjemeništa u Splitu su posluživali kod oltara, te predvodili pjevanje sprovodnih obreda u crkvi i na groblju pod ravnanjem maestrom don Šime Marovića.

Nakon sprovodnih molitva povorka se pješke uputila na gradsko groblje sv. Ivana, gdje je pokopan mons. Fabijan i čeka zorу uskrsnuća. Nakon sprovođaoci biskupi, svećenici, bogoslovi, sestre i najuža rodbina mons. Fabijana okrijepili su se u sestarskom samostanu sv. Obitelji i izmjenili sjećanja pok. mons. Fabijana. Neki su pošli i u obitelj gosp. Ive Veraje, nećaka mons. Fabijana. Grad Metković i cijela neretvanska dolina, od predvečerja subotnjega dana 8. studenoga 2014., u svom srcu i na vrhuncu groblja sv. Ivana, čuva zemne ostatke mons. Fabijane, koji sada kao dobri anđeo bdije nad gradom i dolinom, nad svim njegovim stanovnicima.

Oproštajna riječ provincijalke s. M. Anemarie Radan

U danima kad na poseban način razmišljamo o povezanosti zemaljske i nebeske Crkve, promatramo i slavimo otajstvo prijelaza iz ovozemaljskog u vječni život mons. Fabijana Veraje.

Zahvaljujemo Gospodinu za sve ono što je preko života i djela mons. Fabijana učinio za Družbu sestara Služavki Maloga Isusa, za našu splitsku Provinciju sv. Josipa, a posebno za samostan sv. Obitelji u rodnom Metkoviću, te u Grottaferrati.

Doživljavale smo mons. Fabijana kao člana svoje zajednice, a on je osjećao nas kao svoju obitelj. Još od davne 1912. godine, kad su naše prve sestre došle u Metković, obitelj mons. Veraje bila je povezana s našim samostanom u Metkoviću.

Njegovi roditelji, otac Ivan i majka Danica, bili su istinski prijatelji sestara i dobročinitelji samostana. Mali je Fabijan 1927. i 1928. pohađao djeće zabavište u samostanu u Metkoviću, u kojem su mu odgojiteljice bile: s. Ludovika Lužovec i s. Lujza Barać. Njih se uvijek rado sjećao, kao i s. Ljudevite Singer, koja je svirala u crkvi sv. Ilike i vodila zbor, te revne predstojnice s. Pacijencije Crljen. I kroz osnovnu školu, bio je usko vezan uz život u župi i samostan sestara.

Nakon osnovne škole pohađa kao sjemeništarac klasičnu gimnaziju u Bisкупskom sjemeništu u Splitu, gdje opet nalazi sestre Služavke Malog Isusa kao domaćice u toj odgojnoj biskupijskoj ustanovi. Sestre iz samostana u Metkoviću, prate ga molitvom i za vrijeme bogoslovnih dana u Đakovu, a posebno kada uslijed ratnih teškoća i nevolja u Domovini odlazi u Rim, gdje nastavlja bogoslovni studij. Raduju se s njegovom obitelji u Metkoviću svećeničkom ređenju i mlađoj misi u Rimu, te molitvom podupiru njegov svećenički rad. Bio je sretan i zahvalan, kad su u ljetu 1977., na njegovu molbu, sestre naše splitske Provincije došle u Grottaferratu, i preuzele domaćinstvo u Domu za hrvatsku emigraciju. Zahvalan je za njihovo služenje, od prvih s. Dominike Vidović, s. Milivoje Čalo, s. Pankracije Vidović do sestara koje su danas u zajednici na čelu s predstojnicom s. Ružicom Marjanović. On je to držao Božjim blagoslovom, kako za svećenike koji zbog tadašnje političke situacije u Hrvatskoj nisu mogli dolaziti u Domovinu, tako i za sestre, pogotovo one koje studiraju u Rimu da imaju mogućnosti doći u svoju zajednicu.

Iz Rima budno prati život i potrebe Provincije, osobito samostana u Metkoviću. Boljela ga je činjenica da je sestrama nepravedno oduzeta i nacionalizirana zgrada samostana, u kojoj je i on pohađao zabavište. Zalagao se da im se vrati oduzeta zgrada "škole" u Metkoviću. Kada je zaprijetila opasnost da se samostanu u Metkoviću oduzme i preostali dio samostanskog vrta, a znajući da sestre žive i rade u skučenom prostoru, odlučio je, pouzdajući se u Provid-

nost, pomoći sestrama. Tako je, uz pomoć mnogih dobročinitelja koje neu-morno pronalazi, podignut novi samostan sv. Obitelji s kapelom, koja je u pojedinostima uređena prema njegovoj zamisli, a svečano ju je blagoslovio 1. travnja 1989. splitsko-makarski nadbiskup mons. Ante Jurić. Prigodom blago-slova samostana mons. Fabijan zapisuje: "... ovaj je samostan spomenik kršćanske solidarnosti, bez koje ga ne bi bilo. ... Dao Bog, da mogne uvijek biti u službi ljubavi, osobito prema najpotrebnijima. Tako će Služavke Malog Isusa konkretno pokazati da su dostoje ovoga dara Providnosti. Ali ovo nije samo dar Sestrama, nego možda još više samom Metkoviću, pa i Neretvi. A Božji darovi obvezuju sve one koji ih primaju!" I nakon izgradnje njegova briga za samostan u Metkoviću ne prestaje, traje sve do njegove smrti.

Zaslugom mons. Fabijana naša je Provincija dobila kuću u Grottaferrati, a dao je i veliku pomoć u financiranju njezine nadogradnje. Duhovne i materijalne potrebe Provincije pratio je molitvom, brigom i savjetom. Uvijek nas je poticao na zauzeto življenje evanđelja i redovničkog posvećenja. Družba i Provincija duguje mu veliku zahvalnost za duhovnu i materijalnu osjetljivost.

Grad Metković, a na osobit način samostan Svete Obitelji, 10. rujna 1993., doživio je veliku radost, kad je mons. Fabijan, nakon 47 godina došao iz Rima u Hrvatsku, u rodni Metković, te odsjeo u samostanu u čiju je izgradnju uložio puno vlastitih žrtava i ljubavi. Naš samostan u Metkoviću doživio je ponovno radost 1. lipnja 1997., kad je u crkvi sv. Ilike mons. Fabijan zajedno s nadbiskupom splitsko-makarskim mons. Antonom Jurićem slavio sv. misu zahvalnicu za 50 godina svećeničkog života, a prigodni su program, kao jedan mali čin zahvalnosti, priredile naše sestre.

U čestitci prigodom 100. obljetnice samostana u Metkoviću, 29. travnja 2012. mons. Fabijan piše sestrama: "i ja se kao stari Metkovčanin i prijatelj Družbe i samostana na ovaj način pridružujem vašemu slavlju. Vašoj zajednici, Provinciji i cijeloj Družbi izražavam svoje čestitke, popraćene molitvom i zahvalom Providnosti za sve ono dobro koje su Sestre svojim požrtvovnim samozatajnim radom, uz nemale žrtve, nizu metkovskih naraštaja učinile na odgojnem, karitativnom i duhovnom polju. Za nas stare Metkovčane, nekada, prije nego smo se otisnuli u svijet. – kako reče o. Ante Gabrić - "časne sestre" bile su samo sestre Sestre Služavke Maloga Isusa. I utisak koje su one ostavile u našim djetinjim dušama odredio je u nekoj mjeri i naš kasniji odnos prema redovnicama kao 'Bogu posvećenim osobama'. Dao Bog da i buduće generacije Sestara ostave isti takav dojam u brojnim dušama, a to će biti ako nastave živjeti u duhu svoga Uteteljitelja Sluge Božjega Josipa Stadlera, kojemu bi Metković trebao posvetiti jednu ulicu u znak zahvalnosti na velikom dobročinstvu kojemu je učinio kad je svoje Služavke Maloga Isusa poslao u Metković."

Zahvalne smo Bogu što smo mogle biti sudionice u životu mons. Fabijana, od njegova ranog djetinjstva do smrti. Na našem putu svetosti i hoda prema vječnoj domovini neka nas prate i nadahnjuju riječi mons. Fabijana, koje nam je

napisao 1. travnja 1989., da "svatko od nas, pojedinačno, treba raditi na os-tvarivanju Kristova otkupiteljskog djela u vlastitom životu i među braćom ljudima, svatko na mjestu i u okolnostima u koje ga je providnost postavila".

Prečasni Fabijane, za sve dobro koje ste za nas učinili, Gospodin Vam bio vje-čna nagrada. Molite za nas sestre Služavke Maloga Isusa, da ostanemo vjerne karizmi služenja koju ste i Vi kroz cijeli svoj život osjetili.

Počivao u miru Božjem!

s. Maneta Mijoč

Usp.

<http://www.nadbiskupija-split.com/>; [http://www.ika.hr/index.php?prikaz=vijesti;
http://www.sveti-jeronim.org/sprovodna-sv-misa-zadusnica-za-msgr-fabijana-veraju-u-hrvatskoj-crkvi-sv-jeronima-u-rimu-2-studenoga-2014-18-00-sati](http://www.ika.hr/index.php?prikaz=vijesti; http://www.sveti-jeronim.org/sprovodna-sv-misa-zadusnica-za-msgr-fabijana-veraju-u-hrvatskoj-crkvi-sv-jeronima-u-rimu-2-studenoga-2014-18-00-sati)

Oproštaj od našeg duhovnika mons. Mije Perića

S vjerom u uskrsnuće i život vječni, na misijsku nedjelju 19. listopada 2014. u Domu *Sveti Josip* u Vitezu je, u 81. godini života i 53. godini svećeništva, blago u Gospodinu završio svoj ovozemaljski život naš dragi mons. Mijo Perić.

U jutarnjim satima 21. listopada 2014. od pokojnoga mons. Mije, u kapeli Doma *Svetoga Josipa* u Vitezu se oprostila naša sestarska zajednica Služavki Maloga Isusa, naši štićenici Doma, medicinsko osoblje i drugi vjernici naše župe. Misu zadušnicu slavio je mons. Luka Tunjić, uz koncelebraciju desetak svećenika.

U prigodnoj propovijedi mons. Luka Tunjić naglasio je jednostavnost mons. Mije; o čemu god je pričao, pričao je djetinjom iskrenošću i oduševljenjem, iz kojega je iskrila ljubav prema ljudima. Pokazivao je i svjedočio kako se voli obične i siromašne ljude... Ostao je dosljedan svom mladomisničkom motu: "Duh Gospodnji na meni je. On me posla blagovjesnikom biti siromasima." Ostao je, također, dosljedan privrženosti svakom kraju naše nadbiskupije ... To je potvrđio svojim životom i lijepo izrazio u oporuci: "Svaki svećenik do ređenja pripada svome mjestu i

svojoj rodbini. Poslije ređenja pripada Bogu i njegovu narodu...“ Živio je svećenički skromno, ali zaufano i dostojanstveno.

Ulja u svjetiljci našega don Mije nikad nije nestajalo, jer ga je crpio na nepresušnome izvorištu križa Raspetoga i Uskrsnuloga. Upravo tim uljem, zemaljski život pretvarao je u nebeski.

Istoga dana u popodnevnim satima pokopan je u rodnoj župi Garevac kod Modriče. Misu zadušnicu za pokojnoga mons. Miju Perića u župnoj crkvi *Marije Majke Crkve* u Garevcu slavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski - kardinal Vinko Puljić - uz koncelebraciju više od 50 svećenika. Uz ostali vjerni puk Božji u svetoj misi sudjelovao je veći broj časnih sestara Služavki Maloga Isusa i Kćeri Božje Ljubavi.

U prigodnoj propovijedi kardinal Vinko Puljić je kazao da je svećenik Mijo bio otvoren prema drugima, zračio je optimizmom i u teškim trenutcima. Sjećajući se susreta s mons. Mijom u vremenu rata kardinal veli: „Mislio sam da će susresti čovjeka pritisnuta ratom i jako utučena. Međutim, susreo sam svećenika koji je zračio nadom i pouzdanjem u Boga“. Kardinal uz to ističe da ga je silno obradovalo to što je mons. Mijo i u ratnim kušnjama sačuvao nadu koju je propovijedao. „Dragi svećeniče Mića, kako su te svi od milja zvali, hvala ti na toj nadi - optimizmu - svjedočanstvu“, rekao je kardinal Puljić.

Pri kraju svete mise zadušnice od pokojnoga i dragoga našega duhovnika - mons. Mije - u ime sestara Služavki Maloga Isusa oprostila se provincijska glavarica sarajevske provincije BZ BDM - s. M. Admirata Lučić. U dirljivom govoru je istaknula kako je mons. Mijo Perić tijekom petogodišnjega boravka u našoj ustanovi u Domu *Sv. Josipa* u Vitezu svakoga saslušavao s radošću, razgovarao s njim, bolesne i starije osobe hrabrio; te izrazila uvjerenje da će ga u nebeskome kraljevstvu dočekati njih 148 pokojnih štićenika našega Doma, koje je prije svoje smrti okrijepio svetim sakramentima. Mons. Mijo je posljednju godinu života proveo u bolesničkim kolicima te je svake srijede u kapeli Doma *sv. Josipa* slavio svetu misu za sve štovatelje sv. Josipa. Toga dana nije primao misne intencije, kazala je s. M. Admirata Lučić.

Dragi naš don Mića, neka Vas dragi Bog nagradi za svako dobro djelo posijano tijekom vašega ovozemaljskoga života. Zahvalne sestre Služavke Maloga Isusa i štićenici Doma *sv. Josipa*.

s. M. Rafaela Ivić

PRIOPĆENJA IZ VRHOVNE UPRAVE I NAŠIH PROVINCIJALATA

VRHOVNA UPRAVA

- *Najave*

Dana 24. siječnja 2015. obilježit ćemo dan rođenja i krštenja oca Utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera.

Dana 14. ožujka 2015. u *Godini posvećenog života*, na Mariji Bistrici održat će se nacionalni susret redovnika, redovnica, Bogu posvećenih laika, kao i laika povezanih s redovničkim zajednicama preko svjetovnih redova.

Od 1. do 3. svibnja 2015. u samostanu *Antunovac Nova ves* 55. - Zagreb, na razini Družbe održat će se duhovne vježbe za naše kandidatice.

Od 5. do 11. srpnja 2015. u *Kući Djeteta Isusa* u Livnu, na razini Družbe održat će se duhovne vježbe za sestre. Voditelj duhovnih vježbi bit će fra Zdravko Lazić član H P sv. Ćirila i Metoda.

Od 24. do 26. kolovoza 2015. u *Kući Navještenja* na Gromiljaku, na razini Družbe održat će se susret sestara predstojnica.

SPLITSKA PROVINCIIA

- *Imenovanja i premještaji*

s. Magni Borovac, 6. rujna 2014., je produžena služba predstojnice na treće trogodište u samostanu u Dubrovniku.

S. Antea Šarolić, premještena je 1. listopada 2014. iz samostana u Solinu u zajednicu u Audregniesu-Belgija.

- ***Došla u našu zajednicu***

Tajana Andrle, djevojka iz Kutine, 6. listopada 2014., je došla u kandidaturu u samostan sv. Ane u Splitu. Tajana pohađa III. godinu Kineziološkog fakulteta u Splitu. Mali Isus dao joj dar radosnog predanja Njemu i ustrajnost u pozivu.

- ***Napustila našu zajednicu***

Našu redovničku zajednicu napustila je 20. listopada 2014. novakinja I. godine novicijata s. **Karmen Bolanča**. Gospodin neka je prati na njezinu životnom putu.

- ***Naši pokojnici***

† s. M. Lutgarda Šušnjara

ZAGREBAČKA PROVINCĲA

- ***Obavijest***

S. M. Jasmina Kokotić upisala je izvanredni diplomski sveučilišni studij **Rani i predškolski odgoj i obrazovanje** na Učiteljskom fakultetu u Zagrebu.

SARAJEVSKA PROVINCĲA

- ***Obavijest***

U kandidaturu Sarajevske provincije primljena je **Katarina Pilić** iz Beča – Austrija.

- ***Naši uspjesi***

Naša s. M. Marina Perić je 6. listopada 2014. godine na Papinskom Sveučilištu *Salezijana* u Rimu uspješno obranila magistarski rad na temu: *Odgajati adolescente u vjeri u obitelji*, a odnosi se na odgojno-pastoralnu ponudu Društva *Prijatelji Maloga Isusa* u Bosni i Hercegovini. Želimo joj potrebne milosti za uspješno služenje Kristu u karizmatskom poslanju Družbe, zajednice i preuzete službe. **ČESTITAMO!!!**

- **Premještaji**

s. M. Jozefina Bičvić, premještena je iz Samostana *Egipat* – Sarajevo u Samostan *svetoga Josipa* – Vitez.

- **Tisak**

Iz tiska je izašla **DEVETNICA U ČAST SV. RAFAELU - Moliti srcem**, Sarajevo, 2014.

Najave

➤ **Duhovne vježbe**

8. -14. ožujka 2015. godine u Duhovnom centru - *Kući navještenja* na Gromiljaku

8. - 14. lipnja 2015. godine u Duhovnom centru - *Kući navještenja* na Gromiljaku

8. - 14. kolovoza 2015. godine u Duhovnom centru - *Kući navještenja* na Gromiljaku

➤ **Obilježavanje 20 godina Društava PMI i slavlje godišnjega susreta PMI-a:**

- Hodočašće PMI-a i sestara u Gospino svetište Olovo
- Hodočašće PMI-a i sestara u Gospino svetište Kondžilo – Komušina
- Hodočašće PMI-a i sestara u svetište Kraljice mira u Hrasno

VIJESTI OD BROJA DO BROJA

VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

Sjednice Vrhovne uprave Družbe

- * Dana 3. rujna 2014. u generalnoj kući održana je sjednica Vrhovne uprave Družbe.
- * Dana 18. rujna 2014. u generalnoj kući održana je proširena sjednica. Ovoj su sjednici, uz sestre iz Vrhovne uprave Družbe, nazočile provincijske glavarice: s. Admirata Lučić, s. Katarina Sirak-Penić i s. Anemarie Radan.
- * Dana 20. listopada 2014. u generalnoj kući održana je proširena sjednica kojoj je nazočila dr. Agneza Szabo. Tema sjednice bila je *U susret 125. obiteljnicima Družbe*.
- * Dana 23. studenoga 2014. održana je sjednica Vrhovnoga uprave Družbe.

Slavlja

- * Uz blagdan Marijina rođenja, 7. rujna 2014., s. Vesna Mateljan i s. Jadranka Lacić nazočile su kod otaca karmelićana na Remetama ulasku u novicijat i oblačenju redovničkog odijela Marka Maglića, animatora PMI iz Ciste Velike.
- * Prigodom blagdana svetog Vinka kod sestara milosrdnica u Frankopanskoj, 27. rujna 2014., časna majka s. Radoslava Radek i savjetnica s. Marija Banić nazočile su sv. Misi koju je predvodio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. Nakon sv. mise nazočile su slavlju sa sestrama koje je bilo upriličeno kod obiteljskog stola.
- * Dana 22. listopada 2014. u zagrebačkoj katedrali slavljenja je sv. Misa prigodom blagdana sv. Ivana Pavla II., kojoj su nazočile sestre iz zajednice. Nakon toga su časna majka s. Radoslava, s. Marija i s. Ana Marija bile na predstavljanju sabranih djela mons. Marina Srakića, đakovačko-osječkog nadbiskupa u miru.

Iste je večeri časna majka primila od mons. Marina Srakića na dar komplet sabranih djela koja su bila predstavljena.

Susret sestara kuharica iz naše Družbe

Od 10. do 12. rujna 2014. u generalnoj je kući održan drugi susret sestara kuharica iz naše Družbe. Na tome se susretu okupilo 15 sestara iz svih triju provincija.

Slavlje imendana

* Na blagdan Imena Marijina, 12. rujna 2014., u našoj smo zajednici proslavile dragi imendan sestre Marije Banić, savjetnice.

* Dana 25. studenoga 2014. časna majka s. Radoslava, s. Vesna i s. Alojzina čestitale su imendan s. Katarini Penić-Sirak, provinčijskoj glavarici Zagrebačke provincije i nazočile imendanskom slavlju koje je upriličeno za obiteljskim stolom.

Hodočašća

* Na 283. zahvalnom hodočašću grada Zagreba u Mariji Bistrici, 14. rujna 2014., sudjelovale su časna majka s. M. Radoslava, s. Marija, s. Alojzina i s. Ana Marija. Ovome hodočašću sestara pridružila se i s. M. Fanita Jukić, koja je bila u Domovini.

* Na blagdan Žalosne Gospe, 15. rujna 2014., sudjelovale su sestre iz naše zajednice na zahvalnoj sv. Misi u zagrebačkoj katedrali, koja je bila za sve hodočasnike koji su hodočastili na Mariju Bistrigu.

* Prigodom Zavjetnog hodočašća u Mariju Bistrigu vjernika iz Vrhbosanske nadbiskupije i Banjalučke biskupije, dana 11. listopada 2014. hodočastile su u Mariju Bistrigu časna majka s. Radoslava, s. Marija, s. Malvina Jukić i s. Ana Marija.

Euharistijsko klanjanje

* U zagrebačkoj katedrali 26. listopada 2014. održano je jesensko klanjanje za sve redovnice grada Zagreba. Naše su sestre predvodile molitvu od 15.30 do 16.30, kojoj su se pridružile i sestre iz generalne kuće.

* Tijekom protekla tri mjeseca u kućnoj kapelici generalne kuće svakog se četvrtka redovito održava klanjanje pred Presvetim.

Događaji

U franjevačkom samostanu u Dubravi održani su 19. i 20. rujna 2014. XXX. Redovnički dani, na kojima su sudjelovale sestre iz naše zajednice.

Duhovne vježbe

Od 21. do 27. rujna 2014. s. Vesna Mateljan obavila je godišnje duhovne vježbe u Kući Djeteta Isusa u Livnu.

Dani Provincije

* Sestre u Splitskoj provinciji slavile su 4. listopada 2014. u Gospinom svećtu u Vepricu pokraj Makarske Dan Provincije, kojemu su nazočile časna majka s. M. Radoslava Radek i s. Marija Banić, savjetnica.

* Sestre u Zagrebačkoj provinciji slavile su u samostanu *Betlehem* na Kraljevcu u Zagrebu, 8. listopada 2014., Dan Provincije, kojem su nazočile časna majka s. M. Radoslava Radek i s. M. Alojzina Mijatović.

Susreti sestara predstojnica

* Dana 7. listopada 2014. održan je sastanak sestara predstojnica u Zagrebačkoj provinciji. Tome je sastanku nazočila časna majka s. M. Radoslava Radek.

* Vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek, u pratnji savjetnice s. Marije Banić, otputovala je 18. studenoga 2014. u Split, gdje će nazočiti 19. studenoga godišnjem susretu sestara predstojnica Splitske provincije.

* Tom je prigodom vrhovna glavarica s. Radoslava posjetila sestre i sestre novakinje u samostanu sv. Rafaela u Solinu, i sestre u samostanu sv. Ane u Splitu, gdje se održao sastanak.

Poruke i čestitke sestrama od vrhovne glavarice Družbe

* Na spomendan svete Terezije Avilske, 15. listopada 2014., vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek uputila je svim sestrama u Družbi prigodnu čestitku za 124. rođendan Družbe i poruku prigodom otvaranja *Jubilarne godine u Družbi 2014./2015.*

* Na svetkovinu Krista Kralja, 23. studenoga 2014., vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava uputila je svim sestrama u Družbi poruku prigodom otvaranja *Godine posvećenog života* i nadolazećeg liturgijskog vremena došača – bliže priprave na Božić.

Duhovna obnova

U generalnoj kući održana je 18. listopada 2014. duhovna obnova za sestre iz Sarajevske provincije koje djeluju u Hrvatskoj, Austriji i Njemačkoj. Toj je duhovnoj obnovi nazočila s. Admirata Lučić s još nekoliko sestara iz BiH. Toj se duhovnoj obnovi pridružilo nekoliko sestara iz Zagrebačke i Splitske provincije, kao i iz generalne kuće. Duhovnu obnovu vodila je s. Marijana Mohorić, sestra iz Družbe Srca Isusova iz Rijeke, a svetu Misu u kućnoj kapelici slavio je fra Zdravko Lazić, franjevac s Kaptola.

Zasjedanje HKVRPP-a

Od 21. do 22. listopada 2014. održano je zasjedanje HKVRPP-a kod sestara karmelićanki na Vrhovcu u Zagrebu. Tome su zasjedanju nazočile časna

majka s. M. Radoslava Radek i provincijske glavarice iz svih triju provincije: s. Anemarie Radan, s. Admirata Lučić i s. Katarina Penić-Sirak.

Čestitanje

Na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, dana 20. listopada 2014., časna majka s. Radoslava i s. Vesna nazočile su promociji Nikše Matkovića za doktora medicine. U našoj zajednici kod obiteljskog stola obilježili smo ovo slavlje u nazočnosti njegove majke i sestre. Tome se događaju pridružila i s. Anemarie Radan, provincijska glavarica.

Slavlje svetog Rafaela i 124. rođendana Družbe

* Slavlju 124. rođendana naše družbe prethodila je Devetnica sv. Rafaelu, a 23. listopada u našoj je zajednici bio dan zadovoljštine, posta i klanjanja.

* Na sam blagdan sv. Rafaela i 124. rođendan Družbe, 24. listopada 2014., u našoj je kapelici slavio svetu Misu fra Zvonimir Brusač, TOR. Našemu slavlju rođendana Družbe i otvaranju Jubilarne godine u Družbi pridružile su se sestre iz obližnjih kuća: Vojnog Ordinarijata, sv. Jeronima, sa Črešnjevcu, Kraljevcu i još dvije djevojke iz naše župe. Poslije sv. Mise okupili smo se na čestitanju kod obiteljskog stola.

* U poslijepodnevnim satima časnoj majci s. Radoslavi i sestrama u zajednici rođendan Družbe čestitali su provincijska glavarica Zagrebačke provincije s. Katarina Penić-Sirak, njezina zamjenica s. Jelena Burić i župnik s Ksaverom fra Vice Blekić.

* U večernjim satima časna majka i s. Ana Marija Kesten nazočile su euharistijskom slavlju u samostanu Antunovac u Novoj vesi i zadržale se kod obiteljskog slavlja. Istoga je dana službeno započela *Jubilarna godina* u našoj Družbi.

Molitva Krunice za branitelje

Dana 31. listopada 2014. sestre iz zajednice sudjelovale su u zagrebačkoj katedrali u molitvi Krunice posvećene braniteljima Domovinskog rata, a predvodili su je pomoćni biskupi mons. Valentin Pozaić i mons. Ivan Šaško.

Svetkovina Svih svetih i Spomen svih vjernih mrtvih

* Na svetkovinu Svih svetih, 1. studenoga 2014., časna majka s. Radoslava zajedno sa sestrama iz zajednice posjetila je grobove naših pokojnih sestara, rodbine i prijatelja na gradskom groblju Mirogoj, a u popodnevnim su satima nazočile euharistijskom slavlju koje je u crkvi Krista Kralja na Mirogoju predvodio Josip kardinal Bozanić.

* Na spomandan svih vjernih mrtvih, 2. studenoga 2014., časna majka s. Radoslava i s. Marija pohodile su grobove naših sestara na groblju Stenjevec. Tom su prigodom posjetile i sestre koje djeluju u toj župi. U poslijepo-

dnevnim satima u našoj smo kapelici imale klanjanje pred Presvetim i molitvu za sve naše pokojne sestre. A istoga je dana u župnoj crkvi slavljenja sveta Misa za naše pokojne sestre.

* Don Ivan Bodružić slavio je 4. studenoga 2014. u našoj kapelici svetu Misu za sve naše pokojne sestre, rodbinu i dobročinitelje.

Snimanje i promocija pjesme Za Godinu posvećenog života

* Od 3. do 8. studenoga 2014. u našoj su zajednici boravile sestre juniorke iz Sarajevske provincije – s. Ana Prkić, s. Sandra Kapetanović i s. Jelena Jovanović, koje su bile na probama za snimanje spota i himne za Godinu posvećenog života, a organizirala ih je HKVRPP.

* Dana 26. studenoga 2014. na Kaptolu u dvorani Vrijenac časna majka s. Radoslava, zajedno sa sestrama iz zajednice, nazočila je predstavljanju Himne „Hvala redovnika“ što je snimljena za Godinu posvećenog života u sastavu hrvatskih redovnika i redovnica.

Sjednica VUPŽ-a i DAŽ-a

Dana 3. studenoga 2014. s. Vesna Mateljan, zamjenica časne majke, nazočila je sjednici Vijeća za ustanove posvećenog života i Družbe apostolskog života pri HBK.

Događaji u DPMI

* S. Ana Marija Kesten, ravnateljica DPMI-a, vodila je duhovno-formativni susret za animatore PMI-a u Sarajevskoj provinciji, koji je održan od 7. do 9. studenoga 2014. u Kući Navještenja na Gromiljaku.

* Dana 15. studenoga 2014. održana je prva sjednica nove vrhovne uprave Društva PMI. Svoj novi početak u DPMI-u članovi nove vrhovne uprave započeli su sv. Misom koju je predslavio vlč. Tomislav Kralj, koji je ujedno i član DPMI-a Zagrebačke provincije.

Sastanak sestara pročelnica Vijeća za duhovnost u Družbi

Redoviti godišnji sastanak sestara pročelnica Vijeća za duhovnost u Družbi održan je 18. studenoga 2014. u generalnoj kući u Zagrebu. Tome su sastanku nazočile sestre pročelnice iz svih triju provincija – s. Sandra Midenjak, s. Mirjam Dedić, s. Genoveva Rajić, kao i pročelnica Vijeća za duhovnost u Družbi s. Ana Marija Kesten.

Kanonska vizitacija

Od 19. do 22. studenoga 2014. s. M. Radoslava Radek, vrhovna glavarica Družbe, obavila je redovitu kanonsku vizitaciju sestrama u samostanu sv. Josipa na Šinama u Splitu.

Kulturni događaji

S. Vesna Mateljan i s. Ana Marija Kesten nazočile su 20. studenoga 2014. duhovnom mjuziklu *Uskrslj* koji se izvodio u kazalištu Komedija u Zagrebu.

Svetkovina Krista Kralja

Na svetkovinu Krista Kralja, 23. studenoga 2014., časna majka s. Radoslava sa s. Anom Marijom nazočila je euharistijskom slavlju posvećenom sestrama Služavkama Kristovim koje djeluju u župi Novo Brestje. Tom je prigodom časna majka čestitala sestrama svetkovinu Krista Kralja i nebeskog zaštitnika njihove redovničke zajednice.

Humanitarni Koncert za djecu SDDE-a

* Od 24. do 29. studenoga 2014. s. Ana Marija Kesten, savjetnica, boravila je u samostanu Egipat u Sarajevu i pomagala sestrama kod pripreme humanitarnog koncerta i prodajne izložbe za djecu u SDDE-a.

* U toj je prigodi, u ime vrhovne uprave Družbe, s. Ana Marija nazočila 27. studenoga 2014. svečanom euharistijskom slavlju u sarajevskoj katedrali, kao i prigodnoj akademiji u Vrhbosanskoj bogosloviji koja je bila posvećena slavlju 20. obljetnice imenovanja vrhbosanskog nadbiskupa mons. Vinka Puljića prvim kardinalom u BiH.

Posjeti

* Naša sestra Zdravka Petrović sa svoja dva brata svećenika Aleksandrom i Dragutinom posjetila je 3. rujna 2014. sestre u generalnoj kući.

* Našu su zajednicu 3. rujna 2014. posjetile provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić, njezina zamjenica s. M. Anda Vranješ i s. M. Ana Uložnik, koja se došla pozdraviti sa sestrama jer je 4. rujna oputovala za Haiti, gdje djeliće u dječjem domu kardinala Alojzija Stepinca.

* Dana 17. rujna 2014., u prigodi održavanja proširen sjednice, našu je zajednicu posjetila s. Anemarie Radan, provincijska glavarica iz Splitske provincije.

* Dana 24. rujna 2014. našu zajednicu posjetio fra Vuk Buljan i slavio svetu Misu u našoj kapelici, kao i 25. rujna.

* U večernjim satima 25. rujna 2014. našu je zajednicu posjetio vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac.

* Časna majka s. Radoslava i s. Marija posjetile su 30. rujna 2014. pomoćnog biskupa Peru Sudara, koji se nalazio u bolnici na Rebru.

* Pater Pero Mijić DI iz Dubrovnika posjetio je 9. listopada 2014. časnu majku s. Radoslavu i sestre u generalnoj kući.

* Dana 13. listopada 2014. našu je zajednicu posjetio uzoriti kardinal Vinko Puljić, u patnji vlč. Ivana. Tom je prigodom uzoriti slavio svetu Misu u našoj kapelici, a potom se zadržao kod obiteljskog stola. Na ručku je s nama bio i ujak časne majke Radoslave fra Vlado (Klement) Novak, koji je nakon dužeg vremena došao iz Australije posjetiti svoju rodbinu i redovničku zajednicu, kao i brat vlč. Franjo Radek.

* Našu je zajednicu 15. listopada 2014. posjetio vlč. Stjepan Penić, župnik iz Essena, i ostao sa sestrama kod obiteljskog stola. Istoga je dana časna majka s. Radoslava, sa svojim bratom vlč. Franjom, ispratila ujaka fra Vladu Novaka, koji se nakon dva mjeseca ponovno vraća u Australiju, gdje djeluje više od 30 godina. ???

* U prigodi Dana zahvalnosti za plodove zemlje i Dana kruha, časna majka s. Radoslava i s. Ana Marija posjetile su, 29. listopada 2014., djecu u Domu s posebnim potrebama na Prekrižju.

* Sestra Alojzina Mijatović i njezina nećakinja Željka posjetile su 3. studenoga 2014. u Belišću grobove svojih roditelja.

* Časna majka s. Radoslava posjetila je 27. studenoga 2014. naše bolesne sestre u samostanu *Betlehem* na Kraljevcu.

* U proteklom vremenu sestre iz zajednice više su puta posjetile bolesnike u bolnicama, staračkim domovima i domovima za bolesne i nemoćne, te im na taj način iskazale kršćansku ljubav.

* Tijekom protekla tri mjeseca našu je zajednicu posjetilo više sestara iz Družbe. Nekoliko se sestara zadržalo i više dana u našoj zajednici, radi liječenja.

* U našoj je zajednici, radi liječenja, liječničkih kontrola i drugih potreba, boravilo više osoba tijekom protekla tri mjeseca.

Pogrebi

* S. Jadranka Lacić nazočila je pogrebu vlč. Mate Tokića, svećenika Vrhbosanske nadbiskupije, koji je djelovao u Požeškoj biskupiji, a pokopan je na gradskom groblju u Slatini.

* Vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek, u pratnji savjetnice s. Marije Banić, nazočila je pogrebu mons. Fabijana Veraje, svećenika Splitsko-makarske nadbiskupije, koji je pokopan 8. studenoga 2014. na gradskom groblju u Metkoviću. Tom je prigodom časna majka posjetila sestre koje djeluju u našim samostanima u Metkoviću i Vrgorcu.

* Dana 10. studenoga 2014. s. Vesna Mateljen, zamjenica vrhovne glavarice, i s. Marija Banić bile su na pogrebu gđe Marije (Maje) Hazl, koja je živjela u

našoj župi, a u vrijeme bolesti bila je u staračkom domu gdje su je sestre posjećivale. Gđa Marija bila je od samih početaka član DPMI-a.

PROVINCĲA SV. JOSIPA

Posjeti provincijske glavarice zajednicama u Provinciji i ostalima

- Provincijalka s. Anemarie Radan, 2. rujna 2014., u samostanu sv. Ane, susrela se s župnikom župe Jesenice don Tomislavom Bašićem. Istog dana posjetila sestre u Košutama, gdje je Provincijsko Ekonomsko vijeće održalo svoj sastanak.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, 4. rujna 2014., posjetila sestre i novakinje u samostanu u Solinu.
- Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka Radan, 5. rujna 2014., otputovale u Dubrovnik, gdje su produžile u samostanu službu predstojništva s. Magni Borovac na treće trogodište. Sutradan su sa sestrama proslavile imendan s. Magne, te se u popodnevnim satima vratile u Split.
- Provincijalka s. Anemarie Radan je, 8. rujna 2014., sa sestrama sudjelovala na svečanom misnom slavlju proslave blagdana Male Gospe u Solinu. U samostanu u Dubrovniku ovog dana je preminula s. Lutgarda Šušnjara. U popodnevnim satima provincijalka je posjetila sestre u Omišu i tom prigodom čestitala imendan s. Marieti, predstojnici zajednice u ovom samostanu.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, provincijalna zamjenica s. Eduarda i provincijalna ekonoma s. Zorka, iz samostana sv. Ane, su 10. rujna 2014., nazočile pogrebu s. Lutgarde Šušnjara u Dubrovniku.
- Provincijalka s. Anemarie sa sestrama i kandidaticama iz samostana sv. Ane je sudjelovala u proslavi svetkovine sv. Križa u župi sv. Križa u Velom Varošu 14. rujna 2014. godine. Isti dan je posjetila sestre u Solinu, te čestitala imendan s. Krucifiksi Ivelić.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, 12. i 13. rujna 2014., sudjelovala sa sestrama u Redovničkim danima u Splitu.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, 16. – 18. rujna 2014., u Generalnoj kući u Zagrebu nazočila sjednici Vrhovne uprave sa sestrama provincijalkama.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, 21. rujna 2014., u Zavodu HAZU u Splitu, je nazočila s nekoliko sestara predstavljanju zbornika "U službi Crkve i naroda" o životu i radu nadbiskupa Frane Franića. O Zborniku su govorili splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, msgr. Drago Šimundža, prof. dr. sc. Marko Trogrić i prof. dr. sc. Josip Vrandečić. U Zborniku je i članak naše s. Manete Mijoč.

- Provincijalka s. Anemarie Radan, 22. rujna 2014., posjetila nadbiskupa mons. Marina Barišića.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, 25. rujna 2014., posjetila bolesnu s. Pavlimiru Čerlek u samostanu na Bačvicama u Splitu, koja prima kemoterapiju.
- Provincijalka s. Anemarie Radan i s. Zorka Radan, 26. rujna 2014., posjetile sestre u Košutama, a zatim u samostanu u Livnu, gdje su sestre obavljale duhovne vježbe.
- Provincijalka s. Anemarie Radan i s. Maneta Mijoč, 27. rujna 2014., su nazočile svečanom misnom slavlju kod sestara Milosrdnica sv. Vinka Paulskoga u Splitu na blagdan njihova zaštitnika sv. Vinka Paulskog. Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić predvodio je svečano misno slavlje tijekom kojeg je posvetio oltar i blagoslovio novoizgrađenu kapelu. U koncelebraciji su bila dvadesetorica svećenika Splitsko-makarske nadbiskupije. Nakon homilije uslijedio je središnji dio posvete oltara. Na kraju misnoga slavlja nadbiskup je čestitao s. Zdravki Milić, akademskoj slikarici, na izradi prekrasnog mozaika koji krasi oltar nove kapele. Slavlje je pjesmom uveličao zbor sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog uz orguljašku pratinju s. Mirte Škopljanac, koji je večer uoči proslave sv. Vinka imao prigodni bogati koncert, na kojem je bila s. Maneta. Provincijalka s. Anemarie i s. Maneta su ostale i na prigodnom ručku za sve uzvanike, u obnovljenom i nadograđenom samostanu sestara milosrdnica.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, 29. rujna 2014., posjetila sestre i novakinje u Solinu, te čestitala imendant s. Miljenki Kapov.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, 1. listopada 2014., posjetila sestre u Kašteli Kambelovcu, te čestitala imendant s. Rebeki Batarelo. U popodnevnim satima je posjetila sestre u Omišu, i čestitala imendant s. Tereziji Pervan.
- Provincijalka s. Anemarie Radan i provincijska savjetnica i zamjenica s. Eduarda Marić, 3. listopada 2014., u samostanu sestara Franjevki na Lovretu u Splitu su nazočile prigodnom programu i obredu preminuća sv. oca Franje u okviru proslave 100. obljetnice života i djelovanja Školskih sestara franjevki splitske Provincije Presvetog Srca Isusova na Lovretu. Središnji dio proslave bilo je svečano euharistijsko slavlje koje je u samostanskoj kapeli, sutradan u subotu 4. listopada na blagdan sv. Franje Asiškoga, predvodio splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić, ali zbog proslave Dana Provincije, provincijalka nije mogla prisustvovati ovom središnjem slavlju.
- Dan Provincije svečano je proslavljen 4. listopada 2014. u marijanskom svetištu Vepric. Na susretu su bile vrhovna glavarica s. Radoslava Radek, vrhovna savjetnica s. Marija Banić, provincijalka s. Anemarie Radan, oko

sedamdeset sestara, sestre novakinje i kandidatice. Nakon prigodnog programa bila je svećana sv. Misa, koju je s homilijom predvodio upravitelj svećista don Mijo Šurlin. Nakon ručka obavile smo Križni put, noseći križ u procesiji od postaje do postaje .

- Provincijalka s. Anemarie Radan, 9. listopada 2014., s dosta sestara iz redovničkih zajednica u Provinciji, u Drinovcima je nazočila pogrebu don Srećka Majića, brata naše s. Mariangele i pok. s. Serafine, i pok. s. Anastazije, te strica don Željke.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, 10. listopada 2014., je posjetila sestre na Šinama i čestitala imendan s. Lenardi, predstojnici zajednice.
- U provincijskoj kući samostanu sv. Ane u Splitu, 11. listopada 2014., je održan sastanak Vijeća za vrtiće, kojemu je nazočila i s. Provincijalka s. Anemarie Radan.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, 20. listopada 2014., otputovala u Zagreb, gdje je imala sastanak s dr. Agnezom Szabo, a 21. i 22. listopada 2014., je sudjelovala u radu Plenarne skupštine HKVRPP u samostanu sestara Karmeličanki na Vrhovcu u Zagrebu.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, 23. listopada 2014., se vratila iz Zagreba, te poslijepodne sudjelovala na znanstvenom teološkom simpoziju na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu.
- Rođandan Družbe, 24. listopada 2014. godine. U samostanu sv. Ane, provincijskoj kući, svečanu sv. misu je predvodio dr. don Ante Mateljan. Provincijalka s. Anemarie Radan i s. Zorka Radan taj dan su posjetile i zajednicu u Solinu, te čestitale sestrama zaštitnika samostana sv. Rafaela, a zatim sestre na Šinama, gdje su čestitale imendan s. Dariji Šimunović.
- Provincijalka s. Anemarie Radan i s. Zorka Radan, 25. listopada 2014., posjetile sestre u Košutama, a zatim sestre u Vrgorcu, gdje su čestitale imendan s. Hrizanti Barišić.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, 27. listopada 2014., obavila vizitaciju sestrama u Vranjicu.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, 28. listopada 2014., od sestara iz Grottaferrate primila vijest da je preminuo msgr. Fabijan Veraja, dobročinitelj Družbe, osobito naše splitske Provincije sv. Josipa, pa se sa sestrama pomočila za njegovu plemenitu dušu.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, na blagdan Svih Svetih 1. studenog 2014., sa sestrama i kandidaticama iz samostana sv. Ane i sestrama iz drugih zajednica u Splitu, je sudjelovala u misnom slavlju s odrješenjem za pokojne na splitskom groblju Lovrinac, koje je predslavio mons. Marin Bařišić, nadbiskup splitsko - makarski.

- Provincijalka s. Anemarie Radan, 3. studenog 2014., obavila vizitaciju u Šestanovcu, te razgovarala sa župnikom don Mijom Grozdanićem.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, 4. studenog 2014., obavila vizitaciju u Cisti Velikoj, te razgovarala sa župnikom don Danijelom Gućem.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, u subotu 8. studenoga 2014., s velikim brojem sestara, je sudjelovala u Metkoviću na pogrebu našeg dobročinитељa msgr. Fabijana Veraje. Provincijalka se u ime Provincije oprostila od msgr. Fabijana.
- Provincijalka s. Anemarie Radan sa s. Zorkom Radan, 10. studenog 2014., posjetila sestre na Bačvicama i Šinama, te čestitala imendan s. Leoni Leveić i s. Leoniji Vukasović.
- Provincijalka s. Anemarie Radan sa s. Zorkom Radan, 11. studenog 2014., posjetila zajednicu u Kaštel Kambelovcu i čestitala imendan s. Martini Grmoja.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, 19. studenog 2014., predvodila susret sestara predstojnica naše Provincije, koji je održan u samostanu sv. Ane u Splitu.
- Provincijalka s. Anemarie Radan i provincialna savjetnica i zamjenica s. Eduarda Marić, 20. studenog 2014., su se susrele s mons. Marinom Barišićem, nadbiskupom splitsko – makarskim, s mons. Miroslavom Vidovićem, generalnim vikarom i don Mijom Grozdanićem, župnikom župe Katuni.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, 21. studenog 2014., razgovarala sa ses-trama iz Šestanovca, sa s. Dankom Žaper i s. Branimirom Lozo.
- Provincijalka s. Anemarie Radan sa s. Zorkom Radan, 23. studenog 2014., posjetila sestre i novakinje u samostanu u Solinu, te čestitale imendan s. Lukreciji Žaper, a zatim sestre na Šinama, gdje su čestitale imendan s. Mili-voji Čalo.
- Provincijalka s. Anemarie Radan sa s. Zorkom Radan, 25. studenog 2014., posjetila sestre u Kaštel Kambelovcu, te čestitale imendan s. Katarini Mate-ljan.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, lijepi broj sestara i Prijatelja Malog Isusa, 28. studenoga 2014., u crkvi Gospe od zdravlja u Splitu, sudjelovao je na sv. misi i otvaranju humanitarne misijske prodajne izložba za misionare u Tanzaniji i naše sestre Sarajevske provincije na Haiti, koja je otvorena od 28. do 30. studenoga 2014. Sve nazočne na početku sv. mise je pozdravila provincijska glavarica s. Anemarie Radan.
- Provincijalka s. Anemarie Radan, sestre iz zajednica u Splitu i okolici, te sestre novakinje i kandidatice, 29. studenog 2014., sudjelovale su na molit-venom bdijenju prigdom otvorenja godine Posvećenog života u Splitsko-

makarskoj nadbiskupiji, koje je predvodio u crkvi sestara Službenica Milošrđa u Splitu splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić.

Uz proslavu Male Gospe

U sklopu proslave blagdana Male Gospe i Dana grada Solina, 6. rujna 2014., u Domu kulture "Zvonimr", na svečanoj sjednici, naša s. Arsenija Vidović, je dobila nagradu grada Solina za neumoran i predan rad u katehizaciji i vodenje zbora župe Vranjic kroz dugi niz godina.

Veći broj sestara, na čelu s provincijalkom s. Anemarie Radan, sudjelovao je u proslavi blagdana Male Gospe, 8. rujna 2014., u Solinu. Pjevanje na centralnim sv. misama je predvodio mješoviti zbor Kraljice Jelene sastavljen od crkvenih zborova iz Solina, Vranjica, Mravinaca, Kučina, Klisa i splitskog Velog Varoša, pod ravnjanjem prof. Mirka Jankova, a uz orguljašku pratnju s. Arsenije Vidović.

Sestre u samostanu u Dubrovniku sudjelovale su u proslavi blagdana Male Gospe u Biskupijskom svetištu Gospe od Milosrđa u Gospinom polju. Ove godine, uz ovaj blagdan, oci kapucini, upravitelji svetišta, obilježili su i stotu obljetnicu dolaska kapucina u Dubrovnik. Večernje svečano euharistijsko slavlje na kojem se okupio veliki broj vjernika predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić u koncelebraciji s kotorskim biskupom Ilijom Janjićem, provincijalom kapucina fra Jurom Šarčevićem i desetak svećenika. Biskup Uzinić je zahvalio ocima kapucinima za sve dobro što su učinili i čine u svetištu Gospe od milosrđa

Održan seminar sestara kuharice

U Generalnoj kući u Zagrebu, 10. rujna 2014., održan je seminar sestara kuharice, koji je organizirala za sestre iz cijele Družbe Vrhovna uprava Družbe. Iz naše Provincije na ovom susretu su sudjelovale: s. Krešimira Milolaža, s. Ivanka Čupić, s. Matea Krstičević, s. Alemka Šilje i s. Ivana Radman.

Susret predstojnica u samostanu sv. Ane u Splitu

U srijedu, 19. studenog 2014., u samostanu svete Ane, organiziran je susret predstojnica. Susretu je uz s. provincijalku Anemarie Radan nazočila i časnica majka Radoslava Radek. Tema susreta bila je papina pobudnica „Evangeli gaudium“ - radost evanđelja. Predavanje na temu *Radost evanđelja* imala je s. Marcela Žolo, u kojem je prikazala Apostolsku pobudnicu Gaudium Evangelii-Radost Evanđelja pape Franje, od 24. studenog 2013. Euharistijsko slavlje predvodio je velečasni Vedran Torić, prefekt u Nadbiskupskom sjemeništu i profesor u Nadbiskupijskoj gimnaziji u Splitu. Nakon ručka slijedili su izvještaji o životu i radu zajednice.

Ekonomica s. Zorka Radan izvjestila je o učinjenom na materijalnom planu Provincije, od 8. mjeseca 2013. do danas, te o planovima za daljnji rad.

Papa fest u Solinu

U športskoj dvorani na Bilankuši u Solinu 5. listopada 2014. održan je šesnaesti festival duhovnih šansonata Papa fest u čast svetoga Ivana Pavla Drugoga. Na festivalu je nastupilo 11 vokalno-instrumentalnih sastava i solista.

Festival je započeo je pjesmom Gledam te, bijeli Oče koju su izveli članovi iz više sastava. Župnik župe Gospe od Otoka don Ranko Vidović pozdravio je sve nazočne, među kojima i generalnog vikara splitsko-makarske nadbiskupije msgr. Miroslava Vidovića, solinskog gradonačelnika Blaženka Bobana i sve ostale. Papa fest je otvorio je generalni vikar msgr. Miroslav Vidović. Na Festivalu su, uz neke od sestara iz samostana u Solinu, bile s. Zorka Radan i kandidatice iz samostana sv. Ane u Splitu.

Duhovne obnove

- Svaki osmi u mjesecu u našim zajednicama obilježava se molitvom za proglašenje blaženim i svetim našeg utemeljitelja sluge Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera. Sestre iz našeg samostana sv. Ane, u mjesecu listopadu i studenom, a nadamo se ubuduće tako svakog osmog u mjesecu, uz pristanak župnika don Mihaela Jelavića, skupa s vjernicima molile su i slavile sv. misu na ovu nakanu u župskoj crkvi sv. Križa u Velom Varošu.
- Svakog četvrtka je jednosatno euharistijsko klanjanje za duhovna zvanja.
- Svakog 25-tog u mjesecu je duhovna obnova, dan kad se sa sestrama uključuju u molitve i PMI. U samostanu sv. Ane u Splitu svaki 25-ti u mjesecu misno slavlje s prigodnom homilijom predslavio je prof. don Ante Mateljan, a iza toga bilo je cijelodnevno klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, te post o kruhu i vodi.
- Svakog 8. i svakog 25. u mjesecu je cijelodnevno klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom u kapeli Djeteta Isusa u Livnu.

PROVINCija PRESVETOG SRCA ISUSOVA I MARIJINA

Duhovne obnove za sestre

* U samostanu "Sv. Ivana Krstitelja" s. Marija Kiš magistra juniorki susrela se 15. rujna 2014. g., sa sestrama juniorkama s. M. Martinom Vugrinec, s. M. Martom Vunak, s. M. Margaret Ružman i s. M. Kristinom Maslač.

* U samostanu u Samoboru 25. listopada 2014.g. održan je susret za sestre juniorke pod vodstvom magistre juniorki s. Marije Kiš. Zajednicu sestara posjetila je s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka.

Seminari za redovnice

- * U franjevačkom samostanu u Dubravi 19. i 20. rujna 2014.g. održani su Redovnički dani. Na predavanjima su sudjelovale sestre iz naših zajednica
- * Na planu HKVRPP u Lovranu 10. – 12. listopada 2014. g. održan je seminar za medicinske sestre na kojem je sudjelovala s. M. Martina Vugrinec.
- * Na Vrhovcu kod sestara Karmeličanki 21. i 22 listopada 2014. g. održana 46 Plenarna skupština HKVRPP na kojoj je sudjelovala provincijalka s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka.

Posjeti zajednicama

- * S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka, 23. rujna 2014. g. posjetila je sestre u Varaždinu s. M. Leonidu Koch i s. M. Željku Moger.
- * S. Provincijalka s. M. Penić-Sirak je 4. studenog 2014. g. posjetila s. M. Rufinu Šimatić u Delnicama te sestre u Rijeci gdje je obavila kanonsku vizitaciju.
- * S. M. Penić-Sirak provincijalka 12. 13. i 14. studenog 2014. g. posjetila je sestre u Sl. Kobašu, Vinkovcima i Pitomači te obavila kanonsku vizitaciju.
- * Kroz razdoblje od 19. 20. i 21. studenog 2014. g. S. M. Penić-Sirak provincijalka posjetila je sestre u Burgkirchenu i obavila kanonsku vizitaciju.

Duhovne obnove za sestre

- * U samostanu "Antunovac" u Novoj vesi, o. Antonio Čirko, karmeličanin održao je 25. rujna 2014. g., duhovnu obnovu kojoj su se pridružile i sestre iz obližnjih naših zajednica.
- * U provincijalnoj kući 7. i 8. listopada 2014. održan godišnji susret ss. Predstojnica na planu Provincije. Predavanja i euharistijska slavlja predstavio je p. Zdravko Lazić uz koncelebraciju vlč. Josipa Radelje. Program susreta je završio na Kraljevcu u samostanu "Betlehem" euharistijskim slavljem i rekreativom uz sudjelovanje sestara iz zajednica u Provinciji.
- * U samostanu Antunovac 27. studenog 2014. g. održana je duhovna obnova sestara pod vodstvom o. Antonia Čirka karmeličanina.

Stručno usavršavanje

- * U istarskom Novigradu 16. rujna 2014. g. održan je seminar za redovnička zvanja na kojem je sudjelovala s. M. Marta Vunak.

Sjednice

- * Dana 18. rujna 2014. g., u generalnoj kući na Naumovcu u Zagrebu, Vrhovna Uprava Družbe održala je proširenu sjednicu na kojoj je sudjelovala s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka.

* U prostorijama tajništva je održana, 29. rujna 2014. g., sjednica Provincijalne uprave.

Imenovanja

* U samostanu "Sv. Ivana Krstitelja" u Samoboru 6. listopada 2014. g. održana je primopredaja vodstva zajednice između s. Marije Kiš i s. M. Marine Dugalija nove predstojnice.

Susreti Vijeća

* U samostanu "Sv. Ivana Krstitelja" u Samoboru 11. listopada 2014. g. održan je sastanak Vijeća za odgoj djece rane i predškolske dobi pod vodstvom s. M. Beatis Čajko na kojoj su sudjelovale sestre koje djeluju u našim vrtićima te s. M. Katarina Penić-Sirak, provincijalna glavarica, s. M. Jelena Burić, s. M. Antonija Bajzek, s. Marija Kiš i gđa Zrinka Jelačić.

* U samostanu "Marijin Dom" u Vinkovcima 14. listopada 2014. g. održan je susret Vijeća za duhovnost i duhovnu baštinu oca Utetmeljitelja pod vodstvom s. M. Mirjam Dedić.

* U generalnoj kući na Naumovcu 15. studenog 2014. g. održan je susret Vijeća Društva PMI na kojemu je sudjelovala s. M. Emanuela Pečnik pročelnica PMI zagrebačke provincije.

* U samostanu Antunovac 15. studenog 2014. g. održan sastanak vrtičkog Vijeća kojeg je vodila s. M. Petra Marjanović na kojem su sudjelovale sestre iz Vinkovaca i Samobora.

* U generalnoj kući u Naumovcu 18. studenog 2014. g. održan je susret pročelnica Vijeća za duhovnost na kojem sudjelovala s. M. Mirjam Dedić.

Misijska djelatnost

* U župnoj crkvi "sv. Ivana Krstitelja" u Novoj vesi 17. listopada 2014. g. održan je prigodni program i euharistijsko slavlje koje je predslavio vlč. Toni Štefan, nakon kojeg je bila otvorena Misijska prodajna izložba pod nazivom *Imaj srce za Haiti*. Prihod sa izložbe namijenjen je za Misije na Haitiju gdje djeluju naše sestre s. M. Liberiji Filipović i s. M. Ani Uložnik saraevske provincije.

* Misijsku nedjelju 19. listopada 2014. g. sestre su s djecom i PMI po župama obilježile molitvom i kreativnim radovima.

Obilježavanje slavlja

* Na svečanosti obilježavanja blagdana zaštitnika svetog Luke evanđelista i Dana Općine Kalinovac, 18. listopada 2014. g. župa Sv. Luke proslavila je 150 godina od početka gradnje crkve u Kalinovcu, 105 godina od dogradnje župne crkve svetog Luke evanđelista, 80 godina od boravka nadbiskupa koadjutora Alojzija Stepinca u Kalinovcu, 5 godina od posvete župne crkve

u Kalinovcu, te 25 godina svećeništva župnika preč. Mladena Gorupića i 15 godina njegovog upravljanja župom u Kalinovcu. Svečano koncelebrirano misno slavlje predslavio je msgr. Josip Mrzljak varaždinski biskup. Na slavlju su sudjelovale s. M. Karmen Hajdinjak koja pomaže u pastoralu župe, s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka, s. M. Ana Čajko-Šešerko iz Pitomače i s. M. Viktorija Predragović iz Kloštra Podravskog.

* Blagdan sv. Rafaela – rođendan Družbe 24. listopada 2014. g. proslavljen je trodnevnicom koju je održao preč. dr. Stjepan Baloban, a na blagdan sestre su zahvalile Bogu za svoje postojanje euharistijskim slavljem koje je uz vlc. Stjepana koncelebrirao fra Jure Šarčević provincial kapucina i predsjednik HKVRPP te vlc. župnik Alojzije Žlebečić i vlc. Josip Radelja.

Proslave

* U zagrebačkoj katedrali 25. listopada 2014. g. primio je red đakonata Marko Torbar iz Krašića. Na euharistijskom slavlju sudjelovale su s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka, s. M. Mirjam Dedić s. M. Fridolina Županac, s. M. Bogoljuba Kos i s. M. Marta Vunak.

* Imendan s. M. Katarine Penić-Sirak provincialke proslavljen je 25. studenog 2014. g. prigodnim misnim slavljem te čestitanjem sestara i svećenika.

Klanjanje pred Presvetim

* U zagrebačkoj katedrali 26. listopada 2014. g. održano je jesensko euharistijsko klanjanje n kojem su sudjelovale sestre iz Nove vesi i obližnjih samostana.

Kulturna događanja

* U dvorani Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu, 28. listopada 2014. g. na predstavljanju knjige "Crveni predsjednik" prof. Zdravka Tomca, prisustvovalo su s. M. Jelena Burić i s. M. Emanuela Pečnik.

* Na Šalati na Dječačkom sjemeništu na priredbi posvećenoj blaženom Alojziju Stepincu prisustvovalo je nekoliko naših sestara.

* U prostorijama Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu 11. studenog 2014. g. na otvorenju izložbe fotografija "Papa Franjo u Izraelu" na kojoj su sudjelovale s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka i s. M. Martina Vugrinec.

Hodočašća

* Sa hodočasnicima iz župe u Bistri i vlc. Tomislavom Kraljem župnikom 7. studenog 2014.g. s. M. Jelena Burić i s. M. Mihaela Vuković hodočastile su Kraljici Mira u Međugorje.

Susreti za pastoral zvanja

* U župnoj crkvi sv. Franje Ksaverskog u Kozarevcu 8. studenog 2014. g. na poziv župnika vlč. Damira Šumandla sestre s. M. Karmen Hajdinjak s. M. Ana Čajko-Šešerko i s. M. Viktorija Predragović održale su duhovnu obnovu za krizmanike na temu *Euharistija i svjedočanstvo života*.

Apostolat trpljenja

* Na bolničko liječenje i operativni zahvat 26. studenog 2014. g. primljena je s. M. Nikoleta Košćak.

* Pridružene Kristu patniku na bolesničkim posteljama u našem samostanu "Betlehem" na Kraljevcu nalaze se s. M. Hilarija Posavec i s. M. Stanka Perčić.

Naši pokojnici

* Na zagrebačkom groblju Mirogoju 30. listopada 2014. g. sprovodnim obredima vlč. Stanislavu Vitković prisustvovala s. M. Angela Ivančić, s. M. Nada Juratovac, s. M. Martina Vugrinec i s. M. Marta Vunak.

PROVINCIIA BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Ljetni duhovni susreti s časnim sestrama i njihovim štićenicima

Djevojka srednje škole Katarina Šošić iz München - Njemačka - provela je dva tjedna – od 25. kolovoza do 7. rujna 2014. - u našim samostanima *Dom sveti Josip* u Vitezu i samostanu *Egipat* u Sarajevu. Družila se i razgovarala sa sestrama, kandidaticama i djecom SDDE-a te djecom u dječjem vrtiću *Srce*, koji je u sklopu našeg samostana. Bili su to za nju posebni susreti, te se nadamo, da će vrijedne utiske i značajne trenutke ponijeti u svoj daljnji život i duhovni razvoj.

Sestra Joakima Ilić

je operirana u bolnici u Mostaru u rujnu 2014., a nakon toga se uspješno oporavila u zajednici sestara u Centru Svetе Obitelji, za što srdačno zahvaljuje.

Dječji Vrtić izmješten u potkrovле kuće samostana sv. Josip

U Obiteljskom centru *Svetoga Rafaela* u Vitezu 1. rujna 2014. godine uređen je prostor potkrovlja kuće za potrebe vrtića i djece dviju skupina koje su do tada djelovale u prizemlju i prvome katu prostora našega samostana. *Montessori* vrtić *Sunce* od tada djeluju u tom prostoru.

Prenoćište na putu za Albaniju

Pet sestara Kongregacije Svetoga Vinka Paulskoga – Satmarky iz Slovačke, (*Latinsky: "Sorores Misericordiae a Sancto Vincentio - Satmariensium" - skratka: SMVS*) osnovane 29. kolovoza 1842. od satmársky biskupa Jánom Hámom, 1. rujna 2014. godine na putu za Albaniju prenoćile su u našem samostanu *Egipat*.

Ustoličenje kućnih poglavarica

Za kućnu poglavaricu u Eisenstadtu 1. rujna 2014. ustoličena je s. M. Marina Piljić; 3. rujna iste godine u samostanu Sv. Josipa radnika u Zagrebu ustoličena je s. M. Ljubica Šilar; 7. rujna ustoličena je u Doboju za kućnu glavaricu s. M. Vladislava Blažević, a 19. rujna u Čardaku s. M. Rozelina Knežević.

Stadlerovo u rujnu 2014.

Na blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije sestre Služavke Maloga Isusa zajedno sa Prijateljima Maloga Isusa, djecom iz Stadlerova dječjega doma *Egipat* i mnoštvom vjernika grada Sarajeva, okupile su se i ovoga mjeseca u sarajevskoj prvostolnici kako bi proslavile blagdan nebeske Majke i molile Gospodina da, po Njezinu zagovoru, proslavi svoga slugu - dr. Josipa Stadlera - čašću oltara. Svetu mislu slavlje predvodio je župni vikar župe Katedrale vlč. Bojan Ivešić, a pod Misom su pjevale i čitale sestre Služavke Maloga Isusa i djeca iz SDDE-a.

Posjet iz Belluna - đakona Francesca

Od 8. do 10. rujna 2014. godine u samostanu *Egipat* boravio je đakon Francesco D' Alfonso iz Belluna. Uručio je financijsku potporu za poplavljene obitelji u Doboju i Maglaju. U pratinji s. M. Kristine Adžamić posjetio je samostane u Vitezu i Gromiljaku.

Katehetski dan u Lug-Brankovićima

Župa svetoga Ivana Krstitelja u Lug-Brankovićima 14. rujna 2014. godine svetim misnim slavlјem u 8.30 sati – što ga je predslavio župnik don Franjo Ivandić - u koncelebraciji sa župnim vikarom - don Ivanom Karača - obilježila je katehetsku nedjelju zazivom Duha Svetoga i blagoslovom djece za početak nove školske i vjeronaučne godine. Svojim lijepim pjevanjem i sviranjem dječji zbor, pod vodstvom s. Marinele Zeko, pratio je ovo misno slavlje. Za ovu prigodu pripremili su poseban program župnik don Franjo Ivandić, župni vikar - don Ivan Karača - i s. Marinela Zeko.

Ispraćaj pokojne Milice Vujica rođ. Batista na vječni počinak

Dana, 14. rujna 2014. godine na groblju *Carica* u Busovači pokopana je Milica Vujica, sestra naše s. M. Tatjane Batista, koja je na službi u zajednici i bolesnim staricama u Samostanu sv. *Mala Terezija* u Doboju. Ispraćaju na

vječni počinak i pokopu pokojne Milice bile su nazočne sestre iz naših zajednica: samostana *Egipat* – Sarajevo, Apostolske nuncijature – Sarajevo, samostana u Doboju, samostana u Čardaku, Kuće Navještenja – Gromiljak, Doma sv. Josipa u Vitezu i OCSR-a u Vitezu.

Sudjelovanje na susretu animatora duhovnih zvanja

U Novigradu istarskomu je od 16. do 18. rujna 2014. godine, u organizaciji Vijeća za sjemeništa i duhovna zvanja Hrvatske biskupske konferencije, na čelu s mons. dr. Marinom Barišićem – predsjednikom spomenutoga Vijeća i s. Meri Gotovac (Milosrdne sestre svetoga Križa) tajnicom Vijeća, održan susret animatora za duhovna zvanja na temu: *Zajedništvo – jedinstvo različitih*. Susretu se odazvalo oko četrdesetak Bogu posvećenih osoba animatora duhovnih zvanja. Iz naše provincije susretu su nazočile s. M. Danica Bilić i s. M. Kristina Adžamić .

Brođani hodočastili na grob Brođanina - sluge Božjega Josipa Stadlera

Kako bi molitvom i slavljem svete mise Bogu zahvalili za svoga sugrađanina, ove godine, u subotu - 20. Rujna, Brođani su pohodili grob sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera i slavili svetu misu za njegovo proglašenje blaženim te njegovu zagovoru preporučili potrebu novih duhovnih zvanja u Crkvi.

Oko 300 hodočasnika, predvođenih preč. Ivanom Lenićem, župnikom u župi *Gospa od brze pomoći* i dekanom Slavonskobrodskoga dekanata, „okitili“ su svojom prisutnošću grob sluge Božjega nadbiskupa Stadlera i njegovu katedralu Srca Isusova. Vrhunac hodočasničkoga slavlja bila je sveta misa, koju je predslavio uzoriti Vinko kardinal Puljić – nadbiskup i metropolit Vrhbosanski, u koncelebraciji s prisutnim svećenicima – hodočasnicima iz Slavonskobrodskoga dekanata – postulatorom kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega Stadlera – preč. Pavom Jurišićem i drugim prisutnim svećenicima Vrhbosanske nadbiskupije.

Značajno je spomenuti hodočasnički žar i neustrašivost 89-godišnje bake Marije, koja je taksijem došla iz Slavonskoga Broda, jer nije mogla ne ispuniti zavjetno obećanje zahvale sluzi Božjemu nadbiskupu Stadleru za dar ozdravlja nakon moždanoga udara.

Od hodočasnika je samostan *Egipat* i *SDDE-a* posjetio župnik iz Brodskoga Vinogorja - vlc. Markan Kormanjoš - u pravnji župljana, naše s. M. Paskvaline Santro, sestara Uršulinki i sestara Svetoga Križa. Nakon zajedničkoga ručka hodočasnike su ispratili do Katedrale provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić - u pravnji s. M. Andje Vranješ, s. M. Kristine Adžamić i s. M. Damjane Crnković. Prije polaska pred Katedralom je napravljena zajednička fotografija hodočasnika.

Vokalno-instrumentalni sastav *Imakulata* na Hosanafestu u Subotici

Po treći put Vokalno instrumentalni sastav *Imakulata* iz Gromiljaka, pod vodstvom s. Marinele Zeko, zadovoljio je sve kriterije natječaja i nastupio na *Hosanafestu* u Subotici, od 20. do 21. rujna 2014. Moto *Hosanafesta* bio je "Budi sretan" (Pnz,8,10). Od pristigle 32 skladbe stručni žiri je izabrao 14 najboljih, koje su imale pravo nastupa.

Vis *Imakulata* predstavio se na festivalu pjesmom "Dar Tebi", za koju je tekst napisala je s. M. Manda Pršlja, a glazbu i aranžman gosp. Josip – Joco Vukoja iz Fojnice.

Svjedočanstvo bratske blizine i kršćanske ljubavi

Prije polaska za Mostar, 27. rujna 2014., radi sudjelovanja u Redovničkome danu, razveselio nas je susret s članovima obitelji pokojnog Adelia Bergamaschi, velikog dobročinitelja naše Družbe i Vrhbosanske nadbiskupije. Tijekom noći stigli su u našu kuću, da bi se rano ujutro zaputili prema Centru za pastoral mladih Vrhbosanske nadbiskupije kako bi sa svojim radnicima postavili darovane prozore za Pastoralni centar *Ivan Pavao II*. Kad je ljubav velika, ni Italija nije daleko. Bogu hvala za njihovo kršćansko svjedočanstvo bratske blizine i kršćanske ljubavi!

Redovnički dan u Mostaru

XVII. redovnički dan ove se godine održao u Mostaru, u franjevačkomu samostanu sv. *Petra i Pavla*, 27. 9. 2014. Naše 24 sestre pridružile su se sudjelovanjem u tom velikom danu, došavši iz zajednica: samostana *Egipat* iz Sarajeva, iz Nuncijature u Sarajevu, iz Prozora, Viteza, Gromiljaka uz domaćine - sestre iz Mostara.

Program je započeo velikodušnim dočekom, a službeni dio započeo je zazivom Duha Svetoga u kripti crkve sv. *Petra i Pavla*. Pozdrav svim redovnicima i redovnicama uputio je fra Lovro Gavran, provincijal Bosne Srebrenе i predsjednik KVRPP-a BiH; fra Miljenko Šteko, provincijal hercegovačke provincije Uznesenja Blažene Djevice Marije i fra Iko Skoko, gvardijan samostana sv. *Petra i Pavla* u Mostaru.

Predavanje na temu: *Poziv radosti Evandželja* imao je mons. José Rodríguez Carballo, tajnik Kongregacije za ustanove posvećena života i Družbe apostolskoga života. Svetu misu je u 12.30 sati predvodio mjesni biskup - mons. Ratko Perić - uz koncelebraciju velikog broja svećenika. Pjevanje pod sv. misom uveličao je zbor bogoslova hercegovačke provincije Uznesenja BDM.

Poslije ručka, mi - sestre - smo se uputile u posjet našoj bolesnoj sestri M. Joakimi Ilić, a obradovala nas je i vijest da nam dolazi mons. Ratko Perić u pratnji generalnoga vikara don Željka Majića. Druženje je bilo vrlo ugodno, osvježeno sjećanjima i osnaženo molitvom jednih za druge. Za to vrijeme

provincijska je glavarica - s. M. Admirata Lučić - u pratnji s. M. Genoveve Rajić - posjetila obitelj kandidatrice Ivke Martinović u Šuškovu selu.

Nakon kratkog odmora, u druženju kod naših sestara, nanovo smo se uključile u program Redovničkog dana sve do završetka u večernjim satima.

Izrazi poštovanja i zanimanja za Utemeljitelja

Nedjelja, 28. rujna 2014. godine, kao i obično, dolazimo s djecom Stadlerova dječjega doma *Egipat*, na svetu misu u Katerdalu. Prilazeći grobu našega Utemeljitelja – sluge Božjega Josipa Stadlera, ugledasmo lovor-vijenac s trakom, na kojoj piše *Matica Slovačka – Zagreb*. Neobična radost ispuni nam srce uz molitvu zahvale Bogu. Da je zanimanje za slugu Božjega Josipa Stadlera onoga dana, bilo veliko, pokazuje prazan prostor na ormariću za glasnik *Stadler*. Bože, budi hvaljen i čašćen po svojim svetima.

Istoga dana provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić - posjetila je sestre na Gromiljaku i susrela se sa zajednicom.

Patron Obiteljskoga centra svetoga Rafaela i imendant mons. Mije Perića

Obiteljski centar *svetoga Rafaela* sestara Služavki Maloga Isusa u Vitezu, 29. rujna 2014. godine slavio je svoga zaštitnika svetoga Rafaela. Sestre i odgojiteljice, zajedno s roditeljima i djecom, pripremile molitveni i rekreativni program. Svetu misu za djecu i njihove obitelji u samostanskoj crkvi sv. *Josipa* slavio je prečasni Ivan Mršo, ravnatelj Katoličkoga školskoga centra u Sarajevu. Prije završnoga blagoslova prečasni je Mršo blagoslovio djecu i izmolio molitvu svetomu Rafaelu za sve obitelji. Zatim je sestra M. Admirata Lučić, provincijska glavarica, zahvalila sestrama i osoblju kuće za svjedočanstvo vjere i ljubavi u odgoju djece. Sestra Emanuela Juričević, ravnateljica Centra, predala je svakom djetetu za njegovu obitelj malu krunicu u čast svetoga Rafaela. Nakon slavlja svete mise slijedilo je rekreativno druženje djece i roditelja u prostoru dvorišta OCSR. Tom prigodom provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić u pratnji s. M. Hinke Rogalo, posjetila je preč. Miću Perića i čestitala mu imendant.

Misa zahvale i pozdrava s djecom SDDE-a i sestrama

Sveta misa zahvale i pozdrava s vlč. Ilijom Orkić slavljena je 30. rujna 2014. godine u kapelici samostana *Egipat*. Misu sa sestrama i djecom SDDE-a slavio je vlč. Ilija Orkić, koji je premješten u župu Radunice. Poslije svete mise slijedilo je zajedničko druženje.

Slavlje patrona u samostanu Svetе Male Terezije u Doboju

Upravo na prvi dan listopada 2014., na blagdan samostana i patrona kapelice *Svetе Male Terezije*, slavljena je sveta misa, koju je započeo mjesni župnik - velečasni Pero Iljković. Predsjedao je velečasni Željko Vlajić, u konceleb-

raciji svećenika iz obližnjih župa. Bila je to euharistija zahvalnosti za sva dobročinstva i sve dobročinitelje, molitva hvale Bogu za sva iskustva patnje u vremenu poplave, poslije poplave i kršćanske ljubavi koja se očitovala u dobrom ljudima. Nakon svete mise i blagoslova obnovljenih prostorija kapelice i prizemlja kuće, sestre su, zajedno sa svećenicima, nastavile razgovor oko blagdanskoga stola. Sestra M. Admirata Lučić, provincijska glavarica, čestitala je blagdan kuće, zahvalila svima i spomenula kako se na taj dan obilježava i Međunarodni dan starijih osoba.

Seminari na temu Deinstitucionalizacija sistema djeće zaštite u FBiH

Hope and Homes for Children, u partnerstvu s Federalnim ministarstvom rada i socijalne politike, organiziralo je 1. lisopada 2014. godine seminar na temu Deinstitucionalizacija ustava djeće zaštite u FBiH. Voditelj seminara bio je gospodin Vladan Jovanović, stručnjak iz oblasti reforme ustava socijalne zaštite u zemljama regije. Seminaru su, u ime naše kuće *Stadlerov Egi-pat*, sudjelovale s. M. Andžela Vranješ i s. M. Mandana Pršlja.

Slavlje imendana provincijske zamjenice s. M. Andže Vranješ i česitanje sv. Franje na Kovačićima

Na Dan andela čuvara, 2. listopada 2014. Godine, proslavili smo imendan zamjenice provincijske glavarice i kućne predstojnice - s. M. Andže Vranješ. Dan je protekao u radosnome čestitanju. Na slavljeničkome ručku sudjelovale su sestre, kandidatice i svećenici: preč. Pavo Jurišić i vlč. Ivica Mršo. Slavlje je prošlo u pjesmi s prigodnom programom što su ga izveli i priredili naši najmlađi, djeca SDDE-a sa sestrama odgojiteljicama. Večernje misno slavlje u kućnoj kapelici slavio je vlč. Ivan Štironja uz svečano pjevanje sestara i djece SDDE-a. Nakon svete mise svi zajedno smo nastavili radosno druženje kod obiteljskoga stola.

U prijepodnevnim satima, istoga dana, 2. listopada 2014. godine, u prostorijama Franjevačkoga provincialata *Bosne Srebrene* u Sarajevu na Kovačićima, održan je svečani prijam u povodu svetkovine sv. Franje Asiškoga. Na prijemu su bili cijenjeni uzvanici iz crkvenoga, političkoga, društvenoga i kulturnoga života Bosne i Hercegovine, ali i grada Sarajeva. Prijemu su načoile s. M. Andžela Vranješ i s. M. Kristina Adžamić.

Obrana magistarskoga rada s. M. Marine Perić

Na Papinskom sveučilištu *Salezijana* 6. listopada 2015. godine sestra Marina Perić obranila je magistarski rad na temu: *Odgajati adolescente u vjeri u obitelji*, a odnosi se na odgojno-pastoralnu ponudu Društva *Prijatelji Maloga Isusa* u Bosni i Hercegovini. Na istom sveučilištu studirala je pastoral mladih, a završni rad je pisala pod vodstvom profesora dr. Fernanda Samayadasa, salezijanca. Članovi komisije su bili profesori dr. Pastore Korrado i dr. Quinzi Gabrielle. Čestitamo i radujemo se sa s. M. Marinom Perić!

Svečanosti su nazočili provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić, dvije tetke s. M. Marine: s. M. Edita Perić i s. M. Andelina Perić, mama i brat svećenik - vlč. Lovro Perić, sestre juniorke - s. M. Sandra Kapetanović i s. M. Ana Prkić, te gospodin Tvrto Barnjak, koji je vozio sestre do Rima i natrag; uz koje je bilo još prijatelja i poznanika s. M. Marine Perić koji žive i studiraju u Rimu. Tom prigodom su posjetile i sestre Splitske provincije u Grottarelli.

Održan prvi susret bračnih parova u BiH

U organizaciji Hrvatske zajednice bračnih susreta, tijekom vikenda, od 3. do 5. listopada 2014., u Kući Navještenja u Gromiljaku, održan je prvi susret bračnih parova u BiH. U susretu je sudjelovalo sedam bračnih parova iz Sarajeva i Travnika, dvije časne sestre Služavke Maloga Isusa: s. M. Genoveva Rajić i s. M. Bertila Kovačević, i jedan svećenik (pater Mato Anić, SJ). U nazočnosti bračnih parova susret su vodili: pater Josip Sremić, SJ. (Opatija), te bračni parovi: Ivanka i Milan Došlin (Matulji), Žaklina i Darko Marčinković (Bjelovar) te Ljubica i Goran Thür (Požega). Susretom u Gromiljaku posijano je sjeme za kvalitetniji bračni i obiteljski život na ovim područjima i za još intenzivniji rad u pastoralu braka i obitelji.

Posjet nastrandalima u poplavi i klizištima terena u okolini Maglaja

s. M. Andra Vranješ i s. M. Kristina Adžamić, u pratnji župne katehistice – s. M. Marinele Zeko – u nedjelju, 5. listopada 2014. - obišle su dvije obitelji izmještene iz svojih domova radi klizišta terena uzrokovanog poplavama i oštećenjem kuća u kojima su živjele. Posjetile su obitelji Ane i Ilike Gavić, te obitelj Snježane i Bartola Jukić. Obiteljima je uručena novčana pomoć prisustvila od dobročinitelja iz Njemačke.

Gosti iz župe Svih svetih – Sesvete, Zagreb

Vlč. Mario Migles, župnik župe Svih svetih u Sesvetama, 7. i 8. listopada 2014. Je sa 8 župljana hodočasnički pohodio Sarajevo i našu kuću *Egipat*.

Stadlerovo u listopadu, 2014.

U listopadu mjesecu, na poseban način posvećenu molitvi Gospine krunice, ponovno su se sestre Služavke Maloga Isusa, djeca iz Stadlerova dječjega doma *Egipat*, bogoslovi Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa, svećenici i vjernici grada Sarajeva, okupili u Stadlerovoj katedrali i oko njegova groba kako bi molili Gospodina za uzdignuće Njegova sluge na čast oltara.

Svetu misu je predslavio postulator kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera i dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta - mons. Pavlo Jurišić - uz suslavljie sedam svećenika.

Proslava 100. obljetnice sadašnje crkve Svetoga Ante na Bistriku - Sarajevo

U nedjelju, 12. listopada 2014. Godine, u 11 sati slavljenja je sveta misa zahvale Bogu i dobročiniteljima za 100. obljetnicu sadašnje crkve *Svetoga Ante* na Bistriku – Sarajevo. Misno slavlje predslavio je fra Lovro Gavran, provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrenе. Pod misom je pjevao *Vinkovački zbor*. Slavlju svete mise, izložbi fotografija i slika nekadašnje i sadašnje franjevačke crkve i samostana u Galareiji sv. *Ante* na Bistruku, te svečanomu prijamu sudjelovala je provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić - u pratnji s. M. Ande Vranješ i s. M. Kristine Adžamić.

Odgojiteljice zajedno u edukaciji

Na prijedlog Povjerenstva za odgoj djece u odgojno-rehabilitacijskim ustanovama, a u organizaciji Rehabilitacijskoga centra za osobe s posebnim potrebama *Sveta Obitelj* na čelu sa s. Krunoslavom Adžamić, 11. 10. 2014. godine u Mostaru su se sastale sestre i djelatnici iz zajednica u kojima se odvija odgojno-obrazovni i rehabilitacijski rad s djecom.

Susret se odvijao na temu: *Kako pristupiti djeci s teškoćama u razvoju*, koju je stručno obradila i prikazala Martina Bošnjak, mr. pedagogije i educ. filozofije, djelatnica Rehabilitacijskoga centra za osobe s posebnim potrebama *Sveta Obitelj*.

XI. Hodočašće vjernika Vrhbosanske i Banjolučke biskupije u Mariju Bistrigu

Blizu deset tisuća vjernika Vrhbosanske nadbiskupije i Banjolučke biskupije hodočastilo je u subotu, 11. listopada 2014. Godine, deveti put u nacionalno marijansko svetište u Mariju Bistrigu. Misno slavlje je predvodio vrhbosanski nadbiskup - kardinal Vinko Puljić - u zajedništvu s pomoćnim biskupom - mons. Markom Semrenom - i apostolskim nuncijem Alessandrom D'Erricom, te u koncelebraciji stotinjak svećenika. Nazočni su bili brojni bogoslovi i redovnice. Među njima su bile naše sestre iz samostana *Egipat*: s. M. Anica Matošević i s. M. Damjana Crnković, te sestre s osobljem iz Doma Svetoga Josipa u Vitezu.

Vjera, poslanje i predanje - susret medicinskih sestara

Povjerenstvo za medicinske sestre redovnice pri Hrvatskoj konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica već 30 godina organizira seminar za sve redovnice koje rade u zdravstvenim ustanovama. Ove godine, od 11. do 13. listopada, susret je održan na temu *Vjera, poslanje i predanje* u pastoralnome centru Plitvice, što ga vodi vlč. Josip Štefančić. Seminaru se odazvalo oko 60 sestara iz više redovničkih zajednica. Od naših sestara susretu je nazočila s. M. Rozelina Knežević.

Sastanak sa zajednicom u Samostanu sv. Josipa u Vitezru

Sastanku zajednice u samostanu sv. Josipa u Vitezru, 15. listopada 2014. godine, nazočila je provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić. Na sastanku je oformljeno Kućno vijeće, na čelu sa s. M. Emanuelom Juričević.

Slavlje svete Hedwige u Geretsriedu

Na slavlju svete Hedwige, patrona Caritasova doma umirovljenika u Geretsriedu – Njemačka, u ime provincijske glavarice - s. M. Admirate Lučić - sudjelovale su s. M. Anda Vranješ i s. M. Bertila Kovačević.

Međunarodni simpozij na temu: Izgrađivati zrelu osobnost za plodne međuljudske odnose

Na dvodnevnom međunarodnom simpoziju na temu *Izgrađivati zrelu osobnost za plodne međuljudske odnose*, 17. i 18. listopada 2014. godine, na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu - u svečanoj dvorani biskupa Antuna Mandića Središnje nadbiskupijske i fakultetske knjižnice, sudjelovale su s. M. Kata Zadro i s. M. Krstina Adžamić. Međunarodni simpozij je održan u organizaciji Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Đakovu Sveučilišta J. Strossmayera u Osijeku.

46. plenarna skupština HKVRPP-a

U samostanu karmeličanki BSI, Vrhovac 29 u Zagrebu, 21. i 22. listopada održana je 46. plenarna skupština HKVRPP-a, na kojoj je sudjelovala i naša provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić.

Duhovna obnova – Radost u našim redovničkim zajednicama

U subotu 18. listopada 2014. u Generalnoj kući u Zagrebu je održana duhovna obnova za sestre sarajevske provincije, u kojoj su sudjelovale sestre iz zajednica: Remete, Voćin, Geretsried, Željezno, Slavonski Brod, Dolorozza, predvođene provincijskom glavaricom - s. M. Admiratom Lučić. Ovoj duhovnoj obnovi pridružile su se sestre iz Generalne kuće i nekoliko sestara iz zagrebačke provincije.

Duhovnu obnovu na temu *Radost u našim redovničkim zajednicama* vodila je sestra Marijana Mohorić, SCJ, a svečano euharistijsko slavlje predslavio je fra Zdravko Lazić. Duhovna obnova je protkana dokumentima Crkve i poticajima pape Franje na radosno življenje i svjedočenje Evandželja u Bogu posvećenu životu.

Oproštaj od pokojnoga mons. Mije Perića

Na misijsku nedjelju, 19. listopada 2014. u Domu Sveti Josip u Vitezru, u 81. godini života i 53. godini svećeništva, blago je u Gospodinu završio svoj ovozemaljski život naš dragi mons. Mijo Perić.

U jutarnjim satima 21. listopada 2014. od pokojnoga mons. Mije, u kapeli *Doma Sveti Josip* u Vitezu, oprostila se naša sestarska zajednica Služavki Maloga Isusa, štićenici našega doma, medicinsko osoblje i drugi vjernici župe Vitez. Misu zadušnicu slavio je mons. Luka Tunjić, uz koncelebraciju desetak svećenika. Istoga dana u popodnevnim satima pokopan je u rodnoj župi Garevac kod Modriče. Misu zadušnicu za pokojnoga mons. Miju Perića u župnoj crkvi *Marije Majke Crkve* u Garevcu slavio je nadbiskup - metropolit vrhbosanski - kardinal Vinko Puljić, uz koncelebraciju više od 50 svećenika. Uz ostali vjerni puk Božji u svetoj misi sudjelovao je veći broj časnih sestara Služavki Maloga Isusa i Kćeri Božje Ljubavi.

Proslavljen 124. rođendan Družbe

U svim zajednicama Provincije obilježen je posebnom svečanošću 124. rođendan Družbe i započet hod u susret 125. jubileju Družbe. Pristigle vijesti o slavlju su:

U Stadlerovu Egiptu otvorena Jubilarna godina Družbe

Dan nastanka naše redovničke obitelji, svetoga Rafaela arkandela, proslavljen je u znaku ulaska u jubilarnu 124./125. obljetnicu Družbe. Kako je cijela godina u našoj Družbi posvećena Presvetomu Srcu Isusovu, u molitvenoj devetnici smo obuhvatile dvije Utjemljiteljeve ljubavi: Presveto Srce Isusovo i svetoga Rafaela arkandela. U svečanom ozračju smo slavile svetu misu, koju je predvodio velečasni Ivan Štironja, ravnatelj Papinskih misijskih djela BiH.

Slavlje rođendana Družbe u Neumu

U Neumu su 124. rođendan naše Družbe proslavile sestre iz zajednice Neum: s. Vitomira Bagić, s. Anđelina Perić, s. Mercedes Mijatović i s. Mirka Ilkić sa sestrama iz Mostara - s. Nevenkom Ivančić i s. Stanom Matić, te sestrama iz zajednice Prozor: s. Ružicom Ivić, s. Olgom Kikić, s. Adelinom Bošković. Misno slavlje u sestarskoj kapelici predvodio je don Milenko Krešić, župnik iz župe *Blažena Djevica Marija* Trebinje, u koncelebraciji don Nedje Krešića, don Ivice Puljića, kapelana Stipe Gale i don Pere Pavlovića. Nakon sv. mise slavlje je nastavljeno na svečanom ručku u Hotelu *Jadran* u Neumu, dakako, zahvaljujući dobrim ljudima.

Slavlje rođendana Družbe na Haitiju

„...Dolaskom u misije na Haiti, ove godine, bolje nego ikada dosad, možemo si dočarati što znači krenuti u službu najpotrebnijih, najsiromašnjih, i to pod sigurnom i moćnom zaštitom sv. Rafaela. Zahvaljujemo Bogu za milost da se naša karizma ponovno rađa na još jednom novome mjestu, drugačijemu podneblju i kulturi - dalekome Haitiju...“ Napisale su nam sestre Libe rijela Filipović i Ana Uložnik s Haitija.

Duhovna obnova – Radost u našim redovničkim zajednicama

U subotu, 25. listopada 2014., u samostanu Egipat - Sarajevo, održana je duhovna obnova na temu *Radost u našim redovničkim zajednicama*, koju je animirala i vodila sestra Marijana Mohorić, SCJ. Svečano euharistijsko slavlje predslavio je fra Slavko Topić.

Predvođene provincijskom glavaricom - s. M. Admiratom Lučić – u duhovnoj obnovi su sudjelovale sestre iz naših zajednica: samostana *Egipat*, Apostolske Nuncijature, Vrhbosanske nadbiskupije, Gromiljaka, Viteza DSJ-a i OCSR-a, Mostara, Prozora i Neuma.

Duhovna je obnova protkana dokumentima Crkve i poticajima pape Franje na radosno življenje i svjedočenje Evandelja u Bogu posvećenu životu, razgovorom u skupnom radu pokojničkim bogoslužjem i slavljem svete mise.

S. Marijana Mohorić, SCJ, potaknula je novi žar na radost i svjedočenje radoći unutar naših zajednica. Ostala je dijeleći radost zajedništva s nama do sutradan kada smo joj pokazali znamenitosti Sarajeva, pozdravili se i ispratili je sa željom do viđenja na nekom novom susretu.

Duhovna obnova za mlade u župi Lug Brankovići

U subotu, 25. listopada u župi Lug-Brankovići sestre Služavke Maloga Isusa iz Maglaja, sa župnikom - don Franjom Ivandić - organizirale su duhovnu obnovu za mlade na temu *Crkva, to smo ti i ja*. Susretu se odazvalo više od pedeset mladih. Voditelj duhovne obnove bio je župnik iz Radunica - don Ilija Orkić. Nakon izlaganja slijedio je rad u skupinama, u kojima se promišljalo o ulozi svakog vjernika u Crkvi i Isusovoj prisutnosti u čovjekovu životu.

s. M. Marinela Zeko je mladima predstavila svoju Družbu, potom su PMI iz Gromiljaka predstavili Društvo PMI, svoja iskustva i svoju zauzetost u sa-mome Društvu. Zatim je uslijedilo pokorničko bogoslužje što ga je pripremio župni vikar - don Ivan Karača, te sakrament pomirenja. Susret je završio listopadskom pobožnošću i euharistijskim slavljem.

Posjet biskupa Egidija iz Željeznoga - Austrija

U ponедјeljak, 27. listopada 2014., msgr. dr. Egidije Živković, biskup Željezna - Austrija, pohodio je zajednicu sestara samostana *Egipat*, u pratinji velečasnoga Ivana Vertešića, dekana hrvatskoga dekanata iz Gradišća, fra Lovre Gavrana, provincijala Bosne srebrenе, i fra Bože Blaževića, župnika iz Grosswarasdorfa.

Biskup Živković se zanimalo za djelovanje sestara u karizmi Družbe, za našu skrb o djeci, starijim i nemoćnim osobama. Tom prigodom je darovao sestrama lijepu i svečanu misnicu sa znakom Presvetoga Srca Isusova, želeći

izraziti zahvalnost što je Stadlerova Družba SMI prisutna, odnedavno, i u biskupiji Željezno.

Animatori PMI-a Gromiljak predvodili klanjanje u župi Gromiljak

U srijedu, 29. listopada 2014. godine, upriličen je – u *Kući Navještenja* na Gromiljaku – zajednički susret i klanjanje pred izloženim Presvetim Oltarskim Sakramentom. Klanjanje su vodili animatori Prijatelja Maloga Isusa Gromiljak, a na klanjanju su sudjelovala djeca sedmoga i osmoga razreda, te srednjoškolci župe Gromiljak. Oko oltara se okupilo četrdesetak mladih željnih iskustva Isusove blizine. Sve ih je privukla želja da se, poput animadora PMI-a, aktivnije uključe u život župe.

Primopredaja službi u kandidaturi

U kandidaturi naše provincije, Bjelave 8, koja pripada zajednici samostana *Egipat*, 29. listopada 2014. Godine, u prisutnosti provincijske glavarice - s. M. Admirate Lučić - i s. M. Ande Vranješ izvršena je primopredaja službi između prefekti kandidatica s. M. Lucije Blažević i s. M. Marine Perić. Nova prefekta - s. M. Marina Perić - je preuzeila službu i vodstvo kandidatica: Nikoline Džavić, Valentine Šunjić i Ivke Martinović.

Sjednica povjerenstva za pastoral zvanja pri KVRPP BiH

Povjerenstvo za pastoral zvanja pri KVRPP BiH je u utorak 28. listopada 2014. Godine, u prostorijama Konferencije u Sarajevu održalo drugu sjednicu. Članstvom u radu sjednice dala je doprinos naša s. M. Marina Perić.

Snimanje Himne redovnika

Na audiciji za snimanje *Himne redovnika*, u srijedu su, 29. listopada od 19.00 sati u sjedištu HKVRPP-a, Prilaz Đure Deželića 75, Zagreb, sudjelovale - putem zvučnoga zapisa i prošle - naše tri sestre: s. M. Jelena Jovanović, s. M. Sandra Kapetanović i s. M. Ana Prkić.

Promocija je održana u sklopu otvorenja Godine posvećenoga života u srijedu, 26. studenoga u dvorani *Vijenac* na Kaptolu u 19.00 sati.

Molitva i misno slavlje sa svetima i pokojnjima

Na Svi svete, 1. studenoga 2014. godine, mi, sestre iz samostana *Egipat* i drugih naših zajednica u Sarajevu, pohodile smo grobove naših dragih i, ponaosob, grob našega oca Utemeljitelja, sluge Božjega Josipa Stadlera. Zahvalile smo dragome Bogu za Njegov sveti život i milosti koje i danas, po njemu, živimo. Pohodile smo i Sarajevsko groblje Lav - spomen na 2456 austrougarskih vojnika koji su u Prvom svjetskome ratu nastradali i tu ukopani. Molile smo za sve žrtve I. i II. svjetskoga rata; i svih ratova koji su se dogodili koji se i danas vode u svijetu. Neka nitko ne bude zaboravljen u našoj molitvi.

Na Dušni dan, 2. studenoga iste godine, slavili smo svetu misu s nakanom za naše pokojne sestre na groblju *Bare* u Sarajevu. Pohodili smo grobove sestara, svećenika, dobročinitelja, prijatelja, siromaha i onih kojih se nema nitko spomenuti.

Radovi na uređenju prostora za bolesne, starije i nemoćne sestre

U Samostanu svetoga Josipa, 1. rujna 2014., nakon što je preseljeno djelovanje vrtića u potkrovле kuće pristupilo se radovima oko pripreme prostora za bolesne, starije i nemoćne sestre, koji se treba urediti na prvome katu kuće. Provincijska glavarica je u više navrata boravila u zajednicama u Vitez-u te nadzirala, pratila i usmjeravala radove na uređenju prostora za sestre. Sve je završeno 10. studenoga 2014., pa su se tu preselile: s. M. Ljiljana Perković, s. M. Janja Mićić, da bi im se i s. M. Jozefina Bičvić pridružila 15. studenoga iste godine. Briga za starije i nemoćne sestre povjerena je zajednici sestara, a ponaosob s. M. Veri Bilješko.

Formativno-duhovni susret animatora Društva PMI-a sarajevske provincije

U Kući Navještenja u Gromljaku od 7. do 9. studenoga 2014., održan je formativno-duhovni susret animatora Društva PMI-a sarajevske provincije.

Voditelji susreta na temu ***Koračajmo zajedno: nekad i danas*** bili su s. Ana Marija Kesten, ravnateljica DPMI, i vlč. Jakov Kajinić – duhovnik u Bogoslovlji Vrhbosanske nadbiskupije. Na susretu je sudjelovala i pročelnica društva PMI-a sarajevske provincije - s. M. Marina Perić - te sestre animatorice DPMI i predstavnici župa u kojima društvo djeluje.

Sjednica Provincijske uprave

U samostanu *Egipat* 7. studenoga 2014., s početkom u 9 sati, održana je sjednica Provincijske uprave.

Stadlerovo u studenomu 2014.

Na Stadlerovo – 8. studenoga 2014. godine ispunila se katedrala hodočasnicima iz Sarajeva i Omiša koji su stigli u pratinji župnika don Ljube Bodrožića i sestara Služavki Maloga Isusa: s. Servacije Mateljan, s. Nele Čalo, s. Salutarije Đula, s. Terezije Pervan i sestre franjevke iz Omiša - s. Mladenke Matić.

Bilo nam je posebno drago zajedništvo u euharistijskome slavlju u 18 sati, što ga je predslavio mons. Pavo Jurišić, u koncelebraciji s još sedmoricom svećenika. Poslije svete mise hodočasnike je pozdravio i predstavio im u kratkim crtama znamenitosti Katedrale - mons. Ante Meštrović.

Susret s hodočasnicima iz Omiša u samostanu Egipat

9. studenoga 2014., hodočasnici iz Omiša, u pratinji župnika don Ljube Bodrožića i sestara Služavki Maloga Isusa: s. M. Servacije Mateljan, s. M. Nele

Čalo, s. M. Salutarije Đula, s. M. Terezije Pervan te sestre franjevke iz Omiša - s. Mladenke Matić, posjetili su samostan *Egipat*. U ime sestara dočekala ih je kućna glavarica - s. M. Anda Vranješ. Najprije im je pokazala kapelicu, u kojoj su pozdravili Isusa, zatim je njih pozdravila provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić - i upoznala ih s kućom i njezinim stanovnicima.

Nakon posjeta spomen-sobi našega Utjemeljitelja slijedilo je radosno druženje s djecom SDDE-a. Od najmlađe Katarine do najstarije, također, Katarine, sva djeca su bila radosna te su hodočasnicima otpjevala nekoliko svojih najdražih pjesama.

Predstavljanje knjige Klecalo pape Franje

U utorak, 11. studenoga 2014., Hrvatsko kulturno društvo *Napredak* je organiziralo promociju knjige *Klecalo pape Franje*, autora Gradimira Gojera. Promocija je održana u Kamernome teatru 55, u galeriji „Gabrijel“.

O knjizi su govorili mons. prof. dr. Franjo Topić, predsjednik *HKD Napredak*, Ante Zirdum, književnik, i Željko Grahovac, pjesnik i književni kritičar. „Gradimir Gojer je prijatelj Napretka i prvi laik koji piše o Papi. Govoreći o Gojerovu stvaralaštvu, najprije je spomenuo pobudnicu pape Franje kojom Sveti otac promiće radost.

Autor Gradimir Gojer je govoreći o knjizi je istaknuo: „Papa Franjo je zauzeo u mome srcu prvo mjesto odmah nakon izlaska bijelog dima. Bio je to događaj kada se u srcu javila inspiracija te su nastale mnogobrojne pjesme, koje se tiskaju među koricama.“

Među mnogobrojnim gostima nalazio se i Nj. E. apostolski nuncij u BiH - nadbiskup Luigi Pezzuto, koji se obratio i kazao kako je autor iskazao čast Papi pišući ovu knjigu. Naglasio je i to da je ova knjiga već u Rimu kod pape Franje. U programu predstavljanja knjige iz samostana *Egipat* sudjelovale su s. M. Kristina Adžamić i s. M. Manda Pršlj.

Novi duhovnik u Domu sv. Josipa u Vitezu

Nakon smrti mons. Mije Perića, uzoriti Vinko kardinal Puljić je službu novog duhovnika u Domu *Svetoga Josipa* u Vitezu, povjerio vlč. Slaviši Stavnjaku, koji je službu preuzeo 12. studenoga 2014. godine u nazočnosti sestre M. Admirate Lučić, provincijske glavarice, i župnika fra Marka Kepića.

Duhovne obnove za djevojke: Crkva, to smo ti i ja

U okviru duhovnih programa koji se odvijaju u Kući Navještenja sestara Služavki Maloga Isusa u Gromiljaku, od 14. do 16. studenog 2014., održana je duhovna obnova za djevojke na temu: *Crkva, to smo ti i ja*. Predvoditelj je bio don Jakov Kajinić, duhovnik bogoslova na Vrhbosanskoj katoličkoj bogosloviji u Sarajevu, i s. M. Danica Bilić, organizatorica duhovnih programa. U *Duhovnoj obnovi* sudjelovalo je 28 djevojaka i kandidatice sestara Služav-

ki Maloga Isusa iz Sarajeva, te svjedočile radost u odazivu na redovnički život.

Volonterka u samostanu *Egipat*

U samostan *Egipat* je na volonterski rad po drugi put, 15. studenoga 2014. Godine, došla Katarina Pilić, Hrvatica rođena u Beču, od roditelja koji su rodom iz Uskoplja. Molitva, rad sa sestrama i djecom pomogli su joj da u duši prepozna duhovni poziv. Napisala je molbu za ulazak u kandidaturu naše Provincije BZ BDM, koju će, po odluci sestre Provincijaleke, započeti na svetkovinu Bezgrješne 8. prosinca 2014. Bogu Hvala na tom velikom daru!

Sastanak Povjerenstva za promicanje duhovne baštine oca Utemeljitelja

U prostoru Vrhbosanske nadbiskupije je 15. studenoga 2014. Povjerenstvo za promicanje duhovne baštine oca Utemeljitelja održalo sastanak, na kojemu se razmišljalo o novim smjernicama i pothvatima na području promicanja duhovne baštine oca Utemeljitelja. Sastanku su bile nazočne sve članice Povjerenstva, na čelu s pročelnicom - s. Marijom Anom Kustura.

Posjet dobročinitelja iz Italije

Samostan *Egipat* su 12. studenoga 2014. posjetili don Serafino Barbere i Lucia Bruni, s prijateljima iz Italije.

Mjesečna duhovna obnova za redovnice grada Sarajeva

U nedjelju, 16. studenoga 2014. Je poslije podne, u Vrhbosanskomu bogoslovnому sjemeništu u Sarajevu održana mjesečna duhovna obnova za redovnice. Sudjelovalo je oko 70-ak redovnica. Predavanje na temu "Posvećeni život u nauku Crkve" izložio je vlč. Josip Knežević, rektor Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa u Sarajevu. Nakon predavanja bilo je euharistijsko klanjanje i sakrament ispovijedi, a susret je završen slavljem sv. mise koju je, također, predslavio vlč. Knežević. Pjevanje su animirale sestre Kćeri Božje ljubavi.

U duhovnoj obnovi sudjelovale su naše sestre iz zajednica u Sarajevu: samostana *Egipat*, Apostolske nuncijature i Vrhbosnake nadbiskupije.

Humanitarni koncert i prodajna izložba za djecu Dječjega doma *Egipat*

U Sarajevu je 26. studenoga održan o. god. u 19 sati u prostorijama Franjevačkoga međunarodnoga studentskog centra, Zagrebačka 18, u organizaciji Stadlerova dječjeg doma *Egipat* i Hrvatskoga kulturnog društva *Napredak* deseti po redu humanitarni koncert i prodajna izložba pod motom: *Izvor radosti*, namijenjen školovanju djece u SDDE-a

Među mnogobrojnim gostima bili su nazočni: vrhbosanski nadbiskup - metropolit Vinko kardinal Puljić, apostolski nuncij u BiH - Luigi Pezzuto, Visoki predstavnik u BiH - Valentin Inzko sa svojom pratnjom, u ime provincijala - fra Lovre Gavrana - predstavnici Franjevačke provincije *Bosne Srebrenе*, dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Sarajevu - prof. dr. sc. Pavo Jurišić, provincijska glavarica ŠSF Bosansko-hrvatske provincije - s. Ivanaka Mihaljević, provincijska glavarica sestara Milosrdnica – sarajevske provincije - s. Terezija Karača, te svećenici, časne sestre redovnice raznih družbi, a ponajviše sestara Služavki Maloga Isusa sarajevske provincije iz svih mjesta u kojima djeluju. Tom humanitarnom događanju okupili su se brojni priatelji djece SDDE-a, ne samo grada Sarajeva, nego i iz drugih mjesta, većinom onih u kojima djeluju sestre Služavke Malog Isusa: Gromiljak, Vitez, Maglaj, Lug-Brankovići, Doboј, Prozor, Mostar, Neum, Slavonski Brod, Voćin.

Na izložbi su se mogli kupiti razni dječiji radovi, sestarski kolačići i rukotvorine Društva Prijatelji Maloga Isusa.

20. Obljetnica kardinalske službe nadbiskupa i metropolita vrhbosanskoga Vinka Puljića

U čast Njegove Eminencije - kardinala Vinka Puljića - Apostolski nuncij Nj. E. nadbiskup Luigi Pezzuto pripremio je svečani prijam za katoličke vjerske dužnosnike, 27. studenoga 2014. u 12.30 sati, u kojem je sudjelovala provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić.

U povodu 20. obljetnice kardinalske službe nadbiskupa metropolita vrhbosanskog Vinka Puljića, istoga je dana u 18 sati upriličeno svečano misno slavlje u sarajevskoj katedrali, nakon čega je uslijedila prigodna akademija u dvorani blaženoga Pavla VI. u Vrhbosanskomu bogoslovnome sjemeništu.

Prigodni dar Nadbiskupske ordinarijata vrhbosanskoga (kardinalska reverenda) kardinalu Puljiću su uručila djeca iz naše kuće *Egipat* - Ivica Slišković i Ana Maličević.

Sjećanje na proteklih 20 godina kardinalske službe posebno je osvježeno isječkom iz filma redatelja Vlatka Filipovića „Kardinal od Bosne i Hercegovine“ što ga snimi Televizija Bosne i Hercegovine.

Tijekom akademije naša s. M. Jelena Jovanović je izrecitirala pjesmu dr. Ivana Goluba: *Zabrinut za zvijezde nad Sarajevom*. Poslije akademije je uslijedilo druženje u sjemenišnoj blagovaonici, u kojem je sudjelovala provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić - u pratnji s. M. Ande Vranješ i s. M. Kristine Adžamić.

Svečanosti slavlja svete mise i akademije sudjelovao je veći broj sestara našega samostana *Egipat*, te zajednica u Nadbiskupiji i Nuncijaturi.

Dvadeseta obljetnica KŠC-a Sveti Josip i Sustava katoličkih škola za Europu

Katolički školski centar "Sveti Josip", a u tome i Sustav katoličkih škola za Europu, u petak je 28. studenoga o. god. obilježio svoju 20. obljetnicu. Tom je prigodom svečano misno slavlje u crkvi Kraljice svete Krunice predvodio nadbiskup metropolit vrhbosanski - uzoriti Vinko kardinal Puljić - u zajedništvu s vojnim biskupom u BiH - mons. Tomom Vukšićem, te uz koncelebraciju ravnatelja katoličkih školskih centara don Ivica Mrše, don Vlatka Rosića, don Ante Ledića i velikog broja svećenika.

Na koncu svete mise ravnatelj don Mršo je zahvalio kardinalu Puljiću, biskupima, svećenicima i svim nazočnima na zajedničkom slavlju i zahvali, posebice Internatskome zboru, na čelu s don Mariom Ćosićem, s. Leonardiom Pirner i s. Antonijom Lučić.

Nakon misnoga slavlja upriličena je akademija u čast 20. obljetnice KŠC-a „Sveti Josip“ i prikazivanje dokumentarnog filma „Baština za budućnost“.

Svečanosti su nazočile sestra Kristina Adžamić i sestra Manda Pršlja sa sesnama odgojiteljicama i djecom iz kuće *Egipat* koja pohađaju KŠC.

Posjet starijim i nemoćnim sestrama u Samostanu sv. Josip u Vitezu

U subotu, 29. studenoga 2014. godine, poslije molitve i doručka provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić je u pratnji svoje zamjenice - s. M. Ande Vranješ i sestara iz samostana *Egipat*, pošla su posjet starijim i nemoćnim sestrama samostana sv. Josipa u Vitezu. S velikom radošću su starije sestre: majka Ljiljana Perković, s. M. Virginia Ninić, s. M. Janja Mičić i s. M. Jozefina Bičvić pokazivale svoj novi prostor i smještaj u njemu. Sve je odisalo ljepotom, radošću i zadovoljstvom sestara što se nalaze u kući oca Utemeljitelja i što mogu moliti u kapelici koju je On pohađao i u njoj se molio.

Misijska izložba - Milosrdem do siromaha

Misijska izložba, pod gesлом "Milosrdem do siromaha" u organizaciji sestara Služavki Maloga Isusa i Prijatelja Maloga Isusa otvorena je u subotu, 29. studenoga 2014. godine, u Kući Navještenja u Gromiljaku.

Na početku nazočne je posjetitelje pozdravila provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić, a pismo sestara s Haitija, s. M. Liberije Filipović i s. M. Ane Uložnik, pročitala je s. M. Bertila Kovačević, poglavatarica zajednice u Kući Navještenja u Gromiljaku, a riječi potpore i zahvale za ovaj milosrdni čin i hvale vrijednu humanitarnu izložbu uputio je i kardinal Vinko Puljić, nadbiskup vrhbosanski. Posjece pozdravnih riječi slijedio je program što su ga izveli „Viteški akordi“ i djeca – PMI-a iz Gromiljaka.

Izložbu je otvorio vlč. Antun Štefan, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj. Otvorenju izložbe nazočio je i don Ivan Štironja, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH.

Svi prihodi od izložbe namijenjeni su za pomoć dječemu sirotištu *Kardinal Stepinac* u Port-au-Princeu, u kojem djeluju naše dvije sestre: s. M. Liberija Filipović i s. M. Ana Uložnik.

I ove godine je misijska izložba okupila velik broj posjetitelja, među kojima i velik broj crkvenih vjerodostojnika, kao i osoba iz javnoga života. Izložbi je nazočila provincijska glavarica – s. M. Admiarata Lučić – u pratnji s. M. Ande Vranješ i ostalih sestara iz samostana *Egipat*.

Započela Godine posvećena života

U crkvi sv. Ante Padovanskoga na Bistriku u Sarajevu, u subotu 29. studenoga s početkom u 19 sati, redovnici i redovnice u Sarajevu započeli su Godinu posvećena života molitvenim bdijenjem pred Presvetim oltarskim sakramentom u šutnji, molitvi i pjesmi. U molitvenome bdijenju sudjelovali su redovnici i redovnice različitih redovničkih zajednica koje djeluju u Sarajevu i okolici. Među njima bile i naše sestre iz samostana *Egipat* na čelu s provincijskom glavaricom – s. M. Admiaratom Lučić, te sestre iz zajednica u Nuncijaturi i Nadbiskupiji.

SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Riječ Crkve	3
▪ Poruke vrhovne glavarice	6
▪ Poruka provincijske glavarice	15
▪ Božićne čestitke	18
▪ Iz duhovne riznice sestara SMI	23
▪ Duhovna obnova u Družbi	28
▪ Proslava 124. rođendana Družbe	38
▪ Stadlerove stranice	54
▪ Godina posvećenog života	59
▪ Sestrinsko zajedništvo	63
▪ Karizmatsko poslanje	97
▪ Odjeci duše	116
▪ Dodjela priznanja	118
▪ Pokojne sestre	120
▪ Pokojna rodbina i prijatelji	122
▪ Priopćenja iz Vrhovne uprave i Provincijalata	133
▪ Vijesti od broja do broja	136
▪ Sadržaj	170